Instructions:

This supplement lists every haftarah of the triennial cycle. It includes the full text and translation of every haftarah used in the triennial haftarah cycle that does not appear in Etz Hayim plus the appropriate abridgment of those traditional haftarot that do appear there.

It may be printed, punched and loose-leaf bound in the amounts needed, or a single copy might be printed and run off and bound commercially in the numbers needed by individual congregations.

A Triennial Haftarah Cycle

the traditional haftarot abridged for the triennial reading, with new selections -- A Supplement to Etz Hayyim

A Triennial Haftarah Cycle -- the traditional haftarot abridged for the triennial reading, with new selections -- A Supplement to Etz Hayyim

T -- Traditional, TA -- Traditional Ashkenaz, TS -- Traditional Sfard,

Ta -- Traditional abridged, TAa -- Traditional Ashkenaz abridged, TSa -- Traditional Sfard abridged

$ \begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $	Page	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>	
		B'reshit			
	6		36	Isaiah 42:5-21	TS
Noach 7 1 [6:9-8:14] 67 Isaiah 54:11-55:5 TAa 7 2 [8:15-10:32] 65 Isaiah 54:11-10 TS / TAa 8 3 [11:1-11:32] Zephaniah 3:9-20 Lekh L'kha 9 1 [12:1-13:18] Judges 6:24-32 9 2 [14:1-15:21] Joshua 10:1-14 11 3 [16:1-17:27] 97 Isaiah 41:8-16 Ta Vayera 11 1 [18:1-18:33] 124 II Kings 4:8-17 TAa / TSa 12 3 [21:1-22:24] 125 II Kings 4:18-36 TAa Chayei Sarah 12 3 [24:10-24:52] I Samuel 14:1-12 Ta 14 3 [24:25-26:22] 163 Malakhi 1:1-14 Ta Ta 15 3 [27:28-28:9] Judges 3:15-27, 30 Vayetz Vayetz Vayetz I Samuel 19:10-18 Vayetz Vayeta I Samuel 19:11-18 Vayeta I Samuel 19:11-18 Vayeta I Samuel 19:11-18 Vayeta I Samuel 19:11-18 Vayeta I Samuel 19:11-18 <td< td=""><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></td<>					
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$				8	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	7	1 [6:9-8:14]	67	Isaiah 54:11-55:5	ТАа
	7		65		TS / TAa
$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $				Zephaniah 3:9-20	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$				•	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	9	1 [12:1-13:18]		Judges 6:24-32	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	9				
Vayera 11 1 18:118:33] 124 II Kings 4:8-17 TAa / TSa 11 2 19:1-20:18] II Kings 6:8-23 TAa 12 3 21:1-22:24] 125 II Kings 4:18-36 TAa 13 2 21:1-22:24] I Samuel 14:1-12 Ta 14 3 [24:10-24:52] I Samuel 14:1-12 Ta 14 3 [24:10-24:52] I Samuel 14:1-12 Ta 14 3 [24:53-25:18] I Samuel 19:32-40 Ta 14 1 [25:19-26:22] I Gamuel 19:32-40 Ta 15 3 [27:28-28:9] Judges 3:15-27, 30 Vayetz 16 1 [28:10-30:13] 196 + 189 Hosea 12:3-14 TSa + TAa 16 2 [30:14-31:16] Zekhariah 1:7-17 Ta Ta 17 3 [31:17-32:3] I Samuel 19:11-18 Yayishlach Ta 18 1 [32:4-33:20] 223 Ovadiah 1:10-18, 21 Ta 18 2 [33:1-36:15] Jeremiah 30:	11		97	Isaiah 41:8-16	Та
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		Vayera			
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	11	-	124	II Kings 4:8-17	TAa / TSa
$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $	11			•	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	12		125	•	ТАа
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		Chayei Sarah			
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	12	1 [23:1-24:9]		Isaiah 51:1-11	
$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $	13			I Samuel 14:1-12	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	14	3 [24:53-25:18]	143	I Kings 1:11-31	Та
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$				C	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	14	1 [25:19-26:22]	163	Malakhi 1:1-14	Та
VayetzeImage: Constraint of the system of t	14			II Samuel 19:32-40	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	15	3 [27:28-28:9]		Judges 3:15-27, 30	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$					
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	16	1 [28:10-30:13] 196	+ 189	Hosea 12:3-14	TSa + TAa
VayishlachTa181 [$32:4-33:20$]223Ovadiah 1:10-18, 21Ta182 [$33:1-35:15$]Jeremiah 30:10-22Ta193 [$35:16-36:43$]Amos 1:1, 11-2:3VayeshevVayeshevTa201 [$37:1-37:36$]247Amos 2:6-3:2, 7-8Ta202 [$38:1-38:30$]I Samuel 24:2-15Ta213 [$39:1-40:23$]Judges 7:9-20Miketz221 [$41:1-41:52$]I Kings 3:5-15Ta232 [$41:53-43:15$]272I Kings 3:16-4:1Ta233 [$43:16-44:17$]I Kings 10:1-9Vayigash231 [$44:18-45:27$]291Ezekiel 37:15-28T242 [$45:28-46:27$]Zekhariah 10:3-12Ta243 [$46:28-47:27$]Isaiah 41:1-10Vay'chi251 [$47:28-48:22$]Amos 5:4-15T262 [$49:1-49:26$]313I Kings 2:1-12T	16	2 [30:14-31:16]		Zekhariah 1:7-17	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	17	3 [31:17-32:3]		I Samuel 19:11-18	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		Vayishlach			
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	18	1 [32:4-33:20]	223	Ovadiah 1:10-18, 21	Та
Vayeshev201 [37:1-37:36]247Amos 2:6-3:2, 7-8Ta202 [38:1-38:30]I Samuel 24:2-15213 [39:1-40:23]Judges 7:9-20Miketz221 [41:1-41:52]I Kings 3:5-15232 [41:53-43:15]272I Kings 3:16-4:1233 [43:16-44:17]I Kings 10:1-9TaVayigash231 [44:18-45:27]291Ezekiel 37:15-28T242 [45:28-46:27]Zekhariah 10:3-12T243 [46:28-47:27]I Isaiah 41:1-10Vay'chi251 [47:28-48:22]Amos 5:4-15262 [49:1-49:26]313I Kings 2:1-12T	18	2 [33:1-35:15]		Jeremiah 30:10-22	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	19	3 [35:16-36:43]		Amos 1:1, 11-2:3	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		Vayeshev			
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	20	1 [37:1-37:36]	247	Amos 2:6-3:2, 7-8	Та
Miketz221 [41:1-41:52]I Kings 3:5-15232 [41:53-43:15]272I Kings 3:16-4:1Ta233 [43:16-44:17]I Kings 10:1-9Vayigash231 [44:18-45:27]291Ezekiel 37:15-28T242 [45:28-46:27]Zekhariah 10:3-12Z4243 [46:28-47:27]Isaiah 41:1-10Vay'chi251 [47:28-48:22]Amos 5:4-15T262 [49:1-49:26]313I Kings 2:1-12T	20	2 [38:1-38:30]		I Samuel 24:2-15	
Miketz221 [41:1-41:52]I Kings 3:5-15232 [41:53-43:15]272I Kings 3:16-4:1Ta233 [43:16-44:17]I Kings 10:1-9Vayigash231 [44:18-45:27]291Ezekiel 37:15-28T242 [45:28-46:27]Zekhariah 10:3-12Z4243 [46:28-47:27]Isaiah 41:1-10Vay'chi251 [47:28-48:22]Amos 5:4-15T262 [49:1-49:26]313I Kings 2:1-12T	21	3 [39:1-40:23]		Judges 7:9-20	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		Miketz			
23 3 [43:16-44:17] I Kings 10:1-9 Vayigash 23 1 [44:18-45:27] 291 24 2 [45:28-46:27] Zekhariah 10:3-12 24 3 [46:28-47:27] Isaiah 41:1-10 Vay'chi 25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12	22	1 [41:1-41:52]		I Kings 3:5-15	
Vayigash 23 1 [44:18-45:27] 291 Ezekiel 37:15-28 T 24 2 [45:28-46:27] Zekhariah 10:3-12 T 24 3 [46:28-47:27] Isaiah 41:1-10 Vay'chi Z5 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T	23	2 [41:53-43:15]	272	I Kings 3:16-4:1	Та
23 1 [44:18-45:27] 291 Ezekiel 37:15-28 T 24 2 [45:28-46:27] Zekhariah 10:3-12 T 24 3 [46:28-47:27] Isaiah 41:1-10 Vay'chi 25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12	23	3 [43:16-44:17]		I Kings 10:1-9	
24 2 [45:28-46:27] Zekhariah 10:3-12 24 3 [46:28-47:27] Isaiah 41:1-10 Vay'chi 25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T		Vayigash			
24 3 [46:28-47:27] Isaiah 41:1-10 Vay'chi 25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T	23	1 [44:18-45:27]	291	Ezekiel 37:15-28	Т
Vay'chi 25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T	24	2 [45:28-46:27]		Zekhariah 10:3-12	
25 1 [47:28-48:22] Amos 5:4-15 26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T	24			Isaiah 41:1-10	
26 2 [49:1-49:26] 313 I Kings 2:1-12 T		Vay'chi			
	25	1 [47:28-48:22]		Amos 5:4-15	
26 3 [49:27-50:26] II Samuel 1:12, 17-27	26	2 [49:1-49:26]	313	I Kings 2:1-12	Т
	26	3 [49:27-50:26]		II Samuel 1:12, 17-27	

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>	
	Sh'mot			
27	1 [Ex. 1:1-2:25]	343	Isaiah 27:6-13; 29:22-23	TAa
27	2 [3:1-4:17]		Joshua 5:13-6:5, 15-16	
28	3 [4:18-6:1]		I Samuel 9:15-21, 27-10:1	
	Vaera			
29	1 [6:2-7:7]	347	Jeremiah 1:1-10, [8]	TSa (Sh'mot)
29	2 [7:8-8:15]	370	Ezekiel 28:25-29:12, 21	Та
29	3 [8:16-9:35]		Isaiah 10:15-26, 32-33	
	Bo			
30	1 [10:1-11:3]		Jeremiah 10:1-10	
31	2 [11:4-12:28]	395	Jeremiah 46:13-28	
31	3 [12:29-13:16]		II Samuel 7:18-29	
	B'shallach			
32	1 [13:17-15:26]	424	Judges 4:4-24	TAa (long)
32	2 [14:15-16:10]	426	Judges 5:1-31	TS / TAa (long)
32	3 [14:26-17:16]		Joshua 3:9-17, 4:19-24	
	Yitro [18:1-20:23 ev	ery year,	or triennial divisions below]	
34	1 [18:1-18:27]	452	Isaiah 6:1-13 [S]	TS / TAa
34	2 [19:1-20:23]	609	Isaiah 44:9-23	Ta (Vayikra)
34	3 [19:1-20:23]		Ezekiel 16:4-14	
	Mishpatim			
35	1 [21:1-22:3]	482	Jeremiah 34:12-22; 33:25-26	TAa
35	2 [22:4-23:19]		I Samuel 18:20-28	
35	3 [23:20-24:18]		Joshua 24:16-28	
	T'rumah			
36	1 [25:1-25:40]		Zekhariah 2:5-17	
37	2 [26:1-26:30]	500	I Kings 6:1-13	Та
37	3 [26:31-27:19]	647	II Samuel 7:1-16	TAa (Sh'mini)
	T'tzaveh			
37	1 [27:20-28:30]	520	Ezekiel 43:10-17	Та
38	2 [28:31-29:18]		Haggai 1:1-12	
39	3 [29:19-30:10]		Haggai 2:1-9	
	Ki Tissa			
39	1 [30:11-31:17]		Jeremiah 17:19-27, [24-25]	
40	2 [31:18-33:11]	549	I Kings 18:20-39	TS / TAa
41	3 [33:12-34:35]		Isaiah 63:17-64:8	

* INSTRUCTIONS REGARDING DOUBLE PARSHIYOT

In any 3 year sequence, in some years these parshiyot are read together and in some they are read separately. When separated: read the next haftarah of the parashah being read. When together: when reading the first third, read the next haftarah of the first parashah, when reading the latter two thirds, read the next haftarah of the latter parashah.

	*Vayak-hel	P'kudei -	[35:1	-40:38]	
41	V	1	574	I Kings 7:40-50	TA / TS (P'kudei)
42		2	576	I Kings 7:13-26	TS
42		3		Ezekiel 43:1-9	
42	Р	1	580	I Kings 8:1-11	TAa
42		2	581	I Kings 8:10-21	TAa
43		3		I Kings 8:22-39	

<u>Page</u>	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	Citation	
	Vayikra			
44	1 [Lev. 1:1-2:16]	607	Isaiah 43:21-44:8	Та
44	2 [3:1-4:26]	007	I Samuel 2:13-26	
45	3 [4:27-5:26]		Malakhi 2:13-3:4	
	Tsav			
46	1[6:1-7:10]	627	Jeremiah 7:21-28, 9:22-23	Та
46	2 [7:11-7:38]		Jeremiah 33:14-22	
47	3 [8:1-8:36]		Ezekiel 42:13-20	
	Sh'mini			
47	1 [9:1-10:11]	645	II Samuel 6:1-15	TAa / TSa
48	2 [10:12-11:32]	521	Ezekiel 43:18-27	Ta (T'tzaveh)
48	3 [11:1-11:47]		Hosea 9:1-9	
	*Tazria M'tzora	[12:1-15:	33] (see instructions regarding doul	ble parshiyot, above)
49	T 1		Isaiah 46:3-13	
49	2		Jeremiah 30:1-9	
50	M 1	673	II Kings 5:1-14	Ta (Tazria)
50	2	676	II Kings 7:3-16	Та
50	3		II Kings 5:20-27	
	*Acharei K'doshin	n [16:1-2	20:27] (see instructions regarding do	ouble parshiyot, above)
51	A 1	710	Ezekiel 22:1-16	TS / TAa
51	2	714	Ezekiel 20:2-20	TS (K'doshim)
51	K 1		Isaiah 61:1-9	
52	2	706	Amos 9:7-15	Т
52	3		Hosea 4:1-15	
	Emor			
53	1 [21:1-22:16]	735	Ezekiel 44:15-24	Та
54	2 [22:17-23:22]		Malakhi 2:1-10, [7]	
54	3 [23:23-24:23]		Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-3a]	
	*B'har B'chukota	i [25:1-2	7:34] (see instructions regarding do	uble parshiyot, above)
55	Bh 1	759	Jeremiah 32:6-15	Та
55	2	760	Jeremiah 32:16-27	ТАа
56	Bch 1	763	Jeremiah 17:1-14	Та
56	2		Jeremiah 16:9-15, 19-21	
57	3	1296	Malakhi 3:5-12	Ta (Shabbat haGadol)
	D1			
57	B'midbar 1 [Num1:1-1:54]	787	Hosea 2:1-7; 16-22	Та
57 57	2 [2:1-3:13]	101	Isaiah 63:7-16	18
57 58	3[3:14-4:20]		Joshua 8:30-35, [33]	
30	Naso		Joshua 8.30-33, [33]	
58	1 [4:21-5:10]		Joshua 6:5-14, [12]	
50 59	2 [5:11-6:27]	813	Judges 13:2-14; 24-25	Та
59	3 [7:1-7:89]	015	Joel 1:8-13, 2:12-14	14
0,	B'haalot'kha		000110 10, 2012 11	
60	1 [8:1-9:14]	837	Zekhariah 3:1-5, 4:1-7	Та
60	2 [9:15-10:34]	007	Joshua 3:3-8, 17- 4:7	14
62	3 [10:35-12:16]		II Kings 20:1-11	
•=	Sh'lach			
62	1 [13:1-14:7]	857	Joshua 2:1-11	Та
63	2 [14:8-15:7]		Joshua 14:6-15	
63	3[15:8-15:41]		I Kings 17:1-16	
	Korach			
64	1 [16:1-17:15]	877	I Samuel 12:1-13	Та
64	2 [16:20-17:24]	878	I Samuel 12:13-22	Ta
65	3 [17:25-18:32]		Ezekiel 45:1-15	
	- 4			

Page	<u>Parashah</u>	<u>EH</u>	<u>Citation</u>			
66	*Chukkat Balak [1 Ch 1	9:1-25:9]	(see instructions regarding double parsl Judges 15:9-20	iiyot, above)		
67	2	911	Judges 11:12-27	Та		
67	3	/11	II Kings 18:1-13, 19:15-19	14		
68	B 1	916	Micah 6:1-8	Та		
68	D 1 2	<i>J10</i>	Micah 5:1-8	1a		
69	3		Joshua 24:1-14			
07	Pinchas (this haftaral	•	preempted by the first haftarah of Puranu	ıta		
			er 17 Tammuz)			
70	1 [25:10-26:51]	938	I Kings 19:1-16	Та		
70	2 [26:52-28:15]		Joshua 17:1-6, 17-18			
71	3 [28:16-30:1]		Ezekiel 46:1-11			
	1 Puranuta (Pinchas or					
72	1	970	Jeremiah 1:11-2:3	Та		
72	2		II Kings 22:8-19			
73	3		Jeremiah 14:11-22			
	2 Puranuta (Mattot-Ma					
74	1	973	Jeremiah 2:4-13; 4:1-2	TSa		
74	2	974	Jeremiah 2:14-28; 3:4	ТАа		
74	3		I Kings 9:2-9, [4-5a]			
	3 Puranuta (chazon / D	evarim) –				
75		1000	Isaiah 1:1-27	T (long)		
	1 Nechemta (nachamu /					
75		1033	Isaiah 40:1-26	T (long)		
	2 Nechemta (Ekev) –					
75	1	1056	Isaiah 49:14-26	Та		
76	2	1058	Isaiah 50:1-51:3	Та		
76	3		Zekhariah 8:1-8			
	3 Nechemta (Re'eh) –					
76	1	1085	Isaiah 54:11-55:5**	Т		
	(**when this haftarah is pre-empted by Rosh Hodesh, it has been the tradition to recite it					
			h of the fifth week of nechemta, in its natu			
	wish may do so		e is no need to, as the resulting haftarah w			
76	2	39	Isaiah 43:1-10	TAa (B'reshit)		
77	3		Isaiah 43:11-20			
	4 Nechemta (Shoftim) -	-				
77	1	1108	Isaiah 51:12-23; [22]	Та		
77	2	1109	Isaiah 52:1-12	Та		
78	3		Isaiah 44:24-45:7			
	5 Nechemta (Ki Tetze) -	-				
78	1	1138	Isaiah 54:1-10	Т		
79	2		Jeremiah 33:1-11			
80	3		Isaiah 48:12-21, [20]			
	6 Nechemta (Ki Tavo)	-				
80	1	1161	Isaiah 60:1-9	Та		
81	2	1162	Isaiah 60:13-22	Та		
81	3		Zekhariah 8:11-22			
	7 Nechemta (Nitzavim or Nitzavim-Vayelekh) –					
81	1	1180	Isaiah 61:10-62:12	Та		
82	2	1183	Isaiah 63:1-9	Та		
82	3		Isaiah 65:16-25			

Page	<u>Parashah</u>

EH Citation

	Haazinu		
83	[Deut. 32:1-52]1	1197/1199 II Samuel 22:1; 31-51	Та
83	2	Joshua 23:1-11	
83	3	1197/1198 II Samuel 22:1, 19-31	Та

Special Haftarot - every year, as called for

-

84	***Machar Chodesh –	1216	I Samuel 20:18-42	T (long)
84	***Rosh Chodesh	1220	Isaiah 66:1-14; 22-24; [23]	Ta
	(*** when these	haftaro	t are pre-empted by the special haftarot so	me have the custom of
			last verse of these haftarot after the special	
84	Rosh Hashanah 1	1225	I Samuel 1:1-2:10	T (long)
84	Rosh Hashanah 2	1231	Jeremiah 31:2-20	Т
84	Shabbat shuvah	1235	Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20	TS
84	<u>or</u>	1236	Joel 2:15-27	Та
84	YK shacharit	1242	Isaiah 58:1-14	Та
85	YK Minchah (Jonah) –	1247	Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20	T (long)
85	Sukkot 1	1253	Zekhariah 14:1-9; 16-21	Та
85	Sukkot 2	1257	I Kings 8:2-13	Та
85	Shabbat ChhM Sukkot –	- 1260	Ezekiel 38:18-39:7	Та
85	Sh'mini Atzeret	1263	I Kings 8:54-66	Т
85	Simchat Torah	1267	Joshua 1:1-9	TS / TAa
85	Hanukkah 1	1271	Zekhariah 3:6-4:7	Та
85	Hanukkah 2	1274	I Kings 7:40-50	Т
86	Sh'kalim	1277	II Kings 12:1; 5-16	Та
86	Zakhor	1282	I Samuel 15:7-23	Та
86	Parah	1287	Ezekiel 36:16-28	Та
86	HaChodesh	1291	Ezekiel 45:16-25	TAa
86	HaGadol	1297	Malakhi 3:13-24; [23]	Та
86	Pesach 1	1300	Joshua 5:2-12	Та
86	Pesach 2	1304	II Kings 23:1-9; 21-23	Та
87	Shabbat ChhM Pesach –	1308	Ezekiel 37:1-14	Т
87	Pesach 7	1311	II Samuel 22:1-19	Та
87	Pesach 8	1316	Isaiah 11:1-12; 16	Та
87	Yom HaAtzmaut –	1317	Isaiah 11:11-12:6	(T)a
87	Shavuot 1	1321	Ezekiel 1:1-28; 3:12	T (long)
87	Shavuot 2	1326	Havakuk 3:1-13; 18-19	Та
	Tishah B'Av Shacharit –			
87		1329	Jeremiah 8:13-23; 9:22-23	Та
88		1332	Jeremiah 9:1-10; 22-23	Та
88	3	1333	Jeremiah 9:11-23	Та
88	Fast Day Minchah –	1336	Isaiah 55:6-13	Та
88	<u>or</u>	1337	Isaiah 56:1-8	Та

English text translation reprinted from the Tanakh: The Holy Scriptures by permission of the University of Nebraska Press. Copyright 1985 by the Jewish Publication Society, Philadelphia

Haftarat B'reshit -- first third (Gen. 1:1-2:3) -- Isaiah 42:5-21 -- Etz Hayyim p. 36 Isaiah refers to God here as the Creator, who created the heavens and stretched out the earth, the first theme of parashat B'reshit.

Haftarat B'reshit -- second third (Gen. 2:4-4:26) -- Isaiah 40:25-31 Isaiah speaks of God as both Creator and Giver of the names of all creation, recalling Adam's role before the creation of Eve as described in the second third of the parashah.

כה וְאֶל־מֵי תְדַמְּיִוּנִי וְאֶשְׁוָה יֹאמֵר קָדְוֹשּׁ כו שְׂאוּ־מָרֹום עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵׁלֶה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר אְבָאָם לְכַלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרָב אוֹנִים וְאַמֵּיץ פֿחַ אָישׁ לָא נֶעְדָרי כז לְמָה תֹאמַר יֵעֲלֶב וּתְדַבּר יִשְׁרָאֵל נִסְתְּרֶה דַרְפִּי מֵיְהוָה וּמֵאֶלהַי מִשְׁפָּטֵי יַעֲבוֹרי כח הַלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לָא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם | יְהֹוֶה בּוֹרֵא קִצְוֹת הָאֶׁנֶץ לָא יִיעַף וְלָא יִינֶע אֵין הֵזֶכָר לתְבוּנִתְוּ: כט מֹתָן לַיָּעָף כִּח וּלא יְהוֶה בּוֹרֵא קִצְוֹת הָאֶנֶין אוֹנִים וְאָמֶיה יִינָע אֵין הַזֶבֶר לתְבוּנַתְוּ: כט מֹתֵן לַיָּעָף כִּח וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יִהוֹנָה בּוֹרֵא קִצְוֹת הָאֶנֶץ לָא יִיעַף וְלָא יִינָע אַין הַזֶכָּר לִתְבוּנָתְוּ: כט מֹתֵן לַיָּעָף כִּח וּ יַרְבֶּהֵה: ל וְיִעֵפְוּ נְעָרָים וְינָגְעוּ וּבְחוּרָים כָּשִׁלהִי בָּעִין הַאָרָי לָא יִינָעָם וּרָאַין אוֹנִים עַצְמָה

²⁵To whom, then, can you liken Me, To whom can I be compared? —says the Holy One.
²⁶Lift high your eyes and see: Who created these? He who sends out their host by count,
²⁷Who calls them each by name: Because of His great might and vast power, not one fails to appear.
²⁷Why do you say, O Jacob, Why declare, O Israel, "My way is hid from the LORD, my cause is ignored by my God"? ²⁸Do you not know? Have you not heard? The LORD is God from of old, Creator of the earth from end to end, He never grows faint or weary, His wisdom cannot be fathomed. ²⁹He gives strength to the weary, fresh vigor to the spent. ³⁰Youths may grow faint and weary, and young men stumble and fall; ³¹but they who trust in the LORD shall renew their strength as eagles grow new plumes: They shall run and not grow weary, they shall march and not grow faint.

Haftarat B'reshit -- third third (Gen. 5:1-6:8) -- II Kings 2:1-13

Only two are reputed to have been taken into heaven alive: Elijah, in the tale reported here, and Enoch as reported in the third of this parashah.

א וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהֹוָה אֶת־אֵלִיהוּ בְּסֵעָרָה הַשְּׁמְיִם וַיֵּלֵדְ אֵלִיָּהוּ וָאֱלִישָׁע מִן־הַגִּלְגָלי ב וַיֹּאמֶר אֵליָהוּ אָל־אֶלִישָׁע שִׁב־נָא פֹה כֵּי יְהֹוָה שְׁלַחַנִי עַד־בֵּית־אֵל וַיִּאמֶר אֲלִישָׁע חֵי־יְהֹוָה וְחֵי־נַפְשָׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶדָ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵלי ג וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אָל־אֱלִישָׁע וַיִּייְהוָה וְחֵי־נַפִשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶדָ לַקַּחַ אֶת־אֲדֹנֶיךְ מַעַל רֹאשֶׁךָ וַיָּאמֶר גַּם־אַנֵי יָדַעְתִּי הֶחֲשָׁוּי ד וַיּאמְרָוּ אֵלָיו הַיָּדַעְתָ כִּי הַיָּהוֹם יְהוֹה לַקַּחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מַעַל רֹאשֶׁךָ וַיָּאמֶר גַּם־אַנֵי יָדַעְתִי הֶחֲשָׁוּי ד וַיּאמְרָוּ אֵלָיהוּ אֵלִישָׁע שִׁבינָא פֹה כֵּי יְהֹזֶה שְׁלָחֵנִי יְרִיהוֹו וַיָּאמֶר חַי־יְהֹזֶה וְחֵיבַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזְבֶדָ וַיָּבָאוּ יְרַיחוֹז אַר אַלִי יְהֹזֶה שְׁלָחֵנִי יְרִיהוֹז ווּ הַיָּאמֶר אַבִין הַיזַדְעָתָ בַּישָׁר אַם־אָעָזְבָדָ וַיָּבָאוּ יִרְיחוֹ אַליאָע וּ שִׁבּינָא פָה יְהֹזֶה שְׁלָחֵנִי יְרִיחוֹז אַר-אָבִיעִים אוּשְׁרָוּ אַלָיהוּ אָבינָשָּר גַם־אָנִי אָס־אֶעָזְבָדָ וַיַרְאַרָי הַהָוּשָׁר האשָר הַאַרָים בְּנָא פָּשָׁר אַם־יָאַעָּהָבָרָ וּשָּר אָמָרישָּע מוּ הַאָּעָר בִירִיחוֹז אַל־אַלִישִין הַיַרָיהוֹן גַיּאמֶר גַים הַיָּים הַיָּשָּעָר בָּישִים בְיּעִים אַישִּר בּירִיחוּז הוּ וַיִיהָשָּעָר וּבִירָשָּר אַביי אָדַעְתִי הַחֲשָׁוּין וּדַיאַרָין וּייּאמֶר גַיָּביהָביאשָים אָשָּיר בּירִיחוֹז אָל־אָבָישָר הַוּיין הַיָּרָישָׁר אַיָין בָּיָר אָעָר אַכּריקַתִי הַחָשָּינִי הַמַעַלוּ אשִריים הַיּאמָר גַים בְיָישָעוּ בַירָ אָבָין אָב עַרִיתִי הַעָבְרָיתוּ אַיבִיקָרָין אַינִיהָים ז ווַחַמּעָרוּ אַרָר אָשָר אַם הַאָעָזדּי הַנָּישִים וּאַנִית הָיָרָרָישָּר בַיָּעִים בָּעָרָה שָּעָים מִין אַירָין אָעייָים הַעָּעָישָּעין עָר הַישָּרָין בּייין גָישִין גַיאַישָר בִייקָעָר עַר בּיירָשָּין הווּאַיתִים בָיקוּגָיד בּירִיתִיה הַישָּעָריין ווּייעָרָין וווי בּיקָרין אַישִין בּיןד אָשַריין הַיירָרָרוּן בִירָרָיןן גַיין בִייקָרוּין בַייַין בָיים בְיעָר אָישִירינון הייןרָיזין בוּייין בוּין בּיישָר בָישָרָר אָישָרן בּיין הַירָרוּין בַיירָרָן אַיעָרן אוּיאַרָין גָישָרָין בָיייין גָין אָימָרָין אָישָרָין גָיאַישָרוּ גָין ג וְיהִי־נָא פִּי־שְׁנַיִם בְּרְוְחַדָּ אֵלָיּ י וַיִּאמֶר הִקְשִׁיתָ לשְׁאֵוֹל אִם־תִּרְאֶה אׂתִי לֵקָּח מֵאתּדֹ יְהִי־לְדָּ בֵּׁן וְאִם־אַיִן לִא יְהְזֶהּ יא וַיְהִי הַמָּה הְּלְכֵים הָלוֹדְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה רֶכָב־אֵשׁ וְסַוּםֵי אֵשׁ וַיַּפְרְדוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִלְהוּ בַּםֶעָרָה הַשִּׁמִיִם: יב וֶאֶלִישַׁע רֹאֶה וְהַוּא מְצַעֵק אָבִי | אָבִי רֶכָב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשִיו וְלֹא רָאָהוּ עִוּד וַיַּחֵזֵק בִּבְגָדִיו וַיִּקְרָאֵם לשְׁנַיִם קְרָעִים: יג וַיָּרֶם אֶת־אַדֶּרֶה אֶתִי אָבִי רָכָב יִשְׂרָאֵל וּ עַל־שְׁפָת הַיַּרְדֵן:

When the LORD was about to take Elijah up to heaven in a whirlwind, Elijah and Elisha had set out from Gilgal. ²Elijah said to Elisha, "Stay here, for the LORD has sent me on to Bethel." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went down to Bethel. ³Disciples of the prophets at Bethel came out to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master away from you today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁴Then Elijah said to him, "Elisha, stay here, for the LORD has sent me on to Jericho." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went on to Jericho. ⁵The disciples of the prophets who were at Jericho came over to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master away from you today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁶Elijah said to him, "Stay here, for the LORD has sent me on to the Jordan." "As the LORD lives and as you live, I will not leave you," he said, and the two of them went on. ⁷Fifty men of the disciples of the prophets followed and stood by at a distance from them as the two of them stopped at the Jordan. ⁸Thereupon Elijah took his mantle and, rolling it up, he struck the water; it divided to the right and left, so that the two of them crossed over on dry land. ⁹As they were crossing, Elijah said to Elisha, "Tell me, what can I do for you before I am taken from you?" Elisha answered, "Let a double portion of your spirit pass on to me." ¹⁰"You have asked a difficult thing," he said. "If you see me as I am being taken from you, this will be granted to you; if not, it will not." ¹¹As they kept on walking and talking, a fiery chariot with fiery horses suddenly appeared and separated one from the other; and Elijah went up to heaven in a whirlwind. ¹²Elisha saw it, and he cried out, "Oh, father, father! Israel's chariots and horsemen!" When he could no longer see him, he grasped his garments and rent them in two.

¹³He picked up Elijah's mantle, which had dropped from him; and he went back and stood on the bank of the Jordan.

Haftarat Noach -- first third (Gen. 6:9-8:14) -- Isaiah 54:11-55:5 -- Etz Hayyim p. 67 Isaiah's reference to Israel as a "storm-tossed boat" in this haftarah is reminiscent of Noah's Ark.

Haftarat Noach -- second third (Gen. 8:15-10:32) -- Isaiah 54:1-10 -- Etz Hayyim p. 65 Here God promises Israel that He will never again rebuke Israel, as He swore to Noah never again to flood the earth, the promise of the rainbow made in this Torah portion. Haftarat Noach -- third third (Gen. 11:1-11:32) -- Zephaniah 3:9-20 The prophet speaks hopefully of a day when all mankind will speak one language and worship God together, an antidote to the disunity sown at Babel.

ט פִּי־אָז אֶהְפְּדָ אֶל־עַמִּים שָׁפָּה בְרוּרָה לִקְרָיא כֵּלָם ְבָּשׁם יְהוֹיָה לְעָבְדָוֹ שְׁכֵם אֶחָד: י מֵעָבֶר לְנֵהֵנִי־כָּוּשׁ עַתָּרַי בַּת־פּוּצִׁי יְוֹבְלָוּן מִנְחָתָיּ. יא בַּיּוֹם הַהוּא לַא תַבּוֹשִׁי מִפְּל עַלִילתַיִדְ אֲשֶׁר פָּשָׁעַתְ בֵּי פִי־אָז | אָסַיר מִקּרְבַּדְ עַלִיזֵי גַּאֲחָתַדִּ וְלָא־תוֹסֵפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר קַדְשִׁיי יב וְהִשְׁאַרְתַי בְקָרְבַּדְ עַם עָיָי וָדָל וְחָסִוּ בְּשֵׁם יְהֹנֵה: יג שְׁאֵרִית יִשְׁרָאֵל לְא־תוֹסֵפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר קַדְשִׁיי יב וְהִשְׁאַרְתַי בְקּרְבַּדְ עַלִיוֹ בְּשֵׁם יְהֹנֵה: יג שְׁאֵרִית יִשְׁרָאֵל לְא־תוֹסֵפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר קַדְשְׁיי יב וְהִשְׁאַרְתַי בְקּרְבַּדְ עַלְזִי בְּכָל־לֶב בַּת יְרוּשָׁלֶםי בְּיֹהְמָה יְרְעָוּ וְרֲבְצָוּ וְאָלִית יִשְׁרָאֵל לְא בַעֲשָׁוּ עַוְלָה וְלָא־יִדְבְּרָוּ כָּלָב בָּת יִרְוּשָׁלָםי כִיּרַתְמָע יְשָׁוּרָהי עִיּוּהָרָשִין בְּבָיוּ וּעָלוּי בְּכָל־לֶב בָּת יְרָוּשָׁעוּ מִירְמָמָה יִרְעָוּ וְרָבְאוּ וְאָלוּי בְּכָל־לֶב בָּת יְרָוּשְׁרָיד טו הַסַיר יְהֹזָה מִשְׁאַר עִידּי טו הַסֵיר יְהוֹה מִשְׁפְּטִידְ בָּרָבוּין אַר לְרָפּי זְדָידִי טו הַסֵיר יְהוֹשְׁאָדָי הַעִירָאי בָּאָרָ בָּעָר לְצָרָהָי יזין הּעָרָאָי בַעַער לּוּצִין הַיוּבָרָאי ישִים הַמָּירָאָים עַלָיזי הּים בָּעָרָאי בָיוּד שָּמִין וְעַלָּדָים הַיָּבָין וּשִים בָּרָראָי בָּיָרָים מוּקרַבּאָר מְמַים בְרָאָאָין בָּרָר שִׁים בָּבָיר הַנִין הּעוֹד הַבָּרָר בָּרָרָשִיבָי הַיעִירָאָי בָעירָרָדָין בָּעָרָין בָּכָר בָּעָרָים בָּרָרָבָין שִּים בָּאַר מִמְשָּרָאי בָאָין בָּבָין בָּבָר אָרָין בָּבָרָרָדָיי בָין בָירָישָׁים בָּיָרָבָין הַיּמִים הַיָרָשְׁים בְרָרוּשְׁים אַרָירִין הָירָשָּקוּין בַעַין בָּעָרָה בָּרָרָיאַיבָרָי אָרָשָין בָּעָר בָּקוּבוּין בְעָרוּין בָּרָי בָעָרָין בָּבָר בָיוּנוּירָין בָּישִירָין בּירָין בָרָיזין בָרָיזין בָירָים בָּיוּים בַּיוּים מְיוּשִיים בּירָיין בָּרָים בָּרָר בָּיוּין בָעָרָיזי בָרָרָישִי הייזי רָין שְׁיעָר בָעָר בּיןרָיין בִייןין בָרָיזין בְבָרוּים בָּרָין בְרָהָין בָרָיין בָיבָין בָיין בְיוּיין בָייָר בָיין בָּבָיין בָיוּין הייים הַייןייהיין בְירָישָיין בּיייזין בָּייןיין בָעַייָין בָּבָין בְרָירָה הָיןיין בְרָיין ב

⁹For then I will make the peoples pure of speech, so that they all invoke the LORD by name and serve Him with one accord. ¹⁰From beyond the rivers of Cush, My suppliants shall bring offerings to Me in Fair Puzai. ¹¹In that day, you will no longer be shamed for all the deeds by which you have defied Me. For then I will remove the proud and exultant within you, and you will be haughty no more on My sacred mount. ¹²But I will leave within you a poor, humble folk, and they shall find refuge in the name of the LORD. ¹³The remnant of Israel

shall do no wrong and speak no falsehood; a deceitful tongue ahall not be in their mouths. Only such as these shall graze and lie down, with none to trouble them.

¹⁴Shout for joy, Fair Zion, Cry aloud, O Israel! Rejoice and be glad with all your heart, Fair Jerusalem! ¹⁵The LORD has annulled the judgment against you, He has swept away your foes. Israel's Sovereign the LORD is within you; you need fear misfortune no more.

¹⁶In that day, this shall be said to Jerusalem: Have no fear, O Zion; Let not your hands droop! ¹⁷Your God the LORD is in your midst, a warrior who brings triumph. He will rejoice over you and be glad, He will shout over you with jubilation. He will soothe with His love ¹⁸those long disconsolate. I will take away from you the woe over which you endured mockery. ¹⁹At that time I will make [an end] of all who afflicted you. And I will rescue the lame [sheep] and gather the strayed; And I will exchange their disgrace for fame and renown in all the earth.

²⁰At that time I will gather you, and at [that] time I will bring you [home]; for I will make you renowned and famous among all the peoples on earth, when I restore your fortunes before their very eyes —said the LORD.

Haftarat Lekh L'kha -- first third (Gen. 12:1-13:18) -- Judges 6:24-32 Gideon smashes his father's idols, in a scene reminiscent of, and perhaps father to, the midrashic depiction of Abraham as a youth, before he was called.

כד וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעַוֹן מִזְבַּחַ לַיְהוָֹה וַיִּקְרָא־לוֹ יְהוֹה שָׁלוֹם עַד הַיָּוֹם הַזֶּה עוֹדֶּנוּ בְּעַכְּה אַבָּי הָעָזְרָי כה וַיְהוֹ בַּלַיָלָה הַהוּא וַיַּאמֶר לוֹ יְהוֹה קַח אֶת־פַּר־הַשׁוֹר אַשֶׁר לְאָבִיד וּפַר הַשִּׁנִי שְׁבַע שְׁנֵים וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיד וְאֶת־הַפְּר הַשִּׁעָרָה אֲשׁר־עַלָיו תִכְרֹת: כו וּבָנִית מִזְבַח לַיְהוֹה אֱלֹהֶיד עַל רָאשׁ הַמַּעוֹז הַזֶּה בַּמַעָרָכָה וְלָקַחְתָּ אֶת־הַפְּר הַשִּׁנִר הַאַשִׁרָה אֲשׁר־עַלָיו תִכְרֹת: כו וּבָנִית מזְבַח הַבַּעַל אֲשָׁר הְאָבִיד הַמַּעוֹז הַזֶּה בַּמַעָרָכָה וְלְקַחְתָּ אֶת־הַפְּר הַשִּׁנְרָה אֲשָׁר־עַלָיו תִכּרְת: כו וּבָנִית מזְבַח הַבָּעַי עִקרָהי כז וַיַקַח גִּדְעוֹן הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמַעַרָה אַנִשׁיר מָאָביר וְלָקַחְתָּ אַת־הַפָּר הַשִּׁנִי הָוֹה עַליִי מוּבָר הַזָּשָׁר אָביר אָשָער הַבָּעוּר עַשְׁרֵה אַנִשִׁים מַיָּבָשׁים מַעָּבָדִיו וַיַנַעשׁ מַעְשָׁרָה אַנִשִיר הַזָּה בַמָּעִיר הַזָּבָח הַבָּבְר הַזָּבָי הָעוֹר מַעְשָׁרָה אַנִעים וְהַנִעשי בּרְתָה וְאַת הַמָּבָר הַשִּנִים לְיַמָה בּרָדָשוֹי בַיָּבָה מוּבְרָה בַּיָּקָר הַיּלָין מוּיַיָּקָים בּיַעָשִיר מַקָּשָׁים וּזַיעשי בַעָּרָה וּאַר הַזָּבָר הַאַנִין הַיּבְרָה אַנְעָיה הַזָּבָי אַרָין בַּיָשָׁים בַיּעָיר דַבָּר בַיָּשִיר בָּבָין מְרָבַרְשָׁים הַאָּבָים הַבַּבָּר הַאָּנָין מִעַין הַשְּרַבּין וּאַעַר הַאָּבָי הַיָּעָשוּ בַיּשָּים בַיּעָיי בּרָר וּאַרָר אַיָּר וּאַר הַמָּדָר אָין הַיָּבָין הַיָּעָין בּידַרְשִיר הַיָּדְרשׁוּ וּאַרָים הַיָּבָר הַאָּעָר הַיָּבָי מַיָּבָי הַעָיר בּיַדָּר הַאָּישִי רָיבָין בַיָּעָיי בּיַר בַיָּר וּין הַעָּים הַיּעָין הַיָּין הַיּבָרָין בַיּעַרָין עָשָּר בַעָרָר מָיָבָּעוּר הַיָּבָיר אַיָין בּירָר הַיָּרָה אָיין בַיּבָיין הַיָּיין הַיָּין רָין בָּין הַיָּרָין הַיּין בּייַרָין הַירַין הַיעָין בַיעַין בָּיָרָין הַין הַיָּר הַיּרָר הַאָרָין בּעָין הַיּרָר אַין ר הַאָּעָין בַיעַין בָיין הָין בַיָּין בַיּעָר בַין בּעַר בַיןר וּיין בַירָין אָעריבַין בוּיין בָעין בַיין ריין היין בּירָין הוּ זיין מָיין בַין אַיערן אָעָיר הַין בַיעָין הַיעָין בַיּין בָרוּין בַין הַיןיין רָיעָין בַייעוןן בּייין בָּין בָיין בַייןיין בַיין בּייין ב

²⁴So Gideon built there an altar to the LORD and called it Adonai-shalom. To this day it stands in Ophrah of the Abiezrites.

²⁵That night the LORD said to him: "Take the young bull belonging to your father and another bull seven years old; pull down the altar of Baal which belongs to your father, and cut down the sacred post which is beside it. ²⁶Then build an altar to the LORD your God, on the level ground on top of this stronghold. Take the other bull and offer it as a burnt offering, using the wood of the sacred post that you have cut down." ²⁷So Gideon took ten of his servants and did as the LORD had told him; but as he was afraid to do it by day, on account of his father's household and the townspeople, he did it by night. ²⁸Early the next morning, the townspeople found that the altar of Baal had been torn down and the sacred post beside it had been cut down, and that the second bull had been offered on the newly built altar. ²⁹They said to one another, "Who did this thing?" Upon inquiry and investigation, they were told, "Gideon son of Joash did this thing!" ³⁰The townspeople said to Joash, "Bring out your son, for he must die: he has torn down the altar of Baal and cut down the sacred post beside it!" ³¹But Joash said to all who had risen against him, "Do you have to contend for Baal? Do you have to vindicate him? Whoever fights his battles shall be dead by morning! If he is a god, let him fight his own battles, since it is his altar that has been torn down lis altar."

Haftarat Lekh L'kha -- second third (Gen. 14:1-15:21) -- Joshua 10:1-14 The battle that Joshua fights at Giveon against a coalition of local kings feels very much like the fight Abraham fought against a similar coalition in chapter fourteen of Genesis.

א וַיְהִי ּכִשְׁמֹעַ אֲדְנִי־צֶׁדֶק מֶלֶדְ יְרוּשָׁלֵם כִּי־לָבַּד יְהוֹשֵׁעַ אֶת־הָעַז<u>ּ וַי</u>ּחֲרִימָהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִיִרִיחוֹ וּלְמַלְבָּה בּן־עָשָׁה לַעֵי וּלְמַלְכָּה וְכִי הִשְׁלִימוּ יִשְׁבֵי גִבְעוֹן אֶת־יִשְׁרָאֵל וַיְּהֻיוּ בְּקַרְבָּם: ב וַיִּיְרְאַוּ מְאֹד כַּי עֵיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי הַמַּמְלָכָה וְכִי הַיא גְדוֹלָה מִן־הָעֵי וְכָל־אֲנָשֶׁיָה גִּבֹּרִים: ג וַיִּשְׁלֵח אֲדְנִי־צֶׁדֶק מֶלֶדָ יְרוּשָׁלַם אֶל־הוֹהָם מֶלֶדְ־חֶבְתוֹן וְאֶל־פִּרְאָם מֶלֶדְ־יַרְמוּת וְאֶל־יַפְיָעַ מֶלֶדְּ־לָכֵישׁ וְאֶל־דְבִיר מֶלֶדְ לַאִמְיִה דְעָלוּ־אַלָי וְעָזֶהׁיִנִי וְזָהֵיָה אֶת־גְּבְעֵוֹן פִּי־הָשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשָׁעַ וְאֶת־בְּנֵי וְשָׁתִ-גְּנָלוֹן הֵם חַמַשָּׁת | מַלְכֵי הָאֲמִרִי מָלֶדְ יִרְוּשָׁלִם מֵלָדְ־חָבְרָוֹן מֶלֶדְ־בָרְמוּת מֶלָדְ־לְכִישׁ מֵלָדְ־עָגְלוֹן הֵם וְכָּל־מַחֵנֵיהֶם וּיַחֲנֵי עַל־גָּבְעוֹן וַיִּלְחֵמָוּ עַלֶיהָ: ו וַיִּשְׁלְחַוּ אַיְשׁׁ גָבְעוֹן אָל־יְהוּשִׁע אָל־הַמַּחֲכָה הַגּלְגָלָה לַאמֹר אַל־תַכָּף יָדָיָד מֵעַבְדָידְ עַלַהְ אַלְינו מְהָרָה וְהוֹשִׁיעָה לְּנוּ וְעָזְרֵנוּ כֵּי וְקַבְּצוּ אַלֵינוּ כָּל־בַּלְבֵי לָאמֹר אַל־תַכָּף יָדָיָד מֵעַבְדָידְ עַלַהְ אַלַינוּ מְהָרָה וְהוֹשִׁיעָה לְּנוּ וְעָזְרַנוּ כֵּי וְקַבְצוּ אַלֵינוּ כָּל־מַלְכֵי הָאֶמֶרִי וְשָׁבֵי הָהָרֵי ז וַיַּעֵל יְהוֹשָׁעַ מִן־הַגְּלְגָל הַוּא וְכָל־עֵם הַמּלְחָמָה עַמוֹן וְכָל גִּבּוֹרֵי הָחָיָלִי חְנַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁע פַרְיָהוֹשָׁעַ אַל־הַתְיָרָא מַהָּם כִּי בְיַדְדָרָ וְעַבּי הָהָרָי ז וַיַעַר הָנָי הָחָרָי חַנִיּאַכָּהָ יְהוֹשָׁע פַרְיָהוֹשָׁע אַל־הָתִירָא מַלָּה מָרְיַה מָהָרָה וְיָרָדְעָר מָהָי חְנַיּרְדָפָם יְהוֹשָׁע פַרְיהוֹשָׁע אַלִיהוּ הַיָּעָרָ אָר הַגָּרָה אַל־הַתָּשָׁע מָן הַעָּרָהוּ שָּעָר חַנִיּנִים לָארינְהָים יְהוֹשָע מָן בִיתִים הַיּלָה מָשָּעָר הָנָי הָיוּרָא מָעָה מָעָר הָנָרָי וּחָבָעָה מָרָי חְנָילָה בָיוּה הַיּשְׁעָי הָעָרייָה מָעָבָי הַיוּבָרָה וּזַיָּרָה אַלַי הָעוֹים מִיּנָם מָין בּעָרָה אַלַייִים מָעָרָי בִיעָרָאָי חַעָּלָה כָּרְהַשְׁעָים יְהוֹשָע מָר הַגָּבָי הַיּעָלָה בִית רוּוֹדָרָה בָעָבָי בָין שְּבָיָים מָיָרָי בָרָין מָרָישָים מְיָים בְיּזּים בְיּים בְיּקָרָי בּעָלָה מָי הָבָרָד מַאֲשָׁעָר הָעָר הָעָר בָייוּרָה אַירָין בִיין אָרָישִים בּעָרָה בַירָה הָישְיעָה רָבָיים מְעָבָר בָייָי בָיוּרָי הוּילָימָים אָריים הַיעָרָים מְירָים מָעָירָים מְירָרָין מָע בָיוּשָעָע מָר בָנָיר מָבְירָיה בָעָרָין מוּמָרָם מְרָרָה הוּיןרָרָיעָר בָרָירָה בָעָיהָים בְיעָים מָירָר בָי מָר בָירָים בְעָים בִיתָר הַיעָרָירָרָעָי בָינִיןן בִיעָבייבָםם עָעָרָיהָין בִיישְרָישָים מָירָירָין בּעָירָיבָי מָייוּיין בּעָיים בָרָר בָייהוּיעָה בָייהוּישָרין בָירָרָין בָיין בְעָירָים בִייים בּעָים בִיישָריין בָיייים בָעָיין בָייוּין בָיין בָיין בָיי

When King Adoni-zedek of Jerusalem learned that Joshua had captured Ai and proscribed it, treating Ai and its king as he had treated Jericho and its king, and that, moreover, the people of Gibeon had come to terms with Israel and remained among them, ² he was very frightened. For Gibeon was a large city, like one of the royal cities—in fact, larger than Ai—and all its men were warriors. ³So King Adoni-zedek of Jerusalem sent this message to King Hoham of Hebron, King Piram of Jarmuth, King Japhia of Lachish, and King Debir of Eglon: ⁴"Come up and help me defeat Gibeon; for it has come to terms with Joshua and the Israelites."

⁵The five Amorite kings—the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, and the king of Eglon, with all their armies—joined forces and marched on Gibeon, and encamped against it and attacked it. ⁶The people of Gibeon thereupon sent this message to Joshua in the camp at Gilgal: "Do not fail your servants; come up quickly and aid us and deliver us, for all the Amorite kings of the hill country have gathered against us." ⁷So Joshua marched up from Gilgal with his whole fighting force, all the trained warriors.

⁸The LORD said to Joshua, "Do not be afraid of them, for I will deliver them into your hands; not one of them shall withstand you." ⁹Joshua took them by surprise, marching all night from Gilgal. ¹⁰The LORD threw them into a panic before Israel: [Joshua] inflicted a crushing defeat on them at Gibeon, pursued them in the direction of the Beth-horon ascent, and harried them all the way to Azekah and Makkedah. ¹¹While they were fleeing before Israel down the descent from Beth-horon, the LORD hurled huge stones on them from the sky, all the way to Azekah, and they perished; more perished from the hailstones than were killed by the Israelite weapons.

¹²On that occasion, when the LORD routed the Amorites before the Israelites, Joshua addressed the LORD; he said in the presence of the Israelites:

"Stand still, O sun, at Gibeon,

O moon, in the Valley of Aijalon!"

¹³And the sun stood still

And the moon halted,

While a nation wreaked judgment on its foes

—as is written in the Book of Jashar. Thus the sun halted in midheaven, and did not press on to set, for a whole day; ¹⁴for the LORD fought for Israel. Neither before nor since has there ever been such a day, when the LORD acted on words spoken by a man.

Haftarat Lekh L'kha -- third third (Gen. 16:1-17:27) -- Isaiah 41:8-16 -- Etz Hayyim p. 97 Isaiah calls Israel the seed of Abraham recalling the promise of this parashah fulfilled.

Haftarat Vayera -- first third (Gen. 18:1-18:33) -- II Kings 4:8-17 -- Etz Hayyim p. 124 "She has no son, and her husband is old". These are the words of Gechazi to the prophet Elisha. So Elisha promised, "at this season next year" she would have a son. The parallel to the birth of Isaac to Abraham and Sarah needs no further elaboration.

Haftarat Vayera -- second third (Gen. 19:1-20:18) -- II Kings 6:8-23 Elisha blinds the armies arrayed against Israel to effect Israel's salvation as did God's messengers to the hostile crowd in Sodom to ot and his family in the Torah portion.

ח ומלד ארם היה נלחם בישראל ויועץ אליעבדיו לאמר אלימקום פלני אלמני תחנתי: ט וישלח איש האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כִּי־שם ארם נחתים: י וישלח מלך יִשְׂרָאֶל אֱל־הַמֵּקוֹם אֲשֶׁר אַמַר־לוֹ אִישׁ־הַאֱלֹהֵים והזהירה וְהָזָהִירוֹ וְנָשָׁמֵר שֵׁם לָא־אֲחַת וְלָא שִׁתַּיִם: יא וַיִּפְעֵר לֵב מֶלֶדְ־אֲלָם עַל־הַדָּבָּר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיוֹ וַיִּאמֵר אַלֵיהֵם הֵלוֹא תַגִּידוֹ לִי מֵי מִשֶּׁלָנָו אָל־מַלָד ישראלי יב וַיֹּאמר אַחד מַעַבַדיו לוא אָדני הַמַלָד כָּי־אָלישַע הַנַּבִיא אָשָר בִּישָׁראָל יַגִּיד למַלָד יִשְׁרָאֶׁל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַדַבָּר בַּחַדַר מִשְׁכַּבָדִּי יֹג וַיֹּאמֵר לְכָוּ וּרָאוּ אֶיכָה הוּא וָאָשָׁלַח וָאָקַחָהוּ וַיָּגַד־לוֹ לָאמֹר הְגָה בִדֹתֵן: יד וַיִּשְׁלַח־שֵׁמֵה סוּסֵים וְרָכֶב וְחַיָל כָּבֶד וַיָּבָאוּ לָיָלָה וַיָּקְפוּ עַל־הַעֵירי טו וישַׁכֵּם מִשָּׁרֵת אֵישׁ הָאֵלהִים לַקוּם וַיֶּצֶּא וְהֶנֵה־חֵיָל סוֹבֵב אֶת־הָאִיר וְסִוּס וָרָכֵב וַיּאמר נַעַרוֹ אֵלַיָו אַהַה אַדֹנִי אֵיכָה נַעֵשָׂה: טז וַיָּאמֶר אַל־תִּיָרָא כֵּי רָבִּים אַשֶׁר אִתִּנוּ מֵאַשֶׁר אוֹתָם: יז וַיְּתִפַּלֶל אֵלִישָׁע וּאַמִר יְהוֹה פָּקַח־נַא אָת־עֵינַיָו וְיָרָאָה וַיִּפָקָח יְהוֶה אֶת־עֵינֵי הַנְּעָר וַיָּרָא וְהָנֶּה הַהַר מֵלָא סוּסִים וְרָכָב אש סביבת אלישעי יח וירדוּ אליו ויתפּלָל אלישע אל־יהוה ויאמר הדינא את־הגוייהזיה בסנורים וַיַּכֵּם בַּסַנורים כִּדְבָר אֵלִישֵׁעי יט וַיֹּאמֵר אֵלָהֵם אֵלִישָׁע לָא זֶה הַדְּרָןּ וּלָא־זָה הַעִיר לְכוּ אָחַרִי וָאוֹלִיכָה אֶתְכֶּם אֶל־הַאִישׁ אֲשֶׁר תַבַקַשׁוּן וַיֹּלָדְ אוֹתָם שִׁמְרוֹנָה: כ וַיָהָי כָּבאָם שָׁמְרוֹן וַיָּאמֶר אָלִישָׁע יָהוֹה פָּקָח אֶת־עֵינֵי־אֶלֶה וְיָרְאוּ וַיִּפְקֵח יִהוֹה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהְנֵה בְּתִוֹדְ שְׁמְרוֹן: כא וַיִּאמֶר מֵלֶדְ־יִשְׂרָאֶל אַל־אַלישָׁע כָּראֹתוֹ אוֹתַם הַאַכָּה אַכָּה אַבִיּי כב וַיּאמַר לא תַכָּה הַאַשָּר שָׁבִיתַ בַּחַרבָּדָ וּבַקשׁתַדָ אַתַּה מַכֶּה שִׁים לָחֵם וַמַּיִם לִפְגֵיהֵם וַיִאכָלוּ וַיָשָׁתוּ וַיֵלְכָוּ אָל־אָדְגֵיהֵם: כג וַיְּכָרָה לָהָם כָּרָה גִדוֹלָה וַיָּאכָלוּ ַוּשִׁלוּ וַיִשַּלחם וַיֵּלְכָו אֶל־אָדְיֶיהֵם וָלֹא־יַסָפוּ עוד גִדוּדֵי אָרָם לָבוֹא בָאָרֶץ יִשְׂרָאֵלי

⁸While the king of Aram was waging war against Israel, he took counsel with his officers and said, "I will encamp in such and such a place." ⁹But the man of God sent word to the king of Israel, "Take care not to pass through that place, for the Arameans are encamped there." ¹⁰So the king of Israel sent word to the place of which the man of God had told him. Time and again he alerted such a place and took precautions there. ¹¹Greatly agitated about this matter, the king of Aram summoned his officers and said to them, "Tell me! Who of us is on the side of the king of Israel?" ¹²"No one, my lord king," said one of the officers. "Elisha, that prophet in Israel, tells the king of Israel the very words you speak in your bedroom." ¹³"Go find out where he is," he said, "so that I can have him seized." It was reported to him that [Elisha] was in Dothan; ¹⁴so he sent horses and chariots there and a strong force. They arrived at night and encircled the town.

¹⁵When the attendant of the man of God rose early and went outside, he saw a force, with horses

and chariots, surrounding the town. "Alas, master, what shall we do?" his servant asked him. ¹⁶"Have no fear," he replied. "There are more on our side than on theirs." ¹⁷Then Elisha prayed: "LORD, open his eyes and let him see." And the LORD opened the servant's eyes and he saw the hills all around Elisha covered with horses and chariots of fire. ¹⁸[The Arameans] came down against him, and Elisha prayed to the LORD: "Please strike this people with a blinding light." And He struck them with a blinding light, as Elisha had asked.

¹⁹Elisha said to them, "This is not the road, and that is not the town; follow me, and I will lead you to the man you want." And he led them to Samaria. ²⁰When they entered Samaria, Elisha said, "O LORD, open the eyes of these men so that they may see." The LORD opened their eyes and they saw that they were inside Samaria. ²¹When the king of Israel saw them, he said to Elisha, "Father, shall I strike them down?" ²²"No, do not," he replied. "Did you take them captive with your sword and bow that you would strike them down? Rather, set food and drink before them, and let them eat and drink and return to their master." ²³So he prepared a lavish feast for them and, after they had eaten and drunk, he let them go, and they returned to their master. And the Aramean bands stopped invading the land of Israel.

Haftarat Vayera -- third third (Gen. 21:1-22:24) -- II Kings 4:18-36 -- Etz Hayyim p. 125 As Isaac, Abraham's long awaited son, is saved in the famed Akeda passage, so in this haftarah the son of the Shunamite woman is saved by Elisha as miraculously as he was born.

Haftarat Chayei Sarah -- first third (Gen. 23:1-24:9) -- Isaiah 51:1-11 In this haftarah, Isaiah appeals to the legacy of Abraham and Sarah who exemplify justice and through it are able to achieve prosperity.

א שׁמְעִּוּ אֵלֵי רְדְפִי צֶדֶק מְבַקְשׁׁי יְהֹוֶה הַבִּּיֹטוּ אָל־צַוּר חַצַּבְּשָׁם וְאָל־מַאֶבֶר בָּהוּ בִּרְהָם אֲבִילֶם וְאָל־שָׁרָהָם אֲבִילֶם וְאָל־מַאֶבָר בָּהוּ וּאַרְבָהוּ ג בְּידּחַם יְהוָֹה צִיּוֹן אָל־אַבְרָהָם אֲבִילֶם וְאָל־שָׁרָה תְּחוֹלֶלְכֶם בִּי־אֶחָד קְרָאתִיו וְאֲבָרְבָהוּ וְאַרְבַהוּ ג בְּידּחַם יְהוָֹה צִיּוֹן נִחַם כָּל־חַרְבֹעָיה וַיָּשָׁם מִדְבָרָה בְּעָדו וְעַרְבָתָה כְּגַן יְתוֹבַ הַיָּחָד קָרָאתִיו וְאַבְרְבָהוּ וּשִׁרְבָתָה וְאָלַי עַמִים אָרָגִיעֵ: ה קָרוֹב ד הַקַשְׁעִיבוּ אַלִי עַמִים אָדְבָרָה בְּעָדָה וְמָזינוּ כֵּי תוֹרָה מֵאִתַי תַצֵּא וּמִשְׁפָּלִי לְאוֹר עַמִים אַרְגִיעֵ: ה קָרוֹב ד הַקַשְׁעִיבוּ אַלַי עַמִי וּזְרֹעָי עַמִים יּשְׁרָבָה בְּעָלָחוּ וְהָאָרוּיִי תַצָּא וּמִשְׁפָּלִי לְאוֹר עַמִים אַרְגִיעַ: ה קָרוֹב אָדְקָי נָאָר הָאָרָץ מִתַּחַת בִּישְׁמִים יּשְׁכֵּטוּ אַלַי אָבָים יְקוֹה וְשָׁאוּ לַיזְרוּי יַיַבָּקוּוּין ווּשְׁרָתוּי וְשָׁוּ לַשְׁרָם אָל־הָאָרֶץ מִתַּחַת בִּישׁמוּ גַעִים וּזַינִי הַיָּשְׁים וּאַלַי אַיָּים אָרַגִיען בַבָּים אַרַיעָי אָדַקָּי לָעוֹלָם הְקַהְיָּשְׁר וּאָדְקָתֵי לָא תַחַת: זישְׁיעַי עַמְים וּשִרָּעָר וּאָל זּרָין בְּבָעוּי אָרָרָם עַרָּרָם הַקּרָי בְלַבָּם אַל־תַחָרוּין וּיין הַאָיעַיי רָאָיין בַיָּים בָּעָשׁיין גַעָרָם וּבַרָּטוּ בַיּקוּין וּישָׁוּעָתִי לְעוֹלָם וּמְגַדַפָּת אָרָאַין בּאַבָּרָהוּ מָבָין בּאָרָיעוּיר הַיָּרָישוּעַיי בּין הַמָּלָדם בְּרַשָּעַין גַישָּעָין הַבָּרָי עוּביין הַיָּבָעָה בָּעָרוּ בַיָּעוֹים בּעָבָר הַבָּין בָשָר בָרָשָיעוּין בּעָירָם הַגָּוֹן בַאָרַהָין בּין בָעָרָם הַבָּעָיי לָי וּשָּינוּין וּשִיקָר הַיָּיעָין בָעָרוּין בּיּיָין אַר מַמָּין בַצָּאַין בּעָבָעוּין בַעָּעוּיןים בְּעָיעוּין בּקָרוּים בּעָעַין בָעָר הַישָּר הַעָּרָרָעוּין בּייין בָין בַיעוּין ביירַין הַיןין בָיקָעָים היינוּין בָעָין בָּין בּבָיין היין בּירָרָקָרוּין בּיוּין גָאַיקַתָין בּינִין בּיירישָין בָירָין בּיעוּעָם היישָריין בָיקוּיין בַאָּיןתיין בּיןיין בַעָּיי בָין בָיין בָין וּייוּין בָיין בָרָרָהיעוּין בַיןייין בַעָּין בּין בָיןין הַיָּשְיַין בָיין בָעָיןין בָיןיין בָיןיין בָייןייין בָייןייין בָייוּיעָיןם בּייןיעָין בָיעוּין בַיןין בָיןין רַ

Listen to Me, you who pursue justice, you who seek the LORD: Look to the rock you were hewn from, to the quarry you were dug from. ²Look back to Abraham your father and to Sarah who brought you forth. For he was only one when I called him, but I blessed him and made him many. ³Truly the LORD has comforted Zion, comforted all her ruins; He has made her wilderness like Eden, her desert like the Garden of the LORD. Gladness and joy shall abide there, thanksgiving and the sound of music.

⁴Hearken to Me, My people, and give ear to Me, O My nation, For teaching shall go forth from Me, My way for the light of peoples. In a moment I will bring it.
⁵The triumph I grant is near; the success I give has gone forth. My arms shall provide for the peoples; the coastlands shall trust in Me, They shall look to My arm.
⁶Raise your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath: Though the heavens should melt away like smoke, nd the earth wear out like a garment, And its inhabitants die out as well, My victory shall stand forever. My triumph shall remain unbroken.
⁷Listen to Me, you who care for the right, O people who lay My instruction to heart! Fear not the insults of men, and be not dismayed at their jeers;
⁸For the moth shall eat them up like a garment, the worm shall eat them up like wool. But My triumph shall endure forever; My salvation through all the ages.

⁹Awake, awake, clothe yourself with splendor.

O arm of the LORD!

Awake as in days of old, as in former ages!

It was you that hacked Rahab in pieces, that pierced the Dragon.

¹⁰It was you that dried up the Sea, the waters of the great deep;

That made the abysses of the Sea a road the redeemed might walk.

¹¹So let the ransomed of the LORD return, and come with shouting to Zion,

Crowned with joy everlasting.

Let them attain joy and gladness, while sorrow and sighing flee.

Haftarat Chayeí Sarah -- second third (Gen. 24:10-24:52) -- I Samuel 14:1-12

Jonathan achieves his goal by utilizing a sign that is in God's hands, a technique suffused in faith, pioneered by Eliezer in this Torah portion in seeking out Rebecca.

א וַיְהַי הַיּוֹם וַיּאֹמֶר יוֹנָתֶן בֶּן־שָׁאוּל אָל־הַנַּעַר נֹשֵׂא בַלָיו לְכָה וְנַאְבְּרָה אָל־מַצְּב פְּלִשְׁוֹּיִים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַכָּזְ וּלְאָבִיו לִא הִגְּיד: ב וְשָׁאוּל יוּשֵׁב בִּקְצֵה הַגִּבְעָׁה תַּחַת הָרְמִוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִּמוֹ כְּשֵׁשׁ מַאוֹת אְישׁי ג וַאֲחִיָּה בֶן־אֲחִטוּב אֲחִטוּב בִּקְצֵה הַגִּבְעָׁה תַּחַת הָרְמִוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמוֹ כְּשֵׁשׁ מַאוֹת אְישׁי ג וַאֲחִיָּה בֶן־אֲחִטוּב אֲחִטוּב בִּקְצֵה הַגִּבְעָה תַּרַמוּ הְרָמִוֹן אֲשֶׁר בְּמַגְרוֹן וְהָעָם אָשֶׁר וּהָעָם מַאוֹת אְישׁי ג וַאֲחִיָּה בֶן־אַחִטוּב אֲחִטוּב אַחִיּי אְיכַבוּד | בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־צַלִי כַּהַן | יְהֹתֶה בְּשָׁלוֹ נֹשֵׁא אֵפְוֹד וְהָעָם מַאָּה וְשַׁן־הַפֶּעַמוּ הָיָתָן הַמָּבָר מִזֶּה וְשַׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד מֶנָה הַהַעַר מִאֶּה וְשֵׁן־הַפֶּעַע מְהָאָבָר מִזֶּה וְשׁרַה מָאָרָד בּוֹצָץ וְשֵׁם הָאֶחָד בְּנָצר וֹ מִשֶּׁה וְשֵׁן־הַפָּעַע מְהָאָבָר מִזֶּה וְשָׁר מַעָּבָר מָזֶּה וְשׁם הָאֶחָד בּוֹצָץ וְשֵׁם הָאֶחָד מְנָגר מוּ מִלָּה וְשֵׁן־הַפָּעָע וּמָר מְנָגָב מוּל גָּבַע מִלָּשוֹ וְהָאָחָד מִצָּגָב מוּל גָּבַע הַלָּאָר וּשְׁרַ הַפָּעָר וּהַעָר מְיָר מְעָבָר מוּזּג בּישִיר מִילָשָׁה אוּלַי יוַשַעָּה מָעוּד מָצָבָקר מוּר גָביי מִילָים מְעָרָרָים מִיּשְׁר בְּמָגָעוֹן הָשָּעָר הַיּרָבָבָן הַשָּעוּ וּשִיר מִישְׁר בּירָבָבָר הָעָרָים מָעוּב מוּין לָיחָה מָרָוּ בִיי הַיּאַמָר בָּרָבָבָר אַעָירים אָנִים הַיּאַכָּים וְעַשִּר בָּלָבָבָר אוּרָי גַישִעָּה וּאַריים בּין הַימָה בָין הַימוּר בָּקוּר מַעָירָים הַינָאַר הַיוּשָּר בָיבָעָר הַיָּעָרים אָרָים מָעָר בּין בָּין הַאַמִירים מָעָר בִיקָים הַיּשְרָי מִימָר היוֹים עָר בִישְׁיר בִיין לִישִּר בִין מָר בָיָרים הַרָּרָים אָרַיבָר הַיַעָר בּינָשָּירִים הַיּשָּעָר מָעָר בָירָי בּישָּעָר הוּיד בִיקרים אָרָיין בְישָעוּים בַיין בַיין הַיָּביין הַיר מָשְרָבין הַישְּעָרים בָרָיהי בּישָּעָר מָישְרָר מָין בּרָישָעין היין גַיעָים בּיבָבָר אָרָרין בְישָּעים מוּין בִיין בָיין הַייָעָריי רוּאַריבים אָר בְיקָים בּיין בָעָרים מָיעָרי אָרָיים אוּיניין בּיין בָיר מָיים אָייי ריין אָרָין בּישָּרים בּיין בָיין בָיין בָיין בָיין בָיין מָי

ַפְּלִשְׁתִּים וַיְּאמְרַוּ פְלִשְׁתִּׁים הִנֵּה עִבְרִים וְצְאִים מִן־הַחֹרָים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ־שֶׁם: יב וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה אֶת־יְוֹנָתָן | וְאֶת־נֹשֵׁא בַלָיו וַיְּאמְרוּ עֲלַוּ אֵלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר וַיּאמֶר יְוֹנָתָן אֶל־נֹשֵׂא בַלָיוֹ עֲלֵה אַחַלִי כִּי־נְתָנָם יְהוֹוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל:

One day, Jonathan son of Saul said to the attendant who carried his arms, "Come, let us cross over to the Philistine garrison on the other side"; but he did not tell his father. ²Now Saul was staying on the outskirts of Gibeah, under the pomegranate tree at Migron, and the troops with him numbered about 600. ³Ahijah son of Ahitub brother of Ichabod son of Phinehas son of Eli, the priest of the LORD at Shiloh, was there bearing an ephod.—The troops did not know that Jonathan had gone. ⁴At the crossing by which Jonathan sought to reach the Philistine garrison, there was a rocky crag on one side, and another rocky crag on the other, the one called Bozez and the other Seneh. ⁵One crag was located on the north, near Michmas, and the other on the south, near Geba.

⁶Jonathan said to the attendant who carried his arms, "Come, let us cross over to the outpost of those uncircumcised fellows. Perhaps the LORD will act in our behalf, for nothing prevents the LORD from winning a victory by many or by few." ⁷His arms-bearer answered him, "Do whatever you like. You go first, I am with you, whatever you decide." ⁸Jonathan said, "We'll cross over to those men and let them see us. ⁹If they say to us, 'Wait until we get to you,' then we'll stay where we are, and not go up to them. ¹⁰But if they say, 'Come up to us,' then we will go up, for the LORD is delivering them into our hands. That shall be our sign." ¹¹They both showed themselves to the Philistine outpost and the Philistines said, "Look, some Hebrews are coming out of the holes where they have been hiding." ¹²The men of the outpost shouted to Jonathan and his arms-bearer, "Come up to us, and we'll teach you a lesson." Then Jonathan said to his arms-bearer, "Follow me, for the LORD will deliver them into the hands of Israel."

Haftarat Chayeí Sarah -- third third (Gen. 24:53-25:18) -- I Kings 1:11-31 -- Etz Hayyim p. 143 The traditional haftarah compares David's final days in his old age with those of Abraham.

Haftarat Toldot -- first third (Gen. 25:19-26:22) -- Malakhi 1:1-14 -- Etz Hayyim p. 163 God's relationship to Jacob and Esau and their relationship to each other is the primary focus of the Torah reading and the predicate of the prophet's comments.

Haftarat Toldot -- second third (Gen. 26:23-27:27) -- II Samuel 19:32-40 The words of Barzilai describing the infirmities of old age are what connects this haftarah to the Torah portion's description of Isaac's blindness and search on comfort in food.

לב וּבַרְזִּלֵּי הַגָּלְעָדִׁי זָרֵד מֵרֹגְלְיֵם וַיַּעֲבָׂר אֶת־הַמֶּּלֶדְ הַזַּרְדֵּן לְשַׁלְחוֹ אֶת־ בּירדו הַיַּרְדֵן: לג וּבַרְזִלֵּי זָהַן מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא־כִלְכַּל אֶת־הַמֶּלֶדְ בְּשִׁיבָתַוֹ בְמַחַנַּיִם כִּי־אֵישׁ גָּדָזֹל הוּא מְאִד: לד וַיִּאמֶר הַמֶּלֶדְ אֶל־בַּרְזִלָי אַתָּה עֲבַר אִתִּי וְכִלְבַּלְתַי אְתְדֶ עִמָּדֻי בִּירוּשָׁלָם כָּי־אֵישׁ גָּדָזֹל הוּא מְאָד: לד וַיִּאמֶר שְׁנֵי חַלֵּי כִּי־אֶעֶלֶה אֶת־הַמֶּלֶדְ זְרוּשָׁלָם: לו בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אֶנֹכִי הַיוּם הַאַדַע וּ בַּרְזִלַי אֶל־הַמָּלֶד עַבְדְדָ אֶל־בִיראָעֶלֶה אָת־הַמֶּלֶדְ זְרוּשָׁלָם: לו בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אֶנִכִּי הַיּוֹם הַאַדַע | בַּין־כָ לְמַשָּׁא אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶדְּי לז כִּמְעֵׁט יֵעֲבָּר עַבְדְּדֶ אֶת־הַיַּרְדֵן אֶת־הַמֵּלֶדְ וְלָמָה יִגְמְלֵנֵי הַמֶּלֶדְ הַגְּמוּלָה הַזּּאתּי לח יָשְׁב־נָא עַבְדְדָרְ וְאָמֵת בְּעִילִי עֵם כֶּבֶר אָבִי וְאִמֵּי וְהִנֵּה | עַבְדְדָ כְמָהָם יַעֲבֹר עִם־אֲדֹנֵי הַמֶּׁלֶדְ וַעֲשֵׁה־לוֹ אֵת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶידָּי בעַינֵידְ וְכַל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עַלִי אֱאֲשֶׁה־כָּדְי מ וַיַּעֲבָר כָּל־הָעֶם אֶתּ־הַיַּרְדָן וְהַמֵּלֶדְ ווֹהַיָּר לַבַרְזִלֵּי וִיְבָרֵבֹהוּ וַיָּשֶׁב לִמְקֹמוֹי

³²Barzillai the Gileadite had come down from Rogelim and passed on to the Jordan with the king, to see him off at the Jordan. ³³Barzillai was very old, eighty years of age; and he had provided the king with food during his stay at Mahanaim, for he was a very wealthy man. ³⁴The king said to Barzillai, "Cross over with me, and I will provide for you in Jerusalem at my side." ³⁵But Barzillai said to the king, "How many years are left to me that I should go up with Your Majesty to Jerusalem? ³⁶I am now eighty years old. Can I tell the difference between good and bad? Can your servant taste what he eats and drinks? Can I still listen to the singing of men and women? Why then should your servant continue to be a burden to my lord the king? ³⁷ Your servant could barely cross the Jordan with your Majesty! Why should Your Majesty reward me so generously? ³⁸Let your servant go back, and let me die in my own town, near the graves of my father and mother. But here is your servant Chimham; let him cross with my lord the king, and do for him as you see fit." ³⁹And the king said, "Chimham shall cross with me, and I will do for him as you see fit; and anything you want me to do, I will do for you."

⁴⁰All the troops crossed the Jordan; and when the king was ready to cross, the king kissed Barzillai and bade him farewell; and [Barzillai] returned to his home.

Haftarat Toldot -- third third (Gen. 27:28-28:9) -- Judges 3:15-27, 30 Rebecca and Jacob's ploy, employing camouflage so that Jacob not be recognized by Isaac finds its analog in Ehud's ploy to gain entry before Eglon.

טו וּיִזְּעֲקָוּ בְּגִי־ִשְׁרָאֵד אֶל־ִיְהָוָה וַיָּשֶׁם יְהֹוָה לָאָם מוּשִׁיעַ אֶת־אַהָוּד בֶּן־גַרָא בֶּן־הַיְמִינִי אַיִשׁ אַשֵּׁר זַד־יְמִיגִוֹ וַיִּשְׁלְחוּ בְּגִי־ִשְׁרָאֵל בְּיָדוֹ מִיּהָח לְעָנְלָוֹן מֶלֶדְ מוּאֲבּי טז וַיַּעַש לוּ אַהוּד הֶרֶב וְלָה שְׁנֵי פֵיוֹת גַּמִּד אָרְכָּה וַיַּחְלָחוּ בְנֵי־יִשְׁרָאֵל בְּיָדוֹ מִיּהָח לְעָנְלָוֹן מֶלֶדְ מוּאֲבּי טז וַיַּעַש לוּ אַהוּד הֶרֶב וְלָה שְׁנֵי פֵיוֹת אַיִשׁ בָּרָא מְאָדי יח וַיְהִל בַּאֲשֶׁר בּלֶה וֹיָהָוּ לעָנְלָוֹן מֶלֶדְ מוּאֲב יַעַרְבָּאַת־הַמִּיְחָה לְעָנְלוֹן מֶלֶדָ מוֹאָב וְעָגָלוֹן אַישׁ בָּרָכָּא מָאָדי יח וַיְהִל בַאֲשָׁר בּלֶה לַמָּלְיו אַל יָבָדָר אָת־הַמָּטָה וישַעָּלָון מֶלֶדָ מוֹאָב וְעָגָלוֹן שְׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשָׁר אַתְרָה בַּעָל הַיַּאָר אַת הַיָּבָר בָּלֶה לַיּאַמָר הָם הַעָּלָי וּהָאי בְּכָרַהְעְמְדָים עָלְיוּי בוּיַרְהָעָרָה אַדָּיר וּשְׁרָהוּד בַּאַר הַיָּעָר הַיַעָּיר בַעָּרָי אָר אַזָּר מָעָלָי בְּכָרַהְעְמָדָים עָלְיוּ בַיָּישָׁר אַתְיהַד וַבָּאָר אָתָר הַבָּלָין וַהְנָאָר בַעָע בָּרְכָּאַתְיַהָעָרָים עָלַיוּי בַעָיים בַּאָלָין וּהַיָּשָר אַדָּין בַרָּבָרָי אַיעָי אַת זייַיָּד בַּרָי בְּעָלָים עַיָּישָׁר בַיּשְׁעִין הַיָּישִרים עָלַיוּים וּבַיָּשָּר בַיָּירָאָר וּבָּבָר מַעָלָים בְעָעָל וּ מָקָרָד מַיָּבָי בּרָישָּעַין וּישָּאָר הָעָרָדָם עַבָּעָי בּרִיקַעָּמִין וַיִּבְקָעָה בַעַיין בַעָּיןים בַעָיין בַיָּים בַעַין הַיָּעָר בַיָעָל ווּבָר בַעָע בּרַיַיַשָּעָין בָאָר הָעָרָים עָבָיעָי בּרַייַים עָּיעָר בּיעָים אַרְיים בָעַיוּ בָאַין בַיָּלָים בַיָּשָּר בָעָי בַרָר אַמָער הָשָעָין בַיָּעָרָים בְעָעָי בָעָרָין בָעָרָין בַעָּין בָעָיין בָעָר בַעָר בַיָּין וּייִיקָעָר בּעָעָין בַעָרוּ בַעָּר בַעָר בָיָרָר אָעָר בּעָעָר בּיעָרָין בָעָר בָעָין בָעָיין בָעָיין בָעָיי בָּקרָין בָיקיעָין בַיין בָּעָיין נִייָבָעָיין בָעָר בָעָרָר וּעָר בַעָר בָעָר וּבָעָר ביעָרָים בַיקָיעָר בּעָין בָירָין בָעָר ביעָר בּיעָינוּין בַיּעָרין בַיּר בַעָין בָּעָין נְעָיין בָעָרוּי בָעָרָין בַעָרוּין בָעָין בָעָרָין בַיָין בָיעָין בַיעָעין בּיעָר בייקָר בָעָין בָעָעוּי בּעַיעָיעין בּיעָין בָיין בָיןין בְעָיין בָעָין בָיעוּין בָעָרוּ בָעָין בַיָרָין בָי ¹⁵Then the Israelites cried out to the LORD, and the LORD raised up a champion for them: the Benjaminite Ehud son of Gera, a left-handed man. It happened that the Israelites sent tribute to King Eglon of Moab through him. ¹⁶So Ehud made for himself a two-edged dagger, a *gomed* in length, which he girded on his right side under his cloak. ¹⁷He presented the tribute to King Eglon of Moab. Now Eglon was a very stout man. ¹⁸When [Ehud] had finished presenting the tribute, he dismissed the people who had conveyed the tribute. ¹⁹But he himself returned from Pesilim, near Gilgal, and said, "Your Majesty, I have a secret message for you." [Eglon] thereupon commanded, "Silence!" So all those in attendance left his presence; ²⁰and when Ehud approached him, he was sitting alone in his cool upper chamber. Ehud said, "I have a message for you from God"; whereupon he rose from his seat. ²¹Reaching with his left hand, Ehud drew the dagger from his right side and drove it into [Eglon's] belly. ²²The fat closed over the blade and the hilt went in after the blade—for he did not pull the dagger out of his belly—and the filth came out.

²³Stepping out into the vestibule, Ehud shut the doors of the upper chamber on him and locked them. ²⁴After he left, the courtiers returned. When they saw that the doors of the upper chamber were locked, they thought, "He must be relieving himself in the cool chamber." ²⁵They waited a long time; and when he did not open the doors of the chamber, they took the key and opened them—and there their master was lying dead on the floor! ²⁶But Ehud had made good his escape while they delayed; he had passed Pesilim and escaped to Seirah. ²⁷When he got there, he had the ram's horn sounded through the hill country of Ephraim, and all the Israelites descended with him from the hill country; and he took the lead.

³⁰On that day, Moab submitted to Israel; and the land was tranquil for eighty years.

Haftarat Vayetze -- first third (Gen. 28:10-30:13) -- Hosea 12:3-14 -- Etz Hayyim pp. 196 / 189 Hosea tells Jacob's story in chapter 12, reprising the tale first told in the Torah last week and this. Though this might well fit several parashah thirds, both Ashkenazim and Sephardim read parts of this chapter as the haftarah of Vayetze.

Haftarat Vayetze -- second third (Gen. 30:14-31:16) -- Zekhariah 1:7-17 The striped horses seen by Zekhariah are described in a locution reminiscent of Jacob's

speckled sheep in today's Torah portion.

ז בּּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְעַשְׁתֵּי־עָשָׁר חֹדֶשׁ הוּא־חַדֶּשׁ שְׁבָּט בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיָוֹשׁ הָיָה דְבַר־יְהוֹה אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־עִדָּוֹא הַנָּבֵיא לֵאמְרִיּח רָאַיִתִי | הַלַּיְלָה וְהַנֵּה־אִישׁ רֹבֵב עַל־סַוּס אָדֹם וְהוּא עֹמִד בֵּין הַהַדַּסָּים אֲשֶׁר בַּמְצָלָה וְאַחֲרִיוֹ סוּסַים אֲדַמִּים וּלְבָנְים וּלְבַנְים: ט וֵאֹמֵר מָה־אֵלֶה אֲדֹנֵי עַמִּד בֵּין הַהַדַסָּים אֲשֶׁר בַּמְצָלָה וְאַחֲרִיוֹ סוּסַים אָדַמִים אַדַמִים וּלְבַנְים: ט וֵאֹמַר מָה־אֵלֶה אֲדֹנֵי וּיּאַמֶר בַּין הַהַדַסָּים אָשֶׁעָר בַּמְצָלָה וְאַחֲרִיוֹ סוּסַים אָדַמִים אַדַמִים וּלְבַנְים: ט וָאמַר מָה־אֵלָה אָדֹנֵי וּיּאמֶר בַּין הַהַדַסִים אַשָּׁעָר הַהַנָּה לָאַרָי הַזּבֶר בִּי אַנֵי אַרְאָדָ מָה הַמָּה אַלָּהי י וֹיַעון הָאָישׁ הָעֹמִד בַּין הַהַדַסָּים ווּיֹאמַר אַבּקָה אַשֶּׁר שָׁלַח יְהֹזֶה לְהַתְהַלֵּד בָּאָרֵץ ייש וַיַּעֲצָר יָהוּדָה הַמָּמָה אַלָּהי יוּזיָם הַיָּהָים הַיזּמָר הַתְּהַלַכְנּוּ בָאָרֶץ וְהִנֶה כָּלַהָאָרֶץ וּהַנָּה כָּלַהָאָרָי שָׁבָר וּשְׁבָּעוּ הַתְּהַלַכְנוּ בָאַרֶר וְהַנָּשַעָין וּשָּעָר יָהוֹה הַאָרָר הַיָּשָׁבָר וּשְׁבָּעָן הַיָּתָי הַדְרָרַתֵם אָת יְרַהַם אָרָין הַרָּזָרָר וּהַנָּר בָּבָר אָרָים בָר הָדָיָה הַנָּבָאָרָא שִׁר הַיּנָר אָנָי הַתְּלָאַדְ יְהוֹה הַבְיּשָׁר בָין הַרַהַם אָרָי הַיּהָהַיָּשָּרָי שָׁרָר הַשָּבָר וּשָׁבָר יָבָעָר וּאַבָרי הַהַיּקַר אָבָיאַר הַיָּבָּעָים הַיָּבָר אָרָים הַמָּר אָרָי הַתְּדָבָר בָי דְבַרָים טוּבִים דְּבָרִים נוּאָרָש בָרָישָׁלָם וּאָרָיים הָאָדָי הָינָה בָאָרָר בָרָים בָיתַי בָרָים מוּבָיה בָיתָי הַדְבָר בָי דְבָרָים טוּבָים דְעָרִים וּאַבָרים הָאַרָים הַיָּשָרים בְּרָשָּעָר אָניים הָירַים בָּעָר יָיר הָינָר אָר בָין הָרָרָישָר בָין הַין הַין הַין הַיָּים הָינָה בָר הַיּיָה הַירָר בָירָר בָין בָּבָרָהים דָּרָה בָּין בָירָים וּבָיה בָיאָרין הַיתִיין בָריים הַירָים הָישָּרָישָּר בָיעָר בָין הַיָּהוֹים הַרָּישָר בָרים הָים הַיָּשָריים אָרָר הַיָּרָה אָים רָיריים הַיָים אָשָרי בָין הַין בָין הַינָים בָיין בָאַר הָירָים הַיָּשָרי בָין הַיּהָין הַידָרָישָר בָיין הַין בָייָרָים מָעָרָיים בָּיים בָאָריי הָיין בָּיישָרי בָיין בָיי הַייָר

יְהֹוֶה צְבָאֲוֹת וקוה וְקָו יִנָּטֶה עַל־יְרוּשָׁלָםי יז עַוֹד | קְרָא לֵאמֹר כַּה אָמַר יְהֹוֶה צְבָאוֹת עֶוֹד הְּפוּצִינָה עָרַי מִטֵּוֹב וְנִחַם יְהוֶה עוֹד אֶת־צִּיון וּבָחַר עוד בִּירוּשָׁלָםי

⁷On the twenty-fourth day of the eleventh month of the second year of Darius—the month of Shebat—this word of the LORD came to the prophet Zechariah son of Berechiah son of Iddo:

⁸In the night, I had a vision. I saw a man, mounted on a bay horse, standing among the myrtles in the Deep, and behind him were bay, sorrel, and white horses. ⁹I asked, "What are those, my lord?" And the angel who talked with me answered, "I will let you know what they are." ¹⁰Then the man who was standing among the myrtles spoke up and said, "These were sent out by the LORD to roam the earth."

¹¹And in fact, they reported to the angel of the LORD who was standing among the myrtles, "We have roamed the earth, and have found all the earth dwelling in tranquility." ¹²Thereupon the angel of the LORD exclaimed, "O LORD of Hosts! How long will You withhold pardon from Jerusalem and the towns of Judah, which You placed under a curse seventy years ago?"

¹³The LORD replied with kind, comforting words to the angel who talked with me.

¹⁴Then the angel who talked with me said to me: "Proclaim! Thus said the LORD of Hosts: I am very jealous for Jerusalem—for Zion—¹⁵ and I am very angry with those nations that are at ease; for I was only angry a little, but they overdid the punishment. ¹⁶Assuredly, thus said the LORD: I graciously return to Jerusalem. My House shall be built in her—declares the LORD of Hosts—the measuring line is being applied to Jerusalem. ¹⁷Proclaim further: Thus said the LORD of Hosts: My towns shall yet overflow with bounty. For the LORD will again comfort Zion; He will choose Jerusalem again."

Haftarat Vayetze -- third third (Gen. 31:17-32:3) -- I Samuel 19:11-18 Wily women in both parashah and haftarah deceive their fathers with terafim.

יא וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל־בֵּיָת דָּוִד לְשָׁמְלוֹ וְלַהֲמִיתוֹ בַּבְּקָר וַתַּגֵּד לְדָוֹד מִיכַל אָשְׁתּוֹ לֵאלֵׂר אִם־אֵינְךָ מִמַלֵּט אֶת־נַפְשָׁךָ הַלִּילָה מָחֶר אַתָּה מוּמֵת: יב וַתַּגָּד מִיכַל אֶת־דָּוָד בְּעֵד הַחַלּון וַיֵּלָד וַיִּבְרָח וַיִּמָּלְט: יג וַתִּקַּח מִיכַל אֶת־הַתְּרָפִים וַתָּשֶׁם אֶל־הַמִּשָּׁה וְאֵת כְּבֵיר הָעוּים שָׁמָה מְרְאֲשׁתָיו וַתְּכַס בַּבְּגָדי וַיִּמָּלְט: יג וַתִּקַח מִיכַל אֶת־הַתְּרָפִים וַתָּשֶׁם אֶל־הַמִּשָּׁה וְאֵת כְּבֵיר הָעוּים שָׁמָה מְרְאֲשׁתָיו וַתְּכַס בַּבְּגָדי זִיּמָלְט: יג וַתִּקַח מִיכַל אֶת־הַתְּלָמי וַתְּכָס בַּקָּעָר אַתִר יד וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחֵת אֶת־דָּוָד וַתִּאמֶר חֹלֶה הְוּאי מִר וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקָחַת אֶת־הַמָּלָים לָקָחַת אֶת־דָּוָד וַתָּאָכִים לְרְאוֹת אֶת־דָּוָד לַאמִר הַעֲלָוּ אֹתָוֹ בַמִּשֶּה אַלַי לַהֲמִתְוֹי טז וַיָּבֹּאוּ הַמָּלָאָרִים ווּהַגָּה הְרָבִיר הָעוּיִים מְרָאֲשׁתְיי אָת־הָיָבָים לָקָחַת אָת־הָעָלוּ בַּמִשֶּה אַלי לַהַמָּמִיוּ טוּ וַיָּבָּאוּ הַרְבִיר הָעוּיָשׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אָרַבּיָר דָעָר בַּמָשָה אַלי לַהַמָּתוֹי כּבָּקָר וּשָּבָּר הָדָיָבָי הַרָּאוֹין הַיּבַיּלִים מְרָאַשׁרָי הַמָּטָר הַעָּלָי מַרָלָי מָרָר מָתָר בַמָּמָי הַרְבָיר הָעוּיָדוֹת אָרדָידָיד לָאמָר הַעָּרָה אַרָּי הַרָּאוּים מְרָאוֹים מִיבָל אָר הַעָּה הַיָּיָיבים מָרָבָין הַיָּים מָרָים אָאָר הַמָּשָר הַאָּמִיתוּים הַרָּעָיּשִים מְרָאוּשָּעוּים הַיַרָּקוּשָּר אַיים מְרָאַשָּעוּים מְרָישָּמוּים אוּין הַיָּרָים אָעָר מַיָיבָי בַיָּשָּרָם מָיבָר בָיָר הַמָּיהָים מָרָר מָיד

¹¹Saul sent messengers to David's home to keep watch on him and to kill him in the morning. But David's wife Michal told him, "Unless you run for your life tonight, you will be killed tomorrow." ¹²Michal let David down from the window and he escaped and fled. ¹³Michal then took the household idol, laid it on the bed, and covered it with a cloth; and at its head she put a net of goat's hair. ¹⁴Saul sent messengers to seize David; but she said, "He is sick." ¹⁵Saul, however, sent back the messengers to see David for themselves. "Bring him up to me in the bed," he ordered, "that he may be put to death." ¹⁶When the messengers came, they found the household idol in the bed, with the net of goat's hair at its head. ¹⁷Saul said to Michal, "Why did you play that trick on me and let my enemy get away safely?" "Because," Michal answered Saul, "he said to me: 'Help me get away or I'll kill you.""

¹⁸David made good his escape, and he came to Samuel at Ramah and told him all that Saul had done to him. He and Samuel went and stayed at Naioth.

Haftarat Vayíshlach -- first third (Gen. 32:4-33:20) -- Ovadiah 1:10-18, 21 -- Etz Hayyim p. 223 Jacob confronts Esau in the parashah. The traditional haftarah therefore focuses, generations later, on Jacob's descendants, Israel, facing Esau's descendants, Edom.

Haftarat Vayishlach -- second third (Gen. 33:1-35:15) -- Jeremiah 30:10-20 "Jacob shall return," says Jeremiah, speaking of exiled Israel. It is, of course, in this portion that the patriarch Jacob does in fact return and settle the land after his stay in Aram.

י וְאַתָּׁה אַל־תִּירָא עַבְדָּׁי יַעֲקָב נְאֵם־יְהוֹה וְאַל־תַּחַת יִשְׁרָאֵל בִּי הְנְעָי מוֹשְׁיְעֵדְ מֵעָקׁב וְשָׁב יַעֲקָב וְשָׁב יַעֲקָב וְשָׁבְיַעָקָב נְאָבָט וְשִׁאַנֵן וְאֵיו מְחַרִידּ: יא כִּי־אִתְדָ אַנֵי נְאֵם־יְהוֹוָה לְהוֹשִׁיעֶד כִּי אָבָאָרָ הַבִּצוֹתַיד שָׁם אַדָּ אְתְדָ לָא־אָעֲשֶׁה כָלָה וִיִפַּרְתַּוֹדָ לַמִשִׁב יַעַקָּב וְשָׁבָט וְנַאָּה לָשִׁ בַיָּבָר בְּבָל־הַגּוֹיָם | אֲשֶׁר הַבִּצוֹתַיד שִׁם אַדָּ אְתְדַ לָא־אָעֲשֶׁה כָלָה וִיִפַּרְתַּיָד לַמִשְׁבָּט וְנַאָּה לָא אַנַשֶּדָ יב כַּי כִה אָמַר יְהוֹה אַנַיּשׁ לְשִׁבְרָד נַחְלָה מַכָּתַדְּ: יג אֵין־דָן דִינַדְ לְמָיוֹר רְבָאוֹת תְּעָלָה אָיו לָדֵי יד כָּל־מְאַהַבַיָּד שְׁכַחוּדְ אוֹתָדָ לֵא יִדְרָשׁוּ כִי מַכַּתַדְ: יג אַין־דָן דִינַד לְמָזוֹר רְבָאוֹת תְּעָלָה אָין לָדָי הַרַיּקַר מַאַהַבַיָּד שִׁבְלָד אַבְלָה אַכָּלָה וּבָל־בְעָבוּרָד גַּמָלָה מָיָרָבָר בַּעַבוּ חַטּאַתְיִד: טו מַה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרָד אָעָרָברָד בָּלָם בַּשְׁבָין בָי אָי הַטּאַתְיָדִי עַל הַיַרָר אַרַבּיָד אַיַעָן עַריביעָר אַבָּרָב אַיָּין אָדָר מוּבָרָד אַי הַבּלֹב מְעַבָּרָד אַבָּכָה בָּבָי זיז כָּי הַשָּעָר זְהָיָה בְּיָזי וּשִעַרָן הַמָּבָרָד גַעַלָים עַרָרָים בַּיָרָד בָּעָרָשָרָי בָּבָין בָּיי בָּעָרָ אָאָנָין בַרָידָיעָר אַיָרָיעָר בַיּנוּדָעָרָירָירָ מַיַרָרָין בָּייּין אָבָרָי מוּכּר אַבְרָבוּד אָין ביי זי מַטּאַרָין: טו מַהּרַבְיָד אַבָּרוּן אַימָין לָבָי יזי הַיּעָלָה אַבְרָבָה זיז כּי מוּזין בַרָיב עַרָים בּיָיד שָּבוּינוּין בָין שָּבוּין מָין בָין בָיי מוּעָבן הַייים בּיָין מָיין בּייָין מָין בָיָד מָעַין בָיָשָן אַיָין בָין הַי מוּעָבן הַיָּבין הַיָישָּרָין בּיָין מָיַרָרָי אַיָר אַין בָין מָין בָין בָיעָרָב בָּעָים בָּיָין בָין אַרָין בייין בָינָין רָיעָין ביין מָעָרָן בָיין בָירָרָשָי ביין בייָרָר אָיָעַר זיין בָיין בָין בָייָעָר בַיין בָין בָיין מוּעַרין בּיין בָּיין בָּיעָין בָייָין בָין מָינָין בָיעָין בָיין בָין בָיי אַעָּעָר יָידָר אַידָר אַין בָיין גָישָין מוּין גָיין בָיין בָיעָין מָין בָין אַעָריי בָיעָר גָין בָיין גָין בָיין בָיין גָיין בּיין בָיין גָין בָיין בָין בָיין בָיין געין בָיין גָיין בּיין בּיין בּייןנָין בָייעָין בָיין בָין בָיין בָי

¹⁰But you, have no fear, My servant Jacob —declares the LORD— Be not dismayed, O Israel!
I will deliver you from far away, your folk from their land of captivity. And Jacob shall again have calm and quiet with none to trouble him;
¹¹For I am with you to deliver you —declares the LORD.
I will make an end of all the nations among which I have dispersed you; But I will not make an end of you!
I will not leave you unpunished, but will chastise you in measure.
¹²For thus said the LORD: Your injury is incurable, your wound severe;
¹³No one pleads for the healing of your sickness, There is no remedy, no recovery for you.
¹⁴All your lovers have forgotten you, they do not seek you out; For I have struck you as an enemy strikes, with cruel chastisement,

Because your iniquity was so great and your sins so many.

¹⁵Why cry out over your injury, that your wound is incurable?

I did these things to you ecause your iniquity was so great And your sins so many.

¹⁶Assuredly, all who wanted to devour you shall be devoured,

And every one of your foes shall go into captivity;

Those who despoiled you shall be despoiled,

And all who pillaged you I will give up to pillage.

¹⁷But I will bring healing to you and cure you of your wounds —declares the LORD.

Though they called you "Outcast! That Zion whom no one seeks out,"

¹⁸Thus said the LORD:

I will restore the fortunes of Jacob's tents and have compassion upon his dwellings.

The city shall be rebuilt on its mound, and the fortress in its proper place.

¹⁹From them shall issue thanksgiving and the sound of dancers.

I will multiply them, and they shall not be few;

I will make them honored, and they shall not be humbled.

²⁰His children shall be as of old, and his community shall be established by My grace;

And I will deal with all his oppressors.

Haftarat Vayishlach -- third third (Gen. 35:16-36:43) -- Amos 1:1, 11-2:3

The end of the parashah focuses on the genealogy of Esau and the history of his descendants, Edom. Amos' prophecy is likewise directed to Edom and the local tribes surrounding them.

א דִּבְרֵי עָמׁוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַּנְּקְדָים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר חָזָּה עַל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי | עֵזִיָּה מֶלֶדְ־ יְהוּדָׁה וּבִימֵׁי יָרֶבְעַם בֵּן־יוֹאָשׁ מֶלֶדְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיֻם לִפְנֵי הָרֶעַשׁי

יאֹיכָּה אָמַר יְהֹזֶה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי אֲדוֹם וְעַל־אַרְבָּעָה לָא אֲשִׁיבָנוּ עַל־רָדְפוֹ בַחֶרֶב אָחִיו וְשִׁחֵת רְחֲמִיו וַיִּטְרָף לָעַד אַפּוּ וְעָבְרָתוֹ שְׁמָרָה גָצַח: יב וְשִׁלַחָתִי אֵשׁ בְּתֵימָן וְאָרְלָה אַרְמְנוֹת בָּצְרֵה: יג כּה אָמַר יְהוֹה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי בְנֵי־עַמּוֹן וְעַל־אַרְבָּעָה לָא אֲשִׁיבָנוּ עַל־בִּקְעָם הָרוֹת הַגָּלְעָׁד לְמַעַן הַרְחִיב אֶת־גְּבוּלֶם: יד וְהַצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָרְלָה אַרְמָנוֹת גָּיָרָה מַיָּרָה טו וְהָלַדְ מַלְכָם בַּגוֹלָה הָוּא וְשָׁרֵיו יַחָדָן אָמַר יְהוֹה:

ב א כֹּה אָמַר יְהֹזֶה עַל־שְׁלשָׁה פִּשְׁעֵי מוֹאָב וְעַל־אַרְבָּאָה לְא אֲשִׁיבָנוּ עַל־שְׂרְפָוֹ עַצְמִוֹת מֶלֶהְ־אֶֻדוֹם לַשְׁיבִי אַכָּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁרְפָוֹ עַצְמִוֹת מֶלֶהְ־אֶדוֹם לַשְׂיד: ב וְשִׁלַחְתִּי־אֲשׁ בְּתִרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: גַשְׁיבִנוּ שוֹפָר: ג וְהַכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקְרְבָּהוֹ וְכַל־שָׂבֶרָה אָמֵר יְהוֹת וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוּאָב בּתְרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: ג וְהַכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקּרְבָּהוֹ וְכַל־שָׁרֶבָּהוֹ אַמַר יְהוֹה וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוּאָב בּתְרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: ג וְהַכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקּרְבָּהוֹ וְכַל־שְׁבֶרָה אָמֵר יְהוֹה אַמַר יְהוֹה וּמֵיַת בְּשָׁאוֹן ביי בוּיִאַם בּתְרוּעָה בִקוֹל שוֹפָרי ג וְהַיָּר ג וְהַכְרַתִּי שׁוֹפֵי בוּיּבּרוּ אַשִּים בּתוּרוּעָה בּי ג וְהַכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקּרְבָּהוּ וְכָל־שָׁבֶרִיה אָמֵריה גַמּוֹ אַמַר יְהוֹה:

The words of Amos, a sheepbreeder from Tekoa, who prophesied concerning Israel in the reigns of Kings Uzziah of Judah and Jeroboam son of Joash of Israel, two years before the earthquake.

¹¹Thus said the LORD:

For three transgressions of Edom; For four, I will not revoke it:

Because he pursued his brother with the sword and repressed all pity,

Because his anger raged unceasing and his fury stormed unchecked.

¹²I will send down fire upon Teman, and it shall devour the fortresses of Bozrah.

¹³Thus said the LORD:

For three transgressions of the Ammonites; For four, I will not revoke it:

Because they ripped open the pregnant women of Gilead in order to enlarge their own territory.

¹⁴I will set fire to the wall of Rabbah, and it shall devour its fortresses,

Amid shouting on a day of battle, on a day of violent tempest.

¹⁵Their king and his officers shall go into exile together —said the LORD.

2 Thus said the LORD:

For three transgressions of Moab; For four, I will not revoke it:

Because he burned the bones of the king of Edom to lime.

²I will send down fire upon Moab, and it shall devour the fortresses of Kerioth.

And Moab shall die in tumult, amid shouting and the blare of horns;

³I will wipe out the ruler from within her and slay all her officials along with him —said the LORD.

Haftarat Vayeshev -- first third (Gen. 37:1-37:36) -- Amos 2:6-3:2, 7-8 -- Etz Hayim p. 247 Amos' reference to the sale of a righteous one for silver is, in the rabbinic imagination the sale of Joseph, known as the Righteous One, which is at the heart of this Torah portion.

Haftarat Vayeshev -- second third (Gen. 38:1-38:30) -- I Samuel 24:2-15 (3-16) The connection of this haftarah to the Torah portion is in the use of an object of significance to convey a message, of Tamar to Judah in the Torah portion, of David to Saul in the haftarah.

ב וַיָּקָח שָׁאוּל שָׁלַשֶׁת אַלַפֵּים אֵישׁ בַּחוּר מִכַּל־יִשָּׁרָאָל ווּיָלָדָ לְבַקָשׁ אֶת־דַּוִד' וָאַנַשָּׁיו עַל־פָּנֵי צוּרֵי היּעַלים: ג ויבא אַל־גִדרות הַצאן עַל־הדָרד ושם מערה ויבא שאול להסד את־רגליו ודוד ואַנשיו בְּיַרְכְּתֵי הַמִּעָרָה יִשְׁבֵים: ד וַיִּאמָרוֹ אַנְשֵׁי דַוָּד אֵלֵיו הַנֵּה הַיּוֹם אֵשִׁר־אַמַר יְהוֹה אֵלִידָ הָנֵּה אֵנֹכִי נֹתֵן אַת־ איביד איבד (בַּרָדֹ בָּנֵדָר וּעַשִׁית לוֹ כַּאַשֶׁר יִטַב בְּעֵינֵיָך ווָיָקָם דָוֹד וויִכְרָת אֶת־כִּנַף־הַמִּעֵיל אַשִׁר־לשָׁאוּל ַבַּלָטי ה וַיָּהִי אָחֵרִי־בֶּון וַיָּדְ לָב־דָוָד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כַּרֶת אֶת־כַּנָף אֲשֶׁר לשָׁאוּלי ו ויאמר לאנשיו חַלַיַלָה לֵי מֵיָהוֹה אָם־אָעֵשָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לַאדֹנִי לְמִשִׁיח יְהוֹה לִשְׁלֹח יָדָי בָּוֹ כֵּי־מִשִׁיח יְהוֹה הוּאי ז וישַטע דוד את־אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אַל־שאול ושאול קם מהמערה וילד בדרד: ח וַיַּקָם דַּוִד אָחֵרִי־כָּן וַיָּצָא מֵן־ המערה מֶהַמִּעַרֶה וַיִּקָרֵא אָחֵרִי־שָׁאוּל לֵאמִר אָדֹנֵי הַמֵּלָד וַיָּבֵּט שָׁאוּל אַחַליו וַיִּקֹד דַוָד אַפַּיִם אַרַצָה וַיִּשְׁתַּחוּ ט וַיָּאמָר דַוִד' לְשָׁאוּל לַמֵה תַשְׁמַע אָת־דָבָרִי אַדָם לָאמִר הְנֶה דַיְד מְבֵקשׁ רַעֲתֵדָּ: י הְנֶה הַיּוֹם הַזֶּה רַאָוּ עֵינֵידָ אֶת אֲשֶׁר־נְתֵנְדְ יְהוֹה | הַיָּוֹם | בְּזַד' בַּמִעַרה וָאַמָר להרגד ותּחס עליד ואמר לא־אָשָׁלח יַדִי בָּאדני כָּי־מִשִׁיח יהוה הוא יא ואבי ראה גַּם ראה את־כָּנָף מุעִילְדָ בְּיָדֵי כִּי בְּכָרְתִי אֶת־כְּנַף מְעִילְדָ וְלָא הֵרְגְתִידְ דַע וּרְאֵה כִּי אֵין בִיָדִי רָעָה וַבֵּשַׁע וִלָא־חָטָאתִי לַד ואַתַה צֹדֵה אֶת־נַפָּשָׁי לקַחִתָּהּי יב יִשְׁפָּט יְהוֹה בֵּינֵי וּבֵינֶד וּנָקַמַנִי יְהוֹה מִמֶך וְיָדִי לְא תָהִיֶה־בֵּדִי יג כַּאַשָׁר יאמר משל הַקַּדְמֹנִי מֵרשָׁאִים יֵצָא רֵשַׁע ויָדָי לָא תָהִיָה־בָּדָּ יד אָחַרָי מֵי יָצָא מֵלָדְ יִשְׂרָאֶל אַחַרִי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחַרי כֶּלֶב מֵת אַחַרִי פַּרְעָש אֶחָדי טו וְהָיָה יְהֹוָה לְדַלָּן וְשָׁפַט בֵּינִי וּבֵיָנֶדְ וְזֵרָא וְיָרָב את־רִיבִי וִישִׁפְּטֵנֵי מִיֵדָדָי

³So Saul took three thousand picked men from all Israel and went in search of David and his men in the direction of the rocks of the wild goats; ⁴and he came to the sheepfolds along the way. There was a cave there, and Saul went in to relieve himself. Now David and his men were sitting in the back of the cave.

⁵David's men said to him, "This is the day of which the LORD said to you, 'I will deliver your enemy into your hands; you can do with him as you please." David went and stealthily cut off the corner of Saul's cloak. ⁶But afterward David reproached himself for cutting off the corner of Saul's cloak. ⁷He said to his men, "The LORD forbid that I should do such a thing to my lord—the LORD's anointed—that I should raise my hand against him; for he is the LORD's anointed." ⁸David rebuked his men and did not permit them to attack Saul.

Saul left the cave and started on his way. ⁹Then David also went out of the cave and called after Saul, "My lord king!" Saul looked around and David bowed low in homage, with his face to the ground. ¹⁰And David said to Saul, "Why do you listen to the people who say, 'David is out to do you harm?' ¹¹You can see for yourself now that the LORD delivered you into my hands in the cave today. And though I was urged to kill you, I showed you pity; for I said, 'I will not raise a hand against my lord, since he is the LORD's anointed.' ¹²Please, sir, take a close look at the corner of your cloak in my hand; for when I cut off the corner of your cloak, I did not kill you. You must see plainly that I have done nothing evil or rebellious, and I have never wronged you. Yet you are bent on taking my life.¹³May the LORD judge between you and me! And may He take vengeance upon you for me, but my hand will never touch you. ¹⁴As the ancient proverb has it: 'Wicked deeds come from wicked men!' My hand will never touch you. ¹⁵Against whom has the king of Israel come out? Whom are you pursuing? A dead dog? A single flea? ¹⁶May the LORD be arbiter and may He judge between you and me! May He take note and uphold my cause, and vindicate me against you."

Haftarat Vayeshev -- third third (Gen. 39:1-40:23) -- Judges 7:9-20 Joseph is known for his dream interpretation. Here, in Judges, Gideon profits from just such a dream and its interpretation.

ט וַיְהִיּעִׁם בַּעִרָדָ אָלִיהָם הַאָּלָי יְהָלֶה הָוּם רֵד בַּמַּחֲזָה כִּי וְתַתִּי בְּזָדָה וְזָרַדְתָ בַמַחֵזָה וַיֵּרָ הָאָרָ אַתָּה וֹבָרָה בַּמַחַנָה וַיַרָדָת בַמַחַנָה יא וְשָׁמַעָד מַה־יִדַבָּרוּ וְאַחַר תֵּחָזַקְנָה יָדָידָ וְזָרַדְתָ בַמַחַנָה וַיֵּרָד אָעָר בַּמַחַנָה וַיֵּרָד אָעָר בַּמַחַנָה וַיֵּרָד אָעָר בַּמַרַבָּר בַּיִר אַתָּה וּבַרָה נַעַרָד אָל־קַבָּה הַחַמָשׁים אַשֶׁר בַמַּחַנָה יב וּמִדְיָן וַאַמַלַק וְכָל־בְּנֵי־לֶזֶדֶם וֹיְנָרָדָת בַמַחַנָה וַיֵּרָד הָאָישׁ מְסַבָּר לְרֵאָהוּ חַלָים וּבְּרָה נְעַרָּד אָל־קַבָּה הַחַמָשׁים אַשֶׁר בַמַּחַנָה יב וּמִדְין וַאַמַלַק וְכָל־בְּנֵי־לֶזֶדֶם וֹיְנַבְדָת בָיָהוּ חַלָים לְרָב וְלְגִמַלִיהָם אֵין מִסְפָר כַּחוֹל שֵׁעַל־שְׁפַת הַיָּם לְרִבּי יג וַיָּבָיא גִדילָעון וְהְנֵה־אִישׁ מְסַבּר לָגַאָהוּ חַלָים וּאַרָב וּנְהַמְכָהוּ וּזָבַין הַבָּין וּנָבַר הַאָּלָה וְנָבֵל הָאָהָלָי יִד וַזַּעַן וַיִּבָּר וַיִּשְרָב בְּיוֹז אָרָב גָּרָבוּ וּזָין וּבַבּעָר הַבַּרָן וּשָּרָה וּזָעָין וּאָרָב גַּדְעוּן הַאָרָה וּנָבַין בַיּיוּזא וַיִיּשָרָה וּנָבּרָין בָבַין בַעַרָים בָּעַר בַּמָרָד בַבָּמוּ וּבין וּשְּרָבוּ וּבָרָד וּיִין הָשָּרָהוּ וּזָב וּאָרָב גַדָּעָין הַמָּרָה וּדָרָין אָרָים מַעָּרָה וּנָבַין וּדָישוּר וּיָבָין בַבַּרִים אָניין וּתַיּין וּשָּרָב גַיִדְכָם אָרָין בַרָּהוּ וּבָין אַרָיןן וּזַיּרָב גַין וּעָרָב גַיָין בָרָין בַבְיּעון בַבָּעָירָה וּבָיןין בַבְיעוּר וּבָין בַעַיּשָרָה בַיָרַין אַייים בַעָּעוּ בַּמָרָי וּזיּנִיבּין אַעַין בּעָרָר אַבָּין בַּעָרוּ בַיָּיןוּן בַּיָין וּיין וּזּעָר בַיָּדָים בַרָּעוּן בַרָיוּן בַיָּין בַרָר בַיָּרָין וּעָרָין בַרָין אַייָעוּין בַּיָין בַיּבַיעון בַיָּיןעון וּזיּעָר בַיָדָים בַבְעוּדי בַיָּין בַיָרָין בַייּיןין בָידָין אָייין בַיעוּין בָּיעוּן בַיעוּעָר בַיָין וּינָין בַרָיים בַיעָינוּין גָיין בָּעוּיין בָיאוּין בַיין וּבָריין אַיעון בַיעון בָיעוּין בָיעון בַייעון בַיעון בַיעון ב אַיעָר בַיָרָיין בָרָין גָיעון בַיין בָעוּין בָיעון בָיין בָיין בָייעון בַיעון בַיין בָיין בַיין בָעוּין בָיין בָיעון בַיעוּין בַיעוּין בַיןין בָיין בַייןין בַיעַיעין בַיין בָּיעוּייין בָין בָיין בָין בַייעון בּיעין בַיין בַייעון בַיי

⁹That night the LORD said to him, "Come, attack the camp, for I have delivered it into your hands. ¹⁰And if you are afraid to attack, first go down to the camp with your attendant Purah ¹¹and listen to what they say; after that you will have the courage to attack the camp." So he went down with his attendant Purah to the outposts of the warriors who were in the camp.—¹²Now Midian, Amalek, and all the Kedemites were spread over the plain, as thick as locusts; and their camels were countless, as numerous as the sands on the seashore.—¹³Gideon came there just as one man was narrating a dream to another. "Listen," he was saying, "I had this dream: There was a commotion—a loaf of barley bread was whirling through the Midianite camp. It came to a tent and struck it, and it fell; it turned it upside down, and the tent collapsed." ¹⁴To this the other responded, "That can only mean the sword of the Israelite Gideon son of Joash. God is delivering Midian and the entire camp into his hands."

¹⁵When Gideon heard the dream told and interpreted, he bowed low. Returning to the camp of Israel, he shouted, "Come on! The LORD has delivered the Midianite camp into your hands!" ¹⁶He divided the three hundred men into three columns and equipped every man with a ram's horn and an empty jar, with a torch in each jar. ¹⁷"Watch me," he said, "and do the same. When I get to the outposts of the camp, do exactly as I do. ¹⁸When I and all those with me blow our horns, you too, all around the camp, will blow your horns and shout, 'For the LORD and for Gideon!'"

¹⁹Gideon and the hundred men with him arrived at the outposts of the camp, at the beginning of the middle watch, just after the sentries were posted. They sounded the horns and smashed the jars that they had with them, ²⁰and the three columns blew their horns and broke their jars. Holding the torches in their left hands and the horns for blowing in their right hands, they should, "A sword for the LORD and for Gideon!"

Haftarat Miketz -- first third (Gen. 41:1-41:52) -- I Kings 3:5-15

Parashat Miketz begins with Pharaoh's dreams which then drive the story. Solomon, another king, dreams a dream which drives the story. And his wisdom, like that of Joseph.

ה בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוֹה אָל־שְׁלֹאָה בַּחַלוּם הַלָּיָלָה וַיָּאָמֶר אֶלהִים שְׁאַל מָה אָתָן־לָדִין וויי אַתָּה עָשִׁית עם־עַבְדְּדְּדָוִד אָבִיֹ חֶסֶד גָּדוֹל בַּאֲשֶׁר הָלַדְ לְּפָגֶידְ בָּאָמָת וּבִצְדָסֶה וּבִיּשְׁת יַבְבָ עִמָד וּתִּשְׁמִר־לוֹ אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתְּתָּן־לוֹ בֵן ישִׁב עַל־כִּסְאוֹ כַּיִוֹם הַזֵּהי ז וְעַתָּה יְהוֹה אֵלהָי אַתָּה הַמְלַכְתָּ אֶת־עַבְדָדְ תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנִכִי נַעַר קָטוֹן לָא אַדַע צָאת וַבָּאי ח וְעַבְדָדְ בְּתִוֹדְ עַמְדָ הַמְלַכְתָּ אֶת־עַבְדְדָ הַתַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנִכִי נַעַר קָטון לָא אַדַע צָאת וַבְאי ח וְעַבְדָדְ בְּתִוֹדְ עַמְדָ הַמְלַכְתָּ אֶת־עַבְדְדָ הַתַחַת דָּוַד אָבִי וְאָנִכִי נַעַר קָטון לָא אַדַע צָאת וָבָאי ח וְעַבְדָּרָ בְעַמְדָ לְהָצִי בְּחֶרַתָּ עַם־דָּבְרָ הַזֶּה: יוּכַל לִשְׁפִיט אָת־עַמְדָ הַכָּבָד הַזֶּה: י ווִייּטַב הַדָּבָר בְּעִינִי אָדְיָי כָּי בִין־טוֹב לְרָע כַּי מַי יוּכַל לִשְׁפִיט אָת־עַמְדָ הַעָּקָרָ אָאַרָיקָרָ שָׁאַלָת לָדָי בָּעָיר בָּיָבי אָת־הַדָּבָר הַזֶּה: יוּ וּלָא־שָאַלָת בְּרָי בָיקָר וּבָין אָשָׁים לָאי שָּאַלָם עַרָּיָעָר בָּיָשָּאַר אָעָיד בָרָבָין הַמִרַין בַעַרָּין בַעַרָּבָר הַזָּה: יע וּדָרָע בָי מָר וּבָין אָסָר בָיזים בַּבְין בַּרָרָ הַעָּגָין בַעַרָּבָר הַזָּבָר הַזּבּין בָרָר הָזָבין בָעָרָי בָּים בָּבָין בַּתְרָסָר בָּרָר הַזָּאַר עָתָּים וּבָרָין בָעַבּין בָרָבָין שָּאַרָי בַּרָר הַזָּבָר הַזָּה: יוּ וּאַלָי בָּרָי הַיָּרָים בַרָּבָין הַדָּבָין הַדָרָי בָעַין בָּבָין אָעַר בָּלָים אָשָׁיַר בָאָרָי בָּאַין בַעַרָּים בַרָּבָר הָזָאָין בָּרָר אָעָין בָרָבָין בָּיָין הַיָּרָין בַעַרָין בַרָּים בָּרָישָין בָעוּבָין אַיןר בָיָר הָיָאָבָין בָעָירָים בָּבָין בָיעָים בָרָי בָּעָשָר שָּיקים בָּרָין בָיקין בָין בָּין בָעָרָי בָעָירָין בַעַרָין בָרָין בָעָרָין בָעָרָין בָיין בָּעָיר בָין בָּרָין בָירָין בָעָרָין בָירָר הָעָיין בָר בָעָרָין בָעָרָין בָּין בָּרָין בָעַר הַדָּבָר בָיוּדָי בָעָירָין בָר הַיָרין בָעַרין בָּיין בָיייבָין בָעָיין בָין בָיין אָרָינָין בָרָיין הַינָין בָעָרָין בָרָין בָין בָין בָין בָין בָרָיין בָעָירָין בָעָריין בָעָיין בָיייבָין אָייין בָייין בָין בָיין בָיין בָיין בָיי

⁵At Gibeon the LORD appeared to Solomon in a dream by night; and God said, "Ask, what shall I grant you?" ⁶Solomon said, "You dealt most graciously with Your servant my father David, because he walked before You in faithfulness and righteousness and in integrity of heart. You have continued this great kindness to him by giving him a son to occupy his throne, as is now the case. ⁷And now, O LORD my God, You have made Your servant king in place of my father David; but I am a young lad, with no experience in leadership. ⁸Your servant finds himself in the midst of the people You have chosen, a people too numerous to be numbered or counted. ⁹Grant, then, Your servant an understanding mind to judge Your people, to distinguish between good and bad; for who can judge this vast people of Yours?"

¹⁰The LORD was pleased that Solomon had asked for this. ¹¹And God said to him, "Because you asked for this—you did not ask for long life, you did not ask for riches, you did not ask for the life of your enemies, but you asked for discernment in dispensing justice—¹²I now do as you have spoken. I grant you a wise and discerning mind; there has never been anyone like you before, nor will anyone like you arise again. ¹³And I also grant you what you did not ask for—both riches and glory all your life—the like of which no king has ever had. ¹⁴And I will further grant you long life, if you will walk in My ways and observe My laws and commandments, as did your father David."

¹⁵Then Solomon awoke: it was a dream! He went to Jerusalem, stood before the Ark of the Covenant of the LORD, and sacrificed burnt offerings and presented offerings of well-being; and he made a banquet for all his courtiers.

Haftarat Miketz -- second third (Gen. 41:53-43:15) -- I Kings 3:16-4:1 -- Etz Hayyim p. 272 This haftarah tells the classic story of Solomon's wisdom and is traditionally associated with Joseph's wisdom as depicted in the parashah.

Haftarat Miketz -- third third (Gen. 43:16-44:17) -- I Kings 10:1-9

The Queen of Sheba recognizes the wisdom of Solomon, as did Pharaoh that of Joseph. She praises God for raising him to leadership. That, too, might be accounted the Torah's subtle message about Joseph.

א וּמַלְפַּת־שְׁבָּא שׁמַעַת אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹאָה לְשֵׁם יְהֹוֶה וַתָּבָא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידְוֹת: ב וַתָּבָא יְרוּשָׁל מָה בְּחַיד כָּבַד מְאֹדׁ גְּמַלִים נְשָׁאִים בְּשָׁמִים וְזָהֶב רַב־מָאָד וְאָבֶן יְקָרֶה וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמה וַתִּדַבֵּר אַלִיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָזָה עִם־לְבָבָהּ: ג וַיַּגֶּד־לָה שְׁלֹאָה אֶת־כָּל־ דְּבָרֵיהָ לְא־הָזָה דָּבָר נָעְלָם מִן הַמָּלֶך אֵשֶׁר לָא הִגִּיִד לְהִי ד וַתֵּרָא מֵלְבָרָה: ג וַיַּגֶּד־לָה שְׁלֹאָה אֶת־כָּל־ דְּבָרֵיהָ לְא־הָזָה דָּבָר נָעְלָם מִן הַגִּיִד לְהִי ד וַתַּרָא מֵלְבָרָה: ג וַיַּגָּד־לָה שְׁלֹאָה אֶת־כָּלִי דְּבָרֵיהָ לְא־הָזָה דָּבָר נָעְלָם מִן הַמַשְׁרַל אָבָדִיוּ וּמַעְמַד מְשֶׁרְתָו [מְשְׁרְתָו]מִעַר אָת כָּלַה חָכְמַת שְׁלֹאָה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בְּנָה: ה וּמַאֲכַל שִׁלְחַנו וּמוֹשְׁב עִבְדָיוּ וּמַעְמַד מְשֶׁרְתָו [מְשָׁרְתָו]מִלְבָּשִׁיהם וֹיַמַשְׁלָיו וְעָלָתוֹן אֲשֶׁר בְיָה יָהוּבָרָה עִיד אָבָדִיוּ וּמַעְכָּה בָיָה וַיָּה אָר הַמָּעָרָים בָּשְׁרָתוּ [מְשִׁרְתָיו] וּמַלְבֲשִׁיהָם וּמַשְׁלָיו וְעַלְתוֹן אָשֶׁר בַיָּה רָוּחַ: ו וַתּנֹאמֶר מְשְׁרְתוּ [מְשְׁרְתָו [מִשְׁרָתוּ הַיָּהַהַבָּה אַשְׁר הָזָיָה הַיָּזָה בַרָּהָים וּזַרָּשָׁר מָיָה רְוּחַ: וּ וַתּלִים הַמְשָׁר מָעָים הַיָּשָּמָתוּ הָיָהָה בַיָּרָא בָרָבָרָים בָּרָה שְׁמִיר מָשְׁרָבוּ רְהוּתַי וּבַעָּרִי וּזַתּמִים מְשָׁרְנָה וּבַיּבָרָה הַעָּבָרָים בַיד אָשָׁר בָיָה הַיָּמָר בָרָרָים אָשִיר וּזּד הַשְּמָרָים הוּזרַהשָּמִיד הַעָּרָא הַאָּיָר הָאָרָים וּיַעָרָם מְעַבָּה הַיָּמָרָין בּיָים בָּמָרָים בָּרָין בָרָיָים בָיּבָרָין וּדָרָים אַיָר מָין רָהוּים וּזינוּה וּבָעָר הָיָה בָּיָר הַיָּבָרים בָיד אָשָרים מָעָרָים בְיּבָר שְׁמָעָה אַעַרָים בְּשָּעָר מָשָרָים בָּעָרָם הָיוּר וּבָעָר הַיַעָרָים בָּיקוּימָר בַיָּבָרָים מָרָים בָימָים בָרָרָים בָר וּבָייה זיין מִיר בָישָּים בָּשְׁמִים מָים בָּבָר אָיבין אָבָין וּיתָרָבין בָיד בָעָיים בָירָים בְיעָר בָּעָים מָית בָּשְרָים אָירָה בָרָיים בְרָבּיים בַיּגָיה בָישְיים בָיים דָיבָרָים בָרָים בָייָד הָיקָים בָיים בָישָּים בָיים בָיעָים מָיין הַיין דָּשְּירָה הַיּשְרָים מָייָים בָיין בַיּאָבָים בָיים בָישָיר בָימָים בָיים בָיים בָיים בָיים בָיין בָין מָיים

The queen of Sheba heard of Solomon's fame, through the name of the LORD, and she came to test him with hard questions. ²She arrived in Jerusalem with a very large retinue, with camels bearing spices, a great quantity of gold, and precious stones. When she came to Solomon, she asked him all that she had in mind. ³Solomon had answers for all her questions; there was nothing that the king did not know, [nothing] to which he could not give her an answer. ⁴When the queen of Sheba observed all of Solomon's wisdom, and the palace he had built, ⁵the fare of his table, the seating of his courtiers, the service and attire of his attendants, and his wine service, and the burnt offerings that he offered at the House of the LORD, she was left breathless.

⁶She said to the king, "The report I heard in my own land about you and your wisdom was true. ⁷But I did not believe the reports until I came and saw with my own eyes that not even the half had been told me; your wisdom and wealth surpass the reports that I heard. ⁸How fortunate are your men and how fortunate are these your courtiers, who are always in attendance on you and can hear your wisdom! ⁹Praised be the LORD your God, who delighted in you and set you on the throne of Israel. It is because of the LORD's everlasting love for Israel that He made you king to administer justice and righteousness."

Haftarat Vayígash -- first third (Gen. 44:18-45:27) -- Ezekiel 37:15-28 -- Etz Hayyim p. 291 Ezekiel prophecies the eventual rapprochment and unification of Judah and Joseph, that is the tribes deriving from them, akin to the rapprochment of the principles in the Torah portion. Haftarat Vayigash -- second third (Gen. 45:28-46:27) -- Zekhariah 10:3-12

This Torah portions sees the complete household of Jacob reunited, albeit in Egypt. Zekhariah foresees a time when they will be again united in Israel.

ג עַל־הָרֹעִים ׁ חָרָה אַפִּי וְעַל־הַעַתּוּדָים אָפְקֻוֹד כִּי־פָקַד ְיְהֹוָה צְבָאַוֹת אֶת־עָדְרוֹ אֶת־בִּית יְהוּדָה וְשָׂם אוֹתָם כְּסִוּס הוֹדוֹ בַּמִלְחָמָה: ד מִמֶּנָּוּ פִנָּה מִמֶּנֵּוּ יַתֵּד מִמֶּנֵּוּ יֵהָד מִמֶּנָּוּ יֵהָדָים ה וְהִיּוּ כְגִבּרִים בּוֹסִים בְּטֵיט חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנָלְחֲמׁוּ כֵּי יְהֹוָה עִמָם וְהֹבִישׁוּ רְכְבֵי סוּסְים: ו וְגִבַּרְתַּין ה וְהָיּוּ כְגִבּרִים בּוֹסִים בְּטֵיט חוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנָלְחֲמׁוּ כֵּי יְהוָה עִמָם וְהֹבִישׁוּ רְכְבֵי סוּסְים: ו וְגִבַּרְתַין ה וְהָיוּ כְגִבּרִים בּוֹסִים בְּטֵיט חוּצוֹת בַּמִּלחָמָה וְנָלַחֲמׁוּ כֵּי רְחַמְתּים וְהָיָוּ כַּאֲשֶׁר לְא־זְנַחְתָּים וּ וְגָבַרְתַין אֶת־בַּיִת יְהוּדָה וְאֶת־בַּיַת יוֹסֵף אוֹשִׁיע וְהוֹשְׁבוֹתִים כָּי רְחַמְתּים וְהָיָוּ כָאֲשָׁר לָא־זְנַחְתֵּים כִּי אַנֶי יְהוֹהָ אֶת־בַּיָת יְהוּדָה וְאֶתַבְּיָם בִיהוֹתוּ זוּהָיָרָה וְאָתַרְבָּית יוֹסֵף אוֹשִׁיע וְהוֹשְׁבוֹתִים כָּי רְחַמְתִים כָּי רְחַמְתּים וְהָיָהוֹה אָעָי יְהוֹהָ אֶתְרַבְּיָה לָהָה וְאָבֶרְתַים וּאָקַבְבָּבִם יָּשְרָהוּים וּאָקַרָה אַפְרָיחוּ אַנָער הָשָׁים וּשְּרָבָי וּיםוּדָר אָנָי יְרְבָאוֹת אָת־בָּיָה מָיּרְבָיה וּיִהָּרָה מָים מָאָרָקָה לָהָה הוֹהָוּ בַבּמָרְחַהָּים וּמָעָרָרָה אָבָיאָם וּנִיןר הָבָיה מְמָאַיָּר הָבָיהוּ הַנָּבָיים וּבָירָהוּרָה מָרָגָר וּשָׁבוּים מָים בְּעָים בּיּבָרָה מָרָים בּיּרָבָם בְיהוֹתִים מוּקוּה בָישָּרְהָה יָשִהוּרָבוּי יוּקוּקרָה וּבָרָרְקָה וּהָהַיָּה וּיִהָּבָּבוּים וּבְיּשָׁים וּים וּבִיתִים וּבָרָבוּ הָיהוּים בְיּבִיהָים וּבָירָהוּ הָבָיּשִים וּבְיָרָים מָיתוּרָים בָּבְרָהוּים מָיוֹהָים מָגָרָים בָּיהוּים בְעָים וּשְּרָה שָּרָרָם בָּיהוּרָרָה אַין וּשָרַיקוּתוּים בִיּשָּיים וּדָרָר בְיָדוּין הוּיוּרָרָין וּתִין אַרְיבָיה הַיתוּהין הוּהָרָה בְיּשְׁרָם מּינִים בּיּקוּשָרוּית וּמָרוּ וּיםנָין וּיםוּנָים וּקּנָרוּ מָירוּים בְיהוּין הוּין הּיבָרָה וּ הָרָרָה מָין הוּבְירָהוּין הָי בּישָּים בּייים בּירוּתִים בּבּירְרָהים וּקוּשָרוּין בּייים בְיּשְיים וּין בְישִיים בּירָיוּ מִישָּרָים גַיקרוּין בּיין בְרָרָיה בּבּיים בּיָרָים בּיין בּייים בּירָבּים בְירָים בּייןרָים בּייָין בּירָרָית בּיין בּיישָּיים וּבִיין בָי

³My anger is roused against the shepherds, and I will punish the he-goats.

For the LORD of Hosts has taken thought in behalf of His flock, the House of Judah;

He will make them like majestic chargers in battle.

⁴From them shall come cornerstones, from them tent pegs, from them bows of combat,

And every captain shall also arise from them.

⁵And together they shall be like warriors in battle, tramping in the dirt of the streets;

They shall fight, for the LORD shall be with them, and they shall put horsemen to shame.

⁶I will give victory to the House of Judah, and triumph to the House of Joseph.

I will restore them, for I have pardoned them, and they shall be as though I had never disowned them; For I the LORD am their God, and I will answer their prayers.

⁷Ephraim shall be like a warrior, and they shall exult as with wine;

Their children shall see it and rejoice, they shall exult in the LORD.

⁸I will whistle to them and gather them, for I will redeem them;

They shall increase and continue increasing.

⁹For though I sowed them among the nations, in the distant places they shall remember Me,

They shall escape with their children and shall return.

¹⁰I will bring them back from the land of Egypt and gather them from Assyria;

And I will bring them to the lands of Gilead and Lebanon, and even they shall not suffice for them.

¹¹A hemmed-in force shall pass over the sea and shall stir up waves in the sea;

And all the deeps of the Nile shall dry up.

Down shall come the pride of Assyria, and the scepter of Egypt shall pass away.

¹²But I will make them mighty through the LORD, and they shall march proudly in His name —declares the LORD.

Haftarat Vayigash -- third third (Gen. 46:28-47:27) -- Isaiah 41:1-10

"Fear not, for I am with you," God says to Jacob in this haftarah. That special divine protection of Jacob is evident in the parashah as Jacob's family settles peacefully in Goshen.

א הַחֲרֵישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאָמָים יַחֲלִיפוּ כֹּחַ יִגְשׁוּ אָז יְדַבֶּרוּ יַחְדָו לַמִּשְׁפָּט נִקְרֶבָהי ב מֵי הֵאִיר מִמִזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנֶיו גוֹיִם וּמְלָכֵים יַּרְדְ יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ פְּקָשׁ נִדָּף קַשְׁתּוּ: ג יִרְדְפֵס יַעֵבוֹר שָׁלֵוֹם אָרַח בְּרַגְּלָיו לָא יָבְוֹאּי ד מִי־פָּצַל וְעָשָּׁה קֹרֵא הַדֹּרָוֹת מֵרָאשׁ אֲנֵי יְהֹוָה[ׁ] רָאשׁׁוֹן וְאֶת־אָחֵרֹנִיָם אַנִּי־הְוּאי ה רָאַוּ אִיִּים וְיִידָאוּ קְצִוֹת הָאָרֶץ יֶחֶרֶדוּ קֵרְבָוּ וַיֶּאֶתָיוּן: ו אִישׁ אֶת־רֵאָהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחָזו יֹאמַר חַזֶּק: ז וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֶף מְחֵלִיק פַּשָּׁישׁ אֶת־הַוֹלֶם פָּעַם אֹמֵר לַדָּׁבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקָהוּ בְמַסְמְרָים לְא יִמְוֹט: ח וְאַתָּה יִשְׁרָאֵל עִבְדָּי יַעֵקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִידָ זֶרָת אָמָר לַדָּבָק טוֹב הוּא וַיְחַזְמָהוּ בְמַסְמְרָים לָא יִמְוֹט: ח וְאַתָּה יִשְׁרָאַל עִבְדָי יַעֵּקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתֵּיד זֶרָע אַבְרָתָם אְהַבְיּי ט אֲשֶׁר הָחֵזָקוּירָ מִקּצְוֹת הָאָנֶץ וּמֵה יִשְׁרָא יָמָר יָשָׁרָאַלָים זְעִמּר לָדָ עַבְדָּי אַשֶּר בְחַרְמָיָד

Stand silent before Me, coastlands, and let nations renew their strength.

Let them approach to state their case; let us come forward together for argument.

²Who has roused a victor from the East, summoned him to His service?

Has delivered up nations to him, and trodden sovereigns down?

Has rendered their swords like dust, their bows like wind-blown straw?

³He pursues them, he goes on unscathed; No shackle is placed on his feet.

⁴Who has wrought and achieved this?

He who announced the generations from the start—

I, the LORD, who was first and will be with the last as well.

⁵The coastlands look on in fear, the ends of earth tremble. They draw near and come;

⁶Each one helps the other, saying to his fellow, "Take courage!"

⁷The woodworker encourages the smith; He who flattens with the hammer

[Encourages] him who pounds the anvil.

He says of the riveting, "It is good!" and he fixes it with nails, that it may not topple.

⁸But you, Israel, My servant, Jacob, whom I have chosen, Seed of Abraham My friend— ⁹You whom I drew from the ends of the earth and called from its far corners, To whom I said: You are My servant; I chose you, I have not rejected you— ¹⁰Fear not, for I am with you; Be not frightened, for I am your God; I strengthen you and I help you; I uphold you with My victorious right hand.

Haftarat Vay'chí -- first third (Gen. 47:28-48:22) -- Amos 5:4-15

This exhortation, to seek God, to, love and do justice, is addressed by Amos to "the remnant of Joseph." It is in this portion that we meet Joseph's children, the ancestors of Amos' audience.

ד כִּי כִה אָמֵר יְהֹוֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דְּרְשִׁוּנִי וְחְיִוּ: ה וְאַל־תִּדְרְשׁוּ בֵּית־אֵׁל וְהַגּלְגָל לְא תָבָאוּ וּבְאֵר שָׁבַע לְא תַעֲבִרוּ כֵּי הַגּלְגָל גָּלָה יִגְלֶה וּבֵית אֵל יִהְיֶה לְאָוָן: ו דְּרְשׁוּ אֶת־יְהֹוֶה וְחְיֵוּ פֶּן־יִצְלַחֻ כָּאָשׁ בֵּית יוֹשִׁ וְאָרְלָה וְאֵין־מְכַבֶּה לְבֵית־אֵלי ז הַהְפְכִים לְלַעָנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לָאָרֶץ הִגְּיחוּ: ח עשׁׁה כִימָה וּרְסִיל וְהֹפֵדְ לַבְּקָר צַלְלָעוֹת וְיָזם לַיָּלָה הָחְשִׁידְ הַקּוֹרֵא לְמִי־הַזָּם וַאָּשְׁפְכֵם עַל־פְּגֵי הָאָבֶץ יְהוֹוָה ח עשׁׁה כִימָה וּרְסִיל וְהֹפֵדְ לַבְּקָר צַלְלָעוֹת וְיָזם לַיָּלָה הָחְשִׁידְ הַקּוֹבֵא לְמִירהַזָּם וַאָּדָקָה לָאָנָץ הִגִּיחוּ: ח עשׁׁה כִימָה וּכְסִיל ס הַמַּבְלִיג שָׁד עַל־עָז וְשָׁר עַל־עָז וְשָׁד עַל־מָבְצָר יָבוֹא: י שְׁנְאוּ בַשַּעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים יְתָעָבוּ יא לְכֵן נַעַן ס הַמַּבְלִיג שָׁד עַל־עָז וְשָׁרָ מַיּקרָה הַנָּקוּ הַמָּשְׁאַת־בָּר הָמָקווּ הַמְשָּׁנוּ בָּתֵי גָזֶית בִשְׁעָר מוֹכִיח וְדֹבֵר תָּמִים יְתָעָבוּי יא לְכֵן נַעַן בְּשַׁקער הִשְׁרָבוּ אַת־יַינָם: יִב כַי זַדְּעָהוֹ רַבִים פָּשְׁעִידָּה כָּהָאָרָי אָדָר מוֹכִיח וְדֹבֵר תָּמָים יְנָעָבוּי הָא לְכָן נַעַן בְּשַׁעָר הַשָּרָינוּ הַהָּבָר וּתִיּלָה וּבָּשָׁעַר בַּיּל הָאָיָר הַבָּעָר זייָרָשָׁר הַעָּרָה אָבָרָי וּדְרָע גַישָּרָי בָאַרָעָי בָּשָׁים וּרָא בְשָׁעָר הַיּהַיבָּבָי הַבָּישִים בַיּהַהְיָהוּ בָעַיָר הַבָּשָּעָר הַנָּדָה בָשָּעָר הַנְיּשָׁם וְלָא הוּשָׁהָיבִינָים וּהָיהַרָּבָי בָּבָעָר הַיָּהָיה הַיָּיָרָה הַבָּיָים בּייָקרוּין בַיּשָּביים בְעָיּבָים בָּשָּעָר הַנָינָים בָיָי בְּשָׁרָיקוּה הָיָהָהיין בְיּעָרָה אַרָּירָה בָּיָר הָאָהַיר רָבָים בּיּבִיי הַישְּרָיה דָיןים בְיּיָר הָיָיָה בְעָירָה בְעָרָין בָירָירָי הָאָרָירָינָרָר אָינְירָין בָּשָּרָינָעוּים וּדְעָר בּשָּירָי הַנְיהוּינִיןה הַיּבָר אַרָירָה אַרָירָהָין בָשָעון בּתִיין בְישָר הַיקָין בָר אָעָרָין בָיבָר בְעָעָר בָעַיּבָין בָעָרָר בְעָרָירָ בָיין בָיבָירָה בָיין הָיזין הַיקּרָים בְעָעָרָין בּשָּעוּין בָיקָרָין בָייָרָיין הוּיחָין בּשָּרָיקָי בּיין בָּשָּבָרן הַייָרָה עַירָין בָעָיין הָייבָין בָיוּיןין בָיין בַייָים בָייר בָייָין בָיין בָיין בָ

⁴Thus said the LORD to the House of Israel: Seek Me, and you will live. ⁵Do not seek Bethel, nor go to Gilgal, nor cross over to Beer-sheba; For Gilgal shall go into exile, and Bethel shall become a delusion. ⁶Seek the LORD, and you will live, Else He will rush like fire upon the House of Joseph And consume Bethel with none to quench it. ⁷[Ah,] you who turn justice into wormwood and hurl righteousness to the ground! [Seek the LORD,] ⁸Who made the Pleiades and Orion, Who turns deep darkness into dawn and darkens day into night, Who summons the waters of the sea and pours them out upon the earth— His name is the LORD! ⁹It is He who hurls destruction upon strongholds, so that ruin comes upon fortresses! ¹⁰They hate the arbiter in the gate, and detest him whose plea is just. ¹¹Assuredly, because you impose a tax on the poor and exact from him a levy of grain, You have built houses of hewn stone, but you shall not live in them; You have planted delightful vineyards, but shall not drink their wine. ¹²For I have noted how many are your crimes, and how countless your sins— You enemies of the righteous, you takers of bribes, you who subvert in the gate the cause of the needy! ¹³Assuredly, at such a time the prudent man keeps silent, for it is an evil time.

¹⁴Seek good and not evil, that you may live,

And that the LORD, the God of Hosts, may truly be with you, as you think.

¹⁵Hate evil and love good, and establish justice in the gate;

Perhaps the LORD, the God of Hosts, will be gracious to the remnant of Joseph.

Haftarat Vay'chi -- second third (Gen. 49:1-49:26) -- I Kings 2:1-12 -- Etz Hayyim p. 313 Jacob's final testament to his sons, in this third of the parashah, is the source of the parallel to the traditional haftarah, the final instructions of David to Solomon, his son.

Haftarat Vay'chi -- third third (Gen. 49:27-50:26) -- II Samuel 1:12, 17-27 David's moving lament over the deaths of Saul and Jonathan complements the end of the book of Genesis which reports the deaths of both Jacob and Joseph.

יב וַיִּסְפְּדוּ וַיָּצָמוּ עַד־הָעָרָב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהְוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עֵם יְהֹוָה וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵׁל כֵּי נָפְלוּ בָּחֶרָב:

ּײז וַיְקְנֵן דַּוִּד אֶת־הַקִּינָה הַזִּאת עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנִוּ יח וַיָּאמֶר לְלַמֵּד בְּגִי־יְהוּדָה קָשֶׁת הִגַּה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשֶׁרּ יט הַצְבִּיֹ יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתֶיךּ חָלָל אֵיִדְ נֵפְלוּ גִבּוֹרְים: כ אַל־תַגְיִדוּ בְגַּת אַל־תְּבַשְׂרוּ בְּחוּצִׁת אַשְׁקְלוֹן פֶּן־תִּשְׂמַׁחְנָה בְּנִוֹת פְּלִשְׁתִּים מֶן־תַּעֲלָזְנָה בְּנִוֹת הָעֲרַלִים: כא הָרֵי בַגִּלְבִּעַ אַל־תְּבַשְׂרוּ בְּחוּצִׁת אַשְׁקְלוֹן פֶּן־תִּשְׂמַחְנָה בְּנִוֹת פְּלִשְׁתִּים מֶן הַתְּעַלְזָנָה בְּנִוֹת הֶעֲרַלִים: כא הָרֵי בַגִּלְבַּעַ אַל־מָב וְאַלזְנָה בְּעִרִלִים: כא הָרֵים: כא הָרֵי בַּגָּלְבָּעַ הַב מִדָּם חֲלָלִים מֵהֵלָ הַאוּל בְּלִים מֵהֵלָכָים וּשְׁדֵי תִרוּמֵת כֵּי שָׁם נְגְעַל מָגָן גָּבּוֹרִים מְגָן וִיהְוֹנָתָּן הַנָּאֲהָבֵים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לָא נִפְרָדוּ מִנְּשָׁרַים לֵּלּוּ מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ כד בְּנוֹת יִשְׂרָאֵׂל אֶל־שָׁאוּל בְּכֵינָה הַמַּלְבָּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עֲדָנִים הַמַּעֲלֶה עֲדִי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֵוּ: כה אֵידְ נָפְלוּ גִבּרִים בְּתוֹדְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בָּמוֹתֶידְ חָלָלי כו צַר־לִי עַלֶידְ אָחִי יְהוֹנָתָן נַעַמְתָּ לִי מְאֵד נִפְלְאַתָה אַהְבָתְדָּ לִי מַאַהַבַּת נָשְׁים: כז אֵידְ נַפְלוּ גִבּוֹרִים וַיְּאבְדוּ כְּלֵי מִלְחָמָה:

¹²They lamented and wept, and they fasted until evening for Saul and his son Jonathan, and for the soldiers of the LORD and the House of Israel who had fallen by the sword.

¹⁷And David intoned this dirge over Saul and his son Jonathan—¹⁸He ordered the Judites to be taught [The Song of the] Bow. It is recorded in the Book of Jashar.

¹⁹Your glory, O Israel, lies slain on your heights; How have the mighty fallen! ²⁰Tell it not in Gath, do not proclaim it in the streets of Ashkelon, Lest the daughters of the Philistine rejoice; Lest the daughters of the uncircumcised exult. ²¹O hills of Gilboa— let there be no dew or rain on you, or bountiful fields, For there the shield of warriors lay rejected, the shield of Saul, polished with oil no more. ²²From the blood of slain, from the fat of warriors— the bow of Jonathan never turned back: The sword of Saul never withdrew empty. ²³Saul and Jonathan, beloved and cherished, never parted in life or in death! They were swifter than eagles, they were stronger than lions! ²⁴Daughters of Israel, weep over Saul, Who clothed you in crimson and finery, Who decked your robes with jewels of gold. ²⁵How have the mighty fallen in the thick of battle— Jonathan, slain on your heights! ²⁶I grieve for you, my brother Jonathan, You were most dear to me. Your love was wonderful to me, more than the love of women.

²⁷How have the mighty fallen, the weapons of war perished!

Haftarat Sh'mot -- first third (Ex. 1:1-2:25) -- Isaiah 27:6-13, 29:22-23 -- Etz Hayyim p. 343 The beginning of the book of Sh'mot tells of the growth of Israel in Egypt. The traditional haftarah here picks up the theme of Israel's growth and of the expectation of Exodus, as well.

Haftarat Sh'mot -- second third (Ex. 3:1-4:17) -- Joshua 5:13-6:5, 15-16

Joshua meets an emissary of God who instructs him, "Remove your sandals from your feet." The scene recalls Moses at the burning bush, which we read this morning.

יג וַיְהִי בְּהְיוֹת יְהוֹשֵׁעַ בְּיִרִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיוֹ וַלֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנָגְדּוֹ וְחַרְבָּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדֵו וַיֵּלֶדְ יְהוֹשֵׁעַ אַלִיוֹ וַיִּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצָרְינוּ יד וַיָּאמֶר | לֹא כֵּי אֲנֵי שַׁר־צְבָא־יְהֹזָה עַתָּה בָאתִי וַיִּפּּל יְהוֹשָׁעַ אֶל־פָּנֶיו אַרְצָה' וַיִּשְׁתָּחוּ וַיִּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹיָי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדְוּ: טו וַיֹּאמֶר שַׁר־צְבָא יְהוֹשָׁע שַׁל־נַעַלְדְ'מַעַל רַגְלֶדֶ כֵּי הַמָּלוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עַלָיו קַדָּשׁ הַוּאַ וַיָּהוֹשָׁעַ ו א וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻלֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: ב וַיָּאמֶר יְהֹוָה אָל־יְהוֹשֶׂע רְאֵה ַנְתַוּתִי בְיָדֵדְ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּה גִּבּוֹרֵי הֶחֲיִלּי ג וְסַבֹּתֵם אֶת־הָעִיר כַּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקֵּיף אֶת־הָאִיר פַּעַם אֶחֶת כָּה תַעֲשָׁה שֵׁשֶׁת יָמִים: ד וְשָׁבְעֵה כְהַנִים אָת־הָעִיר כַּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקֵּיף אֶת־הָאִיר פַּעַם אֶחֶת כָּה תַעֲשָׁה שֵׁשָׁת יָמִים: ד וְשָׁבְעֵה כְהַנִים ישְׁאוֹ שִׁבְעָה שִׁנְכָיוֹת הַיּוֹבְלִים לְפְנַי הָאָרון וּבַיּוֹם הַשְׁבִיעִי תַּסְבוּ אֶת־הָאָיר שְׁבַע פְּעָמִים וְהַכַּהָהָים יִתְקָעוּ בַּשְׁמוּ שְׁבִילָה וְהָיָה בִמְשָׁרָן הַאָּרון וּבַיּוֹם הַשְׁמִעֵכם אָשָׁר גַּתִיהָי הַקָּבוּ אַת־הָאָיר שְׁבַע פְּעָמִים וְהַכַּהַנָּה יִתְקְעָוּ בַּשְׁמוּ שָּרוּת הַיְזוּבְלִים לְפְנֵי הַשָּׁרון וּבַיּוֹם הַשְׁמִעָר הַעָּבוּ אָת־קַנוּר הַשְׁבַע פְּעַמִים וְהַכַּהָהָעָה יְתְקָעוּ בַּשְׁוּבּין הַיּוֹבַל בשמעכם כְּשָׁמְעָכָם אָת־קוֹל הַשׁוֹפָר הַיָּרִיעוּ בָל־הָעָם הְּרוּאָה הָתָקָעוּ בַּשְׁמוּנוּ הוּזיהן וַעַלּוּ הַעַסּע הָעִים אָישׁ נְגִדּוֹי

ۨڽؗו וַיְהֵיּ בּיּוֹם הֵשְׁבִיאִי וַיַּשְׁבָּמוּ בַּאֲלוֹת הַשִּׁחַר וַיָּסֲבּוּ אֶת־הָעֶיר בַּמִּשְׁפָט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמֵים רַק בַּיּוֹם הַהוּוּא סְבְבוּ אֶת־הָאָיר שֶׁבַע פְּעָמֵים: טז וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיאַית תְּקְעָוּ הַכְּהְהָיָס בַּשּׁוֹפָרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוּשֶׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ בְּידַתֵן יְהֹוֶה לָכָָם אֶת־הָעִיר:

¹³Once, when Joshua was near Jericho, he looked up and saw a man standing before him, drawn sword in hand. Joshua went up to him and asked him, "Are you one of us or of our enemies?" ¹⁴He replied, "No, I am captain of the LORD's host. Now I have come!" Joshua threw himself face down to the ground and, prostrating himself, said to him, "What does my lord command his servant?" ¹⁵The captain of the LORD's host answered Joshua, "Remove your sandals from your feet, for the place where you stand is holy." And Joshua did so.

6 Now Jericho was shut up tight because of the Israelites; no one could leave or enter.

²The LORD said to Joshua, "See, I will deliver Jericho and her king [and her] warriors into your hands. ³Let all your troops march around the city and complete one circuit of the city. Do this six days, ⁴with seven priests carrying seven ram's horns preceding the Ark. On the seventh day, march around the city seven times, with the priests blowing the horns. ⁵And when a long blast is sounded on the horn—as soon as you hear that sound of the horn—all the people shall give a mighty shout. Thereupon the city wall will collapse, and the people shall advance, every man straight ahead."

¹⁵On the seventh day, they rose at daybreak and marched around the city, in the same manner, seven times; that was the only day that they marched around the city seven times. ¹⁶On the seventh round, as the priests blew the horns, Joshua commanded the people, "Shout! For the LORD has given you the city."

Haftarat Sh'mot -- third third (Ex. 4:18-6:1) -- I Samuel 9:15-21, 27-10:1 The anointing of Saul as Israel's first king parallels the choice of Moses.

טו וַיהּזָּה גָּלָה אֶת־אַזֶּן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בְּזֹא־שָׁאוּל לֵאמְלִי: טז כָּעֲת | מָחֶׁר אֶשְׁלַח אֵלֶידָ אִישׁ מַאֶרָץ בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתַּוֹ לְנָגִיד עַל־עַמֵּי יִשְׁרָאֵׁל וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמָּי מִיַּד פְּלִשְׁתֵים כֵּי רָאִיתִל אֶת־עַמִּי כְּ בְּאָה צַעְקָתוֹ אֵלֵי יז וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיִהֹוֶה עָלָהוּ הַנַּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶידְ זֶה יַעְצִׂר בְּעָמִי יח וַיִּנֵּשׁ שָׁאוּל אֶת־שְׁמוּאֵל בְתָזּד הַשָּׁאוּל וַיִהוֹה עָלָהוּ הַנַּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיד זֶה יַעְצִר בְּעָמִי יח וַיִּנַּשׁ שָׁאוּל אֶת־שְׁמוּאֵל בְתַזּד הַשָּׁאוּל וַיִהוֹה עָלָהוּ הַנַּיָד הַנָּא לִי אֵי־זָה בַּית הַרְאָהי יט וַיַּעַ שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וַיּאַמָרְתִי אֲלָכָי בָּעָה עַרַיָּמָיוּ וַיָּעָבָי הַיָּאוּל וַיּאַמָר הַנָּידָ שְׁמוּאֵל אֶת־שָּאוּל וּמִיּשְׁחַרָּיד לָדָּי כּוּלְאַה עַרַישָּׁמוּאָל בְתוֹד הָאָבְרָוֹת לָדָ הַיּוֹם וְשָׁלַחְתַידָ אַשְׁר בּלְבָבָדְ אַגִיד לָדָּי כּוּלְאוּל וַיּאַמָר אָנְכִי הָרָאָה עַרַה לָבָרָ הַעָּכָי הַבָּלָה אָינים אַר וּיַעָּקוּ בָּבָרָר אַאָּין וּמָיַין מִמּשְּשָׁר בּלְבָבָדָ אַגִיד לָדָי כּוּאוּל וּמָעָרָי הָישְׁרָאָשוּיל וַיּזּיָר אָשָּר בּלְבָבָרָ אַנִיד לָדָי כּינָי מָינוּ הַיָּעָר מָינוּ מָיבָר הַיָּשָּער מָשְׁשָׁר בּלְבָרָד אַגָּיד לָדָי כָּיָי הָאוּרָי הַיעַבּרָר מָעַין בּיעָבָין בַיּעָר הַיזּשָׁמוּאַל אַמָּה הַישָּער מַקַּשָּעַר בּלְבָבָרָן אַרָּקיים בָּאָיר אָזיר הַיָּים בָיָים מָרּיעָינָר הַיַעָּיר הַיַינוּעָי מַשְּשָׁר וּזִשְׁמוּאַר גַיּינוּ אַרָין הַישָּרָה מָינוּרָי הַיָּרָה מָרָין בָיעָר בָרָבָרָבָר הַיָּגָיד הַיָּין בָּעָר הַיָּנָינוּשָּעָה בַין בָישָינוּין גַיעַין הַיעַיעָן אָינוּים אָרוּים בָין בָרָאַר בָיאָר בָיאָר אָר מָינִין גָיעָיען גַיעָר בּעָרָר בָיקָבוּין אָינִין בָעַרָר בָיןבָבָר הָעָיר בָין גַין בָיעָר עַיעַיעין אָימוּין גָער בַיעָיעָ אָער עַנָיר מּעַקעַרין בּעָרָר מָעין בּיעָר אָיעריעַין גָי נַישָּעָר בַעָּעָר אַין אַיין אַיער אַין בָיעָר גָיין בָיעָר גָרָין גָין בָרָר הַיעָר אָיען אַיען עַיין מָיין מָיין בָיין בָיע כיז מָעַיןיין געיןינען אַיען אַיען געיין גייז וּיעָר גָרָי גָיין גָי עָרייעָין גיין גָיין בָיעָין בּיעָר ע

 ¹⁵Now the day before Saul came, the LORD had revealed the following to Samuel: ¹⁶"At this time tomorrow, I will send a man to you from the territory of Benjamin, and you shall anoint him ruler of My people Israel. He will deliver My people from the hands of the Philistines; for I have taken note of My people, their outcry has come to Me."

¹⁷As soon as Samuel saw Saul, the LORD declared to him, "This is the man that I told you would govern My people." ¹⁸Saul approached Samuel inside the gate and said to him, "Tell me, please, where is the house of the seer?" ¹⁹And Samuel answered Saul, "I am the seer. Go up ahead of me to the shrine, for you shall eat with me today; and in the morning I will let you go, after telling you whatever may be on your mind. ²⁰As for your asses that strayed three days ago, do not concern yourself about them, for they have been found. And for whom is all Israel yearning, if not for you and all your ancestral house?" ²¹Saul replied, "But I am only a Benjaminite, from the smallest of the tribes of Israel, and my clan is the least of all the clans of the tribe of Benjamin! Why do you say such things to me?"

²⁷As they were walking toward the end of the town, Samuel said to Saul, "Tell the servant to walk ahead of us"—and he walked ahead—"but you stop here a moment and I will make known to you the word of God."

10 Samuel took a flask of oil and poured some on Saul's head and kissed him, and said, "The LORD herewith anoints you ruler over His own people.

Haftarat Vaera -- first third (Ex. 6:2-7:7) -- Jeremiah 1:1-10, [8] -- Etz Hayyim p. 347 This haftarah is read by Sfardim in connection with Parashat Sh'mot since it deals with Jeremiah's appointment in terms similar to that of Moses. But Moses' appointment is a rolling recurring process, and Moses expresses his concern about his mission in today's Torah portion, as did Jeremiah, and each was reassured.

Haftarat Vaera -- second third (Ex. 7:8-8:15) -- Ezekiel 28:25-29:12, 21 -- Etz Hayyim p. 370 In this haftarah God has Ezekiel prophesy against Pharaoh and Egypt, using, in particular, the image of striking the Nile and paralleling the actions of Moses in today's Torah portion.

Haftarat ∨aera -- third third (Ex. 8:16-9:35) -- Isaiah 10:12, 15-26, 32-33 In this haftarah God vows to strike Assyria for its arrogance as He had struck Egypt.

יב וְהָיָה כִּי־יְבַצַּע אֲדֹנָי אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלָם אָפְקֹד עַל־פְּרִי־גֹּדֶל לְבַב מֶלֶדְ־אַשּׂוּר וְעַל־תִּפְאֶרֶת רָוּם עֵינָיוּ:

יִם הַיִּתְּפָּאֵר הַגַּרְזֶ עֵּל הַחֹצֵב בִּוֹ אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר עַל־מְנִיםוֹ פְּהָנִיף שֵׁבָט וְאֶת־מְרִימָיו פְּהָרִים מַשֶּה לא־צֵּץ: טז לָכֵן יְשַׁלַּח הָאָדון יְהוֶה צְּבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזֵון וְתַחַת בְּבֹדוֹ יַקָד יְקָד בִּיקוֹד אֵשׁ: יז וְהָזֶה אור־יִשְׁרָאַל לְאֵשׁ וּקְדוֹשׁוֹ לְלֶהֲבָה וּבֵעָרָה וְאָכְלָה שִׁיתוּ וּשִׁמִנָיו רָזֵון וְתַחַת בְּבֹדוֹ יַק מְנָפָשׁ וְצַד־בָּשָׁר יְכַלֶה וְהָזָה בְּמָסֹס נֹסֵס: יט וּשְׁאָר עֵץ יַיְרוֹ מִסְפָר יְהְיוּ וְנַעֵר יִכְהָבוֹד מִנֶּפָשׁ וְצַד־בָּשָׁר יְכַלֶה וְהָזָה בְּמְסֹס נֹסֵס: יט וּשְׁאָר עֵץ יַיְרוֹ מִסְפָר יְהָזון וְנַצַר יִכְתָבֵם: כּוֹהוּא לְא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׁרָבוֹ וּבְּתָהָה בְּמָסֹס נֹסֵס: יט וּשְׁאָר עֵץ יַיְרוֹ מִסְפָּר יְהָזֶו בִּיּוֹם הַהוּא לְא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשָּׁר יִשְׁרָאֵל וּבְּבָיקוֹ בָּיָשָׁר אָבָאָר וּשָׁרָ אָשָׁר יָרָתָר יִשְׁרָאֵל בָּאָרוּ בַּיָהוּ אַרְאַרוֹירָישָׁרָ אַיָר יָשָׁרָ יָשָׁרָ יָשָׁרָ אָשָר יִשְׁרָ מָסָרָ וּבָרָמָלו ַיָּשְׁוּב בְּוֹ כִּלְיָוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָהּ כֹּג כֵּי כָּלָה וְנֶחֲרָצֶה אֲדֹנָי יְהֶוֹה['] צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל־הָאֲרֵץי כד לְבָן כְּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהָוֹה['] צְבָאוֹת אַל־תִּירָא עַמֵּי ישׁב צִיּוֹן מֵאַשׁוּר בַּשַּׁבָט יַבֶּכָּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא־עַלֶיָך בְּדֶרֶךְ מִצְרֵים: כה כִּי־עוֹד מְעַט מִזְעֵר וְכָלָה זֹעַם וְאַפֶּי עַל־תַּבְלִיתָם: כו וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדָין בִּצְוּר עוֹרֵב וּמַשֵּׁהוּ עַל־הַיָּם וּנִשָּׁאוֹ בְדֵרֵך מִצְרֵים:

לב עוד הַיֹּוֹם בְּנָב לַעֲמִד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בית בַּתֹ־צִיּוֹן גִּבְאַת יְרוּשָׁלָם: לג הִנֵּה הָאָדוֹן יְהֹוָה צְבָאוֹת מְסָאַף ַפָּארָה בְּמַעֲרָצֶה וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּאִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ

¹²But when my Lord has carried out all his purpose on Mount Zion and in Jerusalem, He will punish the majestic pride and overbearing arrogance of the king of Assyria.

¹⁵Does an ax boast over him who hews with it, or a saw magnify itself above him who wields it?

As though the rod raised him who lifts it, as though the staff lifted the man!

¹⁶Assuredly, The Sovereign LORD of Hosts will send a wasting away in its fatness;

And under its body shall burn a burning like that of fire,

Destroying frame and flesh. it shall be like a sick man who pines away.

¹⁷The Light of Israel will be fire and its Holy One flame.

It will burn and consume its thorns and its thistles in a single day,

¹⁸And the mass of its scrub and its farm land.

¹⁹What trees remain of its scrub shall be so few that a boy may record them.

²⁰And in that day, the remnant of Israel and the escaped of the House of Jacob

Shall lean no more upon him that beats it,

But shall lean sincerely on the LORD, the Holy One of Israel.

²¹Only a remnant shall return, only a remnant of Jacob, to Mighty God.

²²Even if your people, O Israel, should be as the sands of the sea, only a remnant of it shall return.

Destruction is decreed; retribution comes like a flood!

²³For my Lord GOD of Hosts is carrying out a decree of destruction upon all the land.

²⁴Assuredly, thus said my Lord GOD of Hosts: "O My people that dwells in Zion, have no fear of Assyria, who beats you with a rod and wields his staff over you as did the Egyptians. ²⁵For very soon My wrath will have spent itself, and My anger that was bent on wasting them." ²⁶The LORD of Hosts will brandish a scourge over him as when He beat Midian at the Rock of Oreb, and will wield His staff as He did over the Egyptians by the sea.

³²This same day at Nob he shall stand and wave his hand.

O mount of Fair Zion! O hill of Jerusalem!

³³Lo! The Sovereign LORD of Hosts will hew off the tree-crowns with an ax:

The tall ones shall be felled; the lofty ones cut down.

Haftarat Bo -- first third (Ex. 10:1-11:3) -- Jeremiah 10:1-10

In a vision of the future, Jeremiah imagines the nations quaking before God's heavenly portents. While he did not expressly draw an analogy to the ten plagues, we surely may.

א שִׁמְעַוּ אֶת־הַדָּבָּר אֲשֶׁר דִּבָּר יְהֹוֶה עֲלֵיכָּם בֵּית יִשְׂרָאֵלּ ב כַּה | אָמַר יְהֹוָה אֶל־דֶּרָדְ הַגּוֹיִם אַל־תּלְמָׁדוּ וּמֵאתוֹת הַשְׁמַיִם אַל־תּחָתּוּ כִּי־זֵחַתּוּ הַגוֹיִם מֵהַמָּהּ ג כִּי־חֻקּוֹת הַעַמָּים הָבָל הוּא כִּי־עֵץ מִיַעַר כְּרָתוֹ מַעֲשֵׂה יְדֵי־חָרָשׁ בַּמַעֲצֶדּ: ד בְּכָסֶף וּבְזָהָב יְיֵפֵּהוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת יְחַזְּקוּם וְלוֹא יָפִיקי. ה כְּתֹמָר מִקְשָׁה הַמָּשִׁה יְדַיַּדָרָלָא יְדַבּׁרוּ נָשִׂוֹא יִנָּשׁוּא כַּי לַא יִצְעָדוּ אַל־תִּיִרְאַוּ מַהֶם כָּב ו מַאַין כָּמִוּדְ יְהֹוָה גָּדִוֹל אַתָּה וְגָדָוֹל שִׁמְדָ בִּגְבוּרֵהּ: ז מִי לָא יִרֲאַדְ מָלָדְ הַגּוֹּיִם כֵּי לְדָ יָאָתָה כַּי בְּכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיָם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מַאֵין כָּמִוּדָּ: ח וּבְאַחַת יִבְּעֲרַוּ וְיִכְסָלוּ מוּסַר הַבָליִם עֵץ הְוּאּ: ט כֶּסֶף מַרְשָׁר מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָּלִ־חַכְמֵי הַגּוֹיָם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מַאֵין כָּמִוֹדָ: ח וּבְאַחַת יִבְעַרוּ וְיִכְסָלוּ מוּסַר הַבָּליִם עֵץ הְוּאי ט כֶּסֶף מַרְשָׁר מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּנִיז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וּידֵי צוֹרֵף וּדְכַלֶת וְאַרְגָמָן לְבוּשָׁם מַעֲשָׂה חַכָּמִים כָּלָם: י וַיִהוֹיָה אֶלהִים אֶלָהים אֶלָהים מַאַיָן הָים וּמָלֶדְ עוֹלָסֵ מִקּצְפּוֹ תִּרְעַשׁ הָאָבֶץ וְלָא־יָכָלוּ

Hear the word which the LORD has spoken to you, O House of Israel!

²Thus said the LORD:

Do not learn to go the way of the nations, and do not be dismayed by portents in the sky; Let the nations be dismayed by them!

³For the laws of the nations are delusions, for it is the work of a craftsman's hands.

He cuts down a tree in the forest with an ax, ⁴He adorns it with silver and gold,

He fastens it with nails and hammer, so that it does not totter.

⁵They are like a scarecrow in a cucumber patch, they cannot speak.

They have to be carried, for they cannot walk.

Be not afraid of them, for they can do no harm; nor is it in them to do any good.

⁶O LORD, there is none like You! You are great and Your name is great in power.

⁷Who would not revere You, O King of the nations?

For that is Your due,

Since among all the wise of the nations and among all their royalty there is none like You.

⁸But they are both dull and foolish; [Their] doctrine is but delusion; It is a piece of wood,

⁹Silver beaten flat, that is brought from Tarshish, and gold from Uphaz,

The work of a craftsman and the goldsmith's hands;

Their clothing is blue and purple, all of them are the work of skilled men.

¹⁰But the LORD is truly God: He is a living God, the everlasting King.

At His wrath, the earth quakes, and nations cannot endure His rage.

Haftarat Bo -- second third (Ex. 11:4-12:28) -- Jeremiah 46:13-28 -- Etz Hayyim p. 395 Jeremiah prophesies the destruction of Egypt in his day and the deliverance of Israel "from the land of their captivity."

Haftarat Bo -- third third (Ex. 12:29-13:16) -- II Samuel 7:18-29 In this passage King David expressly recalls the Exodus.

יח וַיָּבֹּא הַמֶּלֶדְ דָּוִּד וַיֵּשָׁב לִפְנֵי יִהֹוֶה וַיֹּאמֶר מֵי אֱנֹכִי אֲדֹנֵי יֶהוֹה וּמֵי בֵיתִּי מֵ הְבָיאֹתַנִי עַד־הַלְם: יט וַתִּקְטַן עוד זַאת בְּעֵינֶידְ אֲדֹנֵי יֶהוֹה וַתִּדַבֵּר גַם אֶל־בֵּית־עַבְדָדָ לְמֵרְחוֹק וְזָאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנֵי יֵהוֹה: כ וּמַה־יּוֹסִיף דָוֶד עוד לְדַבֵּר אֵלֵיִד וְאַתֶּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדָדָ אֲדֹנֵי יֵהוֹה: כא בַּעַבוּר דְבָרְד וּכְלַבְּדָ יֵהוֹה: כ וּמַה־יּוֹסִיף דָוֶד עוד לְדַבֵּר אֵלְיָד וְאַתֶּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדָדָ אֲדֹנֵי יֵהוֹה: כא בַּעַבוּר דְבָרְד וּכְלַבְדָ יֵהוֹה: כ וּמַה־יּוֹסִיף דָוָד עוד לְדַבֵּר אֵלְיָד וְאַתָּ אֶת־עַבְדָדָ אַר אָנִי יֵהוֹה: כא בַּעַבוּר דְבָרָק עָשָׁיתַ אֵת כָּל־הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְהוּדִיעַ אֶת־עַבְדָדָּוּ: כב עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוֹה אֶתָר שְּלָהִים אֶלֹהִים זוּלְתֶה בְּכִל אֲשָׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ: כג וּמֵי כְעַמְדָ כְּנִאָרָאָל גִוֹי אֶחָד בָאָרָץ אֲשָׁר הָלָסוּ הַלְּהִים זוּלְתֶה בְּלָר אַשָּרָישָׁ בּוּזִין לָתָר הָיָרָים הַיָּדוּלָה הַזָּית מָת כָּרַבְרָן וּבְרָדָים אָר מָלִהִים זוּלְתָה בְּעָלָה בָּלָר אָשָׁר שָׁרָישָׁר בָּרָהָר הַאָּזְנֵינוּי כג וּמֵי כְעַמְדָרָה בְּבָרָהָים בּיבּיאָרָי הָעָרָר בָּרָדָר אָרָים מְסַנִין אַרָים הַעִין הַיָּיָר הָיָרָה הַיָּאָרוּבָר בּאָרָר בָּבָרָים אָרָדָים אָרָים בָּיָרָר הַיָּת הָאָדָר הָבָרָין בָּרָרָים מַמּרִין אַין אָדָר בָּרָר הָבָר אָבָין הָים לָין הַיָּרָים בָּתִינוּים בָּין הַיָּרָה הַיָּא בָעָר הָאָרָר בָּרָרָים מָמִיּדְרָה בּאַרָה בּין הַרָר הָרָה הַיָּדָרוּים אָין בּיָר הָיָים אָעָר בָּרָים בּיָרָים בָּיָין בָירוּים בָע לֵאלֹהִים: כה וְעַתָּה יְהֹוֶה אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עֵל־עַבְדְדָ וְעַל־בֵּיתׁוֹ הָקָם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׁה כְּאַשֶׁר דְבַּרְתָּ כו וְיִגְדַּל שִׁמְדָ עַד־עוֹלָם עַאמֹר יְהֹוֶה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׁרָאֵל וּבִית עַבְדְדָ דָיִד יְהָיֶה נָכוֹן לְפָנֶידְּ: כז כִּי־אַתָּה יְהוֹה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת־אָזֶן עַבְדְדָ לָאמֹר בַּיִת אָבְנָה־לָדָ עַל־בָּן נָכוֹן לְפָנֶידְ: כז כִּי־אַתָּה יְהוֹה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת־אָזֶן עַבְדְדָ כְּכִוּן לְפָנֶידְ: כז כִּי־אַתָּה יְהוֹה אֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת־אָזֶן עַבְדְדָ מָבָּאַ עַבְדְדָ אָמֹר בָּיָת אֶבְנָידָ הָיוֹה אַתָּרָהוּא הָדָרָ אָמָיר הוּאַר הָאָרָי מְצָאַ עַבְדְדָךָ אֶת־לְבוֹן לְהָעָבָיך הָאָתַי הַיּוֹה אַתָּרִיהוּא הָיָזָי וּדְבָרֶיךּ יְהִיוּ אֵמֶת וַתְּדַבִּר אֶל־עַבְדְדָּ אֶת־הַטּוֹבָה הַזּאַתּ: כט וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרִדְ אֶת־בַיָּת עַבְדְדָ לְחִיֹת

¹⁸Then King David came and sat before the LORD, and he said, "What am I, O Lord GOD, and what is my family, that You have brought me thus far? ¹⁹Yet even this, O Lord GOD, has seemed too little to You; for You have spoken of Your servant's house also for the future. May that be the law for the people, O Lord GOD. ²⁰What more can David say to You? You know Your servant, O Lord GOD. ²¹For Your word's sake and of Your own accord You have wrought this great thing, and made it known to Your servant. ²²You are great indeed, O LORD God! There is none like You and there is no other God but You, as we have always heard. ²³And who is like Your people Israel, a unique nation on earth, whom God went and redeemed as His people, winning renown for Himself and doing great and marvelous deeds for them [and] for Your land—[driving out] nations and their gods before Your people, whom You redeemed for Yourself from Egypt. ²⁴You have established Your people Israel as Your very own people forever; and You, O LORD, have become their God.

²⁵"And now, O LORD God, fulfill Your promise to Your servant and his house forever; and do as You have promised. ²⁶And may Your name be glorified forever, in that men will say, 'The LORD of Hosts is God over Israel'; and may the house of Your servant David be established before You. ²⁷Because You, O LORD of Hosts, the God of Israel, have revealed to Your servant that You will build a house for him, Your servant has ventured to offer this prayer to You. ²⁸And now, O Lord GOD, You are God and Your words will surely come true, and You have made this gracious promise to Your servant. ²⁹Be pleased, therefore, to bless Your servant's house, that it abide before You forever; for You, O Lord GOD, have spoken. May Your servant's house be blessed forever by Your blessing."

Haftarat B'shallach -- first third (Ex. 13:17-15:26) -- Judges 4:4-24 -- Etz Hayyim p. 424 The destruction of Sisera's troops in this haftarah parallels the destruction of the Egyptian troops.

Haftarat B'shallach -- second third (Ex. 14:15-16:10) -- Judges 5:1-31 -- Etz Hayyim p. 426 Deborah's triumphal song upon the defeat of Sisera's forces is an obvious parallel to the song of Moses that we read today.

Haftarat B'shallach -- third third (Ex. 14:26-17:16) -- Joshua 3:9-17, 4:19-24 The splitting of the Jordan and Israel's crossing upon dry land, though different in detail from the crossing of the Red Sea (note how the water splits), is noted by Joshua.

ָט וַיּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גַּשׁוּ הֵׁנָּה וְשִׁמְעֿוּ אֶת־דִּבְרֵי יְהֹוָה אֱלְהֵיכֶם: י וַיָּאמֶר יְהוֹשִׁעַ בְּזֹאת הַדְעוּן כֵּי אֵל חַי בְּקַרְבְּכֵם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַבְּנֵעַנִי וְאֶת־הַחִתִי וְאֶת־הַחִוּי וְאֶת־הַגְּרְגָּשִׁי וְהָאֶמֹרִי וְהַיְבוּסִיּּ יא הִנֵּה אֲרָון הַבְּרִית אֲדָון כָּל־הָאָרֶץ עֹבֵר לִפְגֵיכֶם בַּיַרְדֵןּ יב וְעַתָּ קְחַוּ לָכֶם שְׁנֵי עָשָׁר אִׁישׁ מִשְׁבְטֵי יִשְׁרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד לַשְׁבֶטי יג וְהָיָה בְּנָוֹח כַּפְּוֹת רַגְלֵי הַכְּהֲנִים נִשְׁאֵי אֲרֹון יְהֹוֶה אֲדַון כָּל־הָאָׁרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵן יִבְּרֵהוּן הַמַּיִם הַיּרְדָים מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדָוּ נֵד אֶחֵד: יד וַיְהִי בִּנְסַעַ הָעָם מֵאָהֲלֵיהֶם לַעֲבִר אֶת־הַיַּרְדֵן וְהַכְּהַנִים נִשְׁבָי, וְשָׁבְיָת לִפְגַי וְיַעַמְדָוּ נֵד אֶחֲד: יד וַיְהִי בִּנְסַעַ הָעָם מֵאָהֲלֵיהֶם לַעֲבִר אֶת־הַיַּרְדֵן וְהַכְּהוֹין הַמָּיִם הַיּרְדָים מִלְמָעָלָה הְעֵםּ טוּ וּכְבוּא נִשְׁאֵי הָאָרוֹן עִד־הַיָּרְדֵן וְרַגְלֵי הַכְּהָנֵים לַעֲבִר אֶת־הַיַּרְדֵן וְהַכְּוֹז נָסִ הַעֵם טוּ וּכְבוּזא נשְׁאֵי הָאָרוֹן עִד־הַיַּרְדֵן וְרַגְלַי הַכְּהָהָים לַעֲבִיר אָחָדוּ נַד אֶחָד הַעָם טו וּכְבוּזא נשְׁאֵי הָאָרוֹן עִד־הַיַּרְדֵן וְרַגְלָי הַבְּהָנִים לַעֲבִיר אָדָין מַעִל־כָּל־גִדוֹתִי בְּלָוּ נְמָי הָאָרוֹן עַד־הַיַּבְאָרָין וְהַיּנִים הַיָּיְהָנוּ הָעָרָהָין הַאָּרָדָן מָלָי מָעָרַבָּה הַעָּרָנּים הַשְּעָרָה הַאָּבוּן וּהָין הָין הָבָיּשִים בּעָּרוּן אָין הַשְּאָים הַאָּרָם מָאַין הַאָּעָרָה הַאָּעָרוּ הַאָּבָין וּבִיּבָין הָנְעָם מְצָבָרוּ בָּבְירָבּין מָלָא הַעָּרַים אוּרוּהָין הַרָּבָין הָין הָאָין הָאָין הָין הָיןרָין מָין הַיּנָים וּהַיָּרָרָן מָי הַעָּכּין הַיָּבָין הַיָּעָם אָבָרוּן הַיּבָין אָרוּיד הַיָין הָין בָיָעִים בָּעַירָה מָעָין הַעָרָין הַיָּירָרוּין הַיָּבָין הָינָין בָּעָי בָּשָּרָהים הַעָּירָין הַיָּדָין מָין הַיּין הַיּגָין הַיּרָין הָעָין הָין הָעָין הַעָין הַיּיָין הָיוּהוּרָין וּהָין הַיּין בָּין בָין בָעָר אָעָרָ בּעָרָין הַבְיּבָרוּרָין הַין הָאָין הַין בָין שָּעָין הַין הָישִיין הָיין בָּעִיין הַיָּין אָיין הָין הָישִישָּין הָעָין הָין בְרָיהָין בָּעָין הַין בָּין בָיר הַין הַיָין הַיָּין הָין הָין אָרָין הָין הָין הָייָים בָּייןין הַיּבָין הָין מָין הַיןין בָין הָין בָין הָיין הָין מּעָין הַין הַעָּין הָין בְין הָין בָין בָיןין בִיןיןין בְיָין בָיין בָיין הָיין בָין בְעָין הָין הַין בָין הָין בּייי

ד יט וְהָעָם עָלוּ מִוֹ הַיַּרְדֵּוֹן בֶּעָשׁוֹר לַחַדָּשׁ הָראשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְגָּל בִּקְצֵה מִזְרַח יִרִיחִוּ: כ וְאֵת שְׁתַּ עָשְׂרֵה הֲאֲבָנִים הָאֵלֶה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִו־הַיַּרְדֵן הַקִים יְהוֹשָׁע בַּגִּלְגָל: כא וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמִר אֲשָׁר יִשְׁאַלוּן בְּנֵיכֵם מָחָר אֶת־אֲבוֹתֵם לֵאמֹר מָה הֲאֲבָנֵים הָאֵלֶה: כב וְהוֹדַעְתֶם אֶת־בְּנֵיכִם לֵאמִר בַּיַּבְּשָׁר יִשְׁאַלוּן בְּנֵיכֵם מָחָר אֶת־בְּנִיכֵם לָאמֹר מָה הַאֲבָנֵים הָאֵלֶה: כב וְהוֹדַעְתֶם אֶת־בְּנֵיכָם לָאמִר בַּיַּבְּשָׁר יִשְׁאַלוּן בְּנֵיכֵם מָחָר אֶת־הַיַּרְדֵן הַזֵּה: כג אֲשִׁר־הוֹבִישׁ יְהוֹה אֶלְהֵיכָם אֶת־בְיַי בַּיַבְּשָׁה עַבַר יִשְׁרָאֵל אֶת־הַיָּרַדֶן הַזֶּהָה: כג אֲשָׁר־הוֹבִישׁ יְהוֹה אֶלְהֵיכָם אֶת־בְיָנִי הַיְרָאָר בַּיַבְּשָׁה עָבַר יִשְׁרָאָל אֶת־הַיָּרַהוֹה הַיָּהָה הַיָּשָׁר הוֹבִישׁ בַּיַבְּשָׁה הָאָבָרָיכָם הָאַרָר יָשָׁר אָעָדָה הַיָּבוּ הַיָּרָבון הַאָּרָהוֹן בְיָבָים לָאַשָּר הוֹבִישׁ בַּיַבְּשָׁה עָבַר יִשְׁרָאָל אֶת־בַיָּר הַיָּהָה הַיָּרָבוּן הַגָּיָה: כַּיּשְׁרָהוֹהָישָׁר הוֹבִישָּר הַיָּבָישׁ בַּעָּבְישָׁה הָאָבָרְרָכֵם בָּאַשָּר יַשְּרָהוֹן בְיָבוּקָרָה הַיָּרָה אָרִים הַיָּרַבּן הַיּנָרָם לָיַה הַאָּבָנִים הָאָרָה אָעָרָהָיָה הַיָּרָה הַיָּבָרָהָים הַיָּרָה הַיּבָרָבָן הַיּבָּעָה בַּיָּבָּישָּרָרָישָׁיר הַיָּאַרָר אָשָר הַיָּשָׁר הַיָּבָרָבָם בָּירָהָים הַיָּבָרָאַין הַיָּהָאָבָנִים הָאָבָרָים הַיּרָרָשָּר הַיָּרָה הַיָּשָׁר הַיָּיָרָם הַיּבָיבָם הַיָּרָר הַיָּים הַיּרָרָהָים הַיַירָים הַיּשָּר הַיָּירָבוּים הַיּירָה בַיּיָים הַיּרָיבָים הַיּשָּרָים הַיּיָרָים הַיבּיָּבָם לָים הַיבָים הַיָּרָים הַיָּרָים הַיּהָים בּעָרָין הַיּיַים הַיּרָרָין הַיּיָר הַיָּיָים הַיּיָרָים הַיּבָר וּשָּרָים הָּיָרָין בָּירָרָין הוּידַין הַירָיהוּתוּהיין בּיַרָּבָה הָשָּירָרָיה הָיקוּהָיהָין הַיּירָרָה הַירָרָה הַיָּים הַיּיָים הַיּי בּירָיהָה הַייּירָה הַייןהוּין הַיין הַין בּיירָרָה הָעָרוּין בְירָרָה הָירָה הָיָרָר הָין הַירָה הַין הָיה הָיַין הָירָים הָירָין בָּין הַיָּין הָיין הַיין הַיין הַיָּירָין הָיוּין הָייַין הַין בּירָים הַיר בּייין הַיַין הַירָין הָיייַין הָיין הַין הָייָין הוּירָין הָיין הַי

⁹And Joshua said to the Israelites, "Come closer and listen to the words of the LORD your God. ¹⁰By this," Joshua continued, "you shall know that a living God is among you, and that He will dispossess for you the Canaanites, Hittites, Hivites, Perizzites, Girgashites, Amorites, and Jebusites: ¹¹the Ark of the Covenant of the Sovereign of all the earth is advancing before you into the Jordan. ¹²Now select twelve men from the tribes of Israel, one man from each tribe. ¹³When the feet of the priests bearing the Ark of the LORD, the Sovereign of all the earth, come to rest in the waters of the Jordan, the waters of the Jordan—the water coming from upstream—will be cut off and will stand in a single heap."

¹⁴When the people set out from their encampment to cross the Jordan, the priests bearing the Ark of the Covenant were at the head of the people. ¹⁵Now the Jordan keeps flowing over its entire bed throughout the harvest season. But as soon as the bearers of the Ark reached the Jordan, and the feet of the priests bearing the Ark dipped into the water at its edge, ¹⁶the waters coming down from upstream piled up in a single heap a great way off, at Adam, the town next to Zarethan; and those flowing away downstream to the Sea of the Arabah (the Dead Sea) ran out completely. So the people crossed near Jericho. ¹⁷The priests who bore the Ark of the LORD's Covenant stood on dry land exactly in the middle of the Jordan, while all Israel crossed over on dry land, until the entire nation had finished crossing the Jordan.

4 ¹⁹The people came up from the Jordan on the tenth day of the first month, and encamped at Gilgal on the eastern border of Jericho. ²⁰And Joshua set up in Gilgal the twelve stones they had taken from the Jordan. ²¹He charged the Israelites as follows: "In time to come, when your children ask their fathers, 'What is the meaning of those stones?' ²²tell your children: 'Here the Israelites crossed the Jordan on dry land.' ²³For the LORD your God dried up the waters of the Jordan before you until you crossed, just as the LORD your God did to the Sea of Reeds, which He dried up before us until we crossed. ²⁴Thus all the peoples of the earth shall know how mighty is the hand of the LORD, and you shall fear the LORD your God always."

Haftarat Yítro -- first third (Ex. 18:1-27) -- Isaiah 6:1-13 -- Etz Hayyim p. 452 The Revelation to Moses at Sinai is traditionally complemented by Isaiah's vision of God.

Haftarat Yitro -- second third (Ex. 19:1-20:23) -- Isaiah 44:9-23 -- Etz Hayyim p. 609 Isaiah waxes eloquent about the perversity of graven images.

Haftarat Yitro -- third third (Ex. 19:1-20:23) -- Ezekiel 16:4-14 Ezekiel reflects on Israel's birth, covenant and marriage. The Revelation at Sinai has been spoken of as all three.

ד וּמִזֹלְדוֹתַּיִדְּ בְּיֹוֹם הוּלֶדֶת אֹתָדְּ לָא־כָרַתַּ שָׁרִׁדְ וּבְמָיִם לָא־רָחַאָּתְּ לְמִשְׁעִי וְהָמְלֵחַ לָא הַמְלַחַתְ וְהָחְתֵּל לָא חַתְּלְתִּ הַ לָא חַתָּלְתָּ הַ לְעִדָּדָ עַיִן לַעֲשִׂוֹת לָדְ אַתַת מַאַלֶה לַחַמְלָהַ עָלְיָדְ וַתָּשִׁלְכָי אָל־פְּנֵי הַשָּׁדָה בְּגַעַל נַפְשָׁדְ בְּיוֹם הַלֶדֶת אֹתָדִי וּ וָאָעֶבָר עַלֵידְ וָאֶרְאַדְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדְמָיִדְ וְאַמַר לָדְ בְּדַמַיִדְ חַיִּי וֹ אָאַבַר בְּרָמַיִדְ חַיִּי זֹ רְבָבָה בְּצַמַח הַשָּׁדֶה וְתַנִּיִדְ וַאָרְאַד וְהַנְהַ מִתְבּוֹסְסֶת בְּדַמָיִדְ חַיִי וּאָמַר לָד בְּרַמִידְ חַיִיּי זֹ רְבָבָה בְּצַמַח הַשָּׁדָה וְתַנִּידְ וַאָרְאַד וְהַנַּה עִתַדְ עַת דּדָים וָאָרְיָה בְּדַמָידָ מָאָרָיָרָ צַמִּח וְאַתִּ עִרְם וְעָרְיְהִי חוּאָעָרָד בְּבָה בְּצָמַח הַשָּׁדָה וְתַנְאָרָה וְתַרְבָּר וּשְׁעָרָן בְּמָים הַשָּׁדָים גָעָיוּד וְאַתְי עַרְם וְעָרְיְהֵי חוּ וָאָעֲבָר עָלִידָ וְאָרָמָי ווּתְרָבָר אַבָּרָשׁ וְאַנְעָרָן גַה וּשְׁעָרָי בָּלָים וְעָרְיָהָי חוּנָאָבוּ בְבָבָה בְּבָעָר שָׁרָין וָאָרְמָדָ וְאָבָסָסָה בְּאַשְׁבַע לָד וָאָבְיָרָה הוּ זָאָרְיָהָ וּאָבָרָי אָרָייָר וּ אַרָרָמָי בָאָר וּתָאָרָין מָאָרָיָין הַתָּעָרָן דָעָרָיָרָה אַנְרָרָי בָּאַשְׁבָע לָד וּתָרָיהָים וּעָרְייָה אַרָייָרָי גַין וּעָרָשָׁר וּבָרָין אַרָי אַרְיוּתָרָים וּאָרְיָה הוּבָעָרָי בָּאָשְׁבָעין הַיָּעָרָים וּעָרָיהָי זַעָר בָרָים וּעָרְיָה אוּדָרָין וּאָבָעָר שָּעָרָי וָאָעָרָד אָמָרָים אָסָרָין דָאָבָסָין הַעָרָי בְאַרָין אַעָרָין הַעָּין בָעָרָין בָין אָרָרָיין הַין בָבָרָה בָּבָיעוּד וּעָבָר בְעָרָין וּאָעָרָין בָּעָרָים גָעָרייָין בָעָרָי בָּאָרוּי אָבָעָיעָרָין גָעָרָין בָין בְישָּין דָרָיין בָּבָעוּין בָעָין דָרָיעָרָין רָאָיבָרָין אָרָרָין אָרָין אַין דִין אָרָרָיעָר בָעָרָין בָיעָיעָר בָיעָ בּאַרָעָין אָרָיעָרָרָיין גַיעריין גָר בָעָרין בָייעָרוּ בָעָין בָעָיעָרָין גָעָיעָרָן בָאָרָיעָר אָעָרָין בָעָרָיעָר בָרָין בָעָיעָרָין גָ בַעָּעָירָין גָעָרָין בָעָריין בָין בָעָרָין בָעָרָין בָרָין גָין גָאַבָר בָעָיין בָאָרָיבָין בָּבָיעָין בָין בָעָיין בָעָיין בָעָרין בָיעָיעָין געיןיין גָעָריין בָרָיעָקין גָיין בָין בָרָין בָרין גָעָרין גָין בָיעָיין בָּין גָיין בָי

You were still naked and bare ⁸when I passed by you [again] and saw that your time for love had arrived. So I spread My robe over you and covered your nakedness, and I entered into a covenant with you by oath—declares the Lord GOD; thus you became Mine. ⁹I bathed you in water, and washed the blood off you, and anointed you with oil. ¹⁰I clothed you with embroidered garments, and gave you sandals of *tahash*-leather to wear, and wound fine linen about your head, and dressed you in silks. ¹¹I decked you out in finery and put bracelets on your arms and a chain around your neck. ¹²I put a ring in your nose, and earrings in your ears, and a splendid crown on your head. ¹³You adorned yourself with gold and silver, and your apparel was of fine linen, silk, and embroidery. Your food was choice flour, honey, and oil. You grew more and more beautiful, and became fit for royalty. ¹⁴Your beauty won you fame among the nations, for it was perfected through the splendor which I set upon you—declares the Lord GOD.

⁴As for your birth, when you were born your navel cord was not cut, and you were not bathed in water to smooth you; you were not rubbed with salt, nor were you swaddled. ⁵No one pitied you enough to do any one of these things for you out of compassion for you; on the day you were born, you were left lying, rejected, in the open field. ⁶When I passed by you and saw you wallowing in your blood, I said to you: "Live in spite of your blood." Yea, I said to you: "Live in spite of your blood." ⁷I let you grow like the plants of the field; and you continued to grow up until you attained to womanhood, until your breasts became firm and your hair sprouted.

35

Haftarat Mishpatim -- first third (Ex. 21:1-22:3) -- Jeremiah 34:12-22; 33:25-26 -- Etz Hayyim p. 482 In this haftarah Jeremiah refers clearly to the beginning of Parashat Mishpatim, for which reason it was established as the traditional haftarah for this Torah portion.

Haftarat Mishpatim -- second third (Ex. 22:4-23:19) -- I Samuel 18:20-28 This story of David's bride price for Michal (mohar hab'tulot) that is discussed in this haftarah is an instantiation of the law referred to in this Torah portion.

כ וַתָּאֶהָב מִיכַל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוָד וַיַּגְּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשְׁר הַדָּבָר בְּעִינֵיוּ: כא וַיּּאֶמָר שָׁאוּל אֶתְנָגָה לוֹ וּתְהִידְלוֹ לְמוֹלֵשׁ וּתְהִידְבוֹ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיַּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוְד בִשְׁתַּיִם וּתַתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם: כב וַיְצַו שָׁאוּל אֶת־ עּבדו עֲבָדָיו דַּבְּרוּ אֶל־דָּוְד בַּלָט לֵאמֹר הַנֵּה חָפֵּץ בְּדָ הַמֶּלֶד וְכָל־עֲבָדָיו אֲהַבִּוּד וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶדְּ: כג וַיְדַבְּרוּ אֶל־דָּוְד בַּלָט לֵאמֹר הַנֵּה חָפֵּץ בְּדָ הַמֶּלֶד וְכָל־עֲבָדָיו אֲהַבִוּד וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶדְ: כג וַיְדַבְּרוּ אֶל־דָּוָד בַּלָט לֵאמֹר הַנָּה קַבָּיָים הָאֵלֶה וְיָבָרָים הַאָּלֶה וְדָרָדָי הַנְקַלָה בְעֵינֵיכָם הִתְחַתַּן בַּמֶּלֶדְ: כג וַיִדַבְיוּד הַיָּכָלָה וְדָבִי שָׁאוּל בְאָזְנֵי דָוִד אֶת־הַדְנָי הַאָּוּל לוֹ לַאמִר בָּדְבָים הָאֵלֶה וְבָרָשָׁ הַתָּקַתָּה בַּמֶּלֶדְ וְאַנכִי אִישׁ־רָשׁ וְנִקְלֶה: כד וַיַּגְּדוּ עַבְדֵי שָׁאוּל לוֹ לַאמִר בַּדְבָים הָאָלֶה דְבָרִים הָאָלֶה דְבָרָשוּרָ בַּמֶּלֶדְ וְאַנְכִי אִישׁ־רָשׁ וְנָקְלֶה: כד וַיַּגְּדוּ אַין־חַתַבָּץ לַמּיקָרָה כָּרָבָים הָאָלֶה וּבָרָים הָאָלֶה הַדָּבָרִים הַאָּלָה וּבָרָי בַּמֶּלֶדְ וְאַנְכִי אָנִה הַיִהַם הָאַרָים וְזּבְים הַתַיַלָם וּדָים בַּלָשָר הַיָּלָים בְּעָבִין הַיָּבִינִים הַשְּעָרָים הָתַחַתַן בּמֶילָד וּאַנִים הַנִים הָעַרָם הַיּרָשׁים רָהַבָּבָים הַיּזִיןים בַּבְיּעָרָה בָּעָרָשׁר הַיָּרָים הָאָבָין בָרָשָּרָים הַבּעָרָים הַיָּהַבָּים הַעָּלָה בְעָהַעָּרָן הָעַרָּים הָעַרוּידָר אַיָּרים הָיָהָים בָרוּד בַּיּר הַנָּאוּנִים הַיַרָים הָאָבָין בָרָים הָאַנָיר הַיָּבָים בָּתוּים בּעַיּאַרָין הַישָּרוּין לַרוּת בְּרָבִין הַרָריבִין בָּרִידָשָּר הַיּרָיבָי הַמָּעָרָים בְעָירוּין הַיּדָרָים הָבָרָר בְעָהוּיוּינִים לָיאוּשָרָים הַיּרָר וּשָּאוּיוּן הַיים הַיןרָם הַיןין הַיןין בְרָין דָּירָיקָים הַיוּין בָּעָר הָיוּין בָי בָרָרָים הָיתָים הַיּרָרָים הָרָבָר בָרוּיןבָיבָי בּעּישָּער הַיןר בּעַירָין דְרָין דְרָהוּרָן הָרָרוּרָן בְּבָישִיר הַין בָין הָירָין בְרָין בָירָין בָרָין בָרָין בָרָרָין בְרָיקָרָין הָרָרָתָרָין בּעָיןין רָרָין הַדְרָרָה הָין בְרָרָין בָּישָּרָין הַיןין בָיןיין בָּרָין בְעָירָין הָ

²⁰Now Michal daughter of Saul had fallen in love with David; and when this was reported to Saul, he was pleased. ²¹Saul thought: "I will give her to him, and she can serve as a snare for him, so that the Philistines may kill him." So Saul said to David, "You can become my son-in-law even now through the second one." ²²And Saul instructed his courtiers to say to David privately, "The king is fond of you and all his courtiers like you. So why not become the king's son-in-law?" ²³When the king's courtiers repeated these words to David, David replied, "Do you think that becoming the son-in-law of a king is a small matter, when I am but a poor man of no consequence?" ²⁴Saul's courtiers reported to him, "This is what David answered." ²⁵And Saul said, "Say this to David: 'The king desires no other bride-price than the foreskins of a hundred Philistines, as vengeance on the king's enemies."—Saul intended to bring about David's death at the hands of the Philistines.—²⁶When his courtiers told this to David, David was pleased with the idea of becoming the king's son-in-law. Before the time had expired, ²⁷David went out with his men and killed two hundred Philistines; David brought their foreskins and they were counted out for the king, that he might become the king's son-in-law. Saul then gave him his daughter Michal in marriage. ²⁸And Saul realized that the LORD was with David and that Michal daughter of Saul loved him.

Haftarat Mishpatim -- third third (Ex. 23:20-24:18) -- Joshua 24:16-28

The covenant scene at the end of this parashah, where the people pledge to observe God's words and Moses writes them down is echoed in a similar moment between Joshua and the people described in this haftarah.

טז וַיַּעַן הָעָם וַיּאמֶר חָלִילָה לָנוּ מֵעַזֹּב אֶת־יְהֹוֶה לְעַבִד אֱלֹהִים אֲחֵרִים: יז כִּי יְהֹוֶה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֵלֶה אֹתָנוּ וְאֶת־אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִאֲרֵיִם מִבֵּית עֲבָדֵים וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת־הֶאֹתוֹת הַגְּדֹלוֹת ָּהָאֵׁלֶה וַיִּשְׁמְרָנוּ בְּכָל־הַדָּרָדָ אֲשֶׁר הָלַכֵּנוּ בָּה וּבְכֹל הַעַבִּׁד אֶת־יְהוֹה בְּכָל־הַזָּא אֶלֹהַינוּ ייט וַיֹּאֹמֶר אֶת־כָּל־הַעַמִּים וְאֶת־הַאֶמֹרִי יֹשֵׁב הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ גַּם־אֲנַחְנוּ נַעֲבִד אֶת־יְהוֹה בִּירְהוּא אֱלֹהַינוּ ייט וַיֹּאֹמֶר יְהוּשִׁע אֶל־הָעָם לָא תִוּכְלוּ לְעַבִד אֶת־יְהוֹה בִּי־אֱלֹהִים קִדשׁים הֵוּא אֵל־קַנוּא הוּא לְאִרִשָּׁא לְפִשְׁעֵכָ וּלְחַשְׁאותַיכֶם: כ כַּי תַעַזְבוּ אֶתּריָהוֹה וַעַבִדְשָּם אֱלֹהַים קִדשׁים הוּא אַל־קַנוּא הוּא לְאִרִשָּׁא לְפִשְׁעֵכָם אַשְׁרַהַיּטִיב לָכֶם יָר מָעַזְבוּ אֶת־יְהוֹה וַעַבִדְשָּם אֶלֹהַי נַכָּר וְשָׁב וְהַרַע לָכָם וְכִלָה אֶתֹישָׁא לְפִשְׁעָכָם אַשָּרְהַיִיעִיב לְכָם: כּמ וַיִּאָמָר הָעָם אֶל־יְהוֹשָׁע לָא בִי אֶת־יְהוֹה נַעַבִד: כב וַיּאמֶר יְהוֹשָׁע אֶל־הָעָם אַתַּישִר הַיּעִיב לָכֶם: כָּא וּלָאמֶר הָעָם אָל־יְהוֹשָע לָא בִי אָת־יְהוֹה עַבְרָזים אַתָּר אַדִים אַתִּם בָּכֶם בְּיבאתָעָם בְּכָר אָשָׁר בְּקַרְבָכָם אָת־יְהוֹה שַעַרָי הַעִדִים אַתָּם בָּכָר אַשֶׁר בְּקַרְבָכָם וְהַטוֹּ אַתַרַיָּבָבָים אָתִין הַיָּבָם אָכָרוּ וָיָלָשָׁ אָלִיתִים הַעִדִים אַתִּבָין בָּעָבָי בָּעָרָה וָשָׁע אָרַיהָנָי בָבָרָים הָאַשָּר הָאָשָר הָבָבָל גָעַבִין בָּאָתוּ הַאָּעָר הַעָּבָר אָעָר בְּבָנָים בְּבָרָשָׁים לָי אָעַריה הַעָּעָה הַישָּכָם בָּעָרָה בָעָבָי בָיּאָרָה בָעָבָי בָעָירָים לָעָבִים אַתִיקָים לָעָ אָרִיקָה אַתַייִיןה אָעָרָי בָעָבין בָּאַרָים בַיּאָרָה בָעָבָי הַעָּעָה בַעָּכָם אָתוּשִים בְיַהָם כַּיָי הַעָּרָים בָּבָרָבָים הָעָבָי בָּסָרָתָבָים אָדָשָר הָיזּשָע בָרָיקָים בַיּקים בּעָרָים בָעָעָר הַעָּעָרָה בָעָרָה בָעָר בָעָר הַיָּעָר בָעָרָה הַעָּעָר בָיָשָּים לָימוּ בָיָשָר בָיעָרָה אָעָר הָיקַנָּין וּינוּקָר בָעָרָים בָּעָרָה בָיקָים בָיעָרָים בַיּאָער הַעָּעָר בָעָרָיקים וַישָּעָר בְעָעָר בָעָר בָעָבָין בּבַעָר בָעָרָר אָעַער הָישָעָר בָיקים בָירוּעָעַר בָעָם בָין בָיעָרָה בָעָעָר אַיעָינוּ בַעָרָים בָעָיקָים עַיָיקים בַיין בּעָרָר בָעָעָר בָעָבָר אָיקָרוּים בְעָרָה בָעָריים בָיעָר בָיקים בַיין אָעָירישָּעָר בָיקָעָר בָיקָעָר בָעָעָר בַירָר בָיין בַייוּשָר בָעָרָרָין בָעָין בָרָים בָיעָין בָיישָר בָיעָער בייבָיעָיין בָייייש

¹⁶In reply, the people declared, "Far be it from us to forsake the LORD and serve other gods! ¹⁷For it was the LORD our God who brought us and our fathers up from the land of Egypt, the house of bondage, and who wrought those wondrous signs before our very eyes, and guarded us all along the way that we traveled and among all the peoples through whose midst we passed. ¹⁸And then the LORD drove out before us all the peoples—the Amorites—that inhabited the country. We too will serve the LORD, for He is our God."

¹⁹Joshua, however, said to the people, "You will not be able to serve the LORD, for He is a holy God. He is a jealous God; He will not forgive your transgressions and your sins. ²⁰If you forsake the LORD and serve alien gods, He will turn and deal harshly with you and make an end of you, after having been gracious to you." ²¹But the people replied to Joshua, "No, we will serve the LORD!" ²²Thereupon Joshua said to the people, "You are witnesses against yourselves that you have by your own act chosen to serve the LORD." "Yes, we are!" they responded. ²³"Then put away the alien gods that you have among you and direct your hearts to the LORD, the God of Israel." ²⁴And the people declared to Joshua, "We will serve none but the LORD our God, and we will obey none but Him."

²⁵On that day at Shechem, Joshua made a covenant for the people and he made a fixed rule for them. ²⁶Joshua recorded all this in a book of divine instruction. He took a great stone and set it up at the foot of the oak in the sacred precinct of the LORD; ²⁷and Joshua said to all the people, "See, this very stone shall be a witness against us, for it heard all the words that the LORD spoke to us; it shall be a witness against you, lest you break faith with your God." ²⁸Joshua then dismissed the people to their allotted portions.

Haftarat T'rumah -- first third (Ex. 25:1-25:40) -- Zekhariah 2:5-17 The connection of this haftarah to the parashah is in God's promise to dwell within Israel.

ה וָאֶשָּׁא עֵינֵי וָאֵרֶא וְהַנֵּה־אֵישׁ וּבְיָדוֹ תֶבֶל מִדֲהּ ו וָאֹמֵר אָנָה אַתְּה הֹלֵדְ וַיָּאמֶר אֵלֵי לָמֹד` אֶת־יְרַוּשָׁלַם לְרְאוֹת כַּמְה־רָחְבָּה וְכַמָּה אָרְכֵּהּ ז וְהַנֵּה הַמַּלְאָדְ הַדֹּבֵר בִּי יֹצֵא וּמַלְאָדָ אַחֵׁר יֹצֵא לקָרָאתוֹ: ח וַיִּאמֶר אַלו אֵלָיו רָיץ דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר הַלָּז לַאמֵר פְּרָזוֹת תַּשָׁב יְרוּשָׁלַם מֵרָב אָדָם וּבְהַמָּה בְּתוֹכָהּ: ט וַאֲנִי אַלו אֵלָיו רָיץ דַּבֵּר אֶל־הַנַּעַר הַלָּז לַאמֵר פְּרָזוֹת תַּשַׁב יְרוּשָׁלַם מֵרָב אָדָם וּבְהַמָּה בְּתוֹכָהּ: ט וַאָאני אַרְאָר הַלָּה רְחָבָּה וְהַמָּרָה הוֹי וְנֵמָוּ בָּתוֹבָהּ: ז וְהַנֵּה הַמַּלְאָדָ הַדְיָה מָתָר אָנָה אָרָה הַ אָר הַלָּה לַהָּ הַיּרְהַהָּה הוֹין הַרָּאָר הַבָּבָר הָאָר הַבָּבָר בָּי הַבָּבָר הָאָרָה אָרָה הוֹין בָּמָר בָּתַרָרָק יב כֵּי כַיה אָמַה יְהֹוֶה צְּבָאוֹת אַחֵר כָּבוֹד שְׁלָחֵׁנִי אֶל־הַגּוֹיָם הַשְּׁלְלִים אֶתְכֶם כִּי הַנֹגֵע בָּלֶם נֹגֵע בְּבָבַת אַינְוּ: יג כִּי הְנְנִי מֵנֶיף אֶת־יָדִי אֲלֵיהֶם וְהָיוּ שָׁלָל לְעַבְדִיהֶם וִידַעְהֶּם כִּי־יְהֹוֶה צְּבָאוֹת שְׁלָחֲנִי וְשִׁמְחָי בַּת־צִיּוֹן כַּי הְנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתַּי בְתוֹכֵךְ נְאֵם־יְהֹוֶה: טו וְנִלְווּ גוֹיִם כְּבִים אָל־יְהוֶה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לָי לְעֵם וְשִׁמְחָי בַּת־צִיּוֹן כַּי הְנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתַי בְתוֹכֵךְ נְאֵם־יְהוֹהֵ: טו וְנִלְווּ גוֹיִם רַבַּים אָל־יְהוֹה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעֵם וְשָׁכַנְתַי בְתוֹבֵד וְיָדַעַהְ כִּי־יְהוֹהֵ אְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אַבָּאוֹת שְׁלָחָנִי אַדְמַת הַקֶּדֶשׁ וּבָחַר אָוֹד בִּירוּשָׁלָם: יוּ הַסִ כָּל בָּשָׂר מִפְּגַי יְהוֹהָה כֵּי בַעוֹר מִמְעוֹן קַדְשׁוֹ

⁵I looked up, and I saw a man holding a measuring line. ⁶"Where are you going?" I asked. "To measure Jerusalem," he replied, "to see how long and wide it is to be." ⁷But the angel who talked with me came forward, and another angel came forward to meet him. ⁸The former said to him, "Run to that young man and tell him:

"Jerusalem shall be peopled as a city without walls, so many shall be the men and cattle it contains. ⁹And I Myself—declares the LORD—will be a wall of fire all around it, and I will be a glory inside it.

¹⁰"Away, away! Flee from the land of the north—says the LORD—though I swept you [there] like the four winds of heaven—declares the LORD."

¹¹Away, escape, O Zion, you who dwell in Fair Babylon! ¹²For thus said the LORD of Hosts—He who sent me after glory—concerning the nations that have taken you as spoil: "Whoever touches you touches the pupil of his own eye. ¹³For I will lift My hand against them, and they shall be spoil for those they enslaved."—Then you shall know that I was sent by the LORD of Hosts.

¹⁴Shout for joy, Fair Zion! For lo, I come; and I will dwell in your midst—declares the LORD. ¹⁵In that day many nations will attach themselves to the LORD and become His people, and He will dwell in your midst. Then you will know that I was sent to you by the LORD of Hosts.

¹⁶The LORD will take Judah to Himself as His portion in the Holy Land, and He will choose Jerusalem once more.

¹⁷Be silent, all flesh, before the LORD! For He is roused from His holy habitation.

Haftarat T'rumah -- second third (Ex. 26:1-26:30) -- I Kings 6:1-13 -- Etz Hayyim p. 500 The building of the First Temple by Solomon is juxtaposed, here, to the building of the Tabernacle.

Haftarat T'rumah -- third third (Ex. 26:31-27:19) -- II Samuel 7:1-16 -- Etz Hayyim p. 647 The building of a Temple is denied to David, but promised to his heirs. That house would become the successor to the Tabernacle constructed by the generation of the desert.

Haftarat T'tzaveh -- first third (Ex. 27:20-28:30) -- Ezekiel 43:10-17 -- Etz Hayyim p. 520 *Ezekiel here discusses his vision of the future Temple, in all its particulars, similar to the painstaking details found in the Torah portion.* Haftarat T'tzaveh -- second third (Ex. 28:31-29:18) -- Haggai 1:1-12

The tradition begun with the Tabernacle in the desert and continued with the Temple in the land of Israel, is renewed upon return from exile with the preparation of the second Temple.

א בּשְׁעַת שְׁתַּ שְׁתַּ שְׁתַּ שְׁבָרְיָזָשׁ הַפְּׁלֶדְ בַּחֹדָשׁ הַשִּׁשׁ בִּיוֹם אֶחָד לַחָדָשׁ הָיָה דְבַר־יְהֹוֹה בְּיַד־חַגַּי הַבָּרָא אֶל־זֵרַבְּבֶל בָּן־שִׁאַלְתִיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשִׁע בָּן־יְהוֹצָדֵק הַכּּהַן הַגָּדוֹל לָאמְׂרי ב כִּה אָמַר יְהוֹה אָבָאוֹת לַאמִר הָעֵם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עַת־בָּא עַת־בָּא עַת־בַּית יְהוֹה לְהַבָּנִזּת: הַנְּבָיא לַאמְרי ד הַעַת לָכֶם אַתֶּם לַשֶׁבֶת בְּבַתַּיכֵם סְפוּנֵים וְהַבַּיִת הָזֶה חָרֵבּי ה וְעַתֶּה כִּה אָמַר יְהוֹה הַנְּבָיא לַאמְרי ד הַעַת לָכֶם אַתֶּם לַשֶׁבֶת בְּבַתַּיכֵם סְפוּנֵים וְהַבַּיִת הָזֶה חָרֵבּי ה וְעַתָּה כָּה אָמַר יְהוֹה בְּבָּרִא לַאמְרי ד הַעַת לְכָם אַתֶּם לַשֶׁבֶת בְּבַתַיכֵם סְפוּנֵים וְהַבָּית הַזֶּה חָרֵבּי ה וְעַתָּה כָּה אָמַר יְהוֹה אַבָּאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכָם עַל־דַרְכַיכֶםי ו זְרַעָהָם הַדְבָה וְהָבָא מְעָט אָכָזל וְאֵין־לְשְׁבָיה שָׁתָּוֹ וְאֵין־לְעָבָי אָבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכָם עַל־דַרְכַיכֶםי ו זְרַעָהָם הַבָּת וְעָרָבָיה ז כָּבָרוּ הָמָר יְהוֹהָ עָל־דַרְכֵיכֶםי ח עַלוּ הָנָה לַמָם לַוֹ וְהַמָּשִׁתַבּר הַשְּעַבוּ וּעָרָשָׁ שָּרָיוּ הַיַּרָר בָּשָׁר הָיוֹה עַל־דַרְכֵיכָם הַרָּהָה לַתְים לָוֹ וְהַנַה הַרָּזָי הַנָּגָר הַבָּרָר בָּבָּרָ עַל־דַרְכֵיכָם הַבָּתוּ שִׁים וְאָעָר הַהָּאָם הַבָּרָוּ וּצָרָה הַבָּרָר הַנָּר הַבָּאתָה אָבַרָה אָמָר יְהוֹה בָּבָען הַאַרָר הַבָּה הַיָּה אָמָר הַיָּעָר בַבָּעָר הַיָּר הַנָּר הַנָּר הַבָּבָים עָל־דַרְבָה וְעַל־הַבָּה הַעָּעָט וַהַבָּאתָם הַבָּרָר בָעָר בָבָיר וּעָרָי הָבָר הַיָּרָה אָרָר בָּיָר הָעָר הָבָרָה אָרָר הַנָּר הָעָר הַעָּמָים הַיָּעָר הָעָר הַעָּר הַעָּבָר הַבָּעָר עַלַי הַעָּים הָבָיָים הַיּאָרָה הָבָרָה הָעָר הָיהָה הָעָר הַיָּעָר הָעָר הַעָר הַעָּעָר הַעָּר הַעָר בָאָין בָר בָר בָרָר הַירָר הָעָיר בָרָר הַיָר הָיזּר בָרָי עַר הַעָּה הָיוּשָּעָר הַיָּר הָרָה הָירָר הָיוּבָר בָרָשָר בָרָר הַיּבָרוּ הַיעָר הָעָר הָירָה אָר בָרָים רָיבָ בָעָר הַעָר הָיעָר הָעָר הַיָרָה הָירָה אָמָרָריין אָיר בָרָר הַבָּיר הָירָר הַיָּין בָיר הָירָר הָירָר הָירָר הָיעָר הָין בָעָרָה בָעָה הָינו עַרָר בָרָה הַיבָרָה הַיעָר הָין בָירָה הָירָר הָרָר הָין בָרָיה בָיר הָינָר בַיעָר הָיבָרי

In the second year of King Darius, on the first day of the sixth month, this word of the LORD came through the prophet Haggai to Zerubbabel son of Shealtiel, the governor of Judah, and to Joshua son of Jehozadak, the high priest:

²Thus said the LORD of Hosts: These people say, "The time has not yet come for rebuilding the House of the LORD."

³And the word of the LORD through the prophet Haggai continued:

⁴Is it a time for you to dwell in your paneled houses, while this House is lying in ruins? ⁵Now thus said the LORD of Hosts: Consider how you have been faring! ⁶You have sowed much and brought in little; you eat without being satisfied; you drink without getting your fill; you clothe yourselves, but no one gets warm; and he who earns anything earns it for a leaky purse.

⁷Thus said the LORD of Hosts: Consider how you have fared: ⁸Go up to the hills and get timber, and rebuild the House; then I will look on it with favor and I will be glorified—said the LORD.

⁹You have been expecting much and getting little; and when you brought it home, I would blow on it! Because of what?—says the LORD of Hosts. Because of My House which lies in ruins, while you all hurry to your own houses! ¹⁰That is why the skies above you have withheld [their] moisture and the earth has withheld its yield, ¹¹and I have summoned fierce heat upon the land—upon the hills, upon the new grain and wine and oil, upon all that the ground produces, upon man and beast, and upon all the fruits of labor.

¹²Zerubbabel son of Shealtiel and the high priest Joshua son of Jehozadak and all the rest of the people gave heed to the summons of the LORD their God and to the words of the prophet Haggai, when the LORD their God sent him; the people feared the LORD.

Haftarat T'tzaveh -- third third (Ex. 29:19-30:10) -- Haggai 2:1-9 God's promise in this haftarah, despite its poor beginnings -- this second Temple will be even greater than its forbears.

א בַּשְׁבִיעִיּ בְּעָשְׁרִים וְאֶחָד לַחִדָּשׁ הָיָה דְּבַר־יְהֹלֶה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבָיָא לֵאמְלִי: ב אֲמָר־נָּא אֶל־זָרַבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאַל פַּחַת יְהוּדָּה וְאֶל־יְהוֹאַעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַפֹּהֵן הַנְּדָזֹל וְאָל־שָׁאֵרִית הָאָם לַאמְרִי ג מֵי בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה בִּכְבוֹדָוֹ הַרְאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאַים אֹתוֹ לַתָּה הַלוֹא כַמְהוּ פְאַיָן בְּעֵינֵיכֶם: ד וְעַתָּה חֲזַק זֵרַבָּבֶל ו נְאֵם־יְהֹוֶה וַחֲזָק יְהוֹשֶׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַפֹּהוֹ וְאָר אָשֶׁר בָּאָר הַיָּשָר הָאָרָי הַאָּתָר בְּעַינֵיכֶם: ד וְעַתָּה חֲזַק זֵרַבְּבֶל ו נְאֵם־יְהֹוֶה וַחֲזָק יְהוֹשְׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַפֹּהוֹן הַנָּדוֹל וַחֲזַק בָּל־עַם הָאֶרֶץ נְאַם־יְהֹוָה וְעַתָּה הַזַיָּק זַרִבְּבֶל ו נְאֵם־יְהוֹה וַחָזָק יְהוֹשֵׁעַ בָּרִישְׁרָים הַאָּבָיק נְאַת־הַדְּבָרִהוֹי עֹמְדָת בְּתְוֹרְכֶכֶם אַל־תִּירֲאוּי וְרוּחִי עֹמְדֶת בְּתְוֹרְכֶכֶם אַל־תִּירֶאוּ וּחוּחִי עֹמֶדֶת בְּתְוֹרְכֶכֶם אַל־תִּירֶאוּ וּהוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹרְכֶכֶם אַל־תִּירֲאוּי וּרוּחִי עֹמְדָת בְּתוֹרְכָכֶם אַל־תִּירָאוּ וּמִר הַשְׁמַיַוּ הָיָשְׁרָה הַזָּר הָאָרָר וְאָר הַיָּאָם יְנָבָיאוּ הַאַר הַשְּעַמוּת בְּאָשָׁר הָבָּבָר וּבָין הַיּתּיהָרָ בְּתַיּהַהָּרָה הָאָרָר הָאָרָרָם הָאָרָרָים הַיָּהָה בָּהַיּרָהוּין הַאָרָים הַיָּשָׁרָת בָּאָר הַבָּעָי הָהוֹה הַשָּעַים וּאַרָר הַאָּת הַבָּבָית הַאָּרָר הָבָרָאוּים בּיָרָאוּים בְּבָרָשִּם יְאוֹתִי אָר בְּתָר הַשְׁמַיוּת הַיָּבָאוֹת הַעַיּרָה הַבָּית הַאָּת הַבָּבָית הַגָּר הַיָּשָרים וּהָעָר הַיָּבָרָים הָעָבָר הַיָּרָרָה הַיָּבָרָים הָאָיָר בָיָרָה בָרָהעַיָּר הָעָר הַעָּבָר הַיּרָרָה הָשָּרָר הַיָּרָר הַיּרָרָיָין הַיּיָה בָיָרָים אָרָר הָיָרָה דָיָר הָיָרָרי וּבָיק הַיּדָר הַיָּרָר הָאָרָר אַרָרָר הַיָּאָר בָיָהוּבָר הַיָר בָעָרָר הַעָרָר הָעָרָרָים הַיּרָה הָין בָעָר בָירָעָעָר בּירָהיעָרָה הַבָּקָר הָיָרָר הָיוּרָר הָיָרָר הָין בָּרָר הַיּרָר הַיָּין בְיּיָרָה אָרָרָין הָירָר הַיּרָרָה הָיָרָר הַיּרָרָין הָירָרָין הָעָרָי הַירוּתָה הַיָּין הַירָין הָירָה הַיָּירָין הָיָרָין הָיָרָין הַיּרָרָין הַיָּרָים הַיָּרָר בָּרָר הָיהָרָה הָירָהוּירָים הָיוּירָר הָיוּין הָיָין הָירָרין הָין ה

On the twenty-first day of the seventh month, the word of the LORD came through the prophet Haggai: ²Speak to Zerubbabel son of Shealtiel, the governor of Judah, and to the high priest Joshua son of Jehozadak, and to the rest of the people: ³Who is there left among you who saw this House in its former splendor? How does it look to you now? It must seem like nothing to you. ⁴But be strong, O Zerubbabel—says the LORD—be strong, O high priest Joshua son of Jehozadak; be strong, all you people of the land—says the LORD—and act! For I am with you—says the LORD of Hosts. ⁵So I promised you when you came out of Egypt, and My spirit is still in your midst. Fear not!

⁶For thus said the LORD of Hosts: In just a little while longer I will shake the heavens and the earth, the sea and the dry land; ⁷I will shake all the nations. And the precious things of all the nations shall come [here], and I will fill this House with glory, said the LORD of Hosts. ⁸Silver is Mine and gold is Mine—says the LORD of Hosts. ⁹The glory of this latter House shall be greater than that of the former one, said the LORD of Hosts; and in this place I will grant prosperity—declares the LORD of Hosts.

Haftarat Kí Tíssa -- first third (Ex. 30:11-31:17) -- Jeremiah 17:19-27, [24-25] This haftarah focuses on the observance of Shabbat and carrying burden, the subtext of Moses' warning to observe Shabbat in the context of building the Mishkan.

יט פְּה־אָמַר יְהוּלָה אַלֵי הָלַדְ וְעֲמַדְתָּ בְּעֵׁר בְּגִי־ עם הָשָׁם אֲשָׁר יָבָאוּ בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל יְשְׁבֵי יְרוּשָׁלֶם וּבְכָל שַׁאֲרֵי יְרוּשָׁלֶם: כ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוֹזָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יְשְׁבֵי יְרוּשָׁלֶם הַבָּאִים בַּשְׁעָרֵים הָאֵלֶה: כֹא בְּה אָמַר יְהוֹה הִשְׁמְרוּ בְּנַפְשְׁוֹתֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁאוּ מַשָּׁא בְּיוֹם הַשַּׁבָּׁ וַהַבָּאָים בַּשְׁעָרֵים הָאֵלֶה: כֹא בְּה אָמַר יְהוֹה הִשְׁמְרוּ בְּנַפְשְׁוֹתֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁאוּ מַשָּׁא בִיוֹם הַשַּׁבָּׁת וְהַבָּאֶים בְּשְׁעָרֵים הָאֵלֶה: כִא בְּה אָמַר יְהוֹה הִשְׁמְרוּ בְּנַים הַשְׁבָּי שְׁתָרָים הָאַלָּה וְהַבָּאתֶם בְּשְׁעָרֵי וְרוּשָׁלֶם: כב וְלָא־תוֹצִיּאוּ מַשָּׁא מִבְּתַיכָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לָא תַעֲשָׁוּ וְהַבָּאתֶם בְּשְׁעָרֵי יְרוּשָׁלֶם: כב וְלָא־תוֹצִיּאוּ מַשָּׁא מִבְּתַיָּסָ בּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לָא תַעֲשָׁוּ וְהַבָּאתֶם בְּשְׁעָרֵי יְרוּשָׁלֶם: כב וְלָא־תוֹצִיאוּ מַשָּעוּ מָשָּא מִבְּתַים הָשַּׁבָּת וְכָל־מְלָאכָה לָא תַיְשָׁרָי וְהָדָשְׁתִכם אָת־יוֹם הַשַּבָּר אַנִיר יַרְוּשָׁלָם: כב וְלָא הַעִיּבוּרָה בּוּיָשָׁר צוּיָרָה הָבָלּשְׁעָר מָרַשְּׁשָׁר בּיָרָשְׁעָרִי הָיָיּשָׁרָם בּישְׁבָּת בּוּשְׁבָיהם שִׁמָעוּן הַבָּרִים הַשַּבָּעָים הַשְּעָרוּ אַלָי הָשָּרָה בָיּשְׁבָי וּיַרוּשָׁלָם הַשָּעוּוּ הַבּרִישָּבָים הַבָּשְּעָרִי הַאַריים הָשָּבָעוּיָר בּרָבּאָנְים בּישָּבָים אַריוּים הַשָּשָּעוּוּ אַלִי הָשִׁיּבָים וּיַבּאַרָרָיָשָּעוּין הַבַשּׁיָם הַשְּבָיא מַעִיןרָה הָשִׁיָם הַשִּבּים הַישָּבָים בּישָּבָים הַשְׁיָשוּים בָּשְׁיָרָה בָּשְׁיָרָים הַשְּבָישִיר וּהַבָּשִּבָּעוּ בְישִים הַשְּעָר אַרִין הָשָּרָיתִים הַשָּעוּין בּרָיתִים הַשְּשָּעוּין בּין בּישִים בּיוּין בָין הוּדָה וּבוּין בּעוּין בָיוּשָעָעוּין הַתּשָּעָרין הַידָישָׁשָּער הוּשָּרָתוּ בָאַישִים בּעוּין בָרָר בּשָּשָר בּישָּין בָישִים בּין בָישָעוּין הַיעוּיים הַשִּעָרוּ בָרָים בּשָּעָרם הַשְּעָרין הָשָּעָין בּירָים הַעָּעָין בָין בָּשָּעָרי בָישְישָרוּ בָיק בָים הַישָּאָין מַיעוּין בּעוּין הַישָּבָר הַישָּבָים בָּים בַישִיים בָּשְּים בָיין בָיוּים הייין הָידָר בָין בָיין בּייןין בָיין בָיים בּ ַןּיְשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם וְיֵשְׁבָה הָעִיר־הַזָּאת לְעוֹלָם: כו וּבָאוּ מֵעָרֵי־יְהוּדָה וּמִסְּבִיבּוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בִּוְיָמִו וּמִן־הַשְׁפַלָה וּמִן־הָהָר וּמִן־הַגֶּגֶב מְבָאֵים עוֹלָה וְזֶבֵח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמְבָאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוֶה כז וְאָם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵי לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבִלְתַין שְׁאַת מַשָּׁא וּבָא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיָוֹם הַשַּׁבָּת וְהַצַּתִי אֵשׁ בִּשְׁעָרִיהָ וְאֶכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַס וְלָא תִכְבֶהֵי

ַכד וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעָוּן אֵלַי נְאָם־יְהֹזֶה לְבִלְתֵּי | הָבַיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתֵי עֲשׁוֹת־ בּה בִּוֹ כָּל־מְלָאכֵה: כה וּבָאוּ בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכֵים | וְשָׁרִים יְשְׁבִים עַל־כִּמֵּא דָוִד רְרָבַים | בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הַמָּה וְשָׁרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיְשָׁבֵי יְרוּשָׁלָם וְטָּרִים הְשָׁבִה הָעִיר־הַזָּאת לְעוֹלִם:]

¹⁹Thus said the LORD to me: Go and stand in the People's Gate, by which the kings of Judah enter and by which they go forth, and in all the gates of Jerusalem, ²⁰and say to them: Hear the word of the LORD, O kings of Judah, and all Judah, and all the inhabitants of Jerusalem who enter by these gates!

²¹Thus said the LORD: Guard yourselves for your own sake against carrying burdens on the sabbath day, and bringing them through the gates of Jerusalem. ²²Nor shall you carry out burdens from your houses on the sabbath day, or do any work, but you shall hallow the sabbath day, as I commanded your fathers. (²³But they would not listen or turn their ear; they stiffened their necks and would not pay heed or accept discipline.) ²⁴If you obey Me—declares the LORD—and do not bring in burdens through the gates of this city on the sabbath day, but hallow the sabbath day and do no work on it, ²⁵then through the gates of this city shall enter kings who sit upon the throne of David, with their officers—riding on chariots and horses, they and their officers—and the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem. And this city shall be inhabited for all time. ²⁶And people shall come from the towns of Judah and from the environs of Jerusalem, and from the land of Benjamin, and from the Shephelah, and from the hill country, and from the Negeb, bringing burnt offerings and sacrifices, meal offerings and frankincense, and bringing offerings of thanksgiving to the House of the LORD. ²⁷But if you do not obey My command to hallow the sabbath day and to carry in no burdens through the gates of Jerusalem and it shall not be extinguished.

[²⁴If you obey Me—declares the LORD—and do not bring in burdens through the gates of this city on the sabbath day, but hallow the sabbath day and do no work on it, ²⁵then through the gates of this city shall enter kings who sit upon the throne of David, with their officers—riding on chariots and horses, they and their officers—and the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem. And this city shall be inhabited for all time.]

Haftarat Kí Tíssa -- second third (Ex. 31:18-33:11) -- I Kings 18:20-39 -- Etz Hayyim p. 549

The dramatic challenge of Elijah to the prophets of Baal culminating in the people returning from idolatry to God has clear affinity to the moment when Moses descended the mountain to confront the Golden Calf.

Haftarat Kí Tíssa -- third third (Ex. 33:12-34:35) -- Isaiah 63:17-64:8

Isaiah takes on a voice like that of Moses at the end of Ki Tissa, seeking to intercede on behalf of the people and bring God to forgive Israle's sins.

ײז לְמָּה תַתְעֵנוּ יְהֹוֶה מִדְּרָבֶּׁיךּ תַּקְשִׁיחַ לְבָּגָוּ מִיּרְאָתֶךְ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶּׁיךּ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךּּ: יח לַמִּצְעָّר יָרֲשִׁו עַם־קַדְשֶׁך עָבִיקָרָא שִׁמְדָ עֲביתו מִקּדָשֶׁךּ: יט הָיִינוּ מֵעוֹלָם לְא־מִשַׁלְתָּ בָּם לְא־נִקְרָא שִׁמְדָ שַׁמַּיִם יָרִדְתַ מִפְּנֶיָדְ הָרֵים נָזְלוּ:

סד א כִּקְדָחַ אֵשׁ הַמָּסִים מַיִם תִּבְעָה־אֵשׁ לְהוֹדִיעַ שִׁמְדָּ לְצָרֵידְ מִפְּנָיָדְ מִפְּנָיָדְ הַרִים יִרְגָּזוּ ב בַּאֲשְׂוֹתְדָ נְוֹרָאוֹת לא נְקַנָּה יָרַדְתָ מִפְּנֶיָדְ הָרֵים נַזְלּוּי ג וּמֵעוֹלָם לא־שָׁמְעוּ לַא הָאֶזָיֵנוּ עַיִן לְא־רָאָׁתָה אֱלֹהִים זוּלָתָדְ יַעֲשֶׁה לְמְחַבֵּה־לְוּ ד פְּגַעָתָ אֶת־שָׁשׁ וְעַשׁׁה צֶׁדֶק בִּדְרָכֶיִדְ זִפְּרֵוּדְ הֵן־אַתָּה קַצַּפְתָ וַנָּחֵשָׁא בָּהָם עוֹלָם וְנָוּשֵׁעֵי ה וַנְּהַי כַּשָּמַא כָּלָוּ וּרְבֶגֶד עִדְים כָּל־צִדְקֹתֵינוּ וַנָּבֵל כֶּעָלֶה בָּלָנוּ וְעֵוֹנֵוּ כָּרָוּחַ יוּשְׁמֵעוּ ה וַנְהָתִי כַשָּמַא כָּלָנוּ וּרְבֶגֶד עִדִים כָּל־צִדְקֹתֵינוּ וַנָּבֵל כֶּעָלֶה כָּלָנוּ וְעֵוֹנֵוּ כָּרָוּחַ ישׁאַנוּ וּ ו וְאֵין־קוֹרָא בְשָׁמְדָ ה וַנְהָתִי כַשָּמַא כָּלָנוּ וּרְבָגֶד עִדִים כָּל־צִדְקֹתֵינוּ וַנָּבֶל כֶּעָלֶה כָּלָנוּ וַעַוֹנֵיוּ כָּרָוּחַ יַשְׁאַנוּי ו ווּאין־קוֹרָא בְשָׁמְדָ מַתְעוֹרֵר לְהַחֵזּיק בָּדְ עִדִים כָּלָבוּ עַדָּים כָּלַינוּ וּבְנָשָׁה אָנָחֲתוּ מַתְעוֹרֵר לְהַחֵזַיק בָּבָרָה יְהָנָה יָרָהַהַיָרָם כָּעָמוֹר כָּבָנֶיד מַשָּטָים בַּרָּבָרָשָּרִאָשָר מָדָרָים כָּשָּבָר בָעָרָים בָּבָּנוּ וּבְנָתוּ מְתַעוֹרֵר לְהָחֲזוּים בָּבָּעוּרָה הָבָרוּים בָּבָנוּ מָעוֹרָ הַרָרָבָבָרָ בָּעָדָים בָּכָידְרָבָים בַּעָשָׁר מַתְעוֹרָר לְהָחַזוּיָה בָרָה הַיָּים בָּדָר מָהַחַזּהים בָּרָר בָּבָעָרָשָׁה בָעַרָּה בַרָּהָתוּנוּ בָּעָבָרשָׁשׁים בָּשָּה בָּבָים בְּרָבָים בָּדָרָרָים בָעָרָה בָעָרָים בָּבָים בָּעָשָׁי מַתְעוֹרָר לְהַחֲזַיּשָׁים בָּבָרָה בָּבָשְׁמָה בָּבָרָה בָרָבָרָ בָרָים בָּלָנוּין בָעָרָה מָבָנָרָים בָעָבָר בָשָּעָרָים בָעָרָים בָירָים בָירָרָעָים בַיּבָים בָיּשָּמָה בָעָשִים בָּים בָּבָעוּים בָּבָישִים בּעָרָר בָּבָרָרָ בְעָבָר בָּעָעָר בָירָים בְעָרָרָים בָיעָרָים בָּיוּים בּבָעָשָּעוּרָר בָעָרָים בָעָרָים בָּעָים בָּנָים בְּבָעָרָר בָיים בָּרָרוּים גוּמָעוּעָרָה בָעָיעָרָר בָעָירָים בָיעָין בּיעָרָר בָעָר בּיה בָרָרָים בְעָרָים בְעָעָר בָרָה בַיּעָרָר בְהָרָה בָעָרָר שָּיין בַירָרָים בָירָרָים בָעָרָים בָּרָים בָיעָיעָרָים בַיָּעָרָר בָעָרָים בָירָבָי בּירָה בַירָר בָּירָר בְישְּבָרָים בְיוּבָירָים בָּירָרָים בָּיישָרָים בּירָים בָּעָ

¹⁷Why, LORD, do You make us stray from Your ways, and turn our hearts away from revering You? Relent for the sake of Your servants, the tribes that are Your very own!

¹⁸Our foes have trampled Your Sanctuary, which Your holy people possessed but a little while. ¹⁹We have become as a people You never ruled, to which Your name was never attached.

If You would but tear open the heavens and come down, so that mountains would quake before You—

64 As when fire kindles brushwood, and fire makes water boil—

To make Your name known to Your adversaries so that nations will tremble at Your Presence,

²When You did wonders we dared not hope for, You came down and mountains quaked before You.

³Such things had never been heard or noted. No eye has seen [them], O God, but You,

Who act for those who trust in You.

⁴Yet you have struck him who would gladly do justice, and remember You in Your ways. It is because You are angry that we have sinned;

We have been steeped in them from of old, and can we be saved?

⁵We have all become like an unclean thing, and all our virtues like a filthy rag.

We are all withering like leaves, and our iniquities, like a wind, carry us off.

⁶Yet no one invokes Your name, rouses himself to cling to You.

For You have hidden Your face from us, and made us melt because of our iniquities.

⁷But now, O LORD, You are our Father; we are the clay, and You are the Potter,

We are all the work of Your hands.

⁸Be not implacably angry, O LORD, do not remember iniquity forever.

Oh, look down to Your people, to us all!

Haftarat Vayak-hel one (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 7:40-50 -- Etz Hayyim p. 574

Solomon attends to the construction of his Temple in this haftarah that parallels the construction of the Tabernacle in the Torah portion.

Haftarat Vayak-hel two (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 7:13-26 -- Etz Hayyim p. 576 Solomon attends to the construction of his Temple in this haftarah that parallels the construction of the Tabernacle in the Torah portion.

Haftarat Vayak-hel three (Ex. 35:1-40:38) -- Ezekiel 43:1-9

The importance of the project of the Tabernacle which occupies our attention in the Torah, is dramatically emphasized by Ezekiel in this vision.

א וַיְּוּלְכֵנִי אֶל־הַשָּׁעֵר שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנָה דֶּרֶדְ הַקּדִיםּ ב וְהִנָּה פְּבוֹד אֲלֹהֵי יִשְׁרָאֵׁל בָּא מִדֶּרֶדְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ פְּקוֹל מַיִם רַבִּים וְהָאֶרֶץ הַאִירָה מִפְּבִדוּ ג וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי פַּמַרְאֶה אֲשֶׁר־רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר וּמַרְאוֹת פַּמַרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר פְּבָר וְאָפָּל אֶל־פָנֵי ד וּכְבוֹד יְהוֹה בָּא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶדְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָנָיו דֶרֶדְ הַקּדִים: ה וַתִּשָּׁאַנִי רוּחַ ווּדְבִיאֵנִי אֶל־הָחָצֵר הַפְּנִימִי וְהנֶה מָלָא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶדְ שַׁעַר אֲשֶׁר פְּנָיו דֶרֶדְ הַקָּדִים: ה וַתִּשָּׁאַנִי רוּחַ ווּדְבִיאֵנִי אֶל־הָחָצֵר הַפְנִימִי וְהנֵה מָלָא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶדְ שַׁעַר אֲשָׁר מָנָיו דָרֶדְ הַקָּדִים: ה וַתִּשָּׁאַנִי רוּחַ ווּדְבִיאֵנִי אָל־הָחָצַר הַפְנִימִי וְהנֵה מָלָא אֶל־הַבָּיִת דֶרֶהָן הַקַּרָד הַיָּהָאָר מָשָׁר מָנִין הָבָרָ הַאָרָר הַיָּעָר אָשָׁר מָנָין הָבָרָד הַנָּרָ בְּרִדּיְהַנָּה הַבָּית דָרָהָיָה הַבָּיָת הַיָּהָי וּאָר אָשָׁר בָּנָיו דָרָהָיָה אָשָׁר בָּנָין מַרָּבָר אָלי הַבָּשָּעוּ עַוּד הַעִרְקַקוֹם בִּסְאִי וְאָדִר מְקוֹם כַּפְּרָבוּ הַבָּיָר הָשָּרָה אָער מָקרָה הָבָרָי מָקָר אָעָר מָזּין מָרָים בְּתִידְבָּישִרָּהָאָרָי הַאָרָה הַבָּבּיה: הַמָּקוּזים בּהַיָּין הַהָּשָּרָי הַאָרָי הַמָּרָה הַיָּשָּרָי הַיָּרָר בָאָין מָשָר מָיָרָה הָעָרָם בְּמָּרָים בְּבָיהָים בְּבָיהָים בְּבָיהָר הָיָבָרָ בְּתִרִישָׁרָה הָיָהוּין הַיָּרָהוּיָר הַאָרָים בְּעָרוּבָרָי הַשָּרָר אָשָׁר מָעוּין הַבָּים בְּיָרָים הַיָּשָּר אָישָרָים בְּבָיה בָּין בָאָרָי בְרָרוּקַהָין הַיָּהָהָה הָעָרָה הַבָּין הַיָרָה הַיָּרָר אָעריקָר בְיוּין הַירָים בְּיר הַשָּרָים בְעָין בָּעָר בְיָרָה הָרָים בַּרָים בּרָין בָירָים בְרָיהָעָר אָירָר בָאירָין בָּבָירָרָר הַיָּרָים בְרָיוּין בּית בְעָים בְרָישְרָיה הַירָרָי מָרָרָיה מַבְרוּים בּירָר מָאָר הַירָר הָירָה הַירָר בָיתוּינוּיים בְרָישָּר בָירָי בּבְיר הַירָיה הָרָה הָרָיןרָה הַירָיה הָירָין בְירָין הָעריקָים בְירָין בָירָר בָרָין הָירָים בָיין בָיין בָירָין בָירָין בָּבָיר הַירָר בָּין בָירָין בָיים בְירָין בָיין בָירָין בָּירָים בְייָין בְייין בָייין בָיין בָיין בָיים בָּיי

Then he led me to a gate, the gate that faced east. ²And there, coming from the east with a roar like the roar of mighty waters, was the Presence of the God of Israel, and the earth was lit up by His Presence. ³The vision was like the vision I had seen when I came to destroy the city, the very same vision that I had seen by the Chebar Canal. Forthwith, I fell on my face.

⁴The Presence of the LORD entered the Temple by the gate that faced eastward. ⁵A spirit carried me into the inner court, and lo, the Presence of the LORD filled the Temple; ⁶and I heard speech addressed to me from the Temple, though [the] man was standing beside me. ⁷It said to me:

O mortal, this is the place of My throne and the place for the soles of My feet, where I will dwell in the midst of the people Israel forever. The House of Israel and their kings must not again defile My holy name by their apostasy and by the corpses of their kings at their death. ⁸When they placed their threshold next to My threshold and their doorposts next to My doorposts with only a wall between Me and them, they would defile My holy name by the abominations that they committed, and I consumed them in My anger. ⁹Therefore, let them put their apostasy and the corpses of their kings far from Me, and I will dwell among them forever.

Haftarat P'kudeí one (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:1-11 -- Etz Hayyim p. 580

The work of the Tabernacle is finished at the beginning of Parashat P'kudei. This is traditionally teamed with the last act of preparing the Temple, bringing in the Ark, thus completing the transition from Tabernacle to Temple.

Haftarat P'kudeí two (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:10-21 -- Etz Hayyim p. 581

At the end of parashat P'kudei, as in this haftarah, God's presence takes up residence and the celebration of the newly inaugurated shrine begins.

Haftarat P'kudeí three (Ex. 35:1-40:38) -- I Kings 8:22-39

At the end of parashat P'kudei, as in this haftarah, God's presence takes up residence and the celebration of the newly inaugurated shrine begins.

כב וַיַּעֵמִד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבָּח יְהֹוֶה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרָשׁ כַּפָּיו הַשְׁמָיִם: כג וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי יִשְׂרָאֶל אֶין־כַּמוֹדָ אֱלֹהִים בַּשְׁמֵיִם מִמְּעָל וְעָל־הַאָרֵץ מִתַּחַת שׁמֵר הַבְּרִית וָהָחֶסֶד לַעֲבָדֶידָ הָהִלְכָים לפַנִיד בַּכַל־לבַם: כד אַשָּׁר שַׁמִרתּ לעַבִדָּדִ' דָוָד אַבִי אָת אַשָּׁר־דָבָרתּ לוֹ וַתִּדַבֵּר בְּפִיד וּבִידָדָ מַלָאַת כּיּוֹם הַזֵּה: כה וְעַתָּה יִהֹוֶה | אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמֹר לְעַבִדְּךְ דְוַד אָבִי אֵת אַשִׁר דְבָרָתָ לוֹ לֵאמֹר לָא־יִכָּרָת לַךָּ אִישׁ`מִלְפַנִי ישָׁב עַל־כָּפֵא יִשָּׁרָאֵל רֵק אָם־יִשָּׁמִרוּ בָנֵיָך אֶת־דַּרְכָּם` לָלָכָת לְפָנֵי כָּאַשֵׁר הַלַכֵּתָּ לְפָנֵי כו ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריד דבריד דבריד לעבדד לעבדד דוד אביי כז כִּי האמנה ישב אלהים עַל־הַאָרֶץ הוּה הַשְּׁמִים וּשְׁמֵי הַשְּׁמֵים' לָא יָכַלְכָּלוּדָ אֶיף כֵּי־הַבֵּיָת הוּה אֲשֶׁר בַּנֵיתִיי כח וּפַּגִית אַל־תִּפִלַת עַבְדָדָ ואָל־תִחְנַתוֹ יְהוֶה אֶלהֵי לִשְׁמִע אֶל־הַרְנָה וָאָל־הַתִּפְלֵה אָשֵׁר עַבְדָדָ מִתְפַּלֶל לְפַנֵיָד הַיּוֹם: כּט לְהֵיוֹת עֵינֵך פְתָאֹת אֱל־הַבַּיָת הַזֶּה לַיִלָה וָיוֹם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמֵרתּ יָהְיֵה שָׁמִי שָׁם לִשִׁמֹעַ אֵל־הַתִּפִּלֶה אֲשֵׁר יִתִפַּלֵל עַבִדְּדָּ אֱל־הַמָּקוֹם הַזֵּהּ לוִשָּׁמַעָתָ אֵל־תִּחִנֵּת עַבִדְדָ וַעַמָּדָ יִשְׂרָאֵל אַשֶׁר יִתְפֵּלְלוּ אֶל־הַמֵּקוֹם הַזֶּה וְאַתֵּה תִּשְׁמֵע אֱל־מִקוֹם שְׁבְתָדְ אֶל־הַשֵּׁמִים וְשֵׁמֵעתוּ וְסַלְחֵתֵּי לא אֶת אַשֶּׁר יַחַטַא איש לרעהוּ ונשא־בו אַלָה להאַלתו וּבָא אַלָה לפְנֵי מִזְבָּחָד בַּבַּיָת הזָה: לב ואַתָּה | תּשָׁמַע הַשַּׁמִיִם וְעַשִּׁיתַ וְשֵׁפַטִתַּ אֶת־עֵבַדֶּידָ לְהַרְשֵׁיעַ רַשֵּׁע לְתֵת דַרְכָּו בִּרֹאשׁו וּלְהַצְדֵיק צַדְיק לְתֵת לו ַלג בָּהַנָּגֶף עַמִּדָּ יִשִׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֵׁר יֵחֵטָאוּ־לָדְ וְשָׁבוּ אֵלֵידְ וְהוֹדָוּ אֵת־שִׁמֶד וְהַתִפַּלְלָו כצדקתו: וְהֶתְחַנְנָוּ אֶלֵיָדְ בַּבֵּיִת הַזֶּהּ לד וְאַתַּה תִּשִׁמֵע הַשֵּׁמֵיִם וְסֵלַחִתָּ לְחַטָּאָת עַמִּדְ יִשְׂרָאֵל וָהַשֵּׁבֹתָם לה בְּהַעֲצֵר שַׁמַיִם וְלָא־יָהָיָה מַטַר כֵּי יָחֵטָאוּ־לַדְ וְהָתַפֵּלָעוּ אל־האדמה אשר נתת לאבותם: אֵל־הַמָּקוֹם הַאָּה' וְהוֹדִוּ אֵת־שָׁמֶׁך וּמֵחַטָּאתָם יִשוּבְוּן כֵּי תַעֵנֵם: לו וְאַתָּה | תִּשָׁמֵע הַשָּׁמִים וְסָבַחִתָּ לְחַטַאת עַבָדָיד וְעַמִד ישָׁרָאֵל כִּי תוֹרֶם אֶת־הַדֶּרֶד הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלְכוּ־בָה וְנָתַהָּ מָטָר עַל־אַרְצְדָ לז רַעָּב כִּי־יָהְיֵה בָאָרֵץ דֵּבֶר כִּי־יִהְיֵה שִׁדַפון יֵרָקון אַרְבֵּה חַסִיל כִּי אַשרינַתַּתָּה לעַמִדָּ לנַחַלָהי ַיֶהְלֵה כֵּי יָצַר־לוֹ אִיִבוֹ בָּאָרֵץ שָׁעָרֵיו כָּל־נֵגָע כָּל־מַחַלָהּ: לח כָּל־תִּפִלָה כָל־תִּחִנָּה אֵשֶׁר תַּהִיֵה[`] לְכַל־הַאַדָּם לְכָל עֵמָדָ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֵגַע לְבָבו וּפַרֵש כַּפֵּיו אֶל־הַבָּיָת הַזֶּהי לט וְאַתַּה תִּשְׁמַע ָהַשָּׁמַיִם מִכוֹן שִׁבְתֵּךְ וְסֵלַחִתָּ וְעָשִׁיתָ וְנָתַתָּ לָאִישׁ כָּכָל־דְּרָכָיו אֲשֵׁר תָּדָע אֶת־לְבָבִוֹ כֵּי־אַתָּה יָדַעִת לְבַדְּדֶּ אֶת־לְבַב כַּל־בָּגֵי הָאַדֵסי

²²Then Solomon stood before the altar of the LORD in the presence of the whole community of Israel; he spread the palms of his hands toward heaven ²³and said, "O LORD God of Israel, in the heavens above and on the earth below there is no god like You, who keep Your gracious covenant with Your servants when they walk before You in wholehearted devotion; ²⁴You who have kept the promises You made to Your servant, my father David, fulfilling with deeds the promise You made—as is now the case. ²⁵And now, O LORD God of Israel, keep the further promise that You made to Your servant, my father David: 'Your line on the throne of Israel shall never end, if only your descendants will look to their way and walk before Me as you have walked before Me.' ²⁶Now, therefore, O God of Israel, let the promise that You made to Your servant my father David be fulfilled.

²⁷"But will God really dwell on earth? Even the heavens to their uttermost reaches cannot contain You, how much less this House that I have built! ²⁸Yet turn, O LORD my God, to the prayer and supplication of Your servant, and hear the cry and prayer which Your servant offers before You this day. ²⁹May Your eyes be open day and night toward this House, toward the place of which You have said, 'My name shall abide there'; may You heed the prayers which Your servant will offer toward this place. ³⁰And when You hear the supplications which Your servant and Your people Israel offer toward this place, give heed in Your heavenly abode—give heed and pardon. ³¹"Whenever one man commits an offense against another, and the latter utters an imprecation to bring a curse upon him, and comes with his imprecation before Your altar in this House, ³²oh, hear in heaven and take action to judge Your servants, condemning him who is in the wrong and bringing down the punishment of his conduct on his head, vindicating him who is in the right by rewarding him according to his righteousness.

³³"Should Your people Israel be routed by an enemy because they have sinned against You, and then turn back to You and acknowledge Your name, and they offer prayer and supplication to You in this House, ³⁴oh, hear in heaven and pardon the sin of Your people Israel, and restore them to the land that You gave to their fathers.

³⁵"Should the heavens be shut up and there be no rain, because they have sinned against You, and then they pray toward this place and acknowledge Your name and repent of their sins, when You answer them, ³⁶oh, hear in heaven and pardon the sin of Your servants, Your people Israel, after You have shown them the proper way in which they are to walk; and send down rain upon the land which You gave to Your people as their heritage. ³⁷So, too, if there is a famine in the land, if there is pestilence, blight, mildew, locusts or caterpillars, or if an enemy oppresses them in any of the settlements of the land.

"In any plague and in any disease, ³⁸in any prayer or supplication offered by any person among all Your people Israel—each of whom knows his own affliction—when he spreads his palms toward this House, ³⁹oh, hear in Your heavenly abode, and pardon and take action! Render to each man according to his ways as You know his heart to be—for You alone know the hearts of all men.

Haftarat Vayikra -- first third (Lev. 1:1-2:16) -- Isaiah 43:21-44:8 -- Etz Hayyim p. 607 The Torah portion begins to describe the obligatory public sacrifices. In the haftarah, Isaiah bemoans the fact that that piety of public sacrifice has been lost.

Haftarat Vayikra -- second third (Lev. 3:1-4:26) -- I Samuel 2:13-26

The haftarah reflects a story of the corruption of the priests in Samuel's day, reflecting the Torah's concern should a priest sin.

יג וּמִשְׁפַּט הַכְּהָיָם אֶת־הָעָם כָּל־אִישׁ זֹבֵחָ זָּבַח וּבָּא נַעַר הַכֹּהָן כְּבַשִׁל הַבָּשִׁר וְהַמַזְלֵג שָׁלִש הַמַזְלָג שָׁלִש בְּזְדוּ יִד וְהָכָּה בַכִּיּוֹר אַוֹ בַדּוּד אַו בַקַלַחַת אַוֹ בַפָּרוּר כַּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמַזְלֵג יַקָּח הַכֹּהֵן בָּזֹ הַזָּי קְּכָל־יִשְׁרָאֵׁל הַבָּאִים שָׁם בְּשׁׁלְהּ טו גַּם בְּשֶׁר מְבַשָּׁר מְבַשָּׁל כִּי אָם־חֵיּ טז וַיֹּאמֶר אַלָיו הָאִישׁ קַמַר זַאַשָּׁר קְּכָל־יִשְׁרָאֵׁל הַבָּאִים שָׁם בְּשָׁלְהּ טו גַם בְּשָׁר מִבַשָּׁל כִּי אָם־חַיּ טז וַיֹּאמֶר אַלָיו הָאִישׁ קַמַר זַא קְּנָה בָשָׁר לִצְלָזֹת לְכַּהַן וְלָא־יַקַח מִמְדָ בָּשָׁר מְבַעָּר מְבַשָּׁר מִשְׁרָה עַרָּה מִבָּשָׁר מָבַשָּׁר הַבָּשָׁר הַיָּאוֹש קַמַר וּ הַיָּנָה בָשָׁר לִצְלָזת לְכַהַן וְלָא־יַקַח מִמְדָ בָּשָׁר וּזְאוָה כַּשְׁרָה אַיָּרוּ זיז וּתְּהָי הַיּנָה הַשָּעָר מְצָעָרִים גְּדוֹלָה מְאָד אֶת־פְנֵי יְהוֹה כַּי נְאֲצוּ הַאָּנוּי בְחָזְקָה יז זוּתְהָי חַשַּאַת הַיְּעָרֶים גְּדוֹלָה מְאִד אֶת־פְנֵי יְהוֹהָ כֵּי וּאָבַרים גָּדוֹלָה מְאַד אָת־פְנֵי יְהוֹהָה כַּי גַשְׁרָר וּזַיָּהָתָה הַיָּבָי אַת־פְנַי יְהוֹה לַזְבָּה מְאַד אָת־זָבָם בָּשָּר וּבָּשָׁר הַאַנוּד הַי מָעַריים גָּדוֹלָה מְאַד אָער־זָבָה סָבָּאָר הַבָּיוּה אַרָר בַּיָּר אַיָּבַי מָעַר פְנַיי הַהָּיבָה אַישִיר בָּעָרָה מָיַרָה מָיָרוּהָה בַיָּרָה מָבָין אַר אַעָריים גַיבוּזַה בַּבָּאוּ אַתריקנין בָסוּיַנָה מַשַּעָר קַבָּעָר בָישָּרָה בַיּאָרוּה הַיָּים אַרָּאָר מִיקוּים בַיּעִים גַּרַיָים גָּעָריַרָים גַּדוֹה הַיָּשָר הַאַיָּבוּ בָשָּיר בָיעָרָה בָּעָיר בָיַעָרָה בָיּעָרָת אָי מָתּרַיּעָרים גָּדוֹה אַת־זַבָּים וּאַתַיין בָשָּיוּין בַיּעוּיה בַיָּעוּשִייַין בַיּמָר בַעָּעוּר בָעָר אַיעָי אָר הַאַיָר הַעַעָר בִיעַעָר בָישָּעוּה בַיּעָר הַיָרָר אַירָין בָירָיהָין בַיּעוּר בַיּירָיה בַיּעָר בָּיָר בָּיוּר בָיוּד גַירָיהוּין בַעַרין בַיין בָּרָי אַין בַיּאַר בָיעָין בָייוּין גַיָן בַיר בָיוּירָה בַיּעָין בַיּנָרָי בָעָרין בַיעָר בָיקוּשָר בָיוּשָריין בָייָין בַיּעָר בַיעָין בַיּעָרין בָיוּין בַיעָין בָינָירָין גַיין בַייַין בַעַר בָיין בָרָין בָייָרָי בָייָין בַיּיעָין בַיּעָר בָיעָרָי בָיעָין בָיעָיין בַיּינָין ביין בָיי בָּנָגָ בִּי לְוֹא־טוֹבָה הַשְּׁמֵעָה אֲשֵׁר אֲנֹכִי שׁמֵע מַעֲבָרָים עַם־יְהוָהּ: כה אִם־יָחֶטָּא אַישׁ לְאִישׁ וּפְלְלוּ אֶלֹהִים וְאֶם לְיהוָה יֶחֲטָא־אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּרֹלֵוֹ וְלָא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם בְּי־חָמֵּץ יְהוָה לַהַמִיתָם: כו וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל הֹלֵךּ וְגָדֵל וָטֵוֹב גַּם עִם־יְהוָה וְגָּס עִם־אֲנָשִׁים:

¹³This is how the priests used to deal with the people: When anyone brought a sacrifice, the priest's boy would come along with a three-pronged fork while the meat was boiling, ¹⁴and he would thrust it into the cauldron, or the kettle, or the great pot, or the small cooking-pot; and whatever the fork brought up, the priest would take away on it. This was the practice at Shiloh with all the Israelites who came there. ¹⁵[But now] even before the suet was turned into smoke, the priest's boy would come and say to the man who was sacrificing, "Hand over some meat to roast for the priest; for he won't accept boiled meat from you, only raw." ¹⁶And if the man said to him, "Let them first turn the suet into smoke, and then take as much as you want," he would reply, "No, hand it over at once or I'll take it by force." ¹⁷The sin of the young men against the LORD was very great, for the men treated the LORD's offerings impiously.

¹⁸Samuel was engaged in the service of the LORD as an attendant, girded with a linen ephod. ¹⁹His mother would also make a little robe for him and bring it up to him every year, when she made the pilgrimage with her husband to offer the annual sacrifice. ²⁰Eli would bless Elkanah and his wife, and say, "May the LORD grant you offspring by this woman in place of the loan she made to the LORD." Then they would return home. ²¹For the LORD took note of Hannah; she conceived and bore three sons and two daughters. Young Samuel meanwhile grew up in the service of the LORD.

²²Now Eli was very old. When he heard all that his sons were doing to all Israel, and how they lay with the women who performed tasks at the entrance of the Tent of Meeting, ²³he said to them, "Why do you do such things? I get evil reports about you from the people on all hands. ²⁴Don't, my sons! It is no favorable report I hear the people of the LORD spreading about. ²⁵If a man sins against a man, the LORD may pardon him; but if a man offends against God, who can obtain pardon for him?" But they ignored their father's plea; for the LORD was resolved that they should die. ²⁶Young Samuel, meanwhile, grew in esteem and favor both with God and with men.

Haftarat Vayíkra -- third third (Lev. 4:27-5:26) -- Malakhi 2:13-3:4

Sinfulness with regard to sacrifices, the topic of the end of this parashah, is the subject of Malakhi's ruminations about bringing sacrifice while continuing to sin.

יג וזאת שנית תַּעֲשׁוּ פַּסְוֹת דִמְעָה אֶת־מִזְּבַּח יְהוֹּה בְּכִי וַאֲנֵחָה מַאֵיַן עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה וְלָקָחַת רָצְוֹן מִיֶּדְכֶם: יד וַאֲמַרְתָּם עַל־מָה עַל בְּי־יְהוֹה הַעִּיד בֵּינְדְ וּבֵין | אֲשֶׁת נְעוּרֶידְ אֲשֶׁר אַתָּה בָּגַדְתָּה בָּה וְהִיא חַבֶּרְתָּדָ וְאֲשֶׁת בְּרִיתֶדְּ: טו וְלָא־אֶתָד עָשָׁה וּשִׁאָר רוּחַ לו וּמָה הָאֶחָד מְבַקשׁ זֶרַע אֶלהֵים וְנִשְׁמַרְתָּם בְּרַוּחַבֶּם וּבְאֲשֶׁת בְּרִיתֶדָּ: טו וְלָא־אֶתָד עָשָׁה וּשִׁאָר רוּחַ לו וּמָה הָאֶחָד מְבַקשׁ זֶרַע אֶלהֵים וְהַיִּא חַבְרְתָּדָ וְאֲשֶׁת בְּרִיתֶדָּ: טו וְלָא־אֶתְד עָשָׁה וּשְׁאָר רוּחַל לו וּמָה הָאָחָד מְבַקשׁ זֶרַע אֶלהֵים וְנִשְׁמַרְתָּם בְּרַוּתָבֶם בְּרַוּחֲבֶם וּבְאֲשָׁת נְעוּרֶידָם בְּרוּחַכֵּם וְלָא תַבְגְּדוּי יַעַל־לְבוּשׁׁוֹ אָמַר יְהוֹה אָבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתָּם בְרוּחַכֵּם וְלָא תַבְגְּדוּי הַמַלְשָׁר הַזּנְעָנוּ בָאֶמָרְכָם כָּל־עֹשָׁה רָע טוֹב | בְעֵינֵי יְהוֹה וּבָהֶם הַוּגְעָנוּ בָיאָבוּישָׁ בַּמָּה הוֹגָעֵנוּ בָאֶמָרְכָם כָּל־עָשָׁה רָעוּשַרָרָם בְרוּחַכָּם וְאוֹ אַמַר יָתוֹה וּבְעָשָׁר מָם בַמָּה הוֹגָעֵנוּ בָאֶמָרְכָם כָּל־עָשָׁה רָעוּה וּבְאָשָרָה אַרָבָיוּ וּבָקשָׁר אָי בַּמְרַקוּת הוּגְעֵנוּ שָּעְכוּ הַיָּאָבין הַבָּבָילוּ הַבָּין וּיזּהָרָה הַבָּין וּבָשָּרָתָם בַּמְשִׁר מָעוּרָים בּאַבָּרוּת אַיָּבָי וּתָרָה בָּבָאוֹת וּבָעָרָרָם בְּרָשְׁמַר בָער בַבָּים הוּגָעִנוּ בָשְמָרָים וּשְׁרָעוּים בּאָבָיוּ הָאָשָר אַנָּשָׁים בּעָנָים בּמָרָשָׁרָים בוּאָרוּ הַבָּרָים הַבָּעָשִׁים הַנָּעָר אַתָּבָין הַבָּעָים בּרָישָׁים מְבַקּשִׁים גּמַרְאַרָי הַבָּאָרוּ הַיּבָרִית שְׁשָּרים בַאָּבָין וּ אַבָּרָית מְעָבָר אַת־בְנָים בְעָתִים בּיּנִישִים בּיקוּת וּים בּאָנָת מִיקָם בְעָבָין וּשָרָים בּאָנָים מְעָבין גּרוּים בּאָרוּין הַיּנָים הַבְעָשָר הַתָּין בָרוּין בּבּרָים הַימָרָית בּעָרָים בּאָנָר וּים בְעָים בּינָין גערין הַישְיעָרן אַיעָר הַיּרָיןן בּשְּעָר אָרָר בָרָיתָר הָישָר בעּרָין הַרָר בְעָרָים בְעָעָר בּעָר בָעָעָים בּרָעָעין געיין הַירָר הָהוּרָין הוּין הַיין בָעָיים בְעָרָין הַעָעין הַין הָירָין בָרית בּרָרוּין אָיין בּרָיעָר הַין בּעָרָין בּייין געייין בּישָריים בּייעָרין הוּגָיין הַיין הָיוּים בּירָ ¹³And this you do as well: You cover the altar of the LORD with tears, weeping, and moaning, so that He refuses to regard the oblation any more and to accept what you offer. ¹⁴But you ask, "Because of what?" Because the LORD is a witness between you and the wife of your youth with whom you have broken faith, though she is your partner and covenanted spouse. ¹⁵Did not the One make [all,] so that all remaining life-breath is His? And what does that One seek but godly folk? So be careful of your life-breath, and let no one break faith with the wife of his youth. ¹⁶For I detest divorce—said the LORD, the God of Israel—and covering oneself with lawlessness as with a garment—said the LORD of Hosts. So be careful of your life-breath and do not act treacherously.

¹⁷You have wearied the LORD with your talk. But you ask, "By what have we wearied [Him]?" By saying, "All who do evil are good in the sight of the LORD, and in them He delights," or else, "Where is the God of justice?"

³ Behold, I am sending My messenger to clear the way before Me, and the Lord whom you seek shall come to His Temple suddenly. As for the angel of the covenant that you desire, he is already coming. ²But who can endure the day of his coming, and who can hold out when he appears? For he is like a smelter's fire and like fuller's lye. ³He shall act like a smelter and purger of silver; and he shall purify the descendants of Levi and refine them like gold and silver, so that they shall present offerings in righteousness. ⁴Then the offerings of Judah and Jerusalem shall be pleasing to the LORD as in the days of yore and in the years of old.

Haftarat TZAV -- first third (Lev. 6:1-7:10) -- Jeremiah 7:21-28, 9:22-23 -- Etz Hayyim p. 627 As the Torah continues to enumerate the sacrifices, the traditional rabbinic choice of haftarah considers God's preference for justice over sacrifice.

Haftarat TZAV -- second third (Lev. 7:11-7:38) -- Jeremiah 33:14-22 Jeremiah's vision of the future, despite the Temple's destruction in his day, is of the priests again offering the sacrifices as described in the Torah.

יד הִנֵּה יָמֵים בָּאָים נְאָם־יְהֹוָה וְהַקְּמֹתִי אֶת־הַדָּבָר הַטּׁוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׁרָאָל וְעַל־בֵּית יְהוּדֵהּ טו בַּיָּמֵים הָהֵם וּבָעַת הַהִּיא אַצְמִיח לְדָוָד אֲמַח צְדָקָה וְעָשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאֶרֵץ: טז בּיָּמַים הָהֵם תִּוּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁבַּוּן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהְ יְהֹוֶה | צִדְקֵנוּ הָהֵם תִּוּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁבַּוּן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהְ יְהוֹה | צִדְקֵנוּ לְּא־יִכָּרֵת לְדָוֹד אִישׁ ישׁב עַל־בִּּמֵא בֵית־ישְׁרָאֵי יח וְלַבְּהָרָה הַלָּהְ יְהוֹה | צִדְקֵנוּ מִאַישׁ הַמַקּטִיר מִיְחָה וְעָשָׁה זָּבֵר עַל־בָּמֵּא בֵית־יִשְׁרָאֵי יח וְלַבְּהָנִים הַלְוָיִם לְא־יִכָּרֵת אָישׁ מִשְּבָּיָ מַעַלֶּה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִיְחָה וְעָשָׁה זָבַרַת בָּרַהַיָּמִים: יט וְיָהוֹ דְּבַר־יְהוֹה אָל־יִבְּתָיָהוּ לָאמוֹר: כ*ּב*ָרָה אָמַר יְהוֹרָ יְהַהָּרַה אַם־תַּבַּרָת לְדָוּד אָישׁ רִשְׁרָהוּ וַעָשָׁה זָּבַח בָּלַהַיָּמִים: יַהַנְיָה אָם־תָּבַרָּת מְדָוֹה מָקְטֵיר מִנְחָה וְעָשָׁה זָבַרִיתַי הַלָּמִים: יְמוֹלָה אִם־תָבָּצָרוּ אָת־דְרָבָּר מְיָה מָרָהָרָה וְעָשְׁה לָאַישָּר בְּרָתִי הַעָּלָה וּלְבָשְׁרָאָים בַּרָבּרָתַי יְהַבָּר אָם־הָעַבּרָה הָהַיּתִים הַנָּבָּר אַצְמַים בָּרָר מָיָם גָּבָה אָמַר יְמָבָר אָמָטוּ וּדָדָה אָמִין הַיָּזּ הַיָּמִים:

¹⁴See, days are coming—declares the LORD—when I will fulfill the promise that I made concerning the House of Israel and the House of Judah. ¹⁵In those days and at that time, I will raise up a true branch of David's line, and he shall do what is just and right in the land. ¹⁶In those days Judah shall be delivered and Israel shall dwell secure. And this is what she shall be called: "The LORD is our Vindicator." ¹⁷For thus said the LORD: There shall never be an end to men of David's line who sit upon the throne of the

House of Israel. ¹⁸Nor shall there ever be an end to the line of the levitical priests before Me, of those who present burnt offerings and turn the meal offering to smoke and perform sacrifices.

¹⁹The word of the LORD came to Jeremiah: ²⁰Thus said the LORD: If you could break My covenant with the day and My covenant with the night, so that day and night should not come at their proper time, ²¹only then could My covenant with My servant David be broken—so that he would not have a descendant reigning upon his throne—or with My ministrants, the levitical priests. ²²Like the host of heaven which cannot be counted, and the sand of the sea which cannot be measured, so will I multiply the offspring of My servant David, and of the Levites who minister to Me.

Haftarat Tzav -- third third (Lev. 8:1-8:36) -- Ezekiel 42:13-20

Ezekiel discusses the priestly precincts and clothing, complementing the description of the priestly vestments in the Torah portion.

יג וַיָּאמֶר אֵלֵי לִשְׁכוֹת הַצְּפׁוֹן לִשְׁכָוֹת הַדָּרוֹם אֲשֵׁר אֶל־פְּנֵי הַגּוּרָה הַנָּה | לִשְׁכָוֹת הַקֹּדֶשׁים וְהַמִּנְחָה יְאַכְלּוּ־שָׁם הַכְּהַנֶים אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לֵיהוֹה קַדְשִׁי הַקָּדְשִׁים שָׁם יַנַּיחוּ | קַדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַשָּׁאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם קָדְשׁי יד בְּבאָם הַכְּהַנִים וְלֹא־יֵצְאָוּ מֵהַקְּדֶשׁי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנַּיַחוּ בְּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יִשְׁרְתוּ בָהָן כִּיקַדֶשׁי יד בְּבאָם הַכְּהַנִים וְלֹא־יֵצְאָוּ מֵהַקְּדֶשׁי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנַּיַחוּ בְּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יִשְׁרְתוּ בָהָן כִּיקַדֶשׁי יד בְּבאָם הַכְּהַנִים וְלָא־יֵצְאָוּ מֵהַקְּדֶשׁ אֶל-הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה וְשָׁם יַנַּיַחוּ בְּגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יִשְׁרְתוּ בָהָן כָּהַן כָּידְשָׁרְתוּ בָהָן כָּיבָדָשׁי יד בְּבָאָם הַכְּהָנִים וְלָא־יֵבְאָשוּ לְעֵםי סוּ וְכִלָּה אֶת־מִדּוֹת הַבַּיָת הַפְּרָבוּ בָהָן כָּהַן בְּהָדָשׁר לָעֵםי סוּ וְכִלָּה אֶת רַמִדוֹת הַבָּיָת הַפָּרָה בָהָן הַבְּיָדָשׁ אַשׁר אָשָׁר לָעֵםי סוּ וְכַלָּה אֶת כִמְדוֹת הַבָּיָה הַמָּדָר הַיָּשְׁרְתוּ הַצָּין שְּעָר אֲשָׁעַר אֲשָׁעַר אָשָׁעָר פָּנָי הָגָדָד הַמָּדָר לָעֲםי סוּ וְכִלָּה אֶת רַמִיּתוּ הַבָּיָהם בְּקְנָה הַמִּדָּה חַמַשִּיר אָרוּים הַבְיָרָה הָדָרוֹם מְקָדָד כָוּשָרָבוּ סַיּרָד הַחַדְעָים הַקָּדָים הַקְדָהָים הַקּבָיה הַפָּאָרָה הָאָשָׁר לָעָםי סַבָּיב בּקְצָה הַקַבָּים בָּקְנָה הַמָּדָר הַיַמָשָּר מָהָדָה סְבָביבי מָסָר בַיָּה הַקָּרָים הַקְנָים בְּקְנָה הַיָּהָם אַעָּיר הַיּתָרָה הַקַנָים בּקְנָה הַימָדָה אָמוּת מָידָר בָעָרָים הַעָּיָר הָיָין הַי מְשָּרָד רָחוֹח מָיָרָה הַמָּבָים הַיָּה הַנְירָים הַיָּשָּרָי הַיּשְרָים הַיּקָרוּים הַיָּבָין כוּים הַיָּנִים בּקְרָים מָעָר בָיּרָים מָירָרָה הַקָּים הַיּשְרָרוּת הַיָּיבָים אָיח מָינִיה הַיּשְרָר הַמְעָרָים הַקְנָה הַישְרָיה הַיהָים בְיּהָהָה הָרָים הַיקָרָה הַיָרָם בַיּבָיר הַיקָרָה הַיָּים בְעָרָים הַיקּבָּהוּ מָי מְדָרָה הַקְרָה הַקָּיָה הַיקַרָה הַיָרָים בִיים בְיבָה הַיוּהוּינָין מָיה בַיָּרָה הַקְדָה הַיקָרָה הַירָר הַירָרָה הַיָים בָירָין הַיים בָּבָיה הַיקָרָה הַין הָיין בָין הָרָיה בָּיָיין רָים בָיָים בְיוּיין בָיין הַירָין ה מָעָרָי

¹³And he said to me, "The northern chambers and the southern chambers by the vacant space are the consecrated chambers in which the priests who have access to the LORD shall eat the most holy offerings. There they shall deposit the most holy offerings—the meal offerings, the sin offerings, and the guilt offerings, for the place is consecrated. ¹⁴When the priests enter, they shall not proceed from the consecrated place to the outer court without first leaving here the vestments in which they minister; for the [vestments] are consecrated. Before proceeding to the area open to the people, they shall put on other garments."

¹⁵When he had finished the measurements of the inner Temple [area], he led me out by way of the gate which faces east, and he measured off the entire area. ¹⁶He measured the east side with the measuring rod, 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. He turned ¹⁷[and] measured the north side: 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. He turned ¹⁸[and] measured the south side: 500 [cubits]—in rods, by the measuring rod. ¹⁹Then he turned to the west side [and] measured it: 500 cubits—in rods, by the measuring rod. ²⁰Thus he measured it on the four sides; it had a wall completely surrounding it, 500 [cubits] long on each side, to separate the consecrated from the unconsecrated.

Haftarat Sh'mímí -- first third (Lev. 9:1-10:11) -- II Samuel 6:1-15 -- Etz Hayyim p. 645 The catastrophic death of Uzza in this haftarah recalls the events surrounding the deaths of Nadav and Avihu in today's Torah portion. Haftarat Sh'míní -- second third (Lev. 10:12-11:32) -- Ezekiel 43:18-27 -- Etz Hayyim p. 521 The haftarah's specification that sacrifices brought at the inauguration of the altar, and specifically on the eighth day tie this haftarah to Parashat Sh'mini.

Haftarat Sh'mímí -- third third (Lev. 11:1-11:47) -- Hosea 9:1-9 We find the kashrut rules in the Torah portion we read today, and in this haftarah Hosea refers specifically to those regulations.

א אַל־תּשְׁמַּח יִשְׁרָאַל | אֶל־גִּיל (בְּעַמִּים כִּי זָנִיָת מַעַל אֱלֹהֵיִדְּ אָהַבְתָּ אֶתְלָן אַל כָּל־גָּרְנוֹת דָגָן: ב גָּרֶן זָיָהָ לְּא יִרְעֵם וְתִירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהִּ: ג לָא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוֹה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרָים מִצְרָים וּבְאַשׁוּר טָמֵא יֹאבְלוּ ד לְא־יִסְכוּ לַיהוֹה | יַיִן וְלָא יֶעֲרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אְרְלָיָו יִשַּמָאוּ בִּי־לַחְמָם לְנַפְשָׁם ד לְא־יִסְכוּ לַיהוֹה ו יַיִן וְלָא יֶעֲרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אְרְלָיָו יִשַּמָאוּ בִּי־לַחְמָם לְנַפְשָׁם לָא יָבוֹא בִּית יְהוֹה ה מַה־תַּעֲשׁוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם מוֹגָד וּלָיוֹם מַרְבָּשָׁם תְּקַבְּרָם מַחְמַד לְכַסְכָּם קִמּוֹשׁ יְהָשְׁרָאָ אַנִיל הַבָּבָאוּ מְיוֹמָ זין בָּאָרָים חוֹחַ בְּאָהָים מָג וּתְקַבְּרָחַ מַחְמַד לְכַסְכָּם קִמּוֹשׁ יִירְשׁם חוֹחַ בְּאָהְלִיהֶם יז בָּאוּ וְיִמִי הַפְּכָרָים וּזְקַבְצָם מָוּ יִשְׁרָאֶל אֲוָיל הַעָּכָהוּ הַיַרְאָרָ אַרְיָה וּמָי הָבָרָשָׁוּ לִיוֹם מוֹעֵד וּלָיוֹם מוּגַד וּלְיוֹם מוּגִיד הַכָּשְׁרָאָל אָנִין הַבָּבָרָים הַבְּעַשׁוּים לְיוֹם מוֹעֵד וּעָישׁם חוֹחַ בָּאָהְרָיָהָם יז בָּאָר וּלָרָקָנָי יַקּרָבָרָם מַחְמַד לְכַסְכָּהָם קִמּוֹש הָירָשָׁי מָישׁ הָרָהוּם אַל יִים מוֹעַר הָאָרָישׁם אוּרָים בּאָרָרָים הָבָקּבָרָים מְרַבָּרָים הַעָּרָבָמָע הַיּקָרָה הַיָּבָיּשָּרָים מִיּשְׁרָים מוּעָר הָיָרָים מוּעָרָשָׁים מָם כָּעָרָים וּיָכָרָהָם מָרָרָים מְיַרָים הַעָּרָאָל אוּוּת הַנָּבָין מַיּשְׁרָא הָישָׁרָים מָרָבין הַיןיָר הַיָּבָישִים אוּנִים מוּים בְּעָרָשָׁים מוּרָין בָּבָרָים מָיָרָין מָין הָעָירָים מָרָבָין מָנָשָים מוּין בָיזין מּעָרָה הַיּמָים מִיּשָּיר מִין מָינִים מוּעָים מוּנִין הַיּעָים מוּעָר אָבָיָים בְיּקוּרָין בָּעָרָין בָּיןרָין דְנָין בָבָרָים מְירָרָין מָין בָעוּירָין בָּעָין הָעוּין בַיעָי בּישְּיּעָיע הַישְּרָים מָרָרָין מָרָרָין בָין מָיןים מִיקָין אַיעָין בָיין מָעָאוּי בָּאָרָיים מָרוּין בָּיירָין מָיין הַיּיָין הָיןים מָעָרָין הַיין בּאָין הָין בָיין בָיין מָירָין בָּין בְייָין ישָּירָין בָּבְיין בַיעָין בּייָים מָין בּייין מָיין מָירָין מָין בּיישִיים מָין בָייָיים בָייָים מָיין בָּיןיים בּישָיין

Rejoice not, O Israel, as other peoples exult; for you have strayed away from your God:

You have loved a harlot's fee by every threshing floor of new grain.

²Threshing floor and winepress shall not join them, and the new wine shall betray her.

³They shall not be able to remain in the land of the LORD.

But Ephraim shall return to Egypt and shall eat unclean food in Assyria.

⁴It shall be for them like the food of mourners, all who partake of which are defiled.

They will offer no libations of wine to the LORD, and no sacrifices of theirs will be pleasing to Him;

But their food will be only for their hunger. It shall not come into the House of the LORD.

⁵What will you do about feast days, about the festivals of the LORD?

⁶Behold, they have gone from destruction [with] the silver they treasure.

Egypt shall hold them fast, Moph shall receive them in burial.

Weeds are their heirs; prickly shrubs occupy their [old] homes.

⁷The days of punishment have come for your heavy guilt;

The days of requital have come— Let Israel know it!

The prophet was distraught, the inspired man driven mad by constant harassment.

⁸Ephraim watches for my God.

As for the prophet, fowlers' snares are on all his paths, harassment in the House of his God.

⁹They have been as grievously corrupt as in the days of Gibeah;

He will remember their iniquity. He will punish their sins.

Haftarat Tazría -- one (Lev. 12:1-15:33) -- Isaiah 46:3-13

Isaiah uses the metaphor of pregnancy and birth to describe God's relationship with Israel, which is, then, the thematic association of this haftarah to the parashah.

ג שִׁמְעָּוּ אֵלַי בֵּית יַעֲלֶב וְכָל־שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׁרָאֵל הַעֲמָסִים מִנִּי־בֶּטָן הַנְּשָׁאָים מִנִּי־רֲחַםּ ד וְעַד־זִקְנָה אַנִי הוּא וְעַד־שִׁיבָה אַנִי אָסְבֵּל אַנֵי עָשִׁיתִי וַאֲנִי אָשְׁא וְאַנִי אָסְבָּל וַאֲמַלֵּט וְתַּמְשָׁלוּנִי וְנִדְמֶה ו הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס וְכָסֶף בַּקָּגָה יִשְׁקָלוּ יִשְׁבְּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׁהוּ אֵׁל יִסְגָדוּ אַף־יִשְׁתַוּחוּ ז יִשְׁאָהוּ עַל־כָּתֵר יחַזָּלִים זָהָב מִכִּיס וְכָסֶף בַּקָּגָה ישְׁקָלוּ יִשְׁבְרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׁהוּ אֵל יִסְגָדוּ אַף־יִשְׁתַוּחוּ ז יִשְׁאָהוּ עַל־כָּתֵר יחַזָּלִים זָהָב מִכִּיחָהוּ תַחְתָּיוֹ וְיַעֵּמֹד מִמְקוֹמוֹ לָא יָמֵישׁ אַף־יִצְעָק אֵלָיוֹ וְלָא יַעַגָּה מִצְרָתוֹ לָא יִשׁאָהוּ עַל־כָּתֵר יח זִכְרוּ־זֹאת וְהַתְאשׁׁעוּ הָשִׁירוֹ וְיַעֲמִים עַל־לָבִי ט זִכְרוּ ראשׁיוֹת מַעוֹלָם בְּי אָנְכִי אַל לָא יוֹשִׁאָהוּ עַל־כָּתַר יח זיִרָריזֹאת וְהַתְאשׁעוּ הָשִׁיר מְמָקוֹמוֹ לָא יָמָישׁ אַף־יִצְעָק אָלָיוֹ וְלָא יַעַגָּה מַצְרָתוֹ לָא יוֹשִׁיאָנוּי שוּר אָלָרָים זְאָכָּס כָּמוֹנִי י מַגִּיד מֵראשׁית אַחַרִית וּמָקָדָם אֲשָׁר לא יַכָּרוּ בִיעָקוּ הַיָּנִי תָלָם וּאָעָהי אַיַרָין לוּשָׁעָר הַיּשָׁאָהוּ אַין עַרַהָי דַעָּדי מַרוּים אָעָים מַנִינִי מַעוּים האַנָּים מָבּי אָנָינִי מָעוּנָי וּמָיָרָשָׁי אַאַין עִיזין אוּד אָעָהָים וּאָבָשָי אוּהָין וּעוּמָר י מַגָּלָים מָעוּבּי מַגִיד מַרָּקַקּבָם אָישִישָּעוּי אַישָּרָי הַיָּוּר מָרָישָעוּי וּאַין עוּזד אָימָרי יישָׁיעָין עוּיד אָעָהיים וּאָבָעָי אַרָרין אַכָּיָר מַבּיד מַרָרשָּיעָה מָעוּין בּעָרָי מָרָיקָרָי מָיוּר מָינִין מָין מָי וּאָין עוּין אַיעָין עוּיד אָעָרָיי היישָרָין בּעּהָי אַרָין אַרָר מָיָי מָעוּין בּיתוּין נִתוּעַמּין בּמָרָיאַרָיעוּי מַיָין מַרָּאָעָין מָעוּין מָיניין נָעָר מָין מָרָים מָנִיי דָרַין בּיעָנָר זייןנָרָין מָיאוּין מָעָייי נִין אַניי אָרָיעָעוּיי עַיין מָיניי אָרָיי אָעָרָין מָעוּיעָי אָרָין בּאַיןין עָעוּין עִיןין מָיןין גָעוּין זיין בּיזיזים בּייָישָריי מָעָין בָעָרָין מָייָרָין מָינִין געןיין גען אַרָעַקּעין אַיעָין אַיןיןין געיןייין געןיין געין אַיקיין גען בּיעָין מָין מָיין מָרָי בּיין באַקּיען בָישָרין געיןיין געןיין בּרָיישָין געין געין אַיעָין אַיןי

³Listen to Me, O House of Jacob, all that are left of the House of Israel,

Who have been carried since birth, supported since leaving the womb:

⁴Till you grow old, I will still be the same; when you turn gray, it is I who will carry;

I was the Maker, and I will be the Bearer; and I will carry and rescue [you].

⁵To whom can you compare Me or declare Me similar?

To whom can you liken Me, so that we seem comparable?

⁶Those who squander gold from the purse and weigh out silver on the balance,

They hire a metal worker to make it into a god, to which they bow down and prostrate themselves.

⁷They must carry it on their backs and transport it;

When they put it down, it stands; it does not budge from its place.

If they cry out to it, it does not answer; it cannot save them from their distress.

⁸Keep this in mind, and stand firm! Take this to heart, you sinners!

⁹Bear in mind what happened of old;

For I am God, and there is none else, I am divine, and there is none like Me.

¹⁰I foretell the end from the beginning, and from the start, things that had not occurred.

I say: My plan shall be fulfilled; I will do all I have purposed.

¹¹I summoned that swooping bird from the East; from a distant land, the man for My purpose.

I have spoken, so I will bring it to pass; I have designed it, so I will complete it.

¹²Listen to Me, you stubborn of heart, who are far from victory:

¹³I am bringing My victory close; it shall not be far, and My triumph shall not be delayed.

I will grant triumph in Zion to Israel, in whom I glory.

Haftarat Tazría -- two (Lev. 12:1-15:33) -- Jeremiah 30:1-9

A point of linguistic contact connects this haftarah to the Torah reading, both of which speak of giving birth to a male.

א הַדָּבָר אַשֶׁר הָיָה אָל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהֹוָה לֵאמְריּ ב כְּה־אָמַר יְהֹוֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמִר כְּתָב־לְדָּ אַת כִּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיָדְ אֶל־סֵפָרי ג כִּי הְנֵּה יָמַים בָּאִים יְאָשֶׁר־יְהֹוֶה וְשַׁבְתִי אֶת־שְׁבוּת עַמַי יִשְׁרָאֵל וְיהוּדָה אָמַר יְהוֶה וַהַשְׁבוֹתִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָס וְיִרשְׁוֹהִי אַשָּׁר דְּבֶּך יְהֹוֶה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאָל־יְהוּדֵהּ: ה כִּי־כֹה אַמַר יְהוָה קוֹל חָרָדָה שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאָין שָׁלוֹם: וּ שַׁאֲלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יֹלֵד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גֶּבֶר יָדֵיו עַל־חַלָצִיו כַּיּוֹלָדָה וְנֶהֶפְכוּ כָל־פָּנָיָם לְיֵרְקוֹן: ז הוֹי כִּי גָדְוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיַן כָּמִהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲלִב וּמִמֶּנָה יוָשָׁעֵי ח וְהָיָה בַיוֹם הַהוּא נְאָם | יְהוֹי בְּנִהוֹי בְּבָּוֹת אָשְׁבִין זַרָד זַכָּר מַדּוּעַ רָאַיתִי כָל־גָּבָר יָדָיו עַל־חַלָצִיו בּיּוֹלָדָה וְנֶהֶפְכָוּ כָל־פָּנָיָם לְיֵרְקוֹן: ז הוֹי כִּי גָדְוֹל הַיּוֹם הַהוּא מַאַין כָּמְהוּ וְעֵת־צָרָה הִיא לְיַעֲלָב וּמִמֶּנָה יוָוֹשְעִי ח וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאָם יְהוֹתָה צְבָאוֹת אָשְׁבָר עַכּוֹל מַעַל צַוָּאֶרָה וּמְזּקרוֹתֶיָד אַנַתַּק וְלָא־יַעַבְדוּ־בִוֹ עָוֹד זָרִים: ט אֶלְהֵיהֶה וְאַת' דְּנָד מַלְכָּם אֲשָׁר אָקִים לָהָם:

The word which came to Jeremiah from the LORD: ²Thus said the LORD, the God of Israel: Write down in a scroll all the words that I have spoken to you. ³For days are coming—declares the LORD—when I will restore the fortunes of My people Israel and Judah, said the LORD; and I will bring them back to the land that I gave their fathers, and they shall possess it. ⁴And these are the words that the LORD spoke concerning Israel and Judah: ⁵Thus said the LORD:

We have heard cries of panic, terror without relief.

⁶Ask and see: Surely males do not bear young!

Why then do I see every man with his hands on his loins like a woman in labor?

Why have all faces turned pale?

⁷Ah, that day is awesome; There is none like it!

It is a time of trouble for Jacob, But he shall be delivered from it.

⁸In that day—declares the LORD of Hosts—I will break the yoke from off your neck and I will rip off your bonds. Strangers shall no longer make slaves of them; ⁹instead, they shall serve the LORD their God and David, the king whom I will raise up for them.

Haftarat Metzora -- one (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 5:1-14 -- Etz Hayyim p. 673 The story of Elisha's curing of Naaman the Aramean general of his leprosy is told in this haftarah, as we read about that disease in the Torah.

Haftarat Metzora -- two (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 7:3-16 -- Etz Hayyim p. 676 The salvation of Israel at the hands of four lepers is recounted in this haftarah, as we read about that disease in the Torah.

Haftarat Metzora -- three (Lev. 12:1-15:33) -- II Kings 5:20-27

Gechazi, Elisha's aide, misbehaves and is punished with leprosy, connecting this haftarah to the subject of the parashah.

כ וּיָּאמֶר גֵּיְחַזִּי נַעַר אֶלִישָׁע אִישׁ־הָאָלהִים הִנֵּה | חָשַׂדְ אֲדֹנִי אֵת־נַעַמָן הָאַרַמִּי הַאֶּׁה מַקּחַת מִיָּדוֹ אַת אֲשֶׁרְ־הֵבִיא חַי־יְהֹוֶה כִּי־אִם־רַצְּתִּי אַחֲלָיו וְלָקַחְתִּי מֵאתִּוֹ מְאוּמָה: כא וַיִּרְדָּף גֵּיְחָזָי אַחֲרֵי נַעֵמָן וַיִּרְאֶה נַעֵמן רָךְ אַחֲלִים אַדִיוֹ וַיִּפֶּל מַעַל הַפֶּרְכָּבָה לִקְרָאתִוֹ וַיָּאמֶר הַשָּׁלוֹם: כב וַיִּאמֶר | שָׁלוֹם אֲדֹיוֹ שְׁלוֹם אַדִנִי הַנֵּמַן רָךְ אַחֲרָיו וַיִּפָּל מַעַל הַפֶּרְכָּבָה לִקְרָאתִוֹ וַיִּאמֶר הַשָּׁלוֹם: כב וַיִּאמֶר | שָׁלוֹם אַדִיוֹ הַנֵּה עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַיָ שְׁנֵי הָעָרֵים מֵהַר אָפְרַיִם מִהַר אָפְרַיָם מִבְּנָי הַאָּבִיאַים הְנָה־נָא הְנֵה עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנִי הָעָרֵים מֵהַר אָפְרַיִם מְהָנִי הַאָּברִים בִּנָּרָים: כּג וַיָּאמָר הַנָּקוּ ឝְגָדִׁים וַיִּתֵן אָל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנֵיוּ: כד וַיָּבֹאֹ אֶל־הָעֹפֶל וַיַּקָּח מִיָּדָם וַיִּפְקָד בַּבָּיָת וַיְשׁלַח אָת־הַאָנָשִׁים וַיֵּלְכוּ: כה וְהוּא־בָא וַיּיֵעַמִׁד אָל־אֲדֹנָיו וַיָּאמֶר אַלִיוֹ אֱלִישִׁע מאו מַאַיו גַּחַזֹי וַיָּאמֶר לְא־הָלֵדְ אָת־הַאָנָשִׁים וַיֵּלְכוּ: כה וְהוּא־בָא וַיּיֵעַמִׁד אָל־אַדֹנִיו וַיָּאמֶר אַלִיוֹ אֱלִישִׁע מאו מַאַין גַחוֹי וַיָּאמֶר לְא־הָלֵד אַרִדְּדָדָּדְ אָנֶה וָאַנָה: כו וַיָּאמֶר אַלִיוֹ לְא־לִבְּי הָלַדְ בַּאֲשֶׁר הְפַדְ־אֶישׁ מַעַל מֶרְכַּבְּהָוֹ לְקָרָאתֶדָ הַעֵּר אָרַבְדָרָ אָנָה וָאַנָה וַאַנָה: כו וַיָּאמֶר הַלָיוֹ לְא־לִבְּי הָלַדְ בַּאֲשֶׁר הְפַדְיָא מַעַל מֶרְפַבְּהָוֹ אָרַהַהָּבָּקרוּ וְלָקַחַת בְּגָדִים וּזִיתַים וּכָרָמִים וְצַאַן וּבָלֶר וַעַבָּדִים וּשְׁפָחוֹת: כז וְצָרַעַת נַעֲמָן הָנָדְבַק־בְּלָּ וּבְזָרֵאָד לְעוֹלָה וַיַּצָא מִלְפָנָיו מְצֹרָע פַּשְׁלָגי

²⁰Gehazi, the attendant of Elisha the man of God, thought: "My master has let that Aramean Naaman off without accepting what he brought! As the LORD lives, I will run after him and get something from him." ²¹So Gehazi hurried after Naaman. When Naaman saw someone running after him, he alighted from his chariot to meet him and said, "Is all well?" ²²"All is well," he replied. "My master has sent me to say: Two youths, disciples of the prophets, have just come to me from the hill country of Ephraim. Please give them a talent of silver and two changes of clothing." ²³Naaman said, "Please take two talents." He urged him, and he wrapped the two talents of silver in two bags and gave them, along with two changes of clothes, to two of his servants, who carried them ahead of him. ²⁴When [Gehazi] arrived at the citadel, he took [the things] from them and deposited them in the house. Then he dismissed the men and they went their way.

²⁵He entered and stood before his master; and Elisha said to him, "Where have you been, Gehazi?" He replied, "Your servant has not gone anywhere." ²⁶Then [Elisha] said to him, "Did not my spirit go along when a man got down from his chariot to meet you? Is this a time to take money in order to buy clothing and olive groves and vineyards, sheep and oxen, and male and female slaves? ²⁷Surely, the leprosy of Naaman shall cling to you and to your descendants forever." And as [Gehazi] left his presence, he was snow-white with leprosy.

Haftarat Achareí-Mot -- one (16:1-20:27) -- Ezekiel 22:1-16 -- Etz Hayyim p. 710

This parashah's list of sexual sins, oft termed abominations, and the threat of expulsion from the land for such sinfulness sparks the traditional choice of the haftarah in which Ezekiel rails against a broader list of abominations and likewise raises the specter of exile.

Haftarat Achareí-Mot -- two (16:1-20:27) -- Ezekiel 20:2-20 -- Etz Hayyim p. 714 Ezekiel warns against the fetishes of Egypt, as does the Torah portion.

Haftarat Kedoshím -- one (16:1-20:27) -- Isaiah 61:1-9

"You shall be called 'Priests of the Lord'," Isaiah declares, picking up the theme of today's Torah portion.

א רְוּחַ אֲדֹנָי יְהָוֹה עָלָי זַען מָשֵׁח יְהֹוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנָוֹים שְׁלָחַנִי לַחֲבָשׁ לְנִשְׁבְּרִי־לֵב לִקְרָא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים בְּקַח־קוֹחַ: ב לִקְרָא שְׁנַת־רָצוֹן לִיהֹוָה וְיִוֹם נָקָם לַאְלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבַלִים: ג לָשְׁוּם | לַאֲבַלִי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם בְּאֵר תַּחַת אָפָר שֶׁמֶן שָׁשוֹן תַּחַת אָבָל מַעֲטֵה תְהִלָּה תַּחַת רַוּחַ בָּהָה וְקֹרָא לֶהֶם אֵילַי הַאֶּדֶק מַשַּׁע יְהֹוָה לְהָתַבָּאֵר: ד וּבָנוּ חָרְבַוֹת עוֹלָם שְׁמָזֹת רְאשׁנִיָם יְחַבָּשוֹ ּלֶרָב שְׁמְמִוֹת דָּוֹר וָדְוֹרִ: ה וְעֵמְדַוּ זָּרִים וְרָאָוּ צְּאַנְכֶם וּבְנֵי וֵלֶר אָבָּרַיכֶם וְכְּרְמֵיכֵם: ו וְאַתָּׁם כְּהַנֵי יְהֹוָה תִּקַּרָּאוּ מְשֶׁרְתֵי אֶלהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תּאבׁלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמֵּרוּ: ז תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּרָלְמָה יַרְנוּ חֶלְקֵם לְכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׁמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם: ח כִּי אֲנֵי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁבָּט שֹׁנֵא גָזָל בְּעוֹלָה וְנָתַתֵּי פְּאַלְתָם בָּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׁמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם: ח כִּי אֲנֵי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁבָּט שֹׁנֵא גָזָל בְעוֹלָה וְנָתַתַּי פְּאַלְתָם נְכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׁמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם: ח כִּי אֲנֵי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁבָּט שוֹיָא גָזָל הְעַמֵּים כָּלַרְאֵיהֶם וַבִּילִהם הַכֵּי הֵם זֶרַע בַרָדְיָהוֹה:

The spirit of the Lord GOD is upon me, because the LORD has anointed me; He has sent me as a herald of joy to the humble, to bind up the wounded of heart, To proclaim release to the captives, liberation to the imprisoned; ²To proclaim a year of the LORD's favor and a day of vindication by our God; To comfort all who mourn-³To provide for the mourners in Zion— To give them a turban instead of ashes, the festive ointment instead of mourning, A garment of splendor instead of a drooping spirit. They shall be called terebinths of victory, planted by the LORD for His glory. ⁴And they shall build the ancient ruins, raise up the desolations of old, And renew the ruined cities, the desolations of many ages. ⁵Strangers shall stand and pasture your flocks, aliens shall be your plowmen and vine-trimmers; ⁶While you shall be called "Priests of the LORD," and termed "Servants of our God." You shall enjoy the wealth of nations and revel in their riches. ⁷Because your shame was double— Men cried, "Disgrace is their portion"— Assuredly, they shall have a double share in their land, joy shall be theirs for all time. ⁸For I the LORD love justice, I hate robbery with a burnt offering. I will pay them their wages faithfully, and make a covenant with them for all time. ⁹Their offspring shall be known among the nations, their descendants in the midst of the peoples. All who see them shall recognize that they are a stock the LORD has blessed.

Haftarat Kedoshím -- two (16:1-20:27) -- Amos 9:7-15 -- Etz Hayyim p. 706

The choice of this haftarah for Kedoshim is one of the unusual haftarah choices wherein the prophetic portion is antithetical to, or points to limits on the Torah's theme. The Torah asserts the chosenness of Israel, but Amos senses the potential arrogance of such a belief, and reminds the people that they are not so special after all.

Haftarat Kedoshím -- three (16:1-20:27) -- Hosea 4:1-15

Holiness as the Torah sees it includes faithfulness in civil affairs, in marriage and in worship. Hosea likewise sees all these as a package and God, he asserts, wants no part.

א שׁמְעַוּ דְבַר־יְהֹוָה בְּגַי יִשְׂרָאֵל כִּי רֵיב לַיהוָה עִם־יוֹשְׁבֵי הָאֶָׁרָץ כִּי אֵין־אֶמֶת וְאֵין־תֶסֶד וְאֵין־דָּעַת אֱלהִים בָּאֲרָץ: ב אָלָה וְכַחֵׁשׁ וְרָצִׂח וְגָוָב וְנָאֵׂף פָּרָָצוּ וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ: ג עַל־בֵּן | תָּאֲבַל הָאָרָץ וְאַמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּה בְּחַיַּת הַשָּׁדֶה וּבְעַוּף הַשְׁמָיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יֵאָמַפוּי ד אַד אֵיָש אֵישׁ וְעַמְדָ כִּמְרִיבֵי כֹהֵן: ה וְכָשֵׁלְתָ הַיּוֹם וְכָשֵׁל גַּם־נָבֵיא עִמְדָ לָיָלָה וְדָמִיתי אִמֶּדָ: ו הַדָּעַת כִּי אַתָּה הַדַּעַת מָאַסְתָּ ואמאסאד וְאָמְאָסְדָ מִכַּהַן לִי וַתִּשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶידָ אֶשְׁכַּח בָּנֶיָד גַּם־אָנִי ז כַּרְבָּם כַּן חֵטְאוּ־לִי כְּבוֹדָם בְּקַלון אָמִיר: ח חַטַּאַת עַמִּי יֹאכֵלוּ וְאָל־עַוֹנָם יִשְׁאוּ נַפְשְׁוּ: ט וְהָיָה כָּאָם כַּכּּהַן וּפְקַדְתַּי עָלָיו דְרָלָיו וּמַעַלָלָיו אָשִׁיב לוּ: י וְאַכְלוּ וְלָא יִשְׁבָּעוּ הַזְּנָוּ וְלָא יִפְּרְצוּ כִּי־אֶת־יְהֹתָה עֵזְבָוּ כַּכּּהַן וּפְקַדְתַּי עָלָיו דְרָלָיו וּמַעַלָלָיו אָשִׁיב לוּ: י וְאַכְלוּ וְלָא יִשְׁבָעוּ הַזְיָנוּ וְלָא יִפְרָצוּ כָּידָטָר בָּכָרָם לִשְׁמְר: יא זְנָוּת וְיַיון וְתִירוֹש יִקַּח־לַבַּי יב עַמִּי בְּעַצוּ יִשְׁאָל וּמַקְלוּ יַגְיִד לִוֹ כַּי רָוּחַ זְנוּנִים הָתְעָה וַיָּזְנָוּ מִתַּחַת אֶלְהֵיהָם: יג עַלִירָאשׁי הָהָרִים יָזַבּחוּ וְעַל־הַגְּבָעוֹת יְקַשָּׁרוּ שְּלָהוּת אָלְהוּת זְיָין מִתַּחַת אֶלְהֵיהָם: יג עַל־רָאשׁי הָהָרִים יָזַבּחוּ וְעַל־הַגְּבָעוֹת יְקַבוּ בַעָּה מִתַּחַת אֶלְהֵיהָם: יָג עַל־רָאשׁי הָהָירוּש יַקָּח־בָבִי יד לָא־אָפָרָוּ וְעַל־הַגְּבָעוֹת יְזָשָׁר עַלִיבָּ הַיָּבָעוּ אַלָּהָים הַיָּעָרָאָמָי מִתַּחַת אֶלְהַינָה בְּנְיתוּ יַיָּין וְתִירוֹש יְשָּחיב, הַנָּיָרָה מָיָבָרָין אָעַרַבָּין מִתַּחַר אָלְהַיהָם בָין הָדָבָין וּאַמירָים הַיַאָרָים אָיָבָים הַבָּעוּר בַיָּין אָשָרָה מָשָּעָה מַתַּקַאָר הַיָּאָבוּר הַיַרָם אַנְקּרָרָים אָנָינָה בְּבָעוּים נָקוּין בָיעִירָם אָינִבּעָרָים אָנָרָיים אָעָרָיָים אָזיָנָים וּיָבָרָרָים מִעַרּיבָאַרָה הָעָרָבָין וּיַרָּבָרָה הַבָּבָעוּין הַיָּירָים אָנוּים הַבָּעָין אָעַירָרָים אָיבָרָים אָירָה אָישָּבָרָין בָיקוּנָין עַל־בָּעָרָר הַיָּרָין אָרָינָים וּעָרַיעָרָה מָינָרָה מָיָיָרָין מָיוּשָּרָה אַיַבּין אַנִימָרָר בָעָרָן אָין בּיעָינָין אַין בּיָין אָירָין בּעָרָין עַריּיבָרָה אַרָרָין בּרָר בָעָהָר בָּיןין בּייָין בּבּירָרָם וּכָרוּין אַעריבָרין אָעריבין נָערין בָייןנָעָיין בּיןינָיין אָינִינָין אָיָין בָיק אַנָּקוּין בַיןרָין מָירָעָין בָיןין בָיןירָין וּיין בָעָיין אָעיןיבןין גיין אָאַריקָרָין אָייין בָין אַיןיין בָיוּין אָייןין בּיןרָרין אָירָין בָיןיןין בּבּעָרין אָרָרין אָרָיןין אָיין בָיןיעָין אָיין בּעָין אָיין אָין בָיןן אָעַירָי

Hear the word of the LORD, O people of Israel!

For the LORD has a case against the inhabitants of this land,

Because there is no honesty and no goodness and no obedience to God in the land.

²[False] swearing, dishonesty, and murder, and theft and adultery are rife; Crime follows upon crime!

³For that, the earth is withered: everything that dwells on it languishes—

Beasts of the field and birds of the sky— even the fish of the sea perish.

⁴"Let no man rebuke, let no man protest!" for this your people has a grievance against [you], O priest! ⁵So you shall stumble by day, and by night a prophet shall stumble as well,

And I will destroy your kindred. ⁶My people is destroyed because of [your] disobedience!

Because you have rejected obedience, I reject you as My priest;

Because you have spurned the teaching of your God, I, in turn, will spurn your children.

⁷The more they increased, the more they sinned against Me: I will change their dignity to dishonor.

⁸They feed on My people's sin offerings, and so they desire its iniquity.

⁹Therefore, the people shall fare like the priests:

I will punish it for its conduct, I will requite it for its deeds.

¹⁰Truly, they shall eat, but not be sated; they shall swill, but not be satisfied,

Because they have forsaken the LORD To practice ¹¹lechery.

Wine and new wine destroy the mind of 12 My people:

It consults its stick, its rod directs it!

A lecherous impulse has made them go wrong, and they have strayed from submission to their God.

¹³They sacrifice on the mountaintops and offer on the hills,

Under oaks, poplars, and terebinths whose shade is so pleasant.

That is why their daughters fornicate and their daughters-in-law commit adultery!

¹⁴I will not punish their daughters for fornicating nor their daughters-in-law for committing adultery; For they themselves turn aside with whores and sacrifice with prostitutes,

And a people that is without sense must stumble.

¹⁵If you are a lecher, Israel— Let not Judah incur guilt—

Do not come to Gilgal, do not make pilgrimages to Beth-aven, and do not swear by the LORD!

Haftarat Emor -- second third (Lev. 22:17-23:22) -- Malakhi 2:1-10, [7] This haftarah reflects on the conduct of the Kohanim and warns them against Hillul Hashem, a warning heard also in this morning's Torah reading.

א וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכְּהַנְים: ב אם־לַא תַשְׁמְעוֹ וְאִם־לֹא תָשִׁימוּ עַל־לֵב לָתַת כָּבַוֹד לִשְׁמִי אַמַר יְהֹוֶה צְּבָאוֹת וְשָׁלַחְתַּי בָכֶם אֶת־הַמְאָרָה וְאֵרוֹתִי אֶת־בִּרְכוֹתַיכֶם וְנַשָׂא אֶתְכָם אַלִיוּ: ד וְיִדַעְתָּ עַל־לֵב: ג הְנְנִי גֹעֵר לָכֶם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּרע וְזֵרֵיתִי פָּרָשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פָּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכָם אַלִיוּ: ד וְיִדַעְתָּ כַּי שִׁל־לֵב: ג הְנְנִי גֹעֵר לָכֶם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּרע וְזֵרֵיתִי פָּרָשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פָּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכָם אַלֵיוּ: ד וְיִדַעְתָּ כַּי שִׁלִקוּי אֲלִיכֶם אֵת הַמִּצְוָה הַזֹּרע וְזֵרֵיתִי פָּרָשׁ עַל־בְּנִי הָמָרְ יְהֹנָה צְּבָאוֹת: ה בְּרִיתַי | הַיְתָה אָתוֹ הַחַיִּים וְהַשִּׁלוֹם וְאַתְנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאָנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הְוּאּ: ו תּוֹרָת אֶמָר הְזָתָה בְּבָּיהוּ וְעַוְלָה הְחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִירָאָנִי וּמִפְנֵית הָבָים הַמִירָן הַשָּׁלוֹם וְאַתְנַם־לוֹ מוֹרָא וַיִירָאָנָר וְתַבָּים הַמִינוֹ הַחַיִים וְהַשִּרָים וְהַשָּלוֹם וָאָתְנֵם־לוֹ מוֹרָא וַיִירָאָנִי הַבָּבָרָים הַמִירָן אָמָיר יְמָוֹהָ בָּלָיחוּ הַיָּירָלָרָבי שָׁתַי הַחַיּים וְהַשִּעָרוּ הַיּהַרָת בָשְׁרָה וּשָׁלוֹם וּבְכָּכָם אָתוּהָאָנִי הַאָּיים בְּעָים בַבָּעוּים הַבָּשִי הַחַיּים הַמִיהוּ בָּים הַיּאָרָה הָבָּבָים הַרְיּים הַאָרָנָם הַיּתָרָים הַבָּשִלוֹים הַיָּיָים בְּנִים אַנִירָרָבָים הַבָּעָים רַבָּכָם אָתוּי הַחַיּים הַמִיהוּ הַיּשְׁכוּת הַבָּים בָּעָרוּים וּבָרָים הַיּאָרָה הַיּתָרָים הַיּבָרָאָנָי הַיָּרָים בַּבִישִים לְאַרָים הַתַּכָּשְׁים מְעָרָה הָיתָרָה אָבָים בָּעָין הַיּשְׁרָים וּעָרָה הַיָּתוּים בְעָרָה בָּעָרוּה בָּיָרָה הַיָּתוּים בְּעָרָים הַיּבִיעוּת וּעָרָים הַבָּישִים בְישִירָרָרָיתִית וּתַירָרָים בְיּינִין הַירָרָה בָּיוּבָר בְעָרוּים בָעוּים בַיבָּירָה הַיּירָה בְירָרָיהָים בִיתוּין בְיבָרָים בְיעָרָים בָיבָים בּיוּירָר הַיוּילָה בָּבָרים הַיּעִירָה בָּירָר בְעָרָים בּעּירָה בָיירָים בּעוּירָים בְיּעָרָין בְרָיבָים בָּרָים בְיּינָירָר בָישָרָים בִירָים בִיין בְיעָרָירָים בְּיּים בִיקּין הַיבָירָים בְיּין בַיבָין בָיינִים בּמִירָים בּייּירָים בִירָים בּעָירָים בּייין בָ

[זֹ כְּי־שִׁפְתַי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַּעַת וְתוֹרָה יְבַקְשְׁוּ מִפֵּיהוּ כֵּי מַלְאָדָ יְהוֶה־צְבָאוֹת הְוּא:]

And now, O priests, this charge is for you: ²Unless you obey and unless you lay it to heart, and do honor to My name—said the LORD of Hosts—I will send a curse and turn your blessings into curses. (Indeed, I have turned them into curses, because you do not lay it to heart.) ³I will put your seed under a ban, and I will strew dung upon your faces, the dung of your festal sacrifices, and you shall be carried out to its [heap].

⁴Know, then, that I have sent this charge to you that My covenant with Levi may endure—said the LORD of Hosts. ⁵I had with him a covenant of life and well-being, which I gave to him, and of reverence, which he showed Me. For he stood in awe of My name.

⁶Proper rulings were in his mouth, and nothing perverse was on his lips;

He served Me with complete loyalty and held the many back from iniquity.

⁷For the lips of a priest guard knowledge, and men seek rulings from his mouth;

For he is a messenger of the LORD of Hosts.

⁸But you have turned away from that course: You have made the many stumble through your rulings; you have corrupted the covenant of the Levites—said the LORD of Hosts. ⁹And I, in turn, have made you despicable and vile in the eyes of all the people, because you disregard My ways and show partiality in your rulings.

¹⁰Have we not all one Father? Did not one God create us? Why do we break faith with one another, profaning the covenant of our ancestors?

[⁷For the lips of a priest guard knowledge, and men seek rulings from his mouth; For he is a messenger of the LORD of Hosts.]

Haftarat Emor -- third third (Lev. 23:23-24:23) -- Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-3a] This section of the Torah is the complete calendar of Biblical Festivals. It is in reference to those that Nachum exhorts Judah's faithfulness in this haftarah.

א מַשָּׂא נִינְוָה סַפֶּר חֲזֶוֹן נַחִוּם הָאֶלְקשִׁיּי ב אֵל קַנַּוֹא וְנֹקֵם יְהֹוֶה נֵקֵם יְהֹוֶה וּבַעַל חֵמָה נֵקֵם יְהֹוָה לְצָרִיו וְנוֹטֵר הוּא לְאִיְבֵיוּי ג יְהֹוָה אֶֶרֶדְ אַפַּיִם וּגדול וּגְדָל־פֹּחַ וְנַקָּה לָא יְנַאֶה יְהוָה דַּרְפּׁוֹ וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיוּ: ד גּוֹעֵר בַּיָּם['] וַיַּבְּשֵּׁחוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֶרֵיב אַמְלַל בָּשָׁן' וְכַרְמֶּל וּפֶרַח לְבָוֹן אַמְלָלִ: ה הָרִים רֲעֲשׁוּ מִמֶּנוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ וַתִּשָּׁא הָאָרֶץ מִפּּנִיו וְתַבֵּל וְכָל־יוֹשְׁבֵי בְהּ: ו לִפְגֵי זַעְמוֹ מֵי יַעֵּמוֹד וּמֵי יָקוּם בַּחַרון אַפּּוֹ חַמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ וְהַאָּרָים נִתְּצָוּ מִמֶנוּ: ז טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיֹדֵעַ תִׁסֵי בְוֹ:

ב א הַנֵּה עַל־הֶהָרִים רַגְלַיָ מְבַשִּׁר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם חָגָי יְהוּדָה חַגַּיִדָ שַׁלְמֵי נְדָרָיִדְ כִּי לֹא יוֹסֵיף עוֹד לעבור לַעֲבָר־בָּדְ בְּלַיַעַל כֵּלֹה נִכְרֶתּ: ב עָלָה מַפֵּיץ עַל־פָּנַיָדְ נָצַוֹר מְצֵוֹר מְצֵוֹרָה צַבּּה־דֶׁרֶדְ חַזֵּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כָּחַ מְאָד: ג כֵּי שָׁב יְהוָה אֶת־גְּאוֹן יַעֲלִב כִּגְאוֹן ישִׁלָב בִי בְקַקוּם בְּקַלִים וּזְמֹרִיהֶם שִׁחֵתוּ: [צַבּּה־דֶרֶדְ חַזַּק מָתְנַיִם אַמֵּץ כִּחַ מְאִד: ג כֵּי שָׁב יְהוָה אֶת־גָּאוֹן ישָׁלִב כִּיָלִם מְאַד: ג הַיָרָה חַזַּיָק מָתְנַיוּם אַמֵּץ כָּחַ [צַבּּה־דֶרֶרְדֹ חַזַּק מַתְנַיִם אַמֵּץ כַּחַ מְאָר: ג כַּי שָׁב יְהוָה אֶת־גָּאוֹן יַעֵלִים בָּזְחַנָּים אַמַיַץ בָּרָלָה מָבָרָתָם בְּקַקוּם מַיּזּ מַרִיהָם בָּזָרָים הַיּמַרִיהָם בָּיָרָהָים בַּאַוֹן בַיַּבָּרָה מַיָּרָים מַנִין בָּזָרָה מַבָּיָרָ בָּרָהָהָ מָבָירָים מַתְנַיּם בַּמָּיַן בַּיָּרָנָנִים אַמַּיָץ כָּים אַמַין בּיָרָבָר בְּבָרָה מַבּיּרָה מַבָּרָה מָבָרָה מַבּירָיה בַיָּרָה בַּקָרָים בַּבָּרָהַים אַמַיַר בַּנַיּה בַּיָּרָה מַבּיּרָהַ מַיּרַיָּהַם אַמָּים מָרְנַיַים בַּשְּׁרַי גַיַין בַּיָרָים הַגָּיָהוּ הַיָּזּין בּרָיָרָה מַיָּדָרָיה מַיּרָנָה מַיּמַיָּין בּיַיָּרַעַבָּרַבָּרָה בַּיָּבַים בַּיּהַיָּבָר בַּעָרָה מַיּיַין בַיַבְיָים אַבָּצוּים מַאַנוּים אַיַרָיה מַיּרָיָרָה מַיּזּיָן בָּיָבָים אַמַיּזים בּיָרָרָים אַיּיוּדָרָה מַיּיָרָרָאוֹן זיעַלָריהַים אַיַרָּיָים אַיַרָּקָקוּים בַק בּיַהוּזין בּישָּה בָּין בַיּבּבּהּהידָירָה מַיּין בַיּנַים אַמַעַין בָּחַין בָין בַיּין בַין בְיָבָים בַיּאוֹן מַיוּין בָּיָים מַיּיָין בַיַין בַין בַיוּין בּיוּין בּישָּר בַיּין בַיּרָין בַיּין בַיּרָין מַיּין בַין בַיּים בַיּבָין בַיַיּין בּיין בִין שָּין בּין בִין בָין בִין בַיּין בּין בַין בִין בַין בּין בַין בּין בּין בִין בִין בַין בַין בַין בַיּעַר נַין בּין בַין בִין בַין בִיּין בִין בַין בַין בַיין בַין בּין בַין בּין בּין בּין בָין בַין בַין מַיוּין בּין בַיָּין בּין בּין בּין בַיּין בּיעָר בַיעָר בָיוּעַרָּין בּיּין בַין בַיּין בָין בַין בַיּין בַין בּין בָין בַין בּין בַיּרָין בַין בַין בַיּין בַין בַיּין בַיּין בַין בַין בַין בָין בַין בַין בַין בַין בָין בַין בָין בָין

A pronouncement on Nineveh: The Book of the Prophecy of Nahum the Elkoshite.

²The LORD is a passionate, avenging God; the LORD is vengeful and fierce in wrath.

The LORD takes vengeance on His enemies, He rages against His foes.

³The LORD is slow to anger and of great forbearance,

But the LORD does not remit all punishment.

He travels in whirlwind and storm, and clouds are the dust on His feet.

⁴He rebukes the sea and dries it up, and He makes all rivers fail;

Bashan and Carmel languish, and the blossoms of Lebanon wither.

⁵The mountains quake because of Him, and the hills melt.

The earth heaves before Him, the world and all that dwell therein.

⁶Who can stand before His wrath? Who can resist His fury?

His anger pours out like fire, and rocks are shattered because of Him.

⁷The LORD is good to [those who hope in Him], a haven on a day of distress;

He is mindful of those who seek refuge in Him.

2 Behold on the hills the footsteps of a herald announcing good fortune!

"Celebrate your festivals, O Judah, fulfill your vows.

Never again shall scoundrels invade you, they have totally vanished."

²A shatterer has come up against you.

Man the guard posts, watch the road;

Steady your loins, brace all your strength!

³For the LORD has restored the Pride of Jacob as well as the Pride of Israel,

Though marauders have laid them waste and ravaged their branches.

[Watch the road; steady your loins, brace all your strength!

³For the LORD has restored the Pride of Jacob as well as the Pride of Israel.]

Haftarat B'har -- one (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 32:6-15 -- Etz Hayyim p. 759 The theme of redeeming land in Israel is the common coin of this haftarah and the parashah.

Haftarat B'har -- two (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 32:16-27 -- Etz Hayyim p. 760 Jeremiah's prayer is that Israel will redeem its land, and the gesture he has made in buying land in Israel will not prove fruitless.

55

Haftarat B'chukotaí -- one (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 17:1-14 -- Etz Hayyim p. 763

The book of Leviticus ends with a set of blessings and curses. Similarly such blesses for one who trust in God and curses for those who reject God are central to Jeremiah's message, here.

Haftarat B'chukotaí -- two (Lev. 25:1-27:34) -- Jeremiah 16:9-15, 19-21 Jeremiah speaks of eradicating joy, complementing the mood of the somber desolation described in the Torah portion. Each ends, however, on a more positive note.

ָּטְכָּלָ שְׁמְּחָה קוּל חְתָן וְקוּל כַּלָה: יִשְׁרָאֵׁל הִנְנִי מַשְׁבִּית מִן־הַמָּקוּם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבְימֵיכֶם קוּל שָׁשוֹן וְקוּל שִׁמְחָה קוּל חָתָן וְקוֹל כַּלָה: יוְהָיָה כֵּי תַגִּיד לְעֵם הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וְאָמְרָוּ אֵלֶי עַל־מֶה דְבָּר יְהֹוֶה עָלֵינוּ אֲת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶה עֵוֹנֵנוּ וּמֶה חַטָּאתִנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיְהוָֹה אֵלהַמָּה יִדבָּר יְהוֹה עָלֵינוּ אֲת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וּמֶה עֵוֹנֵנוּ וּמֶה חַטָּאתִנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיְהוֹה אֵלהַמָּה יִדבָּרִים וַיִּשְׁתְוּת אֲלַיהָם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אַבוּתַיכֶם אוֹתִי נְאָם־יְהוֹה וּיֵלְה וַיִּלְכָה אֲחַרִי וּהַיְכָבוּ וּאַמְרְתָּ אֲלֵיהָם וְאֹתֵי עָזְבוּ וּאֶת־תּוֹרָתָי לָא שָׁמְרוּי יב וְאַתֶם הַרֵּשְׁתוֹם לָאָרָים אַלַבְרָדוּם וַיִּשְׁתַוּוּ לְהָסֵם וְאֹתֵי עָזְבוּ וּאָת־הַיּזְבוּ לָא שָׁמְרוּי וְהַיְכָם הְלְכִים אֵישׁ אֲחֲרִי לָא יְדַעְהָם אַתָּר עָבוּרָתָי לָא שָׁרִתִי וְהוּכְכֵם הְלְכִים אֵישׁ אֲחֲרִי לָא יִדַעְתָּם עַל הָאָרָץ הַגָּשָׁר הָבוּתַיכָם וְהוּכָם הָלָכִים אָשׁרִים וּאָשָרוּ לָה יִדעִיָּהָם אַתַר לָי מָשְׁבִיתִיכָם וּאָשָּרוּת הַהָּכָם הְאָכָר הַיָּים אָחַרִי שִׁשָּרוּת הַיּשָׁר הָיָרָה לְעָים בְעָשׁוֹת מַאֲבוּתִיכָם וְהַיּבְהָי שָּעָר הָאָרָץ אַשְׁרָרָה הָבָים אָתִים אַתָר לָא יַדְעָשָׁר הַיָּמָה הָבוּתִיכָם הָאַרָיהָ אַשְׁרָר הַדִיתָה הַיּגָר הַהָּיָה הָאָשָּר הָיתָם אַתָּכָר הַשָּשָר הַיָּשָׁר הָאָבוּת הַיָּשָרָי הַיָּים אָעָרָר הַיּעָהָם אַעָר הַיָּבָים הָעָעָר הַיּעָה הַיָּשָּה הָעָשָר הַי הָאַריקּגָן שָּשָּרָים אַשְׁרָר הַיּיהָה הָיתוּן הַיּבָרוּת הַיָּרָית הַיָינָה הָעָשָר הָיָה אָשָּעָר הַיָרָה הָים אָתִין בָיוּתִינָה הַיּשָּיר הַיּשָּיר הַיּשְׁרָים הָאָים הַיּקָרָה אָישָר הַיּעָרָים אַעָרָיק הַיקוּרָים אָשָרין הַיּשְרָה הָעָיקוּן הַיקוּקוּקוּרוּה הָיהוּיהָרָה הַיּעָרָה הָעָשָר הָיּשָר הָיָר הָיקָר בָיקָרָים אָבוּעָר הָי הַאָריהָרָר הַיקָרָר אַיעָרָה הַישָּינִיה הַיעָה הַירָרוּה הָרָירָה הָיהָין הּינָה אָעָרָר הָיקָר הַיָּשָרָין הָישָרָין הָיהוּין הוּירָה הַישָרָיה הָיה הָישָרָר הַיקָרָין הַירָרָה הָרָרוּים הָרָין הָירָין הָירָין הָירָרָי הָיןרָין הָין הָין הייי

יט יְהֹזֶה עֵזְי וּמֲעַזִּי וֹמְנוּסִי בְּיוֹם צָרֶה אֵלֶידְ גּוֹים יָבֹאוֹ מֵאַפְּסֵי־אֶָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַדְ־שָׁקֶר נָחַלוּ אֲבוֹתֵׁינוּ הֶבֶל וְאֵין־בָּם מוֹעִיל: כ הַיַעֲשֶׁה־לִוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהַמָּה לִא אֱלֹהִים: כא לָכֵן הִנְנִי מְוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזּאת אודִיעֵם אֶת־יִדָי וְאֶת־גְּבְוּרָתֵי וְיָדֶעוּ כִּי־שְׁמֵי יְהוֶה:

⁹For thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: I am going to banish from this place, in your days and before your eyes, the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride.

¹⁰And when you announce all these things to that people, and they ask you, "Why has the LORD decreed upon us all this fearful evil? What is the iniquity and what the sin that we have committed against the LORD our God?" ¹¹say to them, "Because your fathers deserted Me—declares the LORD—and followed other gods and served them and worshiped them; they deserted Me and did not keep My Instruction. ¹²And you have acted worse than your fathers, every one of you following the willfulness of his evil heart and paying no heed to Me. ¹³Therefore I will hurl you out of this land to a land that neither you nor your fathers have known, and there you will serve other gods, day and night; for I will show you no mercy."

¹⁴Assuredly, a time is coming—declares the LORD—when it shall no more be said, "As the LORD lives who brought the Israelites out of the land of Egypt," ¹⁵but rather, "As the LORD lives who brought the Israelites out of the northland, and out of all the lands to which He had banished them." For I will bring them back to their land, which I gave to their fathers.

¹⁹O LORD, my strength and my stronghold, my refuge in a day of trouble, to You nations shall come from the ends of the earth and say: Our fathers inherited utter delusions, things that are futile and worthless. ²⁰Can a man make gods for himself? No-gods are they!

²¹Assuredly, I will teach them, once and for all I will teach them My power and My might. And they shall learn that My name is LORD.

- Haftarat B'chukotaí -- three (Lev. 25:1-27:34) -- Malakhi 3:5-12 -- Etz Hayyim p. 1296 Malakhi dwells here on the bad times when the people slight (curse) God and he them in return, similar to the lengthy curses called down on a rebellious people in the parashah.
- Haftarat B'widbar -- first third (Num. 1:1-1:54) -- Hosea 2:1-7, 16-22 -- Etz Hayyim p. 787 The traditional haftarah from Hosea, here, begins with the number of the people of Israel and speaks of them being led through the wilderness, completing its reflection of this parashah.

Haftarat B'widbar -- second third (Num. 2:1-3:13) -- Isaiah 63:7-16 Isaiah reflects on the people's sojourn under God's guidance, a period of wandering that begins in today's parashah.

ז חַסְדֵּי יְהֹוֶה | אַזְכִּיר תִּהִלַּת יְהֹוֶה כְּעֵל כִּל אֲשֶׁר-גְּמָלָנוּ יְהֹוֶה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׁרָאֵׁל אֲשֶׁר-גְּמָלָם כְּרְחַמָיו וּכְרָב חַסָדֵיוּ ח וַיִּאׁמֶר אַדְּ־עַמֵּי הַמָּה בָּנִים לַא יְשַׁקֵרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעֵּי ט בְּכָל־צָרָתָם | לֹא לְוֹ צָׁר וּמַלְאַדְ בָּנָיוֹ הְוֹשִׁיעָׁם בְּאַהְבָתוּ וּבְחַמְלָתוֹ הַוּא גְאָלָם וְיְנַשְׁאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם: י וְהַמָּה מְרָוּ וְעִצְּבָוּ אֶת־רַוּחַ קַּדְשׁוֹ וַיִּהְפָרָ לָהֶם לְאוֹיֵב הָוּא גְאָלָם וַיְנַשְׁאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם: י וְהַמָּה מְרָוּ וְעִצְּבָוּ אֶת־רַוּחַ קַּדְשׁוֹ וַיִּהָפֵדְ לָהֶם לְאוֹיֵב הְוּא גְאָלָם וַיְיַנִשְׁאֵם כָּל־יְמֵי עוֹלָם: י וְהָמָה מְרָוּ וְעִצְּבוּ אֶת־רַוּחַ קַדְשׁוֹ וַיִּהְפָרָ לָהֶם לְאוֹיֵב הְוּא נְלְחַם־בְּם: יא וַיּזְכָּר יְמִי־עוֹלָם משֶׁה עַמּוֹ אַיָּה הַמַּעַלֵם מִיָּבוּ אָת רְעֵי צָאוֹו אַיָּה הַשָּם בְּקַרְבוּוֹ אָת רָוּחַ קַדְשׁוּ וּ יַהָּבָעוֹ אַיָּה | בְּמַעַלִם מִיָּבן מָיָשְׁה עַמִין משָּה עַמָּוֹ אַיָּה וּתַין מָשָּה עַמָּוֹ אַיָּה בְּזַמְעַם מִיָּבן מַמִעָּלַם מִיָּהוֹה לָישִי עוּרָיתוּ לָוּ שִׁם עוֹלִם: יג מְוֹלִשָּר וּמָעָרָם בָּהָרָתוֹ בְּבּקַעָעוֹם מִיּשָׁר רָוּחַ יְהוֹה הָעָין בָּבָּרְשָׁר וּזין בַיָּדָים לְעַשׁוֹת לָוֹ שִׁם עוֹלָם: יג מְוֹלִים בָּעִיּה בַּקּרְשָׁרָי הָיחָה הָעָיןם מִיּבוּ הַבָּכוּ בַעָּשוּרָין אַיּים מוּזַכָם בַּקּרָבוּ אָיָשָריין מּשָּרָאָיָרָם בָּבָּקרָתָרָתוּ בְּוּאַעָּשָּרַם מִיָּשָׁה עָלִים מִיּבָּרָם בּיןרָמָין בּיָשָּרָין בָּבָירָים בְּיּחָקָין בָּיָים הָיּהָרָשָּרָם בָּאוֹת מָיוּשָּרָא אַיר בַּבּקּעַה מַעוּבָם מִין בַּבּקַעַה מָיָשָרוּה הָיוּיָבָיןר הָין בּיּהָים בְעָשִית רָיּהָין בַיּהָה אָירָירָין מִיּרָתוּ בָּבָירָים בְיּשָּרָי שָּרָים בְירָין בְרָבָירָרָר בּימָירָבין אַישָּרָה אָירָשָעָר בָּרָם בְּבָרָבָעוּין בּבָיר מָשָרָין בּיר בּבָרָשְיּיןר בַיין בּיעוּה בָּעָשָּין בְישָּרָה וּין בְעָירָה מָין בָיין בּיעָים בָּבָירְרָעָה בָּי בְּיוּשְרָין מָעוּקָר בָיןרָין בְישִירָין בּבּירָין בָירָין בְיבָעָין בָין בָייָין בָישָיןן בָיין בָין בְיעָין מוּשָּרָן בָין בּבּקּרָין אָיןין בּיןעָרָין אָין בָיוּישָרוּין בָין בָין בָין בָיין בָין בָייָיןן בָיןיןיןישָּין ב

⁸He thought: Surely they are My people, children who will not play false. So He was their Deliverer.

⁹In all their troubles He was troubled, and the angel of His Presence delivered them.

In His love and pity He Himself redeemed them, raised them, and exalted them all the days of old.

¹⁰But they rebelled, and grieved His holy spirit;

Then He became their enemy, and Himself made war against them.

¹¹Then they remembered the ancient days, Him, who pulled His people out [of the water]:

"Where is He who brought them up from the Sea along with the shepherd of His flock?

Where is He who put in their midst His holy spirit,

¹²Who made His glorious arm march at the right hand of Moses,

Who divided the waters before them to make Himself a name for all time,

¹³Who led them through the deeps so that they did not stumble—

As a horse in a desert, ¹⁴Like a beast descending to the plain?"

'Twas the spirit of the LORD gave them rest!

Thus did You shepherd Your people to win for Yourself a glorious name.

¹⁵Look down from heaven and see, from Your holy and glorious height!

Where is Your zeal, Your power? Your yearning and Your love are being withheld from us!

¹⁶Surely You are our Father: though Abraham regard us not, and Israel recognize us not,

You, O LORD, are our Father; from of old, Your name is "Our Redeemer."

⁷I will recount the kind acts of the LORD, the praises of the LORD—

For all that the LORD has wrought for us, the vast bounty to the House of Israel

That He bestowed upon them according to His mercy and His great kindness.

Haftarat B'mídbar -- third third (Num. 3:14-4:20) -- Joshua 8:30-35, [33]

In this haftarah we see the kohanim carrying the ark as they were instructed to do in this parashah.

ל אַז יִבְעָה יְהוֹשֵׁעַ מִזְבֵּח לִיהוָה אֶלהַי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עִיבֵלּ לא פַאֲשָׁר צִוָּה משָׁה אֶבָד־יְהוֹה אֶת־בְּנִי יִשְׁרָאֵל פַּכְּתוּב בְּסֵׁפֶר תּוֹרַת משָׁה מִזְבַח אֲבָנִים שְׁלַמוֹת אֲשָׁר לָא־הַנִיף עַלֵיהָן בַּרְזֶל וַיַּעַלוּ עַלַיֵו עֹלוֹת לִיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים: לב וַיִּכְתָּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לְבְנֵי בְּנֵי יְשִׁרָאֵלי לִיהוָה וַיִּזְבְחוּ שְׁלָמִים: לב וַיִּכְתָּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אֵת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לְבְנֵי בְּנֵי יִשְׁרָאֵלי לִיהוָה וַיִּזְבְחוּ שְׁלָמִים: לב וַיִּכְתָּב־שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אַת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשָׁר כָּתַב לְבְנֵי בְּנֵי יִשְׁרָאֵלי לג וְכָל־יִשְׁרָאֵל וּזְהַנֶּיו וְשְׁטְרֵים וְזְשְׁפְעִיו עִמְדַים מִזָּה ווּמָזֶה וּמָזֶה אָשְׁר כָּבְיָבוּ בְאָרוֹן אָרָוֹן לג וְכָל־יִשְׁרָאֵל וּזְהַנֶּיון ישְׁיחָבים וְזְשְׁבִים וּישָׁר בָּרָא בְנָים מָזָּה וּמָזֶים מָזָה וּמָזָה שָּרָאֵל בְּרִת־יְהוֹה כַּגַר כָּאֲזְלָח הַאָיז אָרימוּל הַר־גִין אָמְתַים וּמָזֶה בָּבָרָ הַמָּזּין אָרָזין גַעָּבִד־יְהוֹה הַנָּרִירִהיוֹה לְבָרָך אָתריהָעָם ישְׁרָאָל בְּרָאוֹיה מוּשָּה אָשָּרָי מָיּה הַיָּנָין וּשְׁיָם בּכָּתוּ בַיָּבָין הַיּזּין מָשָּים מִזּה וּשְּבָין בְיַבְרָים הַשְׁרָאָין בּרָרָשָׁיָר בָיָזין גַעָבִּד־יְהוֹה הַיָּרָר הַיּרָהוּה הַיָּיןם הַיּזָים מָזּים וּשְׁרָים וּשָּרָשין בִילָאָה בָּין בָיּמָשָּה אָעָיר בָיבָּשָּין בּבָרָי בְּבָרַיִה הַנָּבּרָיהוֹה הַיָּבִין הַיּרָים הַעָּרָים הַמָּים וּשָּרָים בְּבָישִים וּשָּרָא בָין בָיוּשָּים אָים בְיָים בְישָׁר בָין בָיוּין בְגָר בְירָבָים הַרָּאָרָאָין בּישְׁרָה הָיוּשָּרָים הַיָּין בְיּרָים בְעָין בִייָהוּשָּים וּחָיה אָעָין בְישָרָים בְיּרָיבָין בָירָישָרָין בּיּרָין בְישָרָא בִיןרָין בִישְּירָעוּ בּרָהיןבָין בְיּרָירָה הַבְרָין בִיין בִישְׁים מְזּבָר הָירָים הַיוּין בְעָרָין בְיָין בָישְרָין בָיין בָיוּין בָיוּיןין בְעָירוּין בּיהוּרָין הַיּרָרָין בְישָרָין בּבָרָין הָיבָרָין בָיןין בְיַיָין הַין בָין בָיין בָיוּרָין בָייָרָין בָין בָיוּין בָין בּיוּין בָין הָיןיןרָר הַיּיןרָין בָיןין בָיין בָיןין בִיןין בּישָּרָין בָירָיןיןים בָיין בָיין בָין בָין בָין בָ

ַכֹּג וְכָל־יִשְׁרָאֵׁל וּזְקַנְיו וְשִּׂסְרֵים | וְשִׂפְטָׁיו עְׂמְדֵׁים מֵאֶה | וּמָזֶה | לָאָרוֹן גֶגָד הַפְּהֲנִים הַלְוּיִּם נְשְׂאֵי | אַרוֹן הַרית־יְהִזֶּה פַּגֵּר פָּאֶזְרָח חֶצִיוֹ אָל־מַוּל הַר־גְּרִזִים וְהַחֶצְּיָו אָל־מַוּל הַר־אֵיבָל פַּאֲשֶׁר צו עֶבֶד־יְהִזֶּה לְבָרֶדְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בָּרְאשׁנֶה:]

³⁰At that time Joshua built an altar to the LORD, the God of Israel, on Mount Ebal, ³¹as Moses, the servant of the LORD, had commanded the Israelites—as is written in the Book of the Teaching of Moses—an altar of unhewn stone upon which no iron had been wielded. They offered on it burnt offerings to the LORD, and brought sacrifices of well-being. ³²And there, on the stones, he inscribed a copy of the Teaching that Moses had written for the Israelites. ³³All Israel—stranger and citizen alike—with their elders, officials, and magistrates, stood on either side of the Ark, facing the levitical priests who carried the Ark of the LORD's Covenant. Half of them faced Mount Gerizim and half of them faced Mount Ebal, as Moses the servant of the LORD had commanded them of old, in order to bless the people of Israel. ³⁴After that, he read all the words of the Teaching, the blessing and the curse, just as is written in the Book of the Teaching. ³⁵There was not a word of all that Moses had commanded that Joshua failed to read in the presence of the entire assembly of Israel, including the women and children and the strangers who accompanied them.

[³³All Israel—stranger and citizen alike—with their elders, officials, and magistrates, stood on either side of the Ark, facing the levitical priests who carried the Ark of the LORD's Covenant. Half of them faced Mount Gerizim and half of them faced Mount Ebal, as Moses the servant of the LORD had commanded them of old, in order to bless the people of Israel.]

Haftarat Naso -- first third (Num. 4:21-5:10) -- Joshua 6:5-14, [12]

In this haftarah we see the kohanim carrying the ark as they were instructed to do in this parashah.

ה וְהָיָה בִּמְשִׁדְ | בְּקֵרָן הַיּוֹבֵל בשמעכם כְּשָׁמְעָכָם אָת־קוֹל הַשּׁוֹפָׁר יָרֵיעוּ כָל־הָאָם תִּרוּעָה גְדוֹלָה וְלָפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתֶּיה וְעָלוּ הָאָם אִישׁ גָגְדְוֹּי ו וַיִּקְךָּא יְהוֹשָׁעַ בִּן־נוּן אֶל־הַכֵּהְנִים וַיַּאמֶר אֲלַהֶם שְׂאוּ אֶת־אֲרָוֹן הַבְּרֵית וְשִׁבְעָה כְּהַנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שְׁוֹפְרוֹת יְוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרָוֹן יְהוֹהֵי ז אֶל־הָעָם עִבְרוּ וְסַבּוּ אֶת־הָאֵיר וְהָחָלוּץ יַעֵבֶּר שִׁבְעָה שִׁבְעָה הָזָרָת וְיֹהָבָרוֹת הָיִבָּהָ שִׁ הַכְּהַנִים נִשְׁאִים עִבְרוּ וְסַבּוּ אֶת־הָאֵיר וְהָחָלוּץ יַעֵבֶּר שִׁמִנים הַפְנֵי אַרָוֹן יְהוֹהָי ז הַכְּהַעִּר הְזָהִים נִשְׁאִים שְׁבְעָה שִׁרִין הַהָּתָלוּין הַעָבָרוּת הַיָּהוֹה הַבָּרָים הַיָּהָי הָאָרָים הַיָּהוּ אַחַרִיהֶםּ ט וְהָחָלוּץ הֹלֵדְ לִפְגַיֹ הַכְּהַלִּים תּקעו הְּקְאֵי הַשִּׁוֹפָרְוֹת וְהַמְאַפֵּׁף הֹלָדְ אָחַרֵי הָאָלוֹן הָלָוֹדְ וְתָקוֹעַ בַּשִׁוֹפְרְוֹת: יוְאֶת־הָעָם צִוֹּה יְהוֹשִׁעַ לֵאמֹר לָא תָרִיעוֹ וְלָא תַשְׁמִיעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלא־יַצֵא מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אָמְרֵי אַלִיכֶם הָרִיעוּ וַהַרְיעֹתֶם: יא וַיַּפַּב אַרוֹן־יְהֹזָה אֶת־הָעִיר הַקָּף פַּעַם אֶחֶת מִפִּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אָמְרֵי אַלִיכֶם הָרִיעוּ וַהַרְיעֹתֶם: יא וַיַּפַּב אַרוֹן־יְהֹזָה אֶת־הָעִיר הַקָּף מִפּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אָמְרֵי אַלִיכֶם הָרִיעוּ וַהַרְיעֹתֶם: יא וַיַּפַּב אַרוֹן־יְהֹזָה אֶת־הָעִיר הַקָּף מִפּיכֶם דָּבָר עַד יוֹם אָמְרֵי הַפְּחַגָּהּ הַכְּהַלָּהוֹ הַמְּחֵלֶּה וַיָּלִינוּ בַּמַחֲנֶהּ הַכְּהַלָּהוֹ הַמַּחֲלֶיה וַיָּלִינוּ בְּמַחֲנֶהּ הַבְּרָבִים הָלוֹדְ וְתָקָעוּ הַלָּרָים אָרָרָוֹן יְהֹזֶה הּילַדָּ לָבְים לָפְנֵי אָרָוֹן יְהֹזֶה הְלְכִים הָלוֹד הַכְּהָנָים וְהַמְאַים וּהָרָד אַרָוֹן יְהֹזֶה הַיָּרָבָים הָרָיוֹן הָרָזָר הַכְּבָּים הָלוֹדְ וְתָקָעוּ בַּשְׁים הַמָּרָים הָאָרָין אַרָרָן יָם לוּהָרָין הַנַיָּרָינָגָים הָבָּבָּים הָלוֹד הַכְּרָים הָשְׁאָים וְהַמְאַהָּאָה הַיָּרָרָין אָבָרוֹן הָאָרוֹן הָלוּץ הֹלָדָן הַבָּשְׁמָר הַיָּשָׁין הַיָּשָּטָרוּ הַיָּרוֹן הָין הַמָּרָי אָרָים בָיּשָּרָים הָשָּעָה בָיּרָין הָבָין הַבְּשָּעָה בַּשָּרָבָרוֹת וּהָמָאָים מָיָרָים הָם בָּיָים הַבָּרָים הַבּיּאוֹים הַבָּין בָין בָיוֹה הָעִרָּעָה בַיָּשָּרוֹת הָבָיָרָם הָיָבָים בָּבָּים הָבָין אָרָים הַבּיּבָים הָישָּרָין הַיָּשָּרוּ הָיַיָּבָי הַבּין הַבָּהוֹ הָרָין הָין הַיָּרָים הָיָרָרוּין הָיָרָין הַיָּין הָיָרָים הָיָין הַיָּקָים הָיָרָים הָיָרָים הָין הַיּקּלָה הָיקוּרָין הַיָּרָים הָיָרוּים הָיָרוּין הָין בָיּשָּרָרוּין הַיָּרָים הָין הָין הָין הַין הָאָיוּ הָין בּקּרָים הַיּרָרָין הוּיןרוּה הַין הוּהָיָה בָיןין בּיוּין הַיָּאָרין הַין הָיעָרָין הָין הַיָּיין הָין בּיןה הַיןרָר הַייָרָין הָין בּיּבָרים הָיוּים הַיןרָין הַירָרָין הָיןין הָרָרון הָיוּים הָיוּיבָין בָין הוּין הָי בּין הַיין בָין הָיוּשָרָין הָין בּייָרָן בָין בָין הָין הָין בָין בּיישָרָרן הָין הָרָין הָין הָין הָייָין בָּין הָיןן הָיין הָין הָין הָין הָיָין ה

[יב וַיַּשְׁבֵּם יְהוֹשֵׁעַ בַּבְּקֵר וַיִּשְׂאָוּ הַכְּהֲנָיָם אֶת־אַרָוֹן יְהוֶה:]

⁵And when a long blast is sounded on the horn—as soon as you hear that sound of the horn—all the people shall give a mighty shout. Thereupon the city wall will collapse, and the people shall advance, every man straight ahead."

⁶Joshua son of Nun summoned the priests and said to them, "Take up the Ark of the Covenant, and let seven priests carrying seven ram's horns precede the Ark of the LORD." ⁷And he instructed the people, "Go forward, march around the city, with the vanguard marching in front of the Ark of the LORD." ⁸When Joshua had instructed the people, the seven priests carrying seven ram's horns advanced before the LORD, blowing their horns; and the Ark of the LORD's Covenant followed them. ⁹The vanguard marched in front of the priests who were blowing the horns, and the rear guard marched behind the Ark, with the horns sounding all the time. ¹⁰But Joshua's orders to the rest of the people were, "Do not shout, do not let your voices be heard, and do not let a sound issue from your lips until the moment that I command you, 'Shout!' Then you shall shout."

¹¹So he had the Ark of the LORD go around the city and complete one circuit; then they returned to camp and spent the night in camp. ¹²Joshua rose early the next day; and the priests took up the Ark of the LORD, ¹³while the seven priests bearing the seven ram's horns marched in front of the Ark of the LORD, blowing the horns as they marched. The vanguard marched in front of them, and the rear guard marched behind the Ark of the LORD, with the horns sounding all the time. ¹⁴And so they marched around the city once on the second day and returned to the camp. They did this six days. [¹²Joshua rose early the next day; and the priests took up the Ark of the LORD.]

Haftarat Naso -- second third (Num. 5:11-6:27) -- Judges 13:2-14, 24-25 -- Etz Hayyim p. 813 The traditional haftarah pairs the story of Samson, a Nazirite and hero of Israel from the period before the monarchy, with the rules of the Nazirite found in this portion.

Haftarat Naso -- third third (Num. 7:1-7:89) -- Joel 1:8-13, 2:12-14

The dedication of the tabernacle and the start of the sacrificial service is presented in the Torah's narrative. In the haftarah we consider the cessation of the sacrifices after the destruction of the Temple, with a hope for their renewal.

ח אֶלִּי כִּבְתוּלָה חֲגֵרַת־שֵׂק עַל־בַּעַל נְעוּרֵיהָּ ט הָכְרַת מִנְחָה וָנֶסֶדְ מִבֵּית יְהֹוֶה אֲבְלוּ הַכַּהֲנִים מְשֵׁרְתָי יְהֹוֶהּ י שִׁדֵּד שָׁדֶׁה אֲבְלָה אֲדָמָה כִּי שִׁדֵּד דָּגָּן הוֹבֵישׁ תִּיִרוֹשׁ אֵמְלַל יִצְהָרי יא הֹבֵישׁוּ אִכָּרִים הֵילִילוּ כְּרְמִים עַל־חִשָּׁה וְעַל־שְׁעֹרֶה כִּי אָבַד קְצִיר שַׂדֶהּ יב הַגֶּפֶן הוֹבִישָׁה וְהַתְּאֵנָה אֵמְלָלֶה רִמון גַּם־תָּמָר וְתַפּׁוּחַ כָּל־עַצֵי הַשָּׁדָה יָבֵּשׁוּ כִּי־הֹבִישׁ שָּׁשׁוֹן מִן־בְּגַי אָדֵם: יג חִגְרוּ וְסִפְדוּ הַכְּהֵנִים הֵילִילוּ מְשֶׁרְתַי מִזְבֵּח בַּאוּ לִינוּ בַשַּׂלֶים מְשֶׁרְתֵי אֱלֹהֵי כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלְהֵיכָם מִנְחָה וָנָסֶדְּ גיב וְגַם־עַתָּה נְאֵם־יְהֹוֶה שֵׁרְתֵי אֱלֹהֵי כִּי נִמְנַע מִבַּית אֱלְהֵיכָם מִנְחָה וָנָסֶדְּ וְאַל־בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוֶה אֱלְהֵיכָם כִּי־חַנַּוּן וְרַחוּם הוּבִבְכִי וּבְמָסְמֵּדי יג וְקִרְעַוּ לְבַבְכָם יד מִי יוֹדֵע יָשׁוּב וְנָחָם וְהשְׁאֵיר אֲחָרִיוֹ בְּרָכָה מִנְחָה וָנֶסֶדְ לִיהוֹה אָ בָרָכָם יִּדְנָים הַי יד מִי יוֹדֵע יָשׁוּב וְנָחָם וְהשִׁאֵיר אַחַרִיוֹ בְּרָכָה מִנְחָה וָנֶסֶדְ לִיהוֹיָה אֱלְהֵיכָם

⁸Lament—like a maiden girt with sackcloth for the husband of her youth!

⁹Offering and libation have ceased from the House of the LORD;

The priests must mourn who minister to the LORD.

¹⁰The country is ravaged, the ground must mourn;

For the new grain is ravaged, the new wine is dried up, the new oil has failed.

¹¹Farmers are dismayed and vine dressers wail over wheat and barley;

For the crops of the field are lost.

¹²The vine has dried up, the fig tree withers,

Pomegranate, palm, and apple— all the trees of the field are sear.

And joy has dried up among men.

¹³Gird yourselves and lament, O priests, wail, O ministers of the altar;

Come, spend the night in sackcloth, O ministers of my God.

For offering and libation are withheld from the House of your God.

2 ¹²"Yet even now"—says the LORD—

"Turn back to Me with all your hearts, and with fasting, weeping, and lamenting."

¹³Rend your hearts rather than your garments, and turn back to the LORD your God.

For He is gracious and compassionate, slow to anger, abounding in kindness, And renouncing punishment.

¹⁴Who knows but He may turn and relent, and leave a blessing behind For meal offering and drink offering to the LORD your God?

Haftarat B'haalot'kha -- first third (8:1-9:14) -- Zekhariah 3:1-5, 4:1-7 -- Etz Hayyim p. 837

The haftarah from Zekhariah, in the context of preparing to build the second Temple, speaks of purifying the kohen and of the Menorah. The parashah takes the opposite order, beginning with the Menorah and proceeding to the purification of the levites.

Haftarat B'haalot'kha -- second third (9:15-10:34) -- Joshua 3:3-8, 17-4:7

The Torah portion includes the bracketed verses concerning the ark's travel. In Joshua's narrative we see the ark leading Israel as it crosses from the wilderness into the promised land.

ג וַיְצַוּוֹ אֶת־הָעֲם לֵאמֹר פִּרְאוֹתְכֶּם אֵת אֲרָוֹן בְּרִית־יְהֹוָה אֶלְהֵיכֶּם וְהַפְּהֵנִים הַלְוּלִם נֹשְׂאָים אֹתֵוֹ וְאַתָּה תִּסְעוּ מִמְקוֹמְכֶּם וְהַלַכְתֶּם אַחֲרֵיוּ: ד אַד | רְחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבייו וּבִינִיו פְאַלְפַּיִם אַמָּה בַּמִדָּה אַל־תִקְרְבַוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר־תֵּדְעוּ אֶת־הַדֶּרֶד אֲשֶׁר תַּלְכוּ־בָּה כֵּי לָא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶד מִתְמוֹל שִׁלְשְׁוֹם הַנַיָּאמֶר יְהוֹשֵׁע אֶל־הָאָם התִקַדָּשוּ כֵּי מָתָר יַאֲשֶׁר תַּלְכוּ־בָּה כֵּי לָא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶד מִתְמוֹל שִׁלְשְׁוֹם ה וַיָּאמֶר יְהוֹשֵׁע אֶל־הָנְקַדָּשוּ הַיָּקוֹן הַבְּלִית וְעַבְרָדָהָ הַיָּשָׁר הַיָּאָשָׁר הָזָמָ הָאָמוֹל שְׁלְשָׁוֹם אֶל־הַפְּהָרָכָם נְפָלָאוֹת: ו וַיָּאמֶר יְהוֹשָׁע ז וַיָּאמֶר יְהֹוֶה אֶל־יְהוֹשִׁעַ הַיָּוֹם הַזֶּה אָחֵל ֹנַדָּלְדְ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר 'נֵדֲעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיֵיתִי עִם־משֶׁה אֶהְיֶה עִמְדִּיח וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת־הַכֵּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן־הַבְּרֻית לֵאמִר כְּבְאֲכֶם עַד־קְצַה מֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַרְדֵן תַּעֲמִדוּ

ײז וַיַּעַמְדַוּ הַכְּןְהַנְים גֶּשְׂאֵי הָאָרון בְּרִית־יְהֹוָה בָּחָרָבֶה בְּתִוּדְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עְׁבְרִים בָּחָרָבָה עַד אֲשֶׁע־תַּמוּ כָּל־הַגוּי לַעֲבִיר אֶת־הַיַּרְדֵן:

דُ א וַיְהִל פְאֲשֶׁר־וֹּנֵמוּ כָל־הַגֹּוֹי לַעֲבוֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן פ וַיָּאמֶר יְהֹזֶה אֶל־יְהוֹשָׁע לֵאמְׂר: ב קְחַוּ לָכֶם מִן־הָעָׁם שְׁנֵים עָשָׁר אֲנָשִׁר אַנָשִׁר אַנָשָׁר אָנָשָׁרם איש־אֶחָד מִשְׁבָטי ג וְצַוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׁאוּ־לָכֶּם מָזֶה מִתְּוֹד הַיַּרְדֵן מִמַּצַב רַגְלִי הַפְּהַגִּים הָכִין שְׁתֵּים בְּשָׁבָר אָבָנִים וְהַעֲבַרְתָּם אוֹתָם עַמָּלֶם וְהַנַּחְתֶם אוֹתָם בַּמָּלוֹן הַיַּרְדֵן מִמַּצַב רַגְלִי הַפְּהַגִים הָכִין שְׁתֵּים בְּשָׁבֵר אָבְנִים הָעָשָׁר אוֹתָם עוֹתָם עַמָּלָם וְהַנַּחְתֶם אוֹתָם בַּמָּלוֹן אַשָּׁר־תָּלִינוּ בוֹ הַלְּוֹלָה: ד וַיִּקְרָא יְהוֹשִׁע אֶל־שְׁנֵים הֶעָשָׁר אִישׁ אֲשֶׁר הַכִין מִבְּנֵי ושְׁרָאֵל אֵישׁ־אָחָד אָשָׁר־תָּלִינוּ בוֹ הַלְינוּ בוֹ הַלְיֵלָה: ד וּיִקְרָא יְהוֹשִׁע אֶלדשְׁנֵים הָשָעָר אָישׁ אָשָׁר הַכִין מִבְּנֵי ושְׁרָאָל אֵישׁ־אָחָד אָשִׁש אָשָׁר מָעַיר אָקוֹה הַיָּבָר הָיָרָנוּ דָוֹ הַיְהָבָי הָהוּשִׁע אָברוּ לַבְנֵי אַבְרוּז וְהַרָּהוּ אָשָׁר הְישִׁשָּב אַחָד מִשְׁבָּבטי ה וַיָּאמֶר לָהָם יְהוֹשִׁע אָברוּ לְבְנֵי אַרְרוּזוּ וּהְאָהָה הַיָּשְׁרָאָל אוֹים בּמָלון אַישׁ אָבָן אַחַת עַל־שַּכְהוּ הָזָה הַיָּרְדֵן וְהָרִאמוּ לָכָם הְזּישָׁבָי זישְׁרָאַה הַיָּבוּוּד הַיַרְדָן וְהָיהוּ הָאָרָה הַיָּרָבוּ הַיָּרָאָר אָשָׁר הַיָּבָרוּ הַיָּשְׁרָאמוּין הְישָׁבָין הַמָּבָר מִים הַיָּבוּרָדוּ הַיַיַבּרָהוּים הַאַרָה לָהַים הָיוּשָׁע אַיר הַיָּבָרוּ הָבָין הַיוּשָּבוּרָה הַיָּרָה הָישָר בְּישִׁר הַיָּה אָבָר הַיָּרָה הַיָּרָבוּן הַמִיר בַרָּבָים הַיּהוּשָּעוּר הַיָּים בָּמָרוּעָר הַנִיים בָּאָרוּשָעוּ אַים הַיָּים אָבָרוּ הָיהוּים הָאָבָנִים הַיוּשָּעוּן בַיין הַיּשָּרָים בוּין בּעָרָר בּיָשָּר בּיוּשָּרוּשָׁע אָרוּשָעַין הַעָּר הַיָּרָדָן וּ מִיּהוּשָר אָין הוּשָעוּר אַישָר בּקרוּן בַירָים הַיָּבָר הַין בּישָעוּים אַנָּעוּין בַעָּרָרָין הוּשָּעָעוּין אָעָר אָין אָישָר בּעָרָין הַין בּינָין אָישָר אָר הַיָישָר מָעָר בּעָישָר הַין בָרָין בּעַרָר בַיין הַרְרָין הַין הַיּרָר הָיין בָירָישָרים אָישָר בָין הָירָין הָעָר הַין בָין הוּיר בין הָישָרָין הָעָר הַין הַין הַין רָין בָיין בּירָיעַין בּרָרָין בָיין בּין הָישָרין הַין בָירָים בּיין בָיין בָיין הַיין בָי

³[The officials] charged the people as follows: "When you see the Ark of the Covenant of the LORD your God being borne by the levitical priests, you shall move forward. Follow it—⁴but keep a distance of some two thousand cubits from it, never coming any closer to it—so that you may know by what route to march, since it is a road you have not traveled before." ⁵And Joshua said to the people, "Purify yourselves, for tomorrow the LORD will perform wonders in your midst."

⁶Then Joshua ordered the priests, "Take up the Ark of the Covenant and advance to the head of the people." And they took up the Ark of the Covenant and marched at the head of the people.

⁷The LORD said to Joshua, "This day, for the first time, I will exalt you in the sight of all Israel, so that they shall know that I will be with you as I was with Moses. ⁸For your part, command the priests who carry the Ark of the Covenant as follows: When you reach the edge of the waters of the Jordan, make a halt in the Jordan."

¹⁷The priests who bore the Ark of the LORD's Covenant stood on dry land exactly in the middle of the Jordan, while all Israel crossed over on dry land, until the entire nation had finished crossing the Jordan.

4 When the entire nation had finished crossing the Jordan, the LORD said to Joshua, ²"Select twelve men from among the people, one from each tribe, ³ and instruct them as follows: Pick up twelve stones from the spot exactly in the middle of the Jordan, where the priests' feet are standing; take them along with you and deposit them in the place where you will spend the night."

⁴Joshua summoned the twelve men whom he had designated among the Israelites, one from each tribe; ⁵and Joshua said to them, "Walk up to the Ark of the LORD your God, in the middle of the Jordan, and each of you lift a stone onto his shoulder—corresponding to the number of the tribes of Israel. ⁶This shall serve as a symbol among you: in time to come, when your children ask, 'What is the meaning of these stones for you?' ⁷you shall tell them, 'The waters of the Jordan were cut off because of the Ark of the LORD's Covenant; when it passed through the Jordan, the waters of the Jordan were cut off.' And so these stones shall serve the people of Israel as a memorial for all time."

Haftarat B'haalot'kha -- third third (10:35-12:16) -- II Kings 20:1-11

In this third of the parashah we read of Miriam's rebellion and punishment, and Moses's iconic prayer for her healing. The haftarah recalls another healing through prayer, that of Hezekiah, a righteous king of the Davidic line.

א בַּיְּמִיִם הָהֵם חָלָה חַזְקַיָּהוּ לַמְוּת וַיָּבַּא אֵלָיו יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמׁוֹץ הַנָּבִיא וַיּאָמָר אַלָיו הָאָמָר יָגָעָר יְהֹוָה צַי לְבֵיתֶּךְ כִּי מֵת אַתָּה וְלָא תַחְיֵהִּ ב וַיַּפֵּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּּתְפַּלֵּל אָל־יְהֹוָה לֵאמְר: ג אָנָה יְהוֹ זְכִר־נָא אֵת אַשֶׁר התְהַפַּקַתִּי לְפָנֶיד בָּאֲמֶת וּבְּבַבַ שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעִייָדָד עַשִׁיתִי וַיָּבָך חַזְקָיָהוּ בְּכִי גָדוֹלי זְכִר־נָא אֵת אַשֶׁר התְהַפַּקַתִּי לְפָנֶיד בָּאֲמֶת וּבְבַבַב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעִייָדָד עַשִׁיתִי וַיָּבָך חַזְקָיָהוּ בְּכִי גָדוֹלי ד וַיְהָי יִשִׁעְיָהוּ לַא יָבָּא העיר חָצָר הַתְּהַיַהָ וּדְבַר־יְהוֹה הָיָהַיָה הָעָמִר הַאָמָר הַיָּבָי עָדוֹקיָהוּ גַּגִיד־עַמִי הָשַׁעְיָהוּ לָא יַיָּשָׁעְיָהוּ הַאָלָהוּ הַיָּרָה אָלִהוּ דָּבִיק עָדָרָ אָבִיק אָרַחוֹקַיָּהוּ הַגָּאַת הְעַמִי הַיַעָּרָ הַעָּרָה אָלָהוּ הַיָּבָר שָׁלָישָּי הַיָּבַר יָשָׁעָרָה הַעָּרָה אָלָהוּ הַיָּים הַיָּשְׁלִישִׁי תַּזְעָכָה בַּית יְהוֹהָה אָלָהוּ הַיָּבָר הַאָביר הַאַביין בייזי הַגָּיד עַמִיר הַאַנִיר הַאַרָר הָהָהַבָּכָה וּזְקַיָּהוּ וּבְרָשָעָרָה הַעָּלָהוּ הַעָּיר הַאָּרָר הָיָזָקיָהוּ הַאָּרִיהַיָּר אַעַיר הַאַביין הַיָּהָי הָעָבָיר הַיּיּבָר הַיָּרָה אַרָין הַאָלָהוּ הַיָּים בּיּיוֹם הַגָּשִינִים הַיָּבָהוּ הַיַיָּהָים הָעָלָהוּ הַיָּרָה הַאָרָר הַיָּבָיר אָביין רַבָּיים בּייִה הַגָּשִיר הַאַרָּבָין בָּאָרָא הַירָבָבָב שָּבָי הַהַשָּער הַיָּעִיים הַיָּשָּירָה הַיָּבָר הַיָּבָיה וּבַירָים בּייָרָה הַיָּשִיר הַאַיעָיה הַיַבָּבָיה הַיָּבָיר הַאָּאַיר הַיָּבָין הַיָּים הַיָּיר הַאָיתי הָינָין הַיָּיָר הָיָרָה הָאָרָיה הַיָּכָין הַיָרָין הַיָּשִירָשָּיין הַיַרָה הַיָּהָרָה הָאָרָה הַיָּביין הַיבָר אָיקרין הַיָרָה הָאָירָין הַיָרָר הַיָּבָיר הַיּאָרין אַיירָין הַירָה הַיָּירָה הַיָרָין בָּייוּ בּיעַין הַירָה הַיָרָה הָירָהיָיהָה בַייָרָר בָעָיר הַיָרָה הָירָה הַירָר בָּיקר בָייר הָיר בָיקָר הָאַרָין הַינָר בָייָרָה הַיָר בָעָיר בָיין בּיין בַיּין בַּבָיר הָרָהָיקַיר הַירָרָה בָעָיים בַיעוּין בַייָרָיה וּייןרָר בָּיין בָרָר בָייָין בָיין בָיין בַיעין הַירָין הַיעָרין בּייןה הַיבָרָר הָירָה הָירָרָין בָייין בָיין בָיין בָיין בָיין ב

In those days Hezekiah fell dangerously ill. The prophet Isaiah son of Amoz came and said to him, "Thus said the LORD: Set your affairs in order, for you are going to die; you will not get well." ²Thereupon Hezekiah turned his face to the wall and prayed to the LORD. He said, ³"Please, O LORD, remember how I have walked before You sincerely and wholeheartedly, and have done what is pleasing to You." And Hezekiah wept profusely.

⁴Before Isaiah had gone out of the middle court, the word of the LORD came to him: ⁵"Go back and say to Hezekiah, the ruler of My people: Thus said the LORD, the God of your father David: I have heard your prayer, I have seen your tears. I am going to heal you; on the third day you shall go up to the House of the LORD. ⁶And I will add fifteen years to your life. I will also rescue you and this city from the hands of the king of Assyria. I will protect this city for My sake and for the sake of My servant David."—⁷Then Isaiah said, "Get a cake of figs." And they got one, and they applied it to the rash, and he recovered.—⁸Hezekiah asked Isaiah, "What is the sign that the LORD will heal me and that I shall go up to the House of the LORD on the third day?" ⁹Isaiah replied, "This is the sign for you from the LORD that the LORD will do the thing that He has promised: Shall the shadow advance ten steps or recede ten steps." ¹¹So the prophet Isaiah called to the LORD, and He made the shadow which had descended on the dial of Ahaz recede ten steps.

Haftarat Sh'lach -- first third (13:1-14:7) -- Joshua 2:1-11 -- Etz Hayyim p. 857 The traditions pairs the scouts in the days of Moses with those described in the time of Joshua. Haftarat Sh'lach -- second third (14:8-15:7) -- Joshua 14:6-15

The two faithful scouts are Joshua and Calev. Joshua's reward includes his leadership. In this haftarah we read of the reward given Calev.

ו וַיִּגְּשִׁי בְגִיזְהוּדָה אֶלִזְהוֹשִׁעַ בַּגִּלְגָּל וַיִּאמֶר אֵלָיו כָּלָב בָּן־יְבָנָה הַקְנָאֵ אַתַה זָדָעָ אֶרַהַדָּבָּר אַשִּׁירִדְּבָּר יְהֹזֶה אֶל־מֹשֶׁה אַיִשׁ הָאֱלֹהִים עַל אִדוֹתֵי וְעַל אִדוֹתֵידָ בְּקָדֵשׁ בַּרְנֵאֵי ז בָּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אַנֹּרִי בְּשָׁרִדְבָּר יְהֹזֶה אֶל־מֹשֶׁה אַיִשׁ הָאֲלֹהִים עַל אִדוֹתֵי וְעַל אִדוֹתֵידָ בְקַדֵשׁ בַּרְנֵאֵי ז בָּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אַנֹּרִי בְּשָׁר דְבָּר יְהֹזֶה אֶלִי מִשְׁה אַיִשׁ הָאָכי הַאָרָב הָעֵם וְאַנֹכִי מִלָּאתִי אַחֲרֵי יְהוֹה אָשָׁב אֹתוֹ דָּבָר בַּאַשֶׁר עם־לְבָבִי חוּאַתַי אַשְׁר אָשְׁר עָלוּ עִמִי הָמְסִיו אָת־לַב הָעֵם וְאָנֹכִי מִלָּאתִי אַחֲרֵי יְהוֹה אָבָנָיָד עדיעוֹלָם בְּיוֹם הַהוּאָ לָאמֹר אָשְׁר עָלוּ עַמִי הָסָסִיו אָת־לַב הָעֵם וְאָנֹכִי מִלָּאתִי אַחֲרֵי יְהוֹתָה אָלָהָי ט וַיִּשָּבַע מֹשָׁה בַּיּוֹם הַהוּאָ לָאמֹר אָבר הָלָה הָעָלָה הָנָה הָמָסִיו אָת־לַב הָעָם וְאָנֹכִי מִלָּאתִי אַחֲרֵי יְהוֹתָה וּלָבָעָד עִס־לְבָבִי הַהוּאָד לָאמֹר אַבר הַזָּרָה הָעָרָה הַנָּה הָגָר הָמָסִיו אָת־רָבָבָר וְעָהָר דָבָּר זָיָהוּ אָשָּר אָבָרָי אַדָרָלָב בָּי הַהוּאָר הַעָּלָה הַבָּנָים הַזָּבָר הַזָּרָה אַתִיהָרָב הַיָּר אַדָּבָי אַדָּירָה הָעָרָה הַנָּבּי זיוּשָּר אַיָּשָּר אָמָר בָּעָלָם בְּיוֹם אָעָרָי הָבָיָרָר הָבָעָרָ בַיּעוּקָר הַבָּרָי אַרַיָּבָר הַאָרָה הָעָרָה הָעָרָה הָנָרָה הַיָּרָה הַעָּרָי הַיָּרָאָר בָּבָר בָּיוּבי זיזין בּיין הַיָרָ בָּעָרָי הַבְנָה אָלְבָיי וּשָּרָי הָעָרָי אָרָרָבָי הַיןּרָר הַיּרָר הַיָּרָי אָרָי הָעָר בָּבָירָ בָּעָר בָיָר בָּאָר בָירָרָי הָבָאָר אָרָרָין הָיוּרָר הָבָרָי הַין הַיּרָר הַאָּרָי הָין בָּיין הַיָּר אַיָּר הַינִין הַין בִיין הַיָּה אַיריוּבָעָע בָּיוּבָרָי אָר אַרָרָי הָינָין דְרָבָר בָיי הַנְיין הַעָּייָר הָיָרָיהָי בָייָרָין היידָי הָירָי הָירָי הַין שָּרָר הָעָר בָיין בַיין בָיה בָיין בָיוּין רָעָיין דָרָיין בָייָבָעָים בּיוּבָין אַין בָרָבָיין בָיין בָר אַרָרָין הַייָר הָירָר הָרָה הָין בּיין שָּרָיין הָיין בָיים הַיָּין אוּירָין בָיין בָיין בָייָרָיעָי בּיין בָיין בָרְיהָר בָירָין בָין בָין בָיין בָין בָיןין בּיין בָיין בָיין בָיין בָיין בָיין בָיין בָיין בָיבָי געיןיין בַייוּיין בָ

⁶The Judites approached Joshua at Gilgal, and Caleb son of Jephunneh the Kenizzite said to him: "You know what instructions the LORD gave at Kadesh-barnea to Moses, the man of God, concerning you and me. ⁷I was forty years old when Moses the servant of the LORD sent me from Kadesh-barnea to spy out the land, and I gave him a forthright report. ⁸While my companions who went up with me took the heart out of the people, I was loyal to the LORD my God. ⁹On that day, Moses promised on oath, 'The land on which your foot trod shall be a portion for you and your descendants forever, because you were loyal to the LORD my God.' ¹⁰Now the LORD has preserved me, as He promised. It is forty-five years since the LORD made this promise to Moses, when Israel was journeying through the wilderness; and here I am today, eighty-five years old. ¹¹I am still as strong today as on the day that Moses sent me; my strength is the same now as it was then, for battle and for activity. ¹²So assign to me this hill country as the LORD promised on that day. Though you too heard on that day that Anakites are there and great fortified cities, if only the LORD is with me, I will dispossess them, as the LORD promised."

¹³So Joshua blessed Caleb son of Jephunneh and assigned Hebron to him as his portion. ¹⁴Thus Hebron became the portion of Caleb son of Jephunneh the Kenizzite, as it still is, because he was loyal to the LORD, the God of Israel. —¹⁵The name of Hebron was formerly Kiriath-arba: [Arba] was the great man among the Anakites. And the land had rest from war.

Haftarat Sh'lach -- third third (15:8-15:41) -- I Kings 17:1-16

The connection of the haftarah to the parashah is in the particular term m'koshesh etzim used in the parashah and in the haftarah's very different tale.

א וַיּאמֶר אַלַיָּהוּ הַתּּשְׁבִּי מִתְּשָׁבֵי גִלְעָד אָל־אַחָאָב חַי־יְהֹוָה אֶלהַי יִשְׂרָאַל אֲשֶׁר עַמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יְהְיָה הַשְּׁנִים הָאֵלֶה טַל וּמָטָר כָּי אִם־לְפֵי דְבָרִיּ ב וַיְהֵי דְבַר־יְהֹוָה אֵלָיו לֵאמְרי ג לֵדְ מִזֶּה וּפַנִית לְדָ הֵדְשָׁנִים הָאֵלֶה וְנִסְתַּרְתָ בְּנַחַל כְּלִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵן: ד וְהָיָה מֵהַנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעְׂרְבֵים צִוּיתִי לְכַלְכֶּלָדָ שְׁםּי ה וַיַּלֶּד וַיַּאֲשׁ כִּדְבַר יְהֹוֶה וַזֵּלֶד וַזֵּשָׁר בַּנְחַל כִּיְהִת אֲשֶׁר עַל־פְּגֵי הַיָּרְדָוּ ו וְהָעִרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׁר בַּבֹּקָר וְלֶחֶם וּבָשָׁר בָּגֶרֶב וּמִן־הַנַּחַל יִשְׁתֵּהי ז וַיְהָי מִקָּץ יָמִים וַיִּיבַשׁ הַנָּחָל כִּי לְא־הָיָה גָשֶׁם בָּאֶרָץי ח וַזְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלִיו לַאמְרִי טִקוּם לֵדָ צִרְפָׁתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיֵנֵשׁבְתָּ שֶׁם הַנָּה אַשְׁרָץי אַשְׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֶדִי י וַיָּקָם | וַיֵּלֵדְ צִרְפָׁתָה וַיָּבֹא אֶל־פָּתַח הָעִיר וְהַנָּה־שָׁם אשׁׁה אַלְמָנָה מְקוֹעֲשָׁת אַשְׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְלֶבֶי, י וַיָּקָם | וַיֵּלֵדְ צִרְפָׁתָה וַיָּבֹא אָל־פָּתַח הָעִיר וְהַנָּה־שָׁם אשׁׁה אַלְמָנָה מְקוֹעֲשָׁת אַשְׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְלֶבֶרָי י וַיָּקָם | וַיַּלֵדְ צִרְפָתָה וַיָּבָא אָל־פָּתָח הָעִיר וְהַנָּה־שָׁם אשׁׁה אַלְמָנָה מְקוֹעָשָׁת עַצְים וַיִּקְרֵא אַלִיה וֹיָאמַר קַתִיבָּא לַי מַעַט בַּיָם ביינָבָןה אַלָיה וַיָּקְרָא אַלִיה וֹיָהאַר הָעָר הָיָהָר וּיָבָלָה וּיַבָּלָ עַבְים וַיִּקְרֵא אַלִיה וַיָּאַכָר הָיָהָבָא לַי מְעַט בּיָהוּ בַּדְרָב אַלָיה וַיָּלָד וּ וַיָּשָׁת לַקְחִי־נָא לִי וַיִשְׁרָבי, אַבָּי הַיַדְבָר יוּהָנָין בָּשָּרָה אָיָר הָיָה הָיָהָרָשָׁם אַנִים בּיָבָרָה אַבָּשָׁר בּגָעָה מַיָּקוּה בַּיָּשָׁת עַבְים וּיִיקָרָא אָלָיה וְישָרָים בּיּשָׁה אַלָיה וּיָמָעָר הָיָהָם בּיּבָרָן אַכָּים בּיּבָרָה אָבָית הַיָּי לַאָמִים וּיִיבָּא לָי פַרְרָבָה אַלָיה וּאַלִיה וּאַכָּים בּיָּשָּעָה שָּלָיה אַביית הַיָּשָּרָין בָּבָרָבּים בְרָבּינִים אָבָיהוּ בָּבָרָה אַלָיה וּיַבָּי בַיָּבָרָה בָרָרָי אָיר הָיָרָה בַיּשָרָים בּירָבָרָה מָירָיהָי בָּשָּרָים בּיַבְיּבּרָר וַיָּשְׁים בּיַבָּר בִירָרָה אָנִיהוּינִיה בּייַים בּירָין בָר בְירָים אָבירָין בָּיר בָין הַינָרָרָן וּינָעָר בָיים בַיּבְיּמָר בָיקָרָר בָישָׁין בּבּפָרָה אַבְיקוּבָין בָרָר בָיבָר בַירְרַיקָר מָיין בְירָרָי וּישָיין בָּיק בָיים בַיָּינָין בָיין בָיין בְיקּרָר אָייָין בָיין בְרָיין בָיין בּירָעָר בְייןה בָייןין בָיין בְיין בְירָבָין בְירָין בָייין בְיין בְיין בְיעָרָין בָין בְייוּבָר וּין בּעָרָיין בְיין בְיעָרָר בְיין בְייָרָין בִיישָרין בּייבָר בְין בְייוּין בָין בְיין בְיין

Elijah the Tishbite, an inhabitant of Gilead, said to Ahab, "As the LORD lives, the God of Israel whom I serve, there will be no dew or rain except at my bidding."

² The word of the LORD came to him: ³"Leave this place; turn eastward and go into hiding by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁴You will drink from the wadi, and I have commanded the ravens to feed you there." ⁵He proceeded to do as the LORD had bidden: he went, and he stayed by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁶The ravens brought him bread and meat every morning and every evening, and he drank from the wadi.

⁷ After some time the wadi dried up, because there was no rain in the land. ⁸And the word of the LORD came to him: ⁹"Go at once to Zarephath of Sidon, and stay there; I have designated a widow there to feed you." ¹⁰So he went at once to Zarephath. When he came to the entrance of the town, a widow was there gathering wood. He called out to her, "Please bring me a little water in your pitcher, and let me drink." ¹¹As she went to fetch it, he called out to her, "Please bring along a piece of bread for me." ¹²"As the LORD your God lives," she replied, "I have nothing baked, nothing but a handful of flour in a jar and a little oil in a jug. I am just gathering a couple of sticks, so that I can go home and prepare it for me and my son; we shall eat it and then we shall die." ¹³"Don't be afraid," said Elijah to her. "Go and do as you have said; but first make me a small cake from what you have there, and bring it out to me; then make some for yourself and your son. ¹⁴For thus said the LORD, the God of Israel: The jar of flour shall not give out and the jug of oil shall not fail until the day that the LORD sends rain upon the ground." ¹⁵She went and did as Elijah had spoken, and she and he and her household had food for a long time. ¹⁶The jar of flour did not give out, nor did the jug of oil fail, just as the LORD had spoken through Elijah.

Haftarat Korach -- first third (16:1-17:15) -- I Samuel 12:1-13 -- Etz Hayyim p. 877 Moses's self-defense of his leadership is echoed in Samuel's general defense of prophetic leadership and objection to an Israelite kingship.

Haftarat Korach -- second third (16:20-17:24) -- I Samuel 12:13-22 -- Etz Hayyim p. 878 Samuel's objection in this haftarah to appointing a leader who is not a prophet with direct channel to God is at least part of the possible lessons to be learned from Korach's rebellion. Haftarat Korach -- third third (17:25-18:32) -- Ezekiel 45:1-15

In this portion, the Torah discusses the lot of the priests and Levites. A similar point animates this prophecy by Ezekiel.

א וּבְהַפֵּילְכֶם אֶת־הַאָּרָץ בְּנֵחֵלָה תַּרִימוּ תִרוּמָה לֵיהוֵה | קֹדֵשׁ מִן־הַאָרָץ אָרֶדְ חֵמִשָּׁה וְעֵשָׂרִים אֶּלֶף אֹרָדְ וְרְחַב עֵשְׁרָה אַלָף קֹדָשׁ־הוּא בְכַל־גָּבוּלָה סֶבֵיב: ב יָהִיָה מָזֶה אָל־הַקָּדָשׁ חַמָשׁ מָאות בַּחַמָש מאות מרבע סביב וחמשים אַמָּה מִגָרָשׁ לוֹ סַבִיב: גוּמִן־הַמִדֵּה הַזֹּאת הַיּוֹד אֹרָד חמש חַמִשָּׁה וּאַשִּׁרִים אֶׁלֶף וּרְחֵב אַשֶׁרֶת אֵלָפֵּים וּבִוֹ־יִהְזֵה הַמִּקְדָשׁ קְדֵשׁ קָדֵשׁים: ד קְדֵשׁ מִן־הָאָרֵץ הוּא לַכְּהַנִים מַשָּׁרְתֵי הַמִקְדַּשֹׁ יֶהְגֶׁה הַקָּרָבִים לְשָׁרֵת אֶת־יִהֹוָה וְהָיָה לְהֵם מָקוֹם לְבָהִים וּמִקְדָשׁ לַמִקדַשׁי ה וַחַמִשְׁה וְעָשְׁרִים אֶׁלָף אֹרָד וַעֲשֶׁרֶת אַלָפִים רְחַב יהיה וְהַיָּה לָלוִיָּם מְשֶׁרְתָּי הַבַּיָת לָהָם לָאָחָזָה עֶשְׂרִים לְשָׁכְת: ו וַאֲחֵזֹּת הָעִיר תִּתְנוֹ חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים רֹחַב וְאֹרֶד חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף לְעַפֵּת תִּרוּמַת הַקּדַש לכַל־בֵּית ישראל יהיה זולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל־פּני תרוּמַת־הַקְּדֵשׁ וָאֵל־פָּגֵי אֵחַזַּת הַעִיר מִפָּאַת־יָם יָפָה וּמִפָּאַת־קַדָמָה קָדָימָה וָאֹרָדְ לָעָמוֹת אַחָד הַחַלַקִים מִגְבוּל יָם אֵל־גִבוּל קַדֵימָה: ח לַאָרֵץ יָהיֵה־לִוֹ לאַחַזָּה בִּיִשְׁרָאֵל וִלְא־יוֹנוּ עַוד נִשִּׁיאַי אֶת־עַמִי ט כה־אַמַר אָדנַי יָהוָה רַב־לַכֶם נִשִיאֵי יִשְׁרָאֶל חַמֵס וַשִׁד והארץ יתנו לבית־ישראל לשבטיהם: הָאִינוּ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה עֲשֶׂוּ הָרֵימוּ גֶרִשְׁתֵיכֶם מֵעַל עַמִי נְאָם אֲדֹנָי יְהוֶה: י מְאוְגֵי־צָדָק וְאֵיפַת־צֵדַק וּבַת־צֶדֶק יְהֵי לָכֶם: יא הָאֵיפָה וְהַבַּת תַּכֶן אֶחָד^ר יְהְגֶיה לָשָׁאת מַעְשֵׁר הַחָמֵר הַבָּת וַעֵשִירַת הַחֹמֵר הַאֶיפָּה אֶל־הַחֹמֵר יָהְיֵה מַתִּכְּנְתָוֹ: יִב וְהַשְּׁקֵל עֵשְׂרִים גֶרָה עֵשְׂרִים שְׁקַלִים חַמִשָּׁה וְעֵשְׂרֵים שְׁקַלִים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: יג זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החשים וִשִּׁשִׁיתֵם` הַאֵיבָּה מֵחֹמֵר הַשִּׁעֹרֵים: יד וָחֹק הַשָּׁמֵן הַבָּת הַשָּׁמֵן מַעָשָׁר הַבָּת` מִן־הַבֹּר עֵשֶׂרֶת הַבַּתִים חֹמֶר כֵּי־עֵשֶׁרֶת הַבַּתַּים חִמֶרי טו ושה־אַחֶת מו־הַצָּאן מִן־הַמַּאתַּיָם מִמַשָּקה יִשְׁרָאֶל למִנְחָה וּלְעוֹלָה ולשלמים לכַפָּר עַלִיהָם נָאָם אָדנַי יָהוָהי

When you allot the land as an inheritance, you shall set aside from the land, as a gift sacred to the LORD, an area 25,000 [cubits] long and 10,000 wide: this shall be holy through its entire extent. ²Of this, a square measuring a full 500 by 500 shall be reserved for the Sanctuary, and 50 cubits for an open space all around it. ³Of the aforesaid area, you shall measure off, as most holy and destined to include the Sanctuary, [a space] 25,000 long by 10,000 wide; ⁴it is a sacred portion of the land; it shall provide space for houses for the priests, the ministrants of the Sanctuary who are qualified to minister to the LORD, as well as holy ground for the Sanctuary. ⁵Another ace], 25,000 long by 10,000 wide, shall be the property of the Levites, the servants of the Temple—twenty chambers. ⁶Alongside the sacred reserve, you shall set aside [a space] 25,000 long by 5,000 wide, as the property of the city; it shall belong to the whole House of Israel. ⁷And to the prince shall belong, on both sides of the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city and alongside the sacred reserve and the property of the city and alongside to the eastern border ⁸of the land. That shall be his property in Israel; and My princes shall no more defraud My people, but shall leave the rest of the land to the several tribes of the House of Israel.

⁹Thus said the Lord GOD: Enough, princes of Israel! Make an end of lawlessness and rapine, and do what is right and just! Put a stop to your evictions of My people—declares the Lord GOD. ¹⁰Have honest balances, an honest *ephah*, and an honest *bath*. ¹¹The *ephah* and the *bath* shall comprise the same volume, the *bath* a tenth of a *homer* and the *ephah* a tenth of a *homer*; their capacity shall be gauged by the *homer*. ¹²And the shekel shall weigh 20 *gerahs*. 20 shekels, 25 shekels [and] 10 plus 5 shekels shall count with you as a *mina*.

¹³This is the contribution you shall make: One-sixth of an *ephah* from every *homer* of wheat and one-sixth of an *ephah* from every *homer* of barley, ¹⁴while the due from the oil—the oil being measured by the *bath*—shall be one-tenth of a *bath* from every *kor*.—As 10 *baths* make a *homer*, so 10 *baths* make a *homer*.—¹⁵And [the due] from the flock shall be one animal from every 200. [All these shall be contributed] from Israel's products for meal offerings, burnt offerings, and offerings of well-being, to make expiation for them—declares the Lord GOD.

Haftarat Chukkat -- one (19:1-25:9) -- Judges 15:9-20

This parashah is well known for the story of Moses splitting the rock to get water. In the haftarah it is Samson who gets water when God splits the earth for him to draw forth water.

ט וַיַּשְׁלָוּ פְּלִשְׁתִּׁיח וְיָחָוּ בִּיהוּדָה וִיִּנִּשְׁשׁר בַּלְחִי י וַיִּאמְרוּ אָיָשׁ יְהוּדָה לְמָה עֵלִיתָם עָלֵינוּ וַיִּאמְרוּ לָאֶסְוּר אֶת־שׁמְשׁוּן עַלִינוּ לַשְׁמְשׁוּן הֵלָּא יָדַאָּעָר עָשָׁה לְנוּ יא וַיִּרְדוּ שְׁלשֶׁת אֲלָפָּים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סְעִיוּ סֵלַע אֵיטָם וַיּאמְרַוּ לָשׁמְשׁוּן הֵלָא יָדַאָּעָר פִיימשׁלִים בָּנוּ פָּלשְׁתִים וּמַה־זָּאת עַשִׁיתַ לְנָו וַיָּאמֶר לָהֶם סֵלַע אֵיטָם וַיּאמְרַוּ לָשׁמְשׁוּן הֵלָא יָדַאָּעָר פִיימשׁלִים בָּנוּ פָּלשְׁתִים וּמַה־זָּאת עַשִׁיתַ לַנָּו וַיָּאמֶר לָהֶם סַלַע אֵיטָם וַיּאמְרַוּ לָשִׁמְשוּן הַלָּא יָדַאָּתָרוּ לוֹ לַאָסְרָדָּ יָרְדְנוּ לְתִתְּדָ בְּיַד־פְּלשְׁתִים וַיָּאמֶר לָהֶם שְׁמְשׁוּן הַשְׁבְעַוּ לִי בֶּשְׁשְׁר עָשׁוּ לִי בֵּן עַשִׁיתִי לָהֶם: יב וַיָּאמְרוּ לוֹ לָאסְרָדָּ יָרְדְנוּ לְתִתְדָ בְּיָד פָּלשְׁתִים וַיָּאמֶר לָהָם שְׁמְשׁוּן הְשָׁבְעַוּ לִי בָּוּד בַּשְׁכָרוּ בִּשְׁכָּתוּ בָי אַתֶם: יג וַיַּאמֶרוּ לוֹ לָאמְרָוּ לַז בְּאַסָר בָּשְׁכָרוּ בְיָדָם וְהָמָת לָא יְמִיתֶדְ וַיַּאַכְין עַיּים עַלִיוּ רָוּם יְהָנָהוּ בַיָאמֶרי לָהָם וְיָשָׁים וַיַּיַשְּטוּן בַּעָרָי דוּוּאמין בַיַּשְּעָרוּ בָיָשְׁרָים אָעָרוּן בָי נְמִיתֶד וַיַּשְׁכְעָוּ לַי הַיּשְׁרָים עַכּינוּ בַיאַשְׁים וּהַשָּעָים בַיַעָּשִיים הַרָיעוּ אַמִיתָן דְיַשְּקַים וּאַסוּרוּ בַשְּעָרוּ בִיּהוּהָים וְישָּעָרוּ בִישְׁיַים אַרָינים אַעָרוּ בָישְׁיָם אַבָּעָרָים בַיַיַבָּשָּים בַיָּשְׁיים בָּשְׁרָישָּר עַלָּים וּבְעָרָים אָבָירָים רְמָתִים וּשִּעָרוּ הַשְּבָעוּי בַיָּבְעָרוּ בָיאַיתָר בַימַים בְעָרוּ בָישְׁיָשָר בַעָּירָם וְישָּעָר בָעָרוּ בָעָרוּיעָים בְיַעָרָן בָעָרוּ בַיּשְּעָרוּ בַיּשְּעָרוּן בָיאַישָּר בְעָרוּ בַעָרָם בְעָרָרָם וַיעָרוּ בָעָרוּ בַיּבְירָיניישָריים אַישָּערין בָישָרָים בְעָרָים בָּעָרָעָר בָּשָּרָר עָבָעָרוּים בַיעָרשָּעוּן בַעָּינוּ בַעַשָּעוּר בַאַעָר בָעָרָים בַעָרוּין בּיעָרוּידָירָין בּעָריים בְיעָרָים בָיעָיעי בּירָין בּירָעָר בְעָרָען בַיּעָר בּעָרָן בָישָּעָרין בָיוּשָּיינון בּיעָרים בַעָּים בְיעָיעין בּעָרָין בָיר בָיעָרָי בָעוּיין בָין בְיאַקָר בָעָרין בַעָריין בּעַירָן בַיעוּייןיעון בּיןישָּיין בוּבָרין בָּין בּיעָרָר בָיעָריין בּין בּי

⁹The Philistines came up, pitched camp in Judah and spread out over Lehi. ¹⁰The men of Judah asked, "Why have you come up against us?" They answered, "We have come to take Samson prisoner, and to do to him as he did to us." ¹¹Thereupon three thousand men of Judah went down to the cave of the rock of Etam, and they said to Samson, "You knew that the Philistines rule over us; why have you done this to us?" He replied, "As they did to me, so I did to them." ¹²"We have come down," they told him, "to take you prisoner and to hand you over to the Philistines." "But swear to me," said Samson to them, "that you yourselves will not attack me." ¹³"We won't," they replied. "We will only take you prisoner and hand you over to them; we will not slay you." So they bound him with two new ropes and brought him up from the rock.

¹⁴When he reached Lehi, the Philistines came shouting to meet him. Thereupon the spirit of the LORD gripped him, and the ropes on his arms became like flax that catches fire; the bonds melted off his hands. ¹⁵He came upon a fresh jawbone of an ass and he picked it up; and with it he killed a thousand men. ¹⁶Then Samson said: "With the jaw of an ass, mass upon mass!

With the jaw of an ass I have slain a thousand men."

¹⁷As he finished speaking, he threw the jawbone away; hence that place was called Ramath-lehi.

¹⁸He was very thirsty and he called to the LORD, "You Yourself have granted this great victory through Your servant; and must I now die of thirst and fall into the hands of the uncircumcised?" ¹⁹So God split open the hollow which is at Lehi, and the water gushed out of it; he drank, regained his strength, and revived. That is why it is called to this day "En-hakkore of Lehi."

²⁰He led Israel in the days of the Philistines for twenty years.

Haftarat Chukkat -- two (19:1-25:9) -- Judges 11:12-27 -- Etz Hayyim p. 911 The journey across Moav detailed in the Torah portion is recalled in this haftarah.

Haftarat Chukkat -- three (19:1-25:9) -- II Kings 18:1-13, 19:15-19

Moses erects a bronze snake to ward off a plague in this parashah. It becomes revered, a magical talisman, and in this haftarah King Hezekiah zealously destroys it.

א וַיָהִי בִּשְׁנַת שֶׁלֹש לָהוֹשֵׁעַ בָּן־אֵלָה מֵלֵך יִשְׂרָאֵל מָלַךָ חִזְקַיָּה בָן־אָחָז מֵלֵך יִהוּדָהּ ב בָּן־עַשִׂרִים וְחַמֵשׁ שַׁנָה הַיָּה בִמַלְכוֹ וְעֵשְׁרֵים וַתֵּשֵׁע שַׁנָה מַלַדְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמֹו אָבִי בַּת־זְכָרְיָהּ ג וַיָּעֵש הַיָּשָׁר בּעִינֵי יְהוֹה כָּכָל אֲשֶׁר־עֲשֵׁה דַּוָד אֲבֵיוּ: דְהוּא | הָסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְשָׁבַּר אֶת־הַמַצָּבֹת וְכָרָת אֶת־הֶאֲשׁרֶה וּכִּתַּ נְחֵשׁ הַנְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשֶׂה מֹשֶׁה כִּי עַד־הַיָּמֵים הָהֵמָה הִיוּ בְנֵי־יִשְׁרָאֵל מְקַטְרִים לוֹ וּיִקְרָא־לִוֹ נְחֵשְׁתֵּןּ: ה בַּיהוֶה אֱלֹהֵי־יִשְׁרָאֵל בָּטֶח וְאַחֲרָיו לָא־הָיָה כָּמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וָאֲשֶׁר הָיָו לְפָנֵיוּ: ו וַיִּדְבַק בַּיהוֶה לָא־סָר מֵאַחָרָיו וַיִּשְׁמֹר מִצִוֹתֶיו אֲשִׁר־צְוָה יִהוֹוָה אֱת־משָׁה: ז וְהָזָה יִהוֹח עִמֹו בּכָל אַשר־יָצָא יַשְׂבִיל וַיִּמְרִד בְּמֵלְדְ־אַשְׁוּר וָלָא עַבָּדוֹי ח הָוּא־הְבָּה אֶת־פָּלְשָׁתֵּים עַד־עַזָּה וְאֶת־גָּבוּלָיָה ט וַיִהי בַּשָׁנָה הַרְבִיאִית לַמֵּלִדְ חִזִקְיָהוּ הֵיא הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיאִית מִמְגָדֵל נוֹצְרִים עַד־עֵיר מִבְצֵרי <u>להושע בן־אַלה מלד ישראל עלה שלמנאסר מלד־אַשוּר על־שמרון ויצר עליה: יוילכּדָה מקצה (</u> שַׁלָשׁ שַׁנְים בִּשְׁנַת־שָׁשׁ לְחָזְקַיָּה הֵיא שְׁנַת־תָּשַׁע לְהוֹשָׁעַ מֵלָדְ יִשְׁרָאֶל נְלְכָדָה שׁמְרוןי יא וַיָּגֵל ַמֵלְדְ־אַשׁוּר אֶת־יִשִׂרָאֶל אַשִׁוּרָה וַיַּנְחֵם בַּחִלַח וּבִחָבור נְהֵר גּוֹזָן וִעָרֵי מָדֵיּ יב עַל | אַשֵׁר לְא־שָׁמִעוּ בּקוֹל יִהוֹה אֱלהֵיהֶם וַיַּעֲבִרוֹ אֶת־בָּרִיתוֹ אֶת כַּל־אֲשֵׁר צְוֹה משָה עֵבָד יְהוֹה וִלָּא שֵׁמְעוּ וְלָא עֲשָוּ יג וּבָאַרְבַּע עשׁרה שַנה לַמֵּלָד חַזָּקַיָּה עַכָּה סַנָחָרִיב מֵלָד־אַשׁוּר על כַּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּצְרוֹת וַיְּתָפָּשָׂםי יט טו וַיִּתַפַּלֶּל חָזֶקַיָּהוּ לַפְנֵי יִהוֹה וַיֹּאמֵר יִהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֶל ישָׁב הַכְּרָבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּדֶׁ לְכָל מַמִלְכָוֹת הַאָרֵץ אַתֵּה עֵשִׁיתַ אֶת־הַשָּׁמַיֵם וָאֶת־הַאָרֵץ: טו הַטֶּה יְהוֹה | אַוּנָד וְשָׁמֵע פָּקָח יְהֹוֶה עֵינֶיֶדְ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֶת דְבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ לְחָרֶף אֱלֹהֵים חֵי יוּ אָמִנָּם יִהוֶה הֵחֵרִיבוּ מַלֹּכֵי אַשׁוּר אֶת־הַגּוּיִם ואֶת־אַרְצֵםי יח וְנַתְנָוּ אֶת־אֵלהֵיהֵם בָּאָשׁ כִּיֹ לֹא אֵלהִים הָמֵה כֵּי אָם־מֵעָשָה יְדֵי־אָדֶם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם: יט וְעַתָּה יְהוֶה אֱלהֵינוּ הְוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֶׁרֶץ כִּי אַתַּה יָהוֶה אֱלהִים לְבַדֵּדָי

In the third year of King Hoshea son of Elah of Israel, Hezekiah son of King Ahaz of Judah became king. ²He was twenty-five years old when he became king, and he reigned in Jerusalem twenty-nine years; his mother's name was Abi daughter of Zechariah. ³He did what was pleasing to the LORD, just as his father David had done. ⁴He abolished the shrines and smashed the pillars and cut down the sacred post. He also broke into pieces the bronze serpent that Moses had made, for until that time the Israelites had been offering sacrifices to it; it was called Nehushtan. ⁵He trusted only in the LORD the God of Israel; there was none like him among all the kings of Judah after him, nor among those before him. ⁶He clung to the LORD; he did not turn away from following Him, but kept the commandments that the LORD had given to Moses. ⁷And the LORD was always with him; he was successful wherever he turned. He rebelled against the king of Assyria and would not serve him. ⁸He overran Philistia as far as Gaza and its border areas, from watchtower to fortified town.

⁹In the fourth year of King Hezekiah, which was the seventh year of King Hoshea son of Elah of Israel, King Shalmaneser of Assyria marched against Samaria and besieged it, ¹⁰and he captured it at the end of three years. In the sixth year of Hezekiah, which was the ninth year of King Hoshea of Israel, Samaria was captured; ¹¹and the king of Assyria deported the Israelites to Assyria. He settled

them in Halah, along the Habor [and] the River Gozan, and in the towns of Media. ¹²[This happened] because they did not obey the LORD their God; they transgressed His covenant—all that Moses the servant of the LORD had commanded. They did not obey and they did not fulfill it.

¹³In the fourteenth year of King Hezekiah, King Sennacherib of Assyria marched against all the fortified towns of Judah and seized them.

19¹⁵And Hezekiah prayed to the LORD and said, "O LORD of Hosts, Enthroned on the Cherubim! You alone are God of all the kingdoms of the earth. You made the heavens and the earth. ¹⁶O LORD, incline Your ear and hear; open Your eyes and see. Hear the words that Sennacherib has sent to blaspheme the living God! ¹⁷True, O LORD, the kings of Assyria have annihilated the nations and their lands, ¹⁸ and have committed their gods to the flames and have destroyed them; for they are not gods, but man's handiwork of wood and stone. ¹⁹But now, O LORD our God, deliver us from his hands, and let all the kingdoms of the earth know that You alone, O LORD, are God."

Haftarat Balak -- one (19:1-25:9) -- Micah 6:1-8 -- Etz Hayyim p. 916 The events of this parashah are recalled by the prophet Micah in this haftarah.

Haftarat Balak -- two (19:1-25:9) -- Micah 5:1-8

Balaam's blessing of Israel escaped from Egypt arrayed before him suggests Micah's paean to Israel which has survived exile among the nations.

א וְאַתָּה בִּית־לָחֶם אֶפִּרָתָה צָּעִיר לְהִיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְדָּ לִי יֵצִּא לְהִיוֹת מוֹשֵׁל בִּישְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֹתָיו מִקֶדָם מִימֵי עוֹלְם: ב לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלָדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחִיו יְשׁוּבִוּן עַל־בְּגַי יִשְׂרָאֵלי ג וְעָמַד וְרָעָה בְּעֵז יְהֹזֶה בִּגְאוֹן שֵׁם יְהֹזֶה אֱלֹהָיו וְיָשֶׁבוּ כִּי־עַתָּה יִגְדַּל עַד־אַפְסִי־אֶרָץ: ד וְהָיָה זֶה שָׁלוֹם אַשׁוּר | כִּי־יָבְוֹא בְאַרְצֵׁנוּ וְכֵי יִדְרֹדֵ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וַהַקַמְנוּ עָלָיוֹ שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיבֵי אָדָם: ה וְרָעָה כִּי־יָבְוֹא בְאַרְצֵׁנוּ וְכֵי יִדְרֹדֵ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וַהַקַמְנוּ עָלִיוֹ שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיבֵי אָדָם: ה וְרָעוּ אֶת־אֶכֶרָץ אַשׁוּר בַּאַרְצַנוּ וְכֵי יִדְרֹדֵ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וַהַקַמְנוּ עַלִיוֹ שִׁבְעָה רְעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיבֵי אָדָם: ה וְרָעוּ אֶת־אֶכֶרָץ אַשׁוּר בַּאַרְבוּנוּ וְכִייִדְרָדִ בְּאַרְאָנוּ וּזְהָזֶה בְּאַרָים נְאָרָים וּשָׁרִין בָּאָרָים גַינוּ וּהָקַמְנוּ עָלִיוֹ שִׁבְעָה רֹעִים אַת־אָכָרָץ אַשׁוּר בָּאַרְבוּנוּ וּכִידְרָדָה בְּאַרְמָטוּ וּזְרָה בְּאָרָין נְמִים רַבִּמוּם וּחָהָין הָיָמָוּ אָת־אָכָרָץ אַשִׁרָם וּשָּעָר בּאַרָין אָשִרין הָאָיר הַיָּקָרָר בְעַיּשְׁרָם בַעָּבִין וּתְכָין דְרַעַין בּבּיָרָרָד בּנְבוּתְיָם וּחָרָשָּין בּעָים וּבְעָּים וּעָרָין אַמִין זְסָיָה שָּרָרִי זּיַהָלָה בְּבָּאוּן שִׁשִרן אַמִין בָייָרָין בָּשָּרָים בּשָּרָים בּבָרָנוּין בּאַייִירָרָין בּעָרָים בּאָרָעוּים בּאַרָין בּאַרָים בּאַרָים בְעַנוּין בִייַרָרָה בָעַיּאַרָים בּיוּתָין בָים בְּמָרָים בָין בָּאָישִרין בָירָין בָי אָרָישָׁרָה בְּאָרִישָּרָים בּעָרָים בּעָבָין בּעַנוּין בִיין בִיתָרָים בּאַרָם שָּעָרָים בְיַמָּים בָבּיּתִים בּאָנוּין נוּין הָינוּר בּיין בָינוּים בּעוּנוּין עוּירָישָּר בּאַישִין בּעָיןין בּיןן בִיים בּעוּנוּם בּיבְנוּן עָעוּים עַקּבִין נִיעָרָים בְעָרָישָּין בּעוּיוּי וּעָרָין עָירָיבָין אָישָּין בּייןרָיעָים בּעַין בּעָיןין בּיןין בּבּעָין בּעָים בּין הָין בְישָעוּין בּעַין בּייִיָרָרוּין בּיַיָּעָיין ביייין בָיין וּיייין אָישִין בּיין בּעָיין בּיייבָיןין בּעַיןיןייןין בּייןין בִייןרָים בּעַימָים בּייןין בּייָעָין בּיייןרָין בּעַין בּעייוּין

And you, O Bethlehem of Ephrath, least among the clans of Judah,

From you one shall come forth to rule Israel for Me-

One whose origin is from of old, from ancient times.

²Truly, He will leave them [helpless] until she who is to bear has borne;

Then the rest of his countrymen shall return to the children of Israel.

³He shall stand and shepherd by the might of the LORD,

By the power of the name of the LORD his God,

And they shall dwell [secure].

For lo, he shall wax great to the ends of the earth;

⁴And that shall afford safety.

Should Assyria invade our land and tread upon our fortresses,

We will set up over it seven shepherds, eight princes of men,

⁵Who will shepherd Assyria's land with swords, the land of Nimrod in its gates. Thus he will deliver [us] from Assyria, should it invade our land, And should it trample our country.

⁶The remnant of Jacob shall be, in the midst of the many peoples, Like dew from the LORD, like droplets on grass— Which do not look to any man nor place their hope in mortals. ⁷The remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of the many peoples,

Like a lion among beasts of the wild, like a fierce lion among flocks of sheep,

Which tramples wherever it goes and rends, with none to deliver.

⁸Your hand shall prevail over your foes, and all your enemies shall be cut down!

Haftarat Balak -- three (19:1-25:9) -- Joshua 24:1-14

This haftarah's recitation of the history of Israel includes specific reference to Balak and today's parashah.

א וַיָּאַסָף יָהוֹשֵׁעַ אֶת־כַּל־שָׁבָטֵי יִשָּׂרָאָל שְׁכָמֵה וַיִּקָרָא לִזְקָנֵי יִשְׂרָאָל וּלְרָאשָׁיו וּלִשְׂפָטַיו וּלִשְׁפָטַיו וַיֶּתַיַצְבוּ לִפְנֵי הַאֵלהֵים: ב וַיֹּאמֵר יָהוֹשְׁעַ אֵל־כַּל־הַעָם כָּה־אַמֵר יִהוָה אֵלהֵי יִשְׁרָאֶל בְּעָבָר הַנַּהַר יַשְׁבוּ אַבְוֹתֵיכֵס מֵעוֹלָם תַּרַח אַבֵּי אַבָרָהָם ואַבִי נָחוֹר וַיַּעַבִדוּ אֵלהֵים אַחֶרִים: ג וָאָקָה אֶת־אַבִיכֵם אֶת־אַבְרַהֵם` מֵעֶבָר הַנַּהֶר וַאוֹלֶך אוֹתוֹ בְּכַל־אָרָץ כְּנָעַן וארב וַאָרְבֶּה` אֶת־זַרְעוֹ וַאָתָּן־לוֹ אֶת־יִצְחַקי ד ואַתּן לִיצְחָק אָת־יַעַקָב ואָת־עַשָּׁו ואַתָּן לעשׁו אָת־הַר שַעִיר לַרָשָת אותו ויַעַקב וּבַנֵיו יַרְדָוּ מִצְרַיִסי ה וַאָשְׁלֵח אֶת־משָה וָאֶת־אָהֵרֹן וָאָגִף אֶת־מִצְרִיִם כַּאַשֵּׁר עַשִּׁיתִי בְּקָרְבָּוֹ וָאָחֵר הוֹצֵאתִי אֶתְכֵםי ו וַאוֹצִיא אֶת־אַבְוֹתֵיכֵם מִמִּצִרִים וַתָּבְאוּ הַיָּמָה וַיִּרִדְּפֿוּ מִצְרַיִם אָחֵרָי אַבְוֹתֵיכֵם בְּרֵכֵב וּבְפָרָשִׁים ים־סוף ז וַיִּצֵעַקוּ אֵל־יִהוֹה וַיָּשֶׁם מַאַפָּל בִּינֵיכֵם | וּבֵין הַמִּצְרִים וַיָּבָּא עַלָיו אֶת־הַיָּם ווִכַשָּׁהוּ וַתִּרָאֵינָה <u>אַיניבֶּם אַת אַשִׁר־עָשִׂיתִי בּמִצְרֵיִם וַתֵּשִׁבִוּ בַמִּדְבָּר יָמֵים רַבְּים: ח</u>ואבאה **ו**ָאָבֵיא אַתִבָּם אֵל־אַרֵץ הָאֵמֹרִי הַיּוֹשָׁב הַיָּרָבָן וַיָּלַחַמָוּ אַתָּכָם וַאַתָּן אותם בְּיָדְכָם וַתִּירִשָּוּ אַת־אַרְצָׁם וַאַשָּׁמִידָם מִפְּגֵיכָם: ט וַיָּקָם בַּלַק בּן־צִפּוֹר מֵלָד מוֹאֶב וַיִּלָחֵם בִּיִשְׁרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקָרָא לִבְלַעֵם בּן־בָּעוֹר לְקַלָּל אֶתְכֵם: י וָלָא אַבִיתִי לִשְׁמֹע לְבָלַעָם וַיְבָרֶדְ בַּרוֹדְ אָתִכֶּם וַאַצֶּל אֶתְכָם מִיּדִוֹ: יא וַתַּעַבְרוּ אֶת־הַיָּרְדָן וַתַּבָאוּ אֵל־יִרִיחוֹ ויּלַחַמוּ בַכֶם בַּעַלי יָרִיחוֹ האַמֹרִי וְהַפְּרָזֹי וְהַכְּנֵעָנִי וְהַחָתִּי וְהַגָּרְגָּשִׁי הַחוּי וְהַיִבוּסִי וְאָתֵן אוֹתָם בְּיָדְכֶםי יב וַאַשׁלַח לפּגַיכִם אַת־הַצִּרְעָה וַתִּגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּגַיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרֵי לָא בְחַרְבְּדָ וְלָא בְקַשְׁתֶדִי יג ואַתּן לַכֶם אָרָץ | אַשֶׁר לָא־יַגַעָתַ בָּה וערים אָשָׁר לָא־בְנִיתֶם ותּשָׁבוּ בַּהָם כִּרְמִים ווּיתִים אָשָׁר לא־נְטַעְהֶט אַהָּט אֹכְלִים: יד וְעַתְּה יְרָאוּ אֶת־יְהֹוֶה וְעִבְדָוּ אֹתוֹ בְּתָמִים וּבֶאֲמֵת וְהָסֵירוּ אֵת־אֵלֹהִים אַשִׁר עבדוּ אַבוֹתֵיכָם בַּעַבָר הַנַּהַר וּבַמַצַריָם ועבדוּ אַת־יָהוָה

Joshua assembled all the tribes of Israel at Schechem. He summoned Israel's elders and commanders, magistrates and officers; and they presented themselves before God. ²Then Joshua said to all the people, "Thus said the LORD, the God of Israel: In olden times, your forefathers—Terah, father of Abraham and father of Nahor—lived beyond the Euphrates and worshiped other gods. ³But I took your father Abraham from beyond the Euphrates and led him through the whole land of Canaan and multiplied his offspring. I gave him Isaac, ⁴and to Isaac I gave Jacob and Esau. I gave Esau the hill country of Seir as his possession, while Jacob and his children went down to Egypt.

⁵"Then I sent Moses and Aaron, and I plagued Egypt with [the wonders] that I wrought in their midst, after which I freed you—⁶I freed your fathers—from Egypt, and you came to the Sea. But the

Egyptians pursued your fathers to the Sea of Reeds with chariots and horsemen. ⁷They cried out to the LORD, and He put darkness between you and the Egyptians; then He brought the Sea upon them, and it covered them. Your own eyes saw what I did to the Egyptians.

"After you had lived a long time in the wilderness, ⁸I brought you to the land of the Amorites who lived beyond the Jordan. They gave battle to you, but I delivered them into your hands; I annihilated them for you, and you took possession of their land. ⁹Thereupon Balak son of Zippor, the king of Moab, made ready to attack Israel. He sent for Balaam son of Beor to curse you, ¹⁰but I refused to listen to Balaam; he had to bless you, and thus I saved you from him.

¹¹"Then you crossed the Jordan and you came to Jericho. The citizens of Jericho and the Amorites, Perizzites, Canaanites, Hittites, Girgashites, Hivites, and Jebusites fought you, but I delivered them into your hands. ¹²I sent a plague ahead of you, and it drove them out before you—[just like] the two Amorite kings—not by your sword or by your bow. ¹³I have given you a land for which you did not labor and towns which you did not build, and you have settled in them; you are enjoying vineyards and olive groves which you did not plant.

¹⁴"Now, therefore, revere the LORD and serve Him with undivided loyalty; put away the gods that your forefathers served beyond the Euphrates and in Egypt, and serve the LORD.

Haftarat Pinchas -- first third (25:10-26:51) -- I Kings 19:1-16 -- Etz Hayyim p. 938 Elijah's zeal for God is compared in this traditional haftarah to Pinchas' zeal referenced at the beginning of this Torah portion. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

Haftarat Pinchas -- second third (26:52-28:15) -- Joshua 17:1-6, 17-18 This haftarah recounts the tale of the daughters of Tzlofchad. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

א וַיְהֵי הַגּוֹרָל לְמַשֵּׁה מְנַשָּׁה פִּיֹהָוּא בְּכַוֹר יוֹסֵף לְמָכִיר בְּכוֹר מְנַשָּׁה אֲבִי הַגִּלְעָד פִּי הַוּא הָיָה אַיִשָּׁ מִלְחָמָה וַיְהִיּדְלָוֹ הַגִּלְעִד וְהַבָּשׁׁן: ב וַיְהִי לִבְנֵי מְנַשָּׁה הַנְּוֹתָרִים לְמִשִּׁפְּחֹתָם לְבְנֵי אֲבִיעָזֶר וְלְבְנֵי־חֵׁלֶק וְלְבְנֵי אַשְׁרִיאֵל וְלְבְנֵי־שָׁכֶם וְלְבְנֵי־חֵפֶר וְלְבְנֵי שְׁמִידָע אֵלֶה בְּנֵי מְנַשָּׁה בָּןִ־יוֹסֵף הַזְּכָרָים לְמִשְׁפְּחֹתָם וְלְבְנֵי אַשְׁרִיאֵל וְלְבְנֵי־שָׁכֶם וְלְבְנֵי־חֵפֶר וְלְבְנֵי שְׁמִידָע אֵלֶה בְּנֵי מְנִשָּׁה בָּן־יוֹסֵף הַזְּכָרִים לְמִשְׁפְּחֹתָם וְלְבְנֵי אַשְׁרִיאֵל וְלְבְנֵי־שָׁכֶם וְלְבְנֵי־חֵפֶר וְלְבְנֵי שְׁמִידָע אֵלֶה בְּנֵי מְנִשָּׁה בָּןִיוֹסֵף הַזְכָרָים לְמִשְׁפְּחֹתָם ג וְלְבְנֵי אַשְׁרִיאֵל וְלְבְנֵי הָאָרָה בָּןבּים לְמִעִיד הַזְבָרָים לְמִשְׁפָחוֹתָם ג וְלִצְנַי הַזְלְבָי הַנְעָרָד בָרָבְנָי הַאָרָר וּבְרָנָי הָמָיתָר בָּוֹים לְמִעָּרָ בָּרָבְנָה לְאָבָי מַחְלָה וְנִעָּה חָגְלָה מְלְפָתִד בָּוֹה אָבָרָי הַנְרָבָרָה לְמָבֵי בְיוֹת בְּנִין וּמְכְנֵי הַמְחְלֶה וְנִעָּה חָגְלָה מְלְפָתִד בְרַבָּיה אַרָיהָה בְרָבָנָה לְעָתִי בְנָתִים בְּנִין מְנִשְׁרָ בָּבְים הַגָּנְעָר מַחְלָה וְנִעָּה הַנְיָה הַנְתָלָה מְיָהָרָלָים בּוּרְבָעָר בְרָבָנָה בְעָרָבָים בְרָבְנָי בְעָיוּה מַחְלָה וְנִעָּרָה מָעָרָה מָרָלָים מְרָבָיה הַעָּכָר בָנָין בְעָרָרָים בְנָעָין בָּיוּת בְנָיוּן בְנָין בָרָים מַנִשָּים בְנָיוּר בְנָים בְיּתָים בְּבָּנִים מְשָּבָר בָיוֹרָבָים בְיּזּרָר בָיוּרָים בְנָין בְעָרָר הַיָּעָירִים בְעָרָבָנָי בִים בְיוּרָבָנִי בּתָרָים בְנָין בְנָין בְעָבָי מְהָנָשְׁים בְנָיוּה בְנָים מְרָבָין בְיים בְעָרָר הַיםבְיּים בְנָין בְעָרָים בְעָבָין בְיוּבָים בְנָיוּרָהוּת בְנָיוּן מְכָים בְיָיר בְנָים בְנָים בְיוּה בְנָיוּ בְעָרָר וּרָבוּין בְעָירָים בְעָיוּן בְעָרָים בְייוּבְרָים בְנָרוּבְין וּבְעָרָים בּיוּרָרָיםבְיוּים בְנָיוּתוּר בְנָיוּים בְנְיוּה בְנְיוּין בְנָיוּר בְישָרָר בְנָר בְנָים בְעָרָר הַיוּים בְירִים בְיין בְרָביי בְנָין בְעָרָיבָים בְיוּנְהוּיבְיוּה בְעָיוּה בְנָיוּים בְעָרָים בְיוּיבָין בוּינָר בּעָרָים בְעָרוּין בְייוּה בְעָיוּה בְנִיין בְיןרָביין בְנִיים בְעָריים בְיוּיבְיוּיוּי בְיוּתוּ

ּיז וַיָּאמֶר יְהוֹשָׁעַ אֶל־בֵּית יוֹשֵׁף לְאֶפְרַיִם וְלמְנַשֶּׁה לֵאמִר עַם־רָב אַתָּה וְכָחַ גָּדוֹל לֶךְ לְא־יִהְיֶה לְךָ גּוֹרָל אֶחֶדּ: יח כִּי הַר יִהְיֶה־לְדְ`כִּי־יַעַר הוּא וּבַרֵאתוֹ וְהָיָה לְךָ תִּצְאוֹתֻיו כִּי־תוֹרַישׁ אֶת־הַכְּנַעַנִי כִּי רֵכָב בַּרְזֶל לוֹ כִּי חָזָק הְוּא:

And this is the portion that fell by lot to the tribe of Manasseh—for he was Joseph's first-born. Since Machir, the first-born of Manasseh and the father of Gilead, was a valiant warrior, Gilead and Bashan were assigned to him. ²And now assignments were made to the remaining Manassites, by their clans:

the descendants of Abiezer, Helek, Asriel, Shechem, Hepher, and Shemida. Those were the male descendants of Manasseh son of Joseph, by their clans.

³Now Zelophehad son of Hepher son of Gilead son of Machir son of Manasseh had no sons, but only daughters. The names of his daughters were Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. ⁴They appeared before the priest Eleazer, Joshua son of Nun, and the chieftains, saying: "The LORD commanded Moses to grant us a portion among our male kinsmen." So, in accordance with the LORD's instructions, they were granted a portion among their father's kinsmen. ⁵Ten districts fell to Manasseh, apart from the lands of Gilead and Bashan, which are across the Jordan. ⁶Manasseh's daughters inherited a portion in these together with his sons, while the land of Gilead was assigned to the rest of Manasseh's descendants.

¹⁷But Joshua declared to the House of Joseph, to Ephraim and Manasseh, "You are indeed a numerous people, possessed of great strength; you shall not have one allotment only. ¹⁸The hill country shall be yours as well; true, it is forest land, but you will clear it and possess it to its farthest limits. And you shall also dispossess the Canaanites, even though they have iron chariots and even though they are strong."

Haftarat Pinchas -- third third (28:16-30:1) -- Ezekiel 46:1-11

The haftarah discusses the sacrifices brought on Shabbat and festivals, a fitting parallel to the extensive discussion of the festival offerings in this Torah portion. This haftarah may be preempted by the start of haftarot puranuta after 17 Tammuz.

א פְּה־אָמַר אֲדֹנֵי יְהוֹח שַׁעַר הָחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִׁים יְהְיֵה סָגוּר שֵׁשָׁת יְמֵי הַמְעֵשֶׂה וּבְיָוֹם הַשַּׁבָּת יִפְּתֵׁח וּבְיוֹם הַחִדָּשׁ יִפְּתֵח: ב וּבָא הַנָּשִׁׁיא דֶּרָד אוּלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשָׁו הַפְּהֵנִים אֶת־עוֹלְתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיוֹ וְהְשְׁתַחָרָה עַל־מִפְתַן הַשַּׁעַר וְיָצָא וְהַשַּׁעַר לְא־יִסְּגָך עַד־הָעֶרָבי ג וְהְשְׁתַחַוּי עַם־הָאָׁרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַּשַׁבָּתוֹת וּבֶחָדָשִׁים לִפְּגַי יְהֹוֶה: ד וְהַעִלָּה אֲשָׁר יזְקָרָב הַנָּשָׁיא ג וְהְשְׁתַחַוּ עַם־הָאָׁרֶץ פֶּתַח הַשַּעַר הַהוּא בַּשַׁבָּתוֹת וּבֶחָדָשִׁים לִפְגַי יְהוֹה איב וְהַעַבּי לְהֹלְה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִּׁים הַמִימָם וְאַיִל תָּמִים: ה וּמִנְחָה אֵינָה לְאַיל וְלַבְּבָשִׁים מִנְחָה מַתַּת לְהָלָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שָׁשָׁה כְבָשִׁים הַמִימָם וְאַיל תָּמִים: ה וּמִנְחָה אֵינָה לָאַיל וְלַבְּבָשִׁים מִהָּחָה מַתַּת לַבְּר וְאַיפָה לָאוֹל יַעַשָּׁה וּבְיוֹם הַשִּעָר הַהָּעָים הְעָשָׁי מָרָזָה אַיָּבָר וּמִימָם יְחָיָה אַיָּבָר כָּבָּר וְאַיפָה לָאוֹל י גַעַשָּׁה וּרָבְיָים הַלָּדָישׁ כָּרָהָי אוּבָרָים הַשָּעָר לַפְר וְאַיפָה לָאוֹל יעַשְּרָה ז וּבְרָהָים הַשָּעָר הַבָּשָׁים הַבָּשָּים הַשִּנָּשָּים בּבָּשָּים מִיחָם מִיתָר מָימִים מָמָים מִיקָרָה אַינָה לַבָּר וְאַיפָה לָאוֹלָה גָּיוֹש הוּבְיוּשָער שִּעָלָים הַשְּעָר מָחָשָער בָרַשָּעָר בָשָּעָר אָשִינָת גַיָשָּער לַפָּר וְאַיפָה לָאוּעָר יָבוּאַים הַשָּער גָעַשִיה גָדָים הַיּתוּשָּער בְעָשָׁת בַשָּער בָעָשָּים מוּתָרָה אַינָיה הַיַיָּתוּה בּיוֹים הַשָּעָיים בּעָשָּים בַעָּעָים בּעָשָּים מָרָה אַינָם הַעָּעָים בּעוּעָער אָינִים אַינוּשָעיער בַעָשָּער בָשָּעים בּעָר בָאָים בָיוּים מָרָרָים אָער בְיעָים בּעָעין בּעַשָּער בּעָשָּער בַישָּער בּעָים בּעוּקרים בּשָּער בּעָיים בּרָרָים בּבּשָּער בַשָּער אַינָה בַעָרָר בָשָעיר בַעָּער גַעַשָּער נִיקינָה הַיעַשָּים בּעוּער גַיעָים בּמוּים בּרָינוּר בַיעָים בּעָער געַין בּבָעָים בַעָּרָר בָעָשָּר שָערין בָיעָשָר אַאוּער בָעוּיר בּעָעָר גַיביקרָר בָעָרין בּעָעָר בָין בָרָין בָירָין בּיער בּעָירָים בּייים בּיעָרָר בָעוּער בָרָיין בָרָין בּעיים בּבּעוּין בְ

Thus said the Lord GOD: The gate of the inner court which faces east shall be closed on the six working days; it shall be opened on the sabbath day and it shall be opened on the day of the new moon. ²The prince shall enter by way of the vestibule outside the gate, and shall attend at the gatepost while the priests sacrifice his burnt offering and his offering of well-being; he shall then bow low at the threshold of the gate and depart. The gate, however, shall not be closed until evening. ³The common people shall worship before the LORD on sabbaths and new moons at the entrance of the same gate.

⁴The burnt offering which the prince presents to the LORD on the sabbath day shall consist of six lambs without blemish and one ram without blemish—⁵ with a meal offering of an *ephah* for the ram, a meal offering of as much as he wishes for the lambs, and a *hin* of oil with every *ephah*. ⁶And on the day of the new moon, it shall consist of a bull of the herd without blemish, and six lambs and a

ram—they shall be without blemish. ⁷And he shall provide a meal offering of an *ephah* for the bull, an *ephah* for the ram, and as much as he can afford for the lambs, with a *hin* of oil to every *ephah*.

⁸When the prince enters, he shall come in by way of the vestibule of the gate, and he shall go out the same way.

⁹But on the fixed occasions, when the common people come before the LORD, whoever enters by the north gate to bow low shall leave by the south gate; and whoever enters by the south gate shall leave by the north gate. They shall not go back through the gate by which they came in, but shall go out by the opposite one. ¹⁰And as for the prince, he shall enter with them when they enter and leave when they leave.

¹¹On festivals and fixed occasions, the meal offering shall be an *ephah* for each bull, an *ephah* for each ram, and as much as he wishes for the lambs, with a *hin* of oil for every *ephah*.

Haftarat Puranuta 1 -- first third -- Jeremiah 1:11-2:3 -- Etz Hayim p. 970 *"mitzafon tipatach ha-ra'ah"*

Haftarat Puranuta 1 -- second third -- II Kings 22:8-19 *"hinn'ni mevi ra'ah"*

ח זיאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתו חלקיה אֶת־הַפֵּעֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ טוַיָּבא שָׁפָן הַסּפֵר אֶל־הַמֶּעֶד וַיָּשֵׁב אַת־הַמֵּלִד דָבָר ויֹאמֵר התִיכוּ עַבַדִידְ אָת־הַכָּּסֶף הַנָּמִצֵא בַבָּיִת וַיָּתִּנָהוּ עַל־יַד עשי הַמִּלַאְכָה הַמִּפְקָדָים בֵּית יְהוֹה י וַיְאָד שְׁבֵן הַסּבָר לַמֵּלֶדְ לֵאמֹר סֵפֶר נַתַן לֹי חִלְקַיָּה הַכֹּהֵן וַיָּקָרָאָהוּ שַׁפַן לִפְנֵי הַמֵּלֶדָּ: יא וַיָהִי כִּשְׁמֹע הַמֶּלֶדָ אֶת־דְּבָרִי ַסַפֶּר הַתּוֹרָה וּיָקָרָע אֶת־בְּגַדֵיוּ: יב וַיָּצֵו הַמֶּלֶךָ אֶת־חִלְקַיָּה הַכֹּהֶן וָאֶת־אָחִיקָם בֶּן שְׁפָן וָאֶת־עַכְבּוֹר בּן־מִיכַיַה וָאָת | שַׁפַן הַסּבָּר וָאָת עַשַׂיֵה עַבָד־הַמֵּלָד לָאמִר: יג לְכוּ דְרָשׁוּ אָת־יִהוֹה בַּעָדָי וּבְעַדיהַעָּם וּבְעַד כַּל־יָהוּדָה עַל־דָּבָרֵי הַסֶּפֶר הַנְמִצָא הַזֶּה כֵּי־גָדוֹלָה חַמַת יִהוָה אֲשֶׁר־הִיא נִצְתָה בָּנוּ עַל אֲשֶׁר לא־שַמעוּ אָבתינוּ עַל־דְבָרִי הַסֶפֶר הַוֹּה לַעַשות כְּכַל־הַכַּתוּב עַלִינוּ יד וַיָּלָד חָלקיָהוּ הַכֹּהָן וָאָחִיקָם וְעַכְבוֹר וְשַׁבֵּן וֵעֵשַׁיָה אֶל־חָלָדָה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת | שֵׁלֶם בֵּן־תִּקוֹה בֵּן־חַרְחַס שֹׁמֵר הַבְּגַדִים וְהֵיא ישֶׁבֵת בּירוּשׁלם בַּמִשׁנָה ויִדַבָּרוּ אַלִיהָ: טו ותֹאמר אַלִיהֶם כָּה־אַמַר יְהוֹה אַלהי יִשׂראַל אַמרוּ לאָישׁ אַשר־שַלח אָתְכֶם אָלַיִּ טוּ כֹּה אַמֵר יָהוֹה הָנָנִי מֵבָיא רַעֵה אָל־הַמַּקוֹם הַוָּה ועל־יִשָּבִיו אָת כַּל־דְבָרִי הַשֶּׁפֶר אֲשֵׁר קָרָא מֵלֶךְ יְהוּדָה: יז תַּחַת | אֲשֵׁר עֵזָבוּנִי וַיִקַטְרוּ לֵאַלהֵים אֲחֵרִים למַעַן הַכִּעִיםֵׁנִי בִּכָל מַעשה יִדִיהֵם וּנִצְתָה חַמָתֵי בַּמַקוֹם הַזָּה וִלָּא תִכְבֵּהּ יח וָאֵל־מֵלֶדְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אַתְכֵם לִדְרָשׁ אָת־יִהוֹה כָּה תָאמָרוּ אָלַיו כָּה־אַמֵר יְהוֹה אָלהֵי יִשְׁרָאֶל הַדְּבָרִים אָשֶׁר שַמַעִתַּי יט יַעָן רַדְ־לָבָבָדָ וַתִּכַּנֵע | מִפְּגֵי יְהוֹה בִּשְׁמֵעֵדֶ אֲשֶׁר דְבָרִתִּי עַל־הַמֵּקוֹם הַאָּה וְעַל־יִשְׁבִיו לְהָיות לְשָׁמֵה וְלָקָלָלֶה וַתִּקָרַע אַת־בּגַדִיד וַתִּבְכֵּה לְפַנֵי וְגָם אַנֹכֵי שַׁמַעִתִּי נָאָם־יִהוָהי

⁸Then the high priest Hilkiah said to the scribe Shaphan, "I have found a scroll of the Teaching in the House of the LORD." And Hilkiah gave the scroll to Shaphan, who read it. ⁹The scribe Shaphan then went to the king and reported to the king: "Your servants have melted down the silver that was deposited in the House, and they have delivered it to the overseers of the work who are in charge at the House of the LORD." ¹⁰The scribe Shaphan also told the king, "The high priest Hilkiah has given me a scroll"; and Shaphan read it to the king.

¹¹When the king heard the words of the scroll of the Teaching, he rent his clothes. ¹²And the king gave orders to the priest Hilkiah, and to Ahikam son of Shaphan, Achbor son of Michaiah, the scribe Shaphan, and Asaiah the king's minister: ¹³"Go, inquire of the LORD on my behalf, and on behalf of the people, and on behalf of all Judah, concerning the words of this scroll that has been found. For great indeed must be the wrath of the LORD that has been kindled against us, because our fathers did not obey the words of this scroll to do all that has been prescribed for us."

¹⁴So the priest Hilkiah, and Ahikam, Achbor, Shaphan, and Asaiah went to the prophetess Huldah—the wife of Shallum son of Tikvah son of Harhas, the keeper of the wardrobe—who was living in Jerusalem in the Mishneh, and they spoke to her. ¹⁵She responded: "Thus said the LORD, the God of Israel: Say to the man who sent you to me: ¹⁶Thus said the LORD: I am going to bring disaster upon this place and its inhabitants, in accordance with all the words of the scroll which the king of Judah has read. ¹⁷Because they have forsaken Me and have made offerings to other gods and vexed Me with all their deeds, My wrath is kindled against this place and it shall not be quenched. ¹⁸But say this to the king of Judah, who sent you to inquire of the LORD: Thus said the LORD, the God of Israel: As for the words which you have heard—¹⁹because your heart was softened and you humbled yourself before the LORD when you heard what I decreed against this place and its inhabitants—that it will become a desolation and a curse—and because you rent your clothes and wept before Me, I for My part have listened—declares the LORD.

Haftart Puranuta 1 -- third third -- Jeremiah 14:11-22 *"ki yatzumu, eini shomea"*

יא ויאמר יהוה אלי אל־תתפלל בעד־העם הזה לטובה יב כִּי יַצָּמוּ אינגי שֹמֶע אל־רְנָתָם וכֵי יַעַלוּ עלה וּמנחה אֵינְנִי רֹצָם כִּי בַּחֶרִב וּבַרָעֵב וּבַדָּבָר אַנכִי מְכָלָה אותָם: יג ואמר אַהָה | אָדֹנֵי יָהוָה הַנָּה הַנָּבָאָים אַמְרֵים לַהֵם לָא־תָרָאוּ הֶרָב וָרַעֵב לֹא־יָהָיָה לָכֶם כִּי־שָׁלָוֹם אָמֶת אָתָן לָכֶם בַּמַקום הַזָּהי יד וַיּאמר יְהוֹה אֵלֵי שֶׁקֶר הַנָּבָאִים נְבָּאֵים בָּשָׁמִי לַא שָׁלַחִתִּים וְלָא צְוְיתִים וְלָא דְבָרָתִי אֵלֵיהֵם חֵזון שׁקר וַקָּסֶם ואלול ותרמות וָאָלִיל וְתַרְמִית לְבָּם הַמֵּה מֶתְנַבְּאֵים לָכֵם: טו לכו כה־אַמַר יָהוֹה עַל־הַנְבָאָים הַנְבָּאִים בְּשָׁמִי וָאַנִי לָא־שָׁלַחִתִּים וְהַמֵּה אָמְרִים חָרֶב וְרַעֵּב לָא יָהָיָה בָּאָרָץ הַזֹּאַת בַּחָרֶב וּבֶרָעָב יִתַּמוּ הַוּבָאָים הָהֵמָהי טז וָהָעֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה וָבָּאֵים לָהֶם יְהִיוּ מֵשָׁלָכִים בְּחֵצוֹת יִרוּשָׁלֵם מִפְּנֵי הָרָעָב וְהַחֵרָב וְאֵיו מִקַבָּר` לָהֶמָה הַמָּה נִשִׁיהֶם וּבְנֵיהֵם וּבְנְתֵיהֵם וְשָׁפַכְתַּי עֵלֵיהֵם אֵת־רָעָתָםי יז ואַמַרתַ אַליהם אַת־הַדָּבָר הַזֶּה תַרִדָנָה אַינֵי דִּמְעָה לַיָלָה ויוֹמָם ואַל־תִדְמֶינָה כִּי שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבְּרָה בּתוּלַת בּת־עַמִּי מַכָּה נַחַלָה מָאָד: יח אָם־יַצַאתִי הַשָּׂדָה וְהַנָּה חַלָלִי־חֶרָב וָאָם בָּאתִי הַעִיר וְהָנָה יט המאס מאסת את־יהוֹדה תַּחַלוּאֵי רַעַב כָּי גָם־נַבַיא גַם־כֹּהָן סַחַרוּ אָל־אָרָץ וַלָא יַדַעוּ אם־בּצִיּוֹן גַּעַלָה נַפָּשֶׁך מַדּוּע הַכִּיתְנוּ ואין לַנוּ מַרפּא קוּה לשָׁלום ואין טוב וּלעת מַרפּא והוּה בעתה: כ יַדַענוּ יְהוֹה רְשָׁעֵנוּ עֵוֹן אָבוֹתֵינוּ כֵּי חַטָאנוּ לַדָּי כא אַל־תַנָאַץ למַען שָׁמִד אַל־תַנָבָל כָּסָא כָבוֹדָד זָכֿר אַליתַפֶּר בּרִיתָדָ אָתַנוּ כב הַיָּשׁ בַּהַבְלִי הַגוּיִס['] מַגשׁמִים ואָס־הַשָּׁמִים יִתָּנוּ רָבָבִים הַלֹּא אַתַּה־הוּא יִהוֶה אֵלהֵינוֹ וֹנְקָוָה־לֶךְ כֵּי־אֲתָה עֲשִׁיתַ אֶת־כֵּל־אֵלָהי

¹¹And the LORD said to me, "Do not pray for the benefit of this people. ¹²When they fast, I will not listen to their outcry; and when they present burnt offering and meal offering, I will not accept them. I will exterminate them by war, famine, and disease."

¹³I said, "Ah, Lord GOD! The prophets are saying to them, 'You shall not see the sword, famine shall not come upon you, but I will give you unfailing security in this place."

¹⁴The LORD replied: It is a lie that the prophets utter in My name. I have not sent them or commanded them. I have not spoken to them. A lying vision, an empty divination, the deceit of their own contriving—that is what they prophesy to you! ¹⁵Assuredly, thus said the LORD concerning the prophets who prophesy in My name though I have not sent them, and who say, "Sword and famine shall not befall this land"; those very prophets shall perish by sword and famine. ¹⁶And the people to whom they prophesy shall be left lying in the streets of Jerusalem because of the famine and the sword, with none to bury them—they, their wives, their sons, and their daughters. I will pour out upon them [the requital of] their wickedness.

¹⁷And do you speak to them thus: Let my eyes run with tears, day and night let them not cease, For my hapless people has suffered a grievous injury, a very painful wound. ¹⁸If I go out to the country— lo, the slain of the sword. If I enter the city— lo, those who are sick with famine. Both priest and prophet roam the land, they know not where. ¹⁹Have You, then, rejected Judah? Have You spurned Zion? Why have You smitten us so that there is no cure? Why do we hope for happiness, but find no good; For a time of healing, and meet terror instead? ²⁰We acknowledge our wickedness, O LORD— the iniquity of our fathers— For we have sinned against You. ²¹For Your name's sake, do not disown us; Do not dishonor Your glorious throne. Remember, do not annul Your covenant with us. ²²Can any of the false gods of the nations give rain? Can the skies of themselves give showers? Only You can, O LORD our God! So we hope in You, for only You made all these things.

Haftarat Puranuta 2 -- first third -- Jeremiah 2:4-13; 4:1-2 -- Etz Hayim p. 973 *"shtayim ra'ot asah ami"*

Haftarat Puranuta 2 -- second third -- Jeremiah 2:14-28; 3:4 -- Etz Hayim p. 974 *"ra vamar ozvekh et Adonai"*

Haftarat Puranuta 2 -- third third -- I Kings 9:2-9, [4-5a] *"l'mashal v'lishninah"*

ב וַיֵּרָא יְהֹוֶה אֶל־שְׁלֹמָה שֵׁנְיִת כַּאֲשֶׁר נְרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעְוֹן: ג וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת־תִּפִלְתְךָ וְאֶת־תִּחִנְּתְדָּ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָה לְפָנֵי הִקְדַּשְׁתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִתָה לְשָׁוּם־שְׁמִי שֶׁם עַד־עוֹלָם וְהֶלוּ עֵינַי וְלִבֵּי שָׁם כָּל־הַיָּמְים: ד וְאַתָּה אִם־תַּלֵדְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַדְ דְּוַד אָבִיּדְ בְּנִת לְשָׁוּם־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָלוּ עֵינַי וְלִבֵּי שָׁם כָּל־הַיָּמְים: ד וְאַתָּה אִם־תַּלֵדְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַדְ דְוָד אָבִידְ בְּנִה לְשָׁוּם כְּכָל אֲשֶׁר צִוּיתֵיד עָבִין לִבְּי שָׁם כָּל־הַיָּמְים: ד וְאַתָּה אִם־תַּלֵדְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַדְ דְוָד כְּכָל אֲשֶׁר צִוּיתֵיד עַבִין הַיָּשָׁר גַּיִשְׁר אַיִירָבוּ וּמִשְׁפָטַי תַּשְׁמִים: ד וְאַתָּהי ה וְהַקֹּמִרי ה וַקַבָּשָּׁר הָלַדְ דָנִיד אָבִיק כְּכָל אֲשֶׁר צִוּיתֵיד עָלִד דְּנָד אָבִיּדְ הַשָּיר הַמָּשְׁר וּמִשְׁבָּטִי הִישִׁמִים: ד הַשְׁמָכוּ הוּשְׁמָר: ה וַהְקַלָּמִי דְּבַּרְתָּי עַל־דָּוָד אָבִיק לַאמּרוּ לָארִיכָּבָרָת לְדָּ אִישִׁר נָתַיָּהָנָה וּמִישְׁבָּטִי הַיָּשְׁמִינִי מַעַל כִּמָּלָי הָאָבוּן וּאָם הַשָּר אָבייק בָּישָּרָים אָמוּירָים מָקַרָרָין מָרָבָים מַיּעָרָי מָעָרָם בַּאֲשָׁר מַאַרְתַר עַלִידָנִי אָדָיתָי אָינִים הַיָּים הַאָּרָים הַיּבָירָה מָשָּרָים הַשָּעָים אַמוּדינים מַעָּר לָהֶםּיּ זּ וְהַכְרַתַּי אֶת־יִשְׁרָאֵׁל מֵעֵּׁל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֵׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּּיִת אֲשֶׁר הִקְדַשְׁתִּי לִשְׁמִי אֲשׁלַח מֵעֵל פָּנֶי וְהָזֶה יִשְׁרָאֵל לְמָשֶׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּיםּ ח וְהַבַּיָת הַזֶּה יְהְזֶה עֶליון כָּל־עֹבֵר עָלָיו יִשִׁם וְשָׁרַק וְאָמְרוּ עַל־מֶה עָשֶׁה יְהֹוֶה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה ט וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהֹוֶה אֶלְהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֵזֹּקוּ בַּאלֹהֵים אַחָלִים וּשִתּחו וַיִּשְׁתְחוו לָהֶס וַיַּעַבְדָם עַל־כַּן הַבֵּיא יְהוֶה עֵליהָם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזָּאת

ַד וְאַּעָּה אִם הַגַּלַדְ קְּפָנֵי פַּאֲשֶׁר הָלֵדְ דָוִד אָבִיּדְ בְּתָם־לִבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׁוֹת כְּכָל אֲשֶׁר צִוּיתֵידָ חַקָּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמִרי ה וַהַלְּמתִי אֶת־כִּפַּאַ מַמְלַכְתְּדֶ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם]:

²The LORD appeared to Solomon a second time, as He had appeared to him at Gibeon. ³The LORD said to him, "I have heard the prayer and the supplication which you have offered to Me. I consecrate this House which you have built and I set My name there forever. My eyes and My heart shall ever be there. ⁴As for you, if you walk before Me as your father David walked before Me, wholeheartedly and with uprightness, doing all that I have commanded you [and] keeping My laws and My rules, ⁵then I will establish your throne of kingship over Israel forever, as I promised your father David, saying, 'Your line on the throne of Israel shall never end.' ⁶[But] if you and your descendants turn away from Me and do not keep the commandments [and] the laws which I have set before you, and go and serve other gods and worship them, ⁷then I will sweep Israel off the land which I gave them; I will reject the House which I have consecrated to My name; and Israel shall become a proverb and a byword among all peoples. ⁸And as for this House, once so exalted, everyone passing by it shall be appalled and shall hiss. And when they ask, 'Why did the LORD do thus to the land and to this House?' ⁹they shall be told, 'It is because they forsook the LORD their God who freed them from the land of Egypt, and they embraced other gods and worshiped them and served them; therefore the LORD has brought all this calamity upon them.'"

[⁴As for you, if you walk before Me as your father David walked before Me, wholeheartedly and with uprightness, doing all that I have commanded you [and] keeping My laws and My rules, ⁵then I will establish your throne of kingship over Israel forever.]

Haftarat Puranuta 3 (Shabbat Chazon) -- Isaiah 1:1-27 -- Etz Hayim p. 1000 "eichah hay'tah l'zonah" Read every year on the Shabbat before Tisha B'Av in conjunction with Parashat D'varim.

Haftarat Nechemta 1 (Shabbat Nachamu) -- Isaiah 40:1-26 -- Etz Hayim p. 1033 "nachamu nachamu ami"

Read every year on the Shabbat after Tisha B'Av in conjunction with Parashat Vaetchanan.

Haftarat Nechemta 2 -- first third Ekev-- Isaiah 49:14-26 -- Etz Hayim p. 1056 *"ani moshiekh v'goalekh"* Haftarat Nechemta 2 -- second third Ekev -- Isaiah 50:1-51:3 -- Etz Hayim p. 1058 *"sason v'simchah yimatze vah"*

Haftarat Nechemta 2 -- third third Ekev -- Zekhariah 8:1-8 *"be'emet u-vitzdakah"*

א וַיְהֵי דְּבַר־יְהֹוֶה צְּבָאוֹת לֵאִמְר ב כַּה אָמַר יְהֹוֶה צְּבָאוֹת קַנֵּאָתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קַנֵּאַתִי לְהִי גַכָּה אָמַר יְהֹוֶה שַׁבְתִּי אֶל־צִּיּוֹן וְשְׁכַנְתָּי בְּתַוֹדְ יְרוּשָׁלָם וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלֵם עֵיר־הָאָשֶׂת וְהַר־יְהֹוֶה צְּבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁי וְהַר־יְהֹוֶה צְּבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁי וְאַישׁ מִשְׁעַנְתָּוֹ בְּיָדוֹ מֵרְב יָמִים: ה וּרְחֹבַוֹת הָעִיר יִמְּלְאוּ יְלָדִים וְילָדֵוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלֵם וְאַישׁ מִשְׁעַנְתָּוֹ בְּיָדוֹ מֵרְב יָמִים: ה וּרְחֹבַוֹת הָעִיר יִמְּלְאוּ יְלָדָים וְילָדֵוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבוֹתִיה: וְאַישׁ מִשְׁעַנְתוֹ בְּנָאוֹת כֵּר יָהָנָה אָבָאוֹת הַר יִמְים: ה וּרְחֹבְוֹת הָעִיר יִמְלָאוּ יְלָדָים וְילָדוֹת מְשַׁחֲקִים בִּרְחֹבוֹתִים: ז כַּה אָמַר יְהוֶה צְּבָאוֹת הַיִנִי יִשְּׁבוּתִי אָבָרִית הָנָתָם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם גַּם בְּרָחְבוּתִי ז כַּה אָמַר יְהוֹה דְרָשְׁלָם וְהָיוּ-לִי לְעָם יְהוֹנָה אָבָאוֹת הָנְיָי מָמִים: ה וּרְחֹבַוֹת הָעִיר הָאָרִית וְשָּכְנָוּ בְּתְזֹה מְשְׁעַנְתוֹ הְבָרִזֹבוֹת הְנָעִים מָאַנִין שָׁבִים הַיָּהָה בָּיָרָשָׁלָם ווּמָאָר יִינָין הַיָּקָים הּרְחֹבתֵיה: ז כַּה אָמַר יְהוֹנָה צְבָאוֹת הַרָּה אָבָאוֹת הַיָּים וּתִין שָּבִינִין שָּעִים הוּתִין הָתָרָים הָאָרָית הָיבָרָהָים בָּאָרָים הוּרָה אָיָרָאָאָר ין הַיָּים הַעָּקְבָאוֹת הָרָה הָבָּשָׁים וּהָירִין אָרָבָאוֹת הַיּבָין שָּעִים אָרָים וּשִׁיעַיָּתוּ הַיָּבָים הַיָּבָימִים הוּבִירָה הַיָּבָעִים הַיָּבִין דָין רַיָּיָה אָים יִים הַיָּה

The word of the LORD of Hosts came [to me]:

²Thus said the LORD of Hosts: I am very jealous for Zion, I am fiercely jealous for her. ³Thus said the LORD: I have returned to Zion, and I will dwell in Jerusalem. Jerusalem will be called the City of Faithfulness, and the mount of the LORD of Hosts the Holy Mount.

⁴Thus said the LORD of Hosts: There shall yet be old men and women in the squares of Jerusalem, each with staff in hand because of their great age. ⁵And the squares of the city shall be crowded with boys and girls playing in the squares. ⁶Thus said the LORD of Hosts: Though it will seem impossible to the remnant of this people in those days, shall it also be impossible to Me?—declares the LORD of Hosts. ⁷Thus said the LORD of Hosts: I will rescue My people from the lands of the east and from the lands of the west, ⁸and I will bring them home to dwell in Jerusalem. They shall be My people, and I will be their God—in truth and sincerity.

Haftarat Nechemta 3 -- first third Re'eh -- Isaiah 54:11-55:5 -- Etz Hayim p. 1085

"aniyah soarah".

When this haftarah is pre-empted by Rosh Hodesh, it has been the tradition to recite it at the end of the haftarah of the fifth week of nechemta, in its natural order. Those who wish may do so, but there is no need to, as the resulting haftarah would be quite long.

Haftarat Nechemta 3 -- second third Re'eh -- Isaiah 43:1-10 -- Etz Hayim p. 39 *"al tira ki g'altikha"* Haftarat Nechemta 3 -- third third Re'eh -- Isaiah 43:11-20 *"ami v'chiri"*

יא אַנֹכִי אָנֹכִי יְהֹוֶה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ: יב אַנֹכִי הַגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהוּשַׂעְתִי וְאֵין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עַדֵי יָאָם־יְהֹוָה וַאֲנִי־אֵלִי יג גַּם־מִיּוֹם אַנֵי הוּא וְאֵין מִיָּדָי מַצֵּיל אָפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָה: יד כְּה־אָמַר יְהוֶה גְּשִׁלְכֶם קְדַוֹשׁ יִשְׁרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַחְתִּי בָבָּלָה וְהוֹרַדְתַּי בֵרִיחִים כַּלָם וְכַשְׁדָים בָּאַנִיוֹת רִנָּתָם: טו אַנִי גְּשֹׁלְכֶם קְדַוֹשׁ יִשְׁרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַחְתִּי בְבָלָה וְהוֹרַדְתַּי בְרָיחִים כַּלָם וְכַשְׁדָים בָּאַנִיּוֹת רִנָּתָם: טו אַנִי יְהוֹוָה קְדוֹשְׁכֵם בּוֹרֵא ישְׁרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַחְתִי בְבָלָה וְהוֹרַדְתַּי בְרָיחִים כָּלָם וְכַשְׁדָים בָּאַנִיּוֹת רִנָּתָם: טו אַנִי יְהוֹוָה קְדוֹשְׁכֵם בּוֹרֵא ישְׁרָאֵל מְמַעַנְכֶם שׁלַחְתִי בְבָלָה וְהוֹרַדְתַּי בְבָלָה וְהוֹנְרַדְתַּי בְרָיקָרָים הַיּוֹתָן יְהוֹוָה קְדוֹשְׁכֵם בּוֹרָא ישְׁרָאֵל מַלְכְּכֵם יוּאָרָבָים עַזָּים נְתִיבָה: יְהוֹוָה קְדוֹשְׁכֵם בּוֹרֵא ישְׁרָאֵל מַלְכְּכֵם יז הַמּוֹצִיא רֶכְבַבּדָסוּס חַיִל וְעַאָּוּז יַחְדָן ישִׁרְבָּרָבוּ הַיָּבָּרָעָדָר וְאוֹיִים וְתָיבָהי וְקַדְּקֹנִיּוֹת אַבָּין הָתִיבְבָּיּר יָתוּבָרָר הַבָּכָרוּ וּשְׁתָר מָעָים בְּתָיבָרי הַיּשְׁרָה הָעָרָה הַיָּבוּתִים בַיּזָרָה אַרָרָבָר מָיָרָים בָּצָרָה אָעָרוּת בַיָּשָׁים בָּהוּדָרָה הַאָרָר הַבָּרָרָבּים עַזּית וְקַבּשְׁבוּעִים הַמָּעָרָם הַעָּיָּים בָבָבָרָסוּ חָזין דְעָים בְּרָבָרָ בָּלָשוּבוּין הְישָׁבָּרוּ הַרָּתְהַבָּיוֹת אַבּין הָעַמִים בַיּדָרָשִים בָישִים בְישָעָרָכָם הַיּרָרָים בָּבָרָרוּתוּים בְּמִיבָרָר אָבָין בָּעָים בָּיָרָים בָּמִידְבָר וְקוּתוּ מַתוּין הַישְׁים מְרָרוֹת אַרים בְיּעָרָים אַין בָּיוּין בָּעִיּדָין מוּשְׁיָר הַיִרָרָיתִים בָּרִירָה בָּישׁיבוּעוּין הוּיעוּים בּמִירָן בָר רָאָר בְיאָים בּעָרָין הַישָּים הְישְרָיתוּ בַיּרָיה בּמִים בּיּהוּים בְיוּין הוּישְרָידָים בָירָיקָרוּ אָישְירָין בָיין בָרָי היין הַיקּרָרָר הָרָרָה בְרָרוּשָרן וּשְעָרוּין בְעַיָר בָעַירָם בּעוּרָרוּין בַיּיןין בָייןין בָיין בָּיָרוּים בַיּשְרָים בָּיים בָּיוּין בָרוּין בָימוּין בַיעָרָרוּשָרוּים בְירוּשְייןרין בּירָין בָייןרָרָיין בָיין בָייןין בָייין בָיין בָיןירָים

¹¹None but me, the LORD; Beside Me, none can grant triumph.

¹²I alone foretold the triumph and I brought it to pass;

I announced it, and no strange god was among you.

So you are My witnesses —declares the LORD— and I am God.

¹³Ever since day was, I am He; None can deliver from My hand.

When I act, who can reverse it?

¹⁴Thus said the LORD, your Redeemer, the Holy One of Israel:

For your sake I send to Babylon; I will bring down all [her] bars,

And the Chaldeans shall raise their voice in lamentation.

¹⁵I am your Holy One, the LORD, Your King, the Creator of Israel.

¹⁶Thus said the LORD, who made a road through the sea and a path through mighty waters,

¹⁷Who destroyed chariots and horses, and all the mighty host—

They lay down to rise no more, they were extinguished, quenched like a wick:

¹⁸Do not recall what happened of old, or ponder what happened of yore!

¹⁹I am about to do something new; even now it shall come to pass, suddenly you shall perceive it:

I will make a road through the wilderness and rivers in the desert.

²⁰The wild beasts shall honor Me, jackals and ostriches,

For I provide water in the wilderness, rivers in the desert, to give drink to My chosen people.

Haftarat Nechewta 4 -- first third Shoftim -- Isaiah 51:12-23, [22] -- Etz Hayim p. 1108 *"anokhi anokhi"*

Haftarat Nechemta 4 -- second third Shoftim -- Isaiah 52:1-12 -- Etz Hayim p. 1109 "uri uri" Haftarat Nechemta 4 -- third third Shoftim -- Isaiah 44:24-45:7

"l'ma'an avdi"

כד כְּה־אָמַר יְהֹוֶה גְּאֲלֶך וְיְצֶרְךָ מִבָּטֶן אֲנֹכֵי יְהֹוֶה עֲשָׁה כֵּל נֹטֶה שָׁמַּיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מי אַתי מֵאָתָי כה מַפַּר אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חַכָּמֵים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַבֵּלי כו מַקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאמֹר לִירוּשָׁלֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיה אֲקוֹמֵם: כז הָאמַר לַצוּלָה חֶרֶבִי וְנַהֵרֹתֵיִדְ אוֹבִישׁ כח הַאמֹר לִירוּשָׁלֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיה אֲקוֹמֵם: כז הָאמַר לַצוּלָה חֶרְבִי וְנַהְרֹתֵיִדְ אוֹבִישׁ כח הַאמַר לִירוּשָׁלֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיה אָקוֹמֵם: כז הָאמַר לַצוּלָה חֶרְבִי וְנַהְרֹתֵיִדְ אוֹבִישׁי כח הַאמַר לְכוֹרָשׁ רִשְׁרֵם תּוּשָׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִבָּנְיה וְתָרְבוּתָי מָה א כְּה־אַמַר יְהֹנָה לְמָשִׁרִים לָא יִפְּגָרוּ בְעָבָים אָשָׁרָים הַאַמָר לַכוּרָשָׁרָם הַאָּבָיה הָבָיָרָש בָעָרָים אָשָׁרָים בְּרַבִיתוֹ בְרָזָל אַבְּבָיוֹ דְּלְתַיִם וּשְׁעָרִים לָא יִפְּגָרוּ בַאָּעָר הַמָּנַרְשָּׁה אַפְרָיתוּ הַבְיּשָרָי הַעָּרָים בָּאָבָרוּ הַיָּים הָשָּעָרִים לָבירוּטָרָ בּעַיּתָר הַבְּרִיחַי בְרָזֶל אַבְרָרַיָּא אַנְיָרָים וּשְׁרָרִים לָּיה וּשְׁרָשָים לְבַיּרָים לְשָּעָרִים לָים אָחוֹת הַיָּאָרָים הַיּבָרָם אַמַרָּרָים בּרַיָּר הַבְשָּעָר הַיָּאָרָין אַנְעָרָי הָאַנָּיה וּשְׁרָשָרִים לָא ישָּבָרוּ באוּשָׁרָים בְּעָרָרָים אָבָיוּת נְיחוּשָׁה אַנָייָרָם בָּעָרָים בּרָזָרָים בְּהַיּתָי בַרְזָיָל אַנְרָאַנִי יָּבוּעָרִים לָשָּבוּים בּאָנוּיה הַיָּה בָּצָרָים אָבּיָרָרָית בְיזּיָים הּיבוּזָר הָעָרָים בְּהָירָה בְּהַירָזָין בְרָזין בִיןין אַנְיר יִמָּרָין הַיּרָה אָבָרָין בְרָרָים אָבוּירָעָרִים לָשְעָרוּישָערים הַינְמָים אָמוּירוּים בְיּירָה הָעוּיָרָרָין אוּינִין הַיּרָרָים הַינָרוּ הַיוּשָּים וּקרָמוּים הוּשָרָרָישָערים בְרָזּים אָעוּירָרָי בְרָעָר בִיןין בִיזּעָר רָישָרָין בָעוּין הוּשָערָי בּבּשְרָין בְעָיעָר הַיוּר אַיןיים בִיעָין בִיין אוּעָרָיי הייןרָרָישָין בּיינָר בָין בּרָעָיר אָין בְיעָרוּ אָרוּישָעריין בָיוּביין בָין אָעוּין בּיין בָעוּין בּיין בָירוּישָעָר בּיין בִיין אָעָיריי בָיןרָישָירָין בְיינִין רָיוּישָעָ

²⁴Thus said the LORD, your Redeemer, who formed you in the womb:

It is I, the LORD, who made everything,

Who alone stretched out the heavens and unaided spread out the earth;

²⁵Who annul the omens of diviners, and make fools of the augurs;

Who turn sages back and make nonsense of their knowledge;

²⁶But confirm the word of My servant and fulfill the prediction of My messengers.

It is I who say of Jerusalem, "It shall be inhabited," and of the towns of Judah, "They shall be rebuilt; And I will restore their ruined places."

²⁷[I,] who said to the deep, "Be dry; I will dry up your floods,"

²⁸Am the same who says of Cyrus, "He is My shepherd; He shall fulfill all My purposes!

He shall say of Jerusalem, 'She shall be rebuilt,' and to the Temple: 'You shall be founded again.'"

45 Thus said the LORD to Cyrus, His anointed one— whose right hand He has grasped,

Treading down nations before him, ungirding the loins of kings,

Opening doors before him and letting no gate stay shut:

²I will march before you and level the hills that loom up;

I will shatter doors of bronze and cut down iron bars.

³I will give you treasures concealed in the dark and secret hoards—

So that you may know that it is I the LORD, the God of Israel, who call you by name.

⁴For the sake of My servant Jacob, Israel My chosen one,

I call you by name, I hail you by title, though you have not known Me.

⁵I am the LORD and there is none else; Beside Me, there is no god.

I engird you, though you have not known Me,

⁶So that they may know, from east to west, that there is none but Me.

I am the LORD and there is none else,

⁷I form light and create darkness, I make weal and create woe— I the LORD do all these things.

Haftarat Nechemta 5 -- first third Ki Tetze -- Isaiah 54:1-10 -- Etz Hayim p. 1138 "roni akarah".

Haftarat Nechemta 5 -- second third Ki Tetze -- Jeremiah 33:1-11

"kol sason v'kol simchah"

א וַזְהָי דְבַר־זְהֹוֶה אֶל־זִרְמְיָהוּ שֵׁנִית וְהוּאֹ עוֹדֵנּוּ עָצׁוּר בַּחֲצֵר הַפַּשָׁרָה לָאמְלִי: ב כְּה־אָמֵר יְהֹוֶה עִשָּׁה זְמָוֹה יוֹצֵר אוֹתָה לְהַכִינֶה יְהֹוֶה שָׁמִיּוּ: ג קְרָא אַלַי וָאָעֶנֶדָ וְאַנֶיָדָה לְדָ גִּדֹלְוֹת וּבְצֵרְוֹת לָא יִדַיְאָתֵם: ד כִּי כֹה אָמַר יְהֹוֶה אֱלֹהֵי יִשְׁרְאֵׁל עַל־בָּתֵּי הָעֵיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתַי מִלְבֵי יְהוּדָה הַבְּעָלים אָל־הַסְּלְלוֹת זְאֶל־הֶחֶרֶבּ: ה בָּאִים לְהִלְחֵם אֶת־הַכַּשִׁדִים וּלְמַלְאָם אֶת־בָּגְרֵי הָאָדָם אֲשָׁר־הִבֵּיתִי בְאַבָּי וְאֶל־הֶחֶרֶבּ: ה בָּאִים לְהִלְחֵם אֶת־הַכַּשִׁדִים וּלְמַלְאָם אֶת־בָּנְתָי הָאָדָה לְדָ אַנְרָבָה וּבַחֲמָתִי וְאֶשְׁל־הֶחֶרֶבּ: ה בָּאִים לְהִלְחֵם אֶת־הַכַּשִׁדִים וּלְמַלְאָם אֶת־בְּנָתְים וְגַלִיתַי וְאֵשְׁר הִסְתַרְבּי הַכָּי מַהְעֵיר הַאֹּגָת שָׁל כָּרְבָעָתָם: ו הְנָתֵים וּהְנָתַים וְגַלִיתַי לְהָם עַתְרָתּי שָׁלוֹם וָאֲמֶתּי ז וְהַשְׁבוּת יְהוּדָה וּבְנָתִים כְּבָרְאשׁנָר סְרָהָם עַתְרָבִי הַפָּרַיעוֹנָם אָשָׁר הַסְאָרָים אָעוּר הַמָּעָר הָאָבָר הָשָּבוּת יְשָׁר אָבָרָי הָאָבָר בָּרָיםוּרָנָים סְהָהַיְהָים מְעָרָבִי הַנָּים בְּשָׁרוּ הַיָּרְהַמָּר הַפָּשָּרָה הַאָּרָרָיהָים מְבָרָרָי חוְטַהַרְתִּים מְכָּרְאוֹת שָּלָחם וּהְתָהָיהָה אָר הַהָּשָׁר הַיָּאָרָה הַיָּיָרָי חוּהָיָרָה וּבְתָרָה הַיָּרָרָים מְבָּצָרְהוֹת אָרָים בָּאָשָׁר הַחָיהָיה אַרָר הַיּבָרָיתִים בְּעָרָים אָעָר בִיּבָּת חוֹשְׁרָה וּאָת שְׁרָה הַיָּבָר הַיָּים מָשְׁרוֹם הַיָּשָׁרָם הַשְּעָר בְיּאָבָר הָשָּרָה הָבָירִים הַיּלָה שָּרָה הַשְּעוּים בִיּלָם אָשָר בִירָי רְיהָהָאָר בְיּשְׁרָה הַיּעָרָה בָּיָרוֹים הַעָּרָרָים הַיּבָיה הַירָה הַים הַיּבָרָים הַיּנִירְיים הַרָּירָיה הָעָרָירָים הַיָרָיה אָת רָיבָיר בְעָרָינִירָי חוּין הַשְּעָר בִייּשְרָה הַשְרָה בְעָרָיה הַיּהָר הָיהָה הַיָּירָיה הַיָרָה הַיָרָיהָין הַינָרָה אָרָרָה הָיבָרָירִי איןרָרָה אָין בְיעָרָיים הַיּירָרָיה הָיתָרָיין בָרָיהָירָר בָּיוּרָרָה בְעָרָרָים בְּירָיה הַיָּתוּ בְירָהָה בְיָרָיין בָרָיין רַישָּיר הַיּקוּרָיה אָרָיין בְירָרָי הָרָרָין הָיתָה הַירָה הַיּשְרָר בָּיקוּרָים בְעָיר הָרָה הַיּין הָים הַירָרָים הַירָרָיין בְיים אָינִירָיי אית הייָרָה הוּשָריה בְישָריין בָי

The word of the LORD came to Jeremiah a second time, while he was still confined in the prison compound, as follows:

²Thus said the LORD who is planning it, the LORD who is shaping it to bring it about,

Whose name is LORD:

³Call to Me, and I will answer you,

And I will tell you wondrous things, secrets you have not known.

⁴For thus said the LORD, the God of Israel, concerning the houses of this city and the palaces of the kings of Judah that were torn down for [defense] against the siegemounds and against the sword, ⁵and were filled by those who went to fight the Chaldeans,—with the corpses of the men whom I struck down in My anger and rage, hiding My face from this city because of all their wickedness: ⁶I am going to bring her relief and healing. I will heal them and reveal to them abundance of true favor. ⁷And I will restore the fortunes of Judah and Israel, and I will rebuild them as of old. ⁸And I will purge them of all the sins which they committed against Me, and I will pardon all the sins which they committed against Me. ⁹And she shall gain through Me renown, joy, fame, and glory above all the nations on earth, when they hear of all the good fortune I provide for them. They will thrill and quiver because of all the good fortune and all the prosperity that I provide for her.

¹⁰Thus said the LORD: Again there shall be heard in this place, which you say is ruined, without man or beast—in the towns of Judah and the streets of Jerusalem that are desolate, without man, without inhabitants, without beast—¹¹the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride, the voice of those who cry, "Give thanks to the LORD of Hosts, for the LORD is good, for His kindness is everlasting!" as they bring thanksgiving offerings to the House of the LORD. For I will restore the fortunes of the land as of old—said the LORD.

Haftarat Nechemta 5 -- third third Ki Tetze -- Isaiah 48:12-21, [20]

"goalekh k'dosh yisrael"

יב שְׁמַע אַלִי יַעַלְּב וִישִׁרָאֵל מְקֹרָאֵי אֲנִי־הוּא אַנִי רָאשׁוֹן אָף אֲנִי אָחֲרווּ יג אַף־יָדִי יָסָדָה אֶׁרֶץ וִימִינָ טִּפְּחָה שְׁמָיִם קֹרֵא אֲנֵי אֲלִיהָם יַעַמְדָוּ יַחְדֵּוּ יד הָקָּבְצָוּ כַּלְכֶם וְשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגְּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָֹה אֲהַבְּוֹ יַעֲשֶׁה חֶפְצוֹ בְּבָבֶּל וּזְרֹעוֹ כַּשְׁדִים: טו אַנִי אַנֵי דְּבַרְתִּי אַף־קָרָאתֵיו הַבְיאֹתֵיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכְּוּ אָהַבְּוֹ יַעֲשֶׁה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׁדִים: טו אַנֵי אָנֵי דְבַרְתִּי אַף־קָרָאתֵיו הַבְיאֹתֵיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכְּוּ אָהַבְוּ אַלַי שְׁמָעוּ הַמְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׁדִים: טו אַנִי אַנֵי דְבַרְתִּי מַעָת הֵיוֹתָה שָׁם אָנִי וְעַתָּה אָדְיָי יְהָנָה שְׁלַחַנִי טז קְרְבָוּ אַלַי שְׁמָעוּ־זֹאת לָא מַרֹאשׁ בַּפַּתֶר דְּבָּרְתִּי מַעַת הֵיוֹתָה שָׁם אָנִי וְעַתָּה אָדְיָי יְהוֹלָה שְׁלָחַנִי וְרִוּחוֹּי יז קּרְבָוּ אַלַי שְׁמָעוּ־זֹאת לָא מִרִאשׁ בַּפַתָר יְהוֹהָ הָבָרָתִי מַעָת הַיוֹתָה שָׁם אָנִי וְעַתָּה אָדינָי יְהָוֹהָ שְׁלַחַנִי וּרוּחוֹּי יז הַקְעַבָּרָ הַאָּבָר וּהָשָׁרָה אָלַי הָעָרָרָ וּאָבאָאָר קָרָרָאָ בַּעָרָה אַלָר אָדָאשָׁרָ וּשְׁתָינִי מָעָקרַבָּי היזיקרים אָרָיכָרָר וּאָרָיקָרָים הַיּעָרָים מָים לָעַי אַנָי הַאַלָן מָידְרָיכָה אָבוּדָיקָים בּקּבָרָבָּ אָבָרָרָים שָּעָתוּ מַעָּקּהָה הָּיזדָה יח לוּא הִקְשָׁבְהָי לְמִאוּה הַשְׁבָרָי וּאַרָרָבָרָר וּזְיהָיה כַּשְּרִיכָּ אוּעָרין מִירָרָבָּרָ בְּבָרָרָרָרָה בְּבָרָיק הַעַקּדָּים יח לוּא הַקְשַׁבְהָי לַמְאוּרָשָּר הַשְּעוּרָין בָּבָרוּין וּירָשָּרִיכָים בּיוּרָיכָה בַיּבָרָה אָרָין אָרָאָרָין הָבָיעָין הַיָּדִיקָירָרָרָרָרָרָרָרָה בָּבָרָיין שָּרָיין אָנוּין מִיעוּין בּירוּיבָריקוּין מָירָיקוּרָירִיקוּ אָרירִירָה אָרָר אָין אָרָיקָרָין אָרוּקוּין אוּייןרָיקיקָרָין אָאָאָאָין מַעָּרָר הַאַרָין שְּעוּין מִיעוּין מִיאַיקָרָישָּקרוּין וּקוּיה בּבְעָר בָרָרָה בְעָרָין מָישָרָען מָיין בָיקרָה מָידָין מָירָיקָרָה הָע מַעָּבָרוּ מָעָרָר הָעָרוּין בּבְקוּעון מִייןיים בּעָרָיקָין בּיוּיין בּייקָרָר בָּיןרָיין בָרָרָיין בּקיריקיין מַעָּידָיקוּין בּקרוּין בְיעָרוּין בּעַיןין בָּבָעוּייןיין בָין בְייןייקיין בּיייקיין מָיין בָירָיק בָריין בּאָי בּעָידוּי

[כַ צְאַוּ מְבָּבֶלֿ בִּרְתוּ מִכַּשְׂדִים בְּקֵוֹל רִנָּה הַגַּיִדוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּה עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְלוּ גָּאַל יְהֹוֶה עַבְדָוֹ יַעֲקְבֵּו

¹²Listen to Me, O Jacob, Israel, whom I have called:

I am He—I am the first, and I am the last as well.

¹³My own hand founded the earth, My right hand spread out the skies.

I call unto them, let them stand up.

¹⁴Assemble, all of you, and listen! Who among you foretold these things:

"He whom the LORD loves shall work His will against Babylon,

And, with His might, against Chaldea"?

¹⁵I, I predicted, and I called him; I have brought him and he shall succeed in his mission.

¹⁶Draw near to Me and hear this:

From the beginning, I did not speak in secret; from the time anything existed, I was there. "And now the Lord God has sent me, endowed with His spirit."

¹⁷Thus said the LORD your Redeemer, the Holy One of Israel:

I the LORD am your God,

Instructing you for your own benefit. Guiding you in the way you should go.

¹⁸If only you would heed My commands!

Then your prosperity would be like a river, your triumph like the waves of the sea.

¹⁹Your offspring would be as many as the sand, their issue as many as its grains.

Their name would never be cut off or obliterated from before Me.

²⁰Go forth from Babylon. Flee from Chaldea!

Declare this with loud shouting, announce this, bring out the word to the ends of the earth! ²¹Say: "The LORD has redeemed His servant Jacob!"

They have known no thirst, though He led them through parched places;

He made water flow for them from the rock; He cleaved the rock and water gushed forth.

[²⁰Go forth from Babylon. Flee from Chaldea!

Declare this with loud shouting, announce this, bring out the word to the ends of the earth!]

Haftarat Nechewta 6 -- first third Ki Tavo -- Isaiah 60:1-9 -- Etz Hayim p. 1161 *"kumi ori"* Haftarat Nechemta 6 -- second third Ki Tavo -- Isaiah 60:13-22 -- Etz hayim p. 1162 "v'*amekh kulam tzadikim*"

Haftarat Nechemta 6 -- third third Ki Tavo -- Zekhariah 8:11-22 *"emet u-mishpat shalom"*

יא ועַתָּה לְא כַיָּמֵים הָרְאשׁנִים אֲנִי לשְׁאֵרָית הָעֲם הָאָה נְאָרָאָר צְּבָאוֹת: יב כִּי־אָרַע הַשָּׁלוֹם הַגָּכָ הִתַּוַן בִּרְיָה וְהָאֶֶרְא תִתַן אֶת־יְבוּלָה וְהַשְׁמִים יִתְנַי טַלָם וְהִיְחַלְתִי אֶת־שְׁאֵרֶית הָעָם הַאָּה אֶת־כָּל־אֵלָה יּג וְהָזֶה בַּאֲשֶׁר הֵיִיתָם קַלְלָה בַּגּוֹזִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׁרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיע אֶתְכָּם וְהִייתֶם בְּרָכָה אַל־תִּירָאוּ תֶּחֵזַקְנָה יְדִיכֵם: יד כַּי כַה אָמַר יְהוֹה וּבֵית יִשְׁרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיע אָתְכָּם וְהִייתֶם אַל־תִירָאוּ תֶּחֵזַקְנָה יְדִיכֵם: יד כַּי כַה אָמַר יְהוֹה וּבִית יִשְׁרָאֵל כָּן אוֹשִׁיע אָתְכָּם וְהִיתָם בְּרָכָה אָל־תִירָרָאוּ תֶּחָזָקְנָה יְדִיכֵם: יד הַכַּי כָה אָמַר יְהוֹהָ וּבְעָאוֹ חָלָהַע לָכָם בְּהַקְצַיף אָלִיתִיכָם אֹתִי יְהוּדָה אַל־תִירָם: עָלָה וּבְעָקוּתיּים אַקָלָה בָּגוֹת וְלָא נָחְמְתִי יוּזעָם בָּרָכָה שְׁלוֹם שִׁכְּטָוּ בָּשְׁצַרִיכֶם: יז וְאַישׁ אָת רְיָהָה יָרָאָר הַיָּבָאוֹת וְלָא נָחָמְתָּי וּבִירָעָ שְׁלוֹם שִׁכְּטוּ בְּשָׁצַריכֶם: יז וְאֵישׁ | אֶת־רָעַת רַעַהוּ אַלַיתַיןשׁנִי וּבִריקָהוּ אָבָרָאוּי טָז אָלָה אָת־כָּליאַנֶה אָבָאוֹת אָזים הַאָּאָתי וּבַיּכין וּבָשָּטָעון וּקשָׁכָּי אָת־כָּרָאוֹת עָוּם הַאָּעָר שְׁתַיָּתוּי וּאָמי וּהָשָּרָיעוּים אָעָריבָים אַיָּרָים בַיָּשָּים אָרָין הָשָּבָיעוּ שָּרָבָיע אָרִהירָהוּדָה עַרִאַיָּשָּרָי וּשָׁרָרָשָׁרָרָאוּים אַבָּרָים הוּבָירָעָים בָּעָרָי אָעָרִיבָרין הַעָּשְׁרָרָים הַיּשָּרָרָים הַאָּבָרָים הַאָּכָרָה אָנָיר וּצָים הַשָּבָיעוּ וּאַנִין דָּהָה אַרָיים אָבָין דְישָּבָי אָעריים הַיָּבָר אָלָה אָעָרָים עָרָהוּדָרָה אָעריינָה וּשָּבוּים הַיּשָרָה אָערייָהָים אָעָריין הָישָּרָיים אָישָריי אָרָהים הַרָּהוּשָריי וּשָרָהיים הַעָּהָים אָרָיָר אָמָר וּשָּרָים הַיָּים הָעָרָשָיין אָים הַיּעָר אָרוּקַהָין הָרָה אָבָאָעָר וּבָרוּשָּרָים הַיעָרָה אָעָיי אָרָין אָרָין בָי אָרָיין אָשָריי אָעריין אָרָים בָּיָה אָבָריין אָרָהין אָרָין הָידָים שָּרָיין אָרָין בָין בּעָריין הָיים בָעוּין דָישָיין אָיין דָי אַרָין אַרָיישָיין אָרָין בִיין הַיןיןרָם בָיין אָרָין אָין אָין דָין היידָים הַיין בָיין רְישָיין אָריין אָיין אָין אָרָהין בָריין אָרָיין אָיין בָין בָריין אָרָיי

¹¹But now I will not treat the remnant of this people as before—declares the LORD of Hosts—¹²but what it sows shall prosper: The vine shall produce its fruit, the ground shall produce its yield, and the skies shall provide their moisture. I will bestow all these things upon the remnant of this people. ¹³And just as you were a curse among the nations, O House of Judah and House of Israel, so, when I vindicate you, you shall become a blessing. Have no fear; take courage!

¹⁴For thus said the LORD of Hosts: Just as I planned to afflict you and did not relent when your fathers provoked Me to anger—said the LORD of Hosts—¹⁵so, at this time, I have turned and planned to do good to Jerusalem and to the House of Judah. Have no fear! ¹⁶These are the things you are to do: Speak the truth to one another, render true and perfect justice in your gates. ¹⁷And do not contrive evil against one another, and do not love perjury, because all those are things that I hate—declares the LORD.

¹⁸And the word of the LORD of Hosts came to me, saying, ¹⁹Thus said the LORD of Hosts: The fast of the fourth month, the fast of the fifth month, the fast of the seventh month, and the fast of the tenth month shall become occasions for joy and gladness, happy festivals for the House of Judah; but you must love honesty and integrity.

²⁰Thus said the LORD of Hosts: Peoples and the inhabitants of many cities shall yet come—²¹the inhabitants of one shall go to the other and say, "Let us go and entreat the favor of the LORD, let us seek the LORD of Hosts; I will go, too." ²²The many peoples and the multitude of nations shall come to seek the LORD of Hosts in Jerusalem and to entreat the favor of the LORD.

Haftarat Nechewta チー third third -- Isaiah 65:16-25 *"terem yikra'u va-ani e'eneh"*

טז אַשָּׁר הַמִּתְבָּרִדְּ בָּאֶָרָץ יִתְבָּרִדְּ בֵּאלֹהֵי אָמֵׁן וְהַנִּשְׁבָּע בָּאָׂרֶץ יִשְׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הַרַאשׁלוֹת וְכֵי נִסְתְרוּ מֵעִינֵי יז כִּי־הִנְנִי בוֹרֵא שְׁמַיִם חַדָּשָׁים וָאָרָץ חַדָּשָׁה וְלָא תִזַּבְרְנָה הָרַאשׁלוֹת וְלָא תַּעְלָינָה עַל־לְבַ: יח כִּי־אִם־שַּׁישׁוּ וְגִילוּ עֲדִי־עַׁד אֲשָׁר אַנִי בוֹרֵא כִּי הְנְיֹ בוֹרֵא אֶת־יְרוּשָׁלֵם גִּילָה וְעַמָּה מְשְׁלִשּׁׁי יט וְגַלְתַי בִירוּשָׁלַם וְשַׁשְׁתַּי בְעַמִי וְלָא־ישָׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה: כ לא־יְהָעֶׁה מִשְׁ מְשְׁלִשׁי יט וְגַלְתַי בִירוּשָׁלַם וְשַׁשְׁתַי בְעַמִי וְלָא־ישִׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה: כ לא־יְהָעֶה מִשְׁ מְשְׁוֹשׁי יט וְגַלְתַי בִירוּשָׁלַם וְזַשְׁתִי בִירוּשָׁלַם וְשַׁשְׁתַי בְעַמִי וְלָא־ישָׁמַע בָּהֹ עוֹד קוֹל בְּכָי וְקוֹל זְעָקָה: כ לא ייְהָעָה שָׁנָה מְשְׁוֹשׁי כּוּ וְגַשְׁרָ יִמִים וְזָלֵן אֲשָׁר לְאַרִימַלָּא אֶת־יָמָיו כַּי הַגַּעָר בָּרַבְיָרָה לָתְרָישָׁלָם וְשָׁשְׁתַי יִקּלָלִי כָא וּבְנָוּ בָתַים וְזָלָלֵן אֲשָׁר לְאייִבְעָבוּ בָּאָר אָיתִיבָרָן בָּתַים וָאַבְלָוּ בָּרָלָים בָעָרָי יְאָרָלָי בָּעָר בָּאָבָי בָּמָים וְזָלָשְרָה יִים בְּרָנוּ בָתִים וְזּשְׁכָי בְּתָים וּמְעַיּנִי הָיָיָרָה וּעָרָרָישָׁים בּרָים בָּעָי מִיד בָּרָי בְּעָר בָרָים וּזְזָלָשָעוּ הָרָאינָי בָירוּאָבָר יַיְקַבָּי בְרָיזים וְאַיָיבוּי בָישָׁר וּאַרָי בִיתִים וּצָאַבָּר בְנָי בוּרָא בָין בְתָים וְאָבָי בָיוּרָינוּי בְיקַלָּי בַעַּרָין בְעָיים בְירָים וְצָשָׁירָים בְּעָים וּשָעוּין בִיהַיָעָין בַיָּישָׁבוּ בְיָי בָירָין בְעָרָי בָירָין בְיעָבָר בָיעָרָין בּיקּבָלי בָעָין בְעָיין בָעָרוּבָרוּין בָּעָין בִין בְעָין בִינִין בְעָיים בְעָין בְישָרָין בָישָרָין בְיעָרָין בְעָרוּינָר בְעָין בִימָעָר בְיעָין בּירָרָי בְרָיעָרוּין בְעָין בְיעָין בְעָיוּין בְעָיין בִירָיבְינִינִין בְעָיין בְעָעָין בָעָין בְעָיין בָיין בְיעָין בָיתִין בָיעָר בְעַיןיןין בְעָיין בְעָיןין בְעָין בְעָיים בּיעָין בִישָּעוּין בְייישָּבָין בְייָיבָין בְיעָין בַירָין בָין בָיעָין בְעָיין בְעָיין בְעָיןין בָיעָין בָין בְיוּין בִייןין בִיעָין בְעָירָין בְעָין בָיעָיןין בְיבָרָין בְעָעיןין בִעָין בְע

¹⁶For whoever blesses himself in the land shall bless himself by the true God;

And whoever swears in the land shall swear by the true God.

The former troubles shall be forgotten, shall be hidden from My eyes.

¹⁷For behold! I am creating a new heaven and a new earth;

The former things shall not be remembered, they shall never come to mind.

¹⁸Be glad, then, and rejoice forever in what I am creating.

For I shall create Jerusalem as a joy, and her people as a delight;

¹⁹And I will rejoice in Jerusalem and delight in her people.

Never again shall be heard there the sounds of weeping and wailing.

²⁰No more shall there be an infant or graybeard who does not live out his days.

He who dies at a hundred years shall be reckoned a youth,

And he who fails to reach a hundred shall be reckoned accursed.

²¹They shall build houses and dwell in them, they shall plant vineyards and enjoy their fruit.

²²They shall not build for others to dwell in, or plant for others to enjoy.

For the days of My people shall be as long as the days of a tree,

My chosen ones shall outlive the work of their hands.

²³They shall not toil to no purpose; they shall not bear children for terror,

But they shall be a people blessed by the LORD, and their offspring shall remain with them.

²⁴Before they pray, I will answer; while they are still speaking, I will respond.

²⁵The wolf and the lamb shall graze together, and the lion shall eat straw like the ox, And the serpent's food shall be earth.

In all My sacred mount nothing evil or vile shall be done —said the LORD.

Haftarat Ha'azínu -- first third -- II Samuel 22:1; 31-51 -- Etz Hayim p. 1197 / 1199

David's song is chosen to parallel Moses's song which we read in todays parashah. The whole of Parashat Ha'azinu is read each year in the triennial cycle.

Haftarat Ha'azíwu -- second third -- II Samuel 22:1; 19-31 -- Etz Hayim p. 1197 / 1199 David's song is chosen to parallel Moses's song which we read in todays parashah. The whole of Parashat Ha'azinu is read each year in the triennial cycle.

Haftarat Ha'azínu -- third third -- Joshua 23:1-11

The very end of Parashat Ha'azinu reflects Moses's taking leave of Israel before his death. The haftarah represents a similar scene of Joshua's farewell.

א וַיְהִל מִיָּמִים רַבִּים אֲחֲרֵי אֲשֶׁר־הַנִּיח יְהוֹזָה לִיְשְׁרָאֵל מִכָּל־אִיְבִיהֶם מִשָּבֵיב וְיהוֹשָׁעַ זָלֵן בָּא בַּיָּמִים בַּיַמִים: ג וְאַתֵּם רָאִיתָם אַת כָּל־אָשָׁר עָשָׁה יִהְזָה אֶלְהַיכֵם לְכָל־הַגוֹיִם הָאֵלֶה מִפְּנֵיכֵם כַּי יְהוֹזָ אֶלְהֵיכֶם לְכָל־הַגוֹיִם הָאִיתָם אַת כָּל־אָשָׁר עָשָׁה יִהְזָה אֶלְהַיכֵם לְכָל־הַגוֹיִם הָאֵלֶה מִפְּנֵיכֵם כַּי יְהוֹזָ אֶלְהֵיכֶם הָוּא הַנּלְחָם לְכֵם: ד רְאוּ הַפַּלְתִי לְכָם אֶת־הַגוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶה בְּנָחֵלָה לְשָׁבְטִיכֶם מִן־הַיַּרְדָׁן וְכָל־הַגוֹיִם הָאָעָר הְכָרִתִי וְהַיֶם הַגָּדוֹל מְבָוֹא הַשְּמָשׁי ה וַיִהוֹזָה אֶלְהַיכָם לְכָל־הַגוֹיִם הָאָלָה לְשְׁבְטִיכָם מִן־הַיַּרְדָּוּ וְכָל־הַגוֹים אַשְׁר הְכָהַתִּי וְהַיָּם הַגָּדוֹל מְבָוֹא הַשְׁמָשׁי ה וַיִהוֹזָה אֶלְהַיכָם הָאוֹה לִשְׁבָיכָם מִן־הַיַּרְדָּוּ וְכָל־הַגוֹים אָעָר הַכָּרְתִי הַזָּשָׁר הַבָּרָאָי הַשְּמָשׁי ה וַיִהוֹנָה אֶלְהַיכָם הָאָלָה לִשְׁבָּטָ מִן־הַיַּרְדָּוּ וֹהוֹרִישׁ אֹתָם מְלְפָניכָם וווּהוֹרָשָׁתָר הָבָרְתִי לָבָם אָת הַבָּרָשָׁי דְבָּר הַיָּתוֹה בָּבְסָבוּ ווּשְׁעָר הַנָּרָבוּא הַיָּרִים הָאָעָרים הָאָלָה מִנְיָם מָשָּביים הַיּזּשְׁעַין מִןרַבָּשִׁים הַיּאוֹה הַנִיּשְׁרָבים הְזּוֹים אָתַר הַבָּבָר אָעָר הַעָּשְׁרָבוּ בַבְחַירָם מָאָר לִשְׁנִים מְאָלָהייבוּא הַיָּביין דָין וּהוּאַהָה בּיּשְׁרָר הַנְעָם מְאָרָהים הַנָּישָר הַיּרָשָׁתוּקוּתָר מָשָרָה הָיּשְׁרָהוּים הַיָּירָים הָאָנָיה בָּבָשׁיר הַיָּשְׁרָהוּים וּהוּרָישׁ אַתָּקוּבָם מָאוֹד לשְׁמָר וּהוּירָשָׁ מִירָבוּ אַים הַנּשְׁעָרים הָאָלָהיתָים הַאָּה אוּעְכָס הַבָּשָּר הַיּרָהוּשָרים בָיהוּין הָישִירָם מָעָרָה בּיּנִים הַאַיּדָרים הַיּים הַעָּיר בוּשְׁרִירבוּשָּר הַיּרָה מְיוּקָה בּיּשְּרָים מָנִין וּשְּרָם הַיּבוּתוּים בְיהוּשָער אָבוּקוּתִיבוּים בְימִים הָייוּשָרים הַיּשְׁרָים בְיהוּשָעָר הַישָּעָר אָשָר הָיהוּים בָירָה הַיּגָרָה הַיּעָרָה בָּעָרָים בָיבוּים בְיוּין הָישְרָה בָיקוּשָּיה הַיּשְׁים בְישָּר הַיּעָר הַשְּישָר אָישִים בָישָרָה אָיהַים בְיבָרָיין הָישָרָרָה הַינָרָה בָין בָיהוּין בָרָים הָיים בּיּאָרים בְעָרָים הָיים בְיּיוּים בְיּיין בָיין בָיין בָיים בְיעָריים הָיין בָיים בָיוּים בְייוּשָרָי

Much later, after the LORD had given Israel rest from all the enemies around them, and when Joshua was old and well advanced in years, ²Joshua summoned all Israel, their elders and commanders, their magistrates and officials, and said to them: "I have grown old and am advanced in years. ³You have seen all that the LORD your God has done to all those nations on your account, for it was the LORD your God who fought for you. ⁴See, I have allotted to you, by your tribes, [the territory of] these nations that still remain, and that of all the nations that I have destroyed, from the Jordan to the Mediterranean Sea in the west. ⁵The LORD your God Himself will thrust them out on your account and drive them out to make way for you, and you shall possess their land as the LORD your God promised you.

⁶"But be most resolute to observe faithfully all that is written in the Book of the Teaching of Moses, without ever deviating from it to the right or to the left, ⁷and without intermingling with these nations that are left among you. Do not utter the names of their gods or swear by them; do not serve them or bow down to them. ⁸But hold fast to the LORD your God as you have done to this day.

⁹"The LORD has driven out great, powerful nations on your account, and not a man has withstood you to this day. ¹⁰A single man of you would put a thousand to flight, for the LORD your God Himself has been fighting for you, as He promised you. ¹¹For your own sakes, therefore, be most mindful to love the LORD your God.

Haftarat Machar Chodesh -- I Samuel 20:18-42 -- Etz Hayim p. 1216

The story of the concern of Jonathan for his friend David plays out on the eve of the New Moon gathering, prompting this beloved haftarah. When this haftarah is pre-empted by a special haftarah, some have the custom of appending to that haftarah the first and last verse of this.

Haftarat Rosh Chodesh -- Isaiah 66:1-14, 22-24; [23] -- Etz Hayim p. 1220

Isaiah speaks together of Rosh Chodesh and Shabbat, motivating the choice of this haftarah when the two occasions fall together. When this haftarah is pre-empted by a special haftarah, some have the custom of appending to that haftarah the first and last verse of this.

Haftarat Rosh Hashawah 1 -- I Samuel 1:1-2:10 -- Etz Hayim p. 1225 Rosh Hashanah is known as the Day of Remembrance (Yom haZikaron) and tradition has it that Sarah and Chanah were both "remembered" on Rosh Hashanah.

Haftarat Rosh Hashawah 2 -- Jeremiah 31:2-20 -- Etz Hayim p. 1231

One of the most poignant haftarot of return to the land of Israel, this haftarah promises that the far flung will be gathered again (m'zareh Yisrael y'kabtzenu) and, Rosh Hashanah's theme, that God will remember beloved Jacob (zakhor ezk'renu), a verse central to the Musaf service. Not to be lost is that Rosh Hashanah marks the end of the ten week cycle of haftarot, puranuta mourning the loss of the land, and nechemta proclaiming Israel's return. This haftarah may rightly be seen as the culmination of that saga.

Haftarat Shabbat Shuvah -- Hosea 14:2-10; Micah 7:18-20 -- Etz Hayim p. 1235 "Shuvah Yisrael" -- this haftarah focuses on the theme of repentance.

Haftarat Shabbat Shuvah (alternative) -- Joel 2:15-27 -- Etz Hayim p. 1236 "Tik'u shofar b'Tziyon" -- sounding the shofar, gathering the people can be seen as a a description of Rosh Hashanah, with the promise of God's blessing for which we pray.

Haftarat You Kippur (shacharit) -- Isaiah 58:1-14 -- Etz Hayim p. 1242 Isaiah's dramatic argument that fasting, to be effective, must exist in the context of righteousness, of clothing the poor, feeding the hungry and freeing the enslaved. Haftarat You Kippur (minchah) -- Jonah 1:1-4:11; Micah 7:18-20 -- Etz Hayim p. 1247 The book of Jonah was understood to be a saga of the universal power of repentance, with the verses from Micah added to emphasize God's willingness and desire to forgive.

Haftarat Sukkot 1 -- Zekhariah 14:1-9, 16-21 -- Etz Hayim p. 1253 The prophet imagines all the world coming to Jerusalem to worship on Sukkot at God's Temple. Already here we see the seasonal association of Sukkot with the coming rains.

Haftarat Sukkot 2 -- I Kings 8:2-13 -- Etz Hayim p. 1257 Solomon first dedicated the Temple he had built on Sukkot, as described in this passage.

Haftarat Shabbat Chol haMoed Sukkot -- Ezekiel 38:18-39:7 -- Etz Hayim p. 1260 There is an old tradition, attested already in the name of Hai Gaon in the eleventh century, that the war of Gog and Magog described here will occur at this season.

Haftarat Shmíní Atzeret -- I Kings 8:54-66 -- Etz Hayim p. 1263

Solomon first dedicated the Temple he had built on Sukkot, and at the end of those festivities, which we read here, there is reference to an "eighth day," enough to bring to mind Shmini Atzeret, the independent holiday of the Eighth Day. Solomon's closing prayer is singularly lovely.

Haftarat Símchat Torah -- Joshua 1:1-9 -- Etz hayim p. 1267 As the Torah reading cycles back to begin again, the haftarah continues forward in the historical moment, with the beginning of Joshua's mission after Moses's death.

Haftarat Hanukkah 1 -- Zekhariah 3:6-4:7 -- Etz Hayim p. 1271

Zekhariah's vision is of the restoration of the Temple and of the Menorah at its heart, and so was a clear choice to represent the rededication at the time of the Maccabees.

Haftarat Hanukkah 2 -- I Kings 7:40-50 -- Etz Hayim p. 1274

This second haftarah of Hanukkah, when it is needed, describes the construction of the vessels of the First Temple, including menorot.

Haftarat Parashat Sh'kalím -- II Kings 12:1, 5-16 -- Etz Hayim p. 1277

The special Torah reading of Sh'kalim deals with an assessment for the building and maintenance of the tabernacle. Likewise the haftarah deals with Temple finance as it played out for real, bumps included.

Haftarat Parashat Zakhor -- I Samuel 15:7-23 -- Etz Hayim p. 1282

Read on the Shabbat before Purim, the special reading about the attack by Amalek in the desert, together with this haftarah about Saul's dealings with Agag, King of Amalek and Megillat Esther, with the tale of Haman, Agag's descendant, constitute the Amalek saga that we are commanded never to forget.

Haftarat Parashat Parah -- Ezekiel 36:16-28 -- Etz Hayim p. 1287

Whereas the special parashah of Parah deals with purification from physical contamination, this haftarah complements it, dealing with metaphoric, spiritual purification.

Haftarat Parashat haChodesh -- Ezekiel 45:16-25 -- Etz Hayim p. 1291

The Torah portion speaks of the preparation of the first Pesach sacrifice, from which all others follow. In this haftarah Ezekiel refers to the preparation of all sacrifices, the sacrifice of Pesach, by name, among them.

Haftarat Shabbat haGadol -- Malakhi 3:13-24; [23] -- Etz Hayim p. 1297

The Shabbat before Pesach, Malakhi speaks of the coming of Elijah, harbinger of the Messiah, traditionally expected at Pesach-time. That expectation is reflected as well in Elijah's cup at the Seder.

Haftarat Pesach 1 -- Joshua 5:2-12 -- Etz Hayim p. 1300

Joshua and the people crossed into the land of Israel on the tenth of Nissan, just in time to begin preparations for the Pesach sacrifice. Those events are described in today's haftarah.

Haftarat Pesach 2 -- II Kings 23:1-9, 21-23 -- Etz Hayim p. 1304

In this haftarah we see another Pesach celebration in the time of Josiah, in the seventh century BCE, when a new scroll of the Torah, many associate this with the book of Deuteronomy, was discovered in the Temple, initiating religious reform which saw Pesach observed "during the days of the kings of Israel and the kings of Judah."

Haftarat Shabbat Chol hamoed Pesach -- Ezekiel 37:1-14 -- Etz Hayim p. 1308

Ezekiel's famous prophecy of the resurrection of the dry bones is read on this Shabbat perhaps because resurrection was seen as a divine redemption akin to the redemption from Egypt, or perhaps in an association with spring flowering and the revitalizing dew, for which we pray on Pesach.

Haftarat Pesach 7 -- II Samuel 22:1-19 -- Etz Hayim p. 1311

As it had been associated previously with Moses's final song in Parashat Ha'azinu, so, here, David's song is associated with Moses's song at the Red Sea.

Haftarat Pesach 8 -- Isaiah 11:1-12, 16 -- Etz Hayim p. 1316

In this haftarah speaks of the thriving of Israel and a new redemption of Israel's exiled people, expressly likening this new redemption to that time "when Israel left the land of Egypt." Thus Elijah's cup at the Seder and the expectation that the Messiah would arrive at Pesach-time.

Haftarat Yom haAtzmant -- Isaiah 11:11-12:6 -- Etz Hayim p. 1317

Perceiving prophetically in his day what would become Zionist reality in ours, Isaiah speaks of the ingathering of the exiles and the rejoicing on that day.

Haftarat Shavuot 1 -- Ezekiel 1:1-28; 3:12 -- Etz Hayim p. 1321

Ezekiel's vision of the chariot, a divine appearance, is juxtaposed to the Revelation at Sinai. Thus also the customary belief that at midnight of Shavuot the heavens would open.

Haftarat Shavuot 2 -- Havakuk 3:1-13, 18-19 -- Etz Hayim p. 1326

Havakuk's prophecy was understood, particularly in verse three and four, as describing God's appearance at Sinai, hence its inclusion as a haftarah for Shavuot.

Haftarat Tísha B'AV (shacharit) -- first third -- Jeremiah 8:13-23; 9:22-23 -- Etz Hayim p. 1329 It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day. Haftarat Tísha B'AV (shacharit) -- second third -- Jeremiah 9:1-10, 22-23 -- Etz Hayim p. 1332 It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day.

Haftarat Tísha B'AV (shacharit) -- third third -- Jeremiah 9:11-23 -- Etz Hayim p. 1333 It is said that Jeremiah composed the laments that make up Megillat Eichah. His mournful words are also chosen for the haftarah on this day.

Fast Day (minchah) -- Isaiah 55:6-13 -- Etz Hayim p. 1336or -- Isaiah 56:1-8 -- Etz Hayim p. 1337Both of these alternative haftarot focus on repentance and doing God's will. Each is part of the
traditional haftarah read at this time.

Appendix I: Prophetic Verses Represented in the Complete Triennial Haftarah Cycle

- Joshua 1:1-9; 2:1-11; 3:3-4:7, 19-24; 5:2-6:16; 8:30-35; 10:1-14; 14:6-15; 17:1-6, 17-18; 23:1-11; 24:1-14, 16-28.
- Judges 3:15-27, 30; 4:4-5:31; 6:24-32; 7:9-20; 11:12-27; 13:2-14, 24-25; 15:9-20.
- I Sam 1: 1-2:10, 13-26; 9:15-21, 27-10:1; 12:1-22; 14:1-12; 15:7-23; 18:20-28; 19:11-18; 20:18-42; 24:2-15.
- II Sam 1:12, 17-27; 6:1-15; 7:1-16,18-29; 19:32-40; 22:1-51.
- I Kings 1:11-31; 2:1-12; 3:5-4:1; 6:1-13; 7:13-26, 40-50; 8:1-39, 54-66; 9:2-9; 10:1-9; 17:1-16; 18:20-39; 19:1-16.
- II Kings 2:1-13; 4:8-36; 5:1-14, 20-27; 6:8-23; 7:3-16; 12:1, 5-16; 18:1-13; 19:15-19; 20:1-11; 22:8-19; 23:1-9, 21-23.
- Isaiah 1:1-27; 6:1-13; 10:15-26, 32-33; 11:1-12:6; 27:6-13; 29:22-23; 40:1-41:16; 42:5-21; 43:1-45:7; 46:3-13; 48:12-21; 49:14-52:12; 54:1-56:8; 58:1-14; 60:1-9, 13-64:8; 65:16-66:14, 22-24.
- Jeremiah 1:1-2:28; 3:4; 4:1-2; 7:21-28; 8:13-9:23; 10:1-10; 14:11-22; 16:9-15, 19-17:14, 19-27; 30:1-22; 31:2-20; 32:6-27; 33:1-11, 14-22, 25-26; 34:12-22; 46:13-28.
- Ezekiel 1:1-28; 3:12; 16:4-14; 20:2-20; 22:1-16; 28:25-29:12, 21; 36:16-28; 37:1-28; 38:18-39:7; 42:13-43:27; 44:15-24; 45:1-46:11.
- Hosea 2:1-7, 16-22; 4:1-15; 9:1-9; 12:3-14; 14:2-10.
- Joel 1:8-13; 2:12-27.
- Amos 1:1, 11-2:3, 6-3:2, 7-8; 5:4-15; 9:7-15.
- Ovadiah 1:10-18, 21.
- Jonah 1:1-4:11
- Micah 5:1-8; 6:1-8; 7:18-20.
- Nachum 1:1-7; 2:1-3.
- Havakuk 3:1-13, 18-19.
- Zephaniah 3:9-20.
- Haggai 1:1-12; 2:1-9.
- Zekhariah 1:7-17; 2:5-4:7; 8:1-8, 11-22; 10:3-12; 14:1-9, 16-21.
- Malakhi 1:1-2:10, 13-3:24.

Appendix II: Prophetic Verses Correlated to the Triennial Torah Cycle

Joshua 1:1-9	Simchat Torah	I Kings 8:1-11	P'kudei 1
Joshua 2:1-11	Sh'lach 1	I Kings 8:2-13	Sukkot 2
Joshua 3:3-8, 17-4:7	B'haalot'kha 2	I Kings 8:10-21	P'kudei 2
Joshua 3:9-17, 4:19-24	B'shallach 3	I Kings 8:22-39	P'kudei 3
Joshua 5:2-12	Pesach 1	I Kings 8:54-66	Sh'mini Atzeret
Joshua 5:13-6:5, 15-16	Shmot 2	I Kings 9:2-9, [4-5a]	2 Puranuta 3
		5	
Joshua 6:5-14, [12]	Naso 1	I Kings 10:1-9	Miketz 3
Joshua 8:30-35, [33]	B'midbar 3	I Kings 17:1-16	Sh'lach 3
Joshua 10:1-14	Lekh L'kha 2	I Kings 18:20-39	Ki Tissa 2
Joshua 14:6-15	Sh'lach 2	I Kings 19:1-16	Pinchas 1
Joshua 17, 1-6, 17-18	Pinchas 2		
Joshua 23:1-11	Haazinu 3		
Joshua 24:1-14	Balak 3	II Kings 2:1-13	B'reshit 3
Joshua 24:16-28	Mishpatim 3	II Kings 4:8-17	Vayera 1
Joshuu 2 1.10 20	Misiiputili 5	II Kings 4:18-36	Vayera 3
			M'tzora 1
L 1	T-11-42	II Kings 5:1-14	
Judges 3:15-27, 30	Toldot 3	II Kings 5:20-27	M'tzora 3
Judges 4:4-24	B'shallach 1	II Kings 6:8-23	Vayera 2
Judges 5:1-31	B'shallach 2	II Kings 7:3-16	M'tzora 2
Judges 6:24-32	Lekh l'kha 1	II Kings 12:1, 5-16	Sh'kalim
Judges 7:9-20	Vayeshev 3	II Kings 18:1-13, 19:15-19	OChukkat 3
Judges 11:12-27	Chukkat 2	II Kings 20:1-11	B'haalot'kha 3
Judges 13:2-14, 24-25	Naso 2	II Kings 22:8-19	1 Puranuta 2
Judges 15:9-20	Chukkat 1	II Kings 23:1-9, 21-23	Pesach 2
Judges 15.7-20		II Kings 25.1-9, 21-25	resach 2
I Samuel 1:1-2:10	Rosh Hashanah 1	Isaiah 1:1-27	3 Puranuta
I Samuel 2:13-26	Vayikra 2	Isaiah 6:1-13	Yitro1
I Samuel 9:15-21, 27-10:1		Isaiah 10:15-26, 32-33	Vaera 3
I Samuel 12:1-13	Korach 1	Isaiah 11:1-12, 16	Pesach 8
I Samuel 12:13-22	Korach 2	Isaiah 11:11-12:6	Yom HaAtzmaut
I Samuel 14:1-12	Chayei Sarah 2	Isaiah 27:6-13, 29:22-23	Sh'mot 1
I Samuel 15:7-23	Zakhor	Isaiah 40:1-26	1 Nechemta
I Samuel 18:20-28	Mishpatim 2	Isaiah 40:25-31	B'reshit 2
I Samuel 19:11-18	Vayetze 3	Isaiah 41:1-10	Vayigash 3
I Samuel 20:18-42	Machar Chodesh	Isaiah 41:8-16	Lekh L'kha 3
I Samuel 24:2-15	Vayeshev 2	Isaiah 42:5-21	B'reshit 1
1 Samuel 24.2-15	v ayeshev 2	Isaiah 43:1-10	3 Nechemta 2
H G 1110 17 07	V . 1. 2	Isaiah 43:11-20	3 Nechemta 3
II Samuel 1:12, 17-27	Vay'chi 3	Isaiah 43:21-44:8	Vayikra 1
II Samuel 6:1-15	Sh'mini 1	Isaiah 44:9-23	Yitro 2
II Samuel 7:1-16	T'rumah 3	Isaiah 44:24-45:7	3 Nechemta 3
II Samuel 7:18-29	Bo 3	Isaiah 46:3-13	Tazria 1
II Samuel 19:32-40	Toldot 2	Isaiah 48:12-21, [20]	5 Nechemta 3
II Samuel 22, 1-19	Pesach 7	Isaiah 49:14-26	1 Nechemta 1
II Samuel 22:1, 19-31	Haazinu 2	Isaiah 50:1-51:3	1 Nechemta 2
II Samuel 22:1, 31-51	Haazinu 1	Isaiah 51:1-11	Chayei Sarah 1
······································		Isaiah 51:12-23, [22]	4 Nechemta 1
		Isaiah 52:1-12	4 Nechemta 2
I Kings 1:11-31	Chayei Sarah 3	Isaiah 54:1-10	Noach 2, 5 Nechemta 1
-	•		
I Kings 2:1-12	Vay'chi 2	Isaiah 54:11-55:5	Noach 1, 3 Nechemta 1
I Kings 3:5-15	Miketz 1		Minchah (one choice)
I Kings 3:15-4:1	Miketz 2		Minchah (other choice)
I Kings 6:1-13	T'rumah 2	Isaiah 58:1-14	YK Shacharit
I Kings 7:13-26	Vayak-hel 2	Isaiah 60:1-9	6 Nechemta 1
I Kings 7:40-50	Vayak-hel 1, Hanukkah 2	Isaiah 60:13-22	6 Nechemta 2

Isaiah 61:1-9 K'doshim 1 Isaiah 61:10-62:12 7 Nechemta 1 Isaiah 63:1-9 7 Nechemta 2 B'midbar 2 Isaiah 63:7-16 Isaiah 63:17-64:8 Ki Tissa 3 Isaiah 65:16-25 7 Nechemta 3 Isaiah 66:1-14, 22-24, [23] Rosh Chodesh

Jeremiah 1:1-10, [8]	Vaera 1
Jeremiah 1:11-2:3	1 Puranuta 1
Jeremiah 2:4-13, 4:1-2	2 Puranuta 1
Jeremiah 2:14-28, 3:4	2 Puranuta 2
Jeremiah 7:21-28, 9:22-23	Tsav 1
Jeremiah 8:13-23, 9:22-23	Tishah B'Av shacharit 1
Jeremiah 9:1-10, 22-23	Tishah B'Av Shacharit 2
Jeremiah 9:11-23	Tishah B'Av Shacharit 3
Jeremiah 10:1-10	Bo 1
Jeremiah 14:11-22	1 Puranuta 3
Jeremiah 16:9-15, 19-21	B'chukotai 2
Jeremiah 17:1-14	B'chukotai 1
Jeremiah 17:19-27, [24-25	[] Ki Tissa 1
Jeremiah 30:1-9	Tazria 2
Jeremiah 30:10-22	Vayishlach 2
Jeremiah 31:2-20	Rosh Hashanah 2
Jeremiah 32:6-15	B'har 1
Jeremiah 32:16-27	B'har 2
Jeremiah 33:1-11	5 Nechemta 2
Jeremiah 33:14-22	Tsav 2
Jeremiah 34:12-22, 33:25-	26 Mishpatim 1
Jeremiah 46:13-28	Bo 2

Ezekiel 1:1-28, 3:12	Shavuot 1		
Ezekiel 16:4-14	Yitro 3		
Ezekiel 20:2-20	Acharei 2		
Ezekiel 22:1-16	Acharei 1		
Ezekiel 28:25-29:12, 21	Vaera 2		
Ezekiel 36:16-28	Parah		
Ezekiel 37:1-14	Shabbat ChhM Pesach		
Ezekiel 37:15-28	Vayigash 1		
Ezekiel 38:18-39:7	Shabbat ChhM Sukkot		
Ezekiel 42:13-20	Tsav 3		
Ezekiel 43:1-9	Vayak-hel 3		
Ezekiel 43:10-17	T'tzaveh 1		
Ezekiel 43:18-27	Sh'mini 2		
Ezekiel 44:15-24	Emor 1		
Ezekiel 45:1-15	Korach 3		
Ezekiel 45:16-25	HaChodesh		
Ezekiel 46:1-11	Pinchas 3		
Hosea 2:1-7, 16-22	B'midbar 1		
Hosea 4:1-15	K'doshim 3		
Hosea 9:1-9	Sh'mini 3		
Hosea 12:3-14	Vayetze 1		
Hosea 14:2-10 + Micah 7:18-20			
Shabbat Shuvah (one choice)			

Joel 1:8-13, 2:12-14 Naso 3 Joel 2:15-27 Shabbat Shuvah (other choice)

Amos 1:1, 11-2:3	Vayishlach 3
Amos 2:6-3:2, 7-8	Vayeshev 1
Amos 5:4-15	Vay'chi 1
Amos 9:7-15	K'doshim 2

Ovadiah 1:10-18, 21

Vayishlach 1

Hanukkah 1

Jonah 1:1-4:11 + Micah 7:18-20 YK Minchah

Micah 5:1-8	Balak 2
Micah 6:1-8	Balak 1
Micah 7:18-20	added at end of Shabbat Shuvah
	after Hosea 14 at end of YK
	Minchah after Jonah

Nachum 1:1-7, 2:1-3, [2b-3a] Emor 3

Havakuk 3:1-13, 18-19 Shavuot 2

Zephaniah 3:9-20 Noach 3

- Haggai 1:1-12 T'tzaveh 2 Haggai 2:1-9 T'tzaveh 3
- Zekhariah 1:7-17 Vayetze 2 Zekhariah 2:5-17 T'rumah 1 B'haalot'kha 1 Zekhariah 3:1-5, 4:1-7 Zekhariah 3:6-4:7 Zekhariah 8:1-8 2 Nechemta 3 Zekhariah 8:11-22 6 Nechemta 3 Zekhariah 10:3-12 Vayigash 2 Sukkot 1 Zekhariah 14:1-9, 16-21

Malakhi 1:1-14 Toldot 1 Emor 2 Malakhi 2:1-10, [7] Malakhi 2:13-3:4 Vayikra 3 B'chukotai 3 Malakhi 3:5-12 Malakhi 3:13-24, [23] Ha Gadol